

دقرآن اواحاديثوپه رڼاکې

مکمل اومدلل

داوداسه مسئلې

مؤلف

مولنا محمد رفعت (قاسمي)

پښتور ټاپه

ملا فضل الرحمن

خپروونکى

مکتبہ اشرفیہ

سرکي روډکوئټه

دقرآن اواحاديثوپه رڼاکې
مکمل اومدل

داوداسه مسئلې

مؤلف

مولنا محمد رفعت (قاسمي)

پښتورڼا پوه

ملا فضل الرحمن

خپروونکی

مکتبه رشیدیه سرکی روه

کوټه

- ۱۲..... داوداسه فضيلتوننه.....
- ۱۵..... داوداسه گتهی او حکمتوننه.....
- ۱۷..... داوداسه په وسیله کوم گناهونه معافیری؟.....
- ۱۸..... پاکي دمکروبووژونکی ده.....
- ۲۰..... داوداسه پيژندنه.....
- ۲۰..... په څرنگه او بوسره اودس او غسل کيږي.....
- ۲۹..... دلرپه گرموشو او بواودس کول.....
- ۲۹..... دزمزم په اوبواودس او غسل کول؟.....
- ۳۰..... دباران او روانو اوبوسره اودس او غسل کول؟.....
- ۳۲..... له کوم حوض څخه چي اودس روادی دهغه اندازه.....
- ۳۳..... دناپاکي په وخت کي داوداسه کولوڅه گټه ده؟.....
- ۳۴..... ايا کامل اودس ضروري دی کله چي درکعت دتيريدوویره وی؟.....
- ۳۴..... دمجبوري له امله خوله نه مينځل؟.....
- ۳۵..... پريوه اوداسه سرييره بل اودس کول؟.....
- ۳۵..... دمسجد پرفرش باندی اودس کول.....
- ۳۶..... داودس دځای نالی دمسجدغولي ته راستل؟.....
- ۳۷..... پرقبربرسیره اودس کول.....
- ۳۷..... له کور څخه په اوداسه را تلل ښه کار دی.....
- ۳۹..... له غسله وروسته اودس کول.....
- ۳۹..... دغسل په دوران کي که اودس مات شي نو؟.....
- ۴۰..... په گرمواوبواودس کول.....
- ۴۱..... دغذر له کبله په ولاړي اودس کول؟.....

د کتاب پيژندنه :-

داوداسه مسنلي

د کتاب نوم	مؤلف
پښتو ژباړه	مولانا محمد رفعت (قاسمی)
همکار:	ملا فضل الرحمن
د کمپوز او دترجمې چاري	مفتي محمد ابراهيم (خليل)
کمپوزر	د نور القرآن ادارې د ژباړې او کمپوز خانګه حسن الله (ذهان)
تصحیح	د نور القرآن ادارې خادم ابو خالد مولوی عبدالاحد (مجروح)
ډیزائن او سمون	ابو خالد
څپر وونکی	رشیدیه کتابخانه سرکی رود کوټه
چاپ وونکی	محمد ساجد
چاپ شمیر	۱۱۰۰ ټوک
چاپ کال	۲۰۰۸ میلادی د جولایي میاشت
چاپ ځای	لاهور

- په اوداسه کښې دمصنوعی ویښتانو حکم..... ۴۱
- داودس کولو پروخت دقبلي لورته توکل؟..... ۴۲
- په اوداسه کښې دغذرله امله داندامو وچول..... ۴۲
- په اوداسه کښې اندامونه له درو وارو څخه زیات مینځل..... ۴۴
- دهراندام دری څلو مینځلو حکمت..... ۴۴
- په اوداسه کښې دمسواک فضیلت..... ۴۵
- په مسواک وهلو کښې دنبی علیه السلام معمول (عادت)..... ۴۸
- مسواک څه دی او څنگه به وی؟..... ۴۹
- په مسواک وهلو سره وینه راووزی..... ۵۰
- له اوداسه وروسته خاص دلمانځه مخکي مسواک وهل څنگه دی؟..... ۵۳
- ایا په برش وهل دمسواک سنت ادا کیږی؟..... ۵۵
- داوداسه دواجبیدلو شرطونه..... ۵۶
- داوداسه دصحت شرطونه..... ۵۷
- داوداسه فرضونه..... ۵۸
- داوداسه وجبات (په اوداسه کی څو واجب دی)..... ۶۰
- داوداسه سنتونه..... ۶۱
- داوداسه مستحبات..... ۶۶
- داوداسه مکروهات..... ۶۸
- داوداسه مسنونه او مستحبه طریقه..... ۶۸
- داوداسه وروسته دتوبی ددعا ویلوراز..... ۷۳
- داستحباب په ډول له اوداسه څخه دپاته شوو او بودڅښلوراز..... ۷۳
- په اوداسه کښې باید مخ ترکوم ځایه پوری ومنځل شی؟..... ۷۴
- په اوداسه کښې دبریری او بریتو متعلق مسئلې..... ۷۶

- په اوداسه کښې دور یڅو دویښتانو متعلق مسئلې..... ۷۷
- په اوداسه کښې لاس تر بریر یو پوری د مینځلوراز..... ۷۸
- په اوداسه کښې دبریر یو په اړه مسئلې..... ۷۸
- په اوداسه کښې پښی ولی تر بجلکو پوری مینځل کیږی؟..... ۸۰
- په اوداسه کښې دپښو او بجلکو په اړوند مسئلې..... ۸۱
- په اوداسه کښې دسر مسح په اړوند مسئلې..... ۸۲
- په اوداسه کښې دپوزی دپاکولو حکمت..... ۸۵
- دناستی د خوب په کوم صورت کښې اودس ماتیري..... ۸۶
- په قهقهه (په زوره خدا) سره د جنازی لمونځ د ختمیدو او اودس نه ماتیدو وجه..... ۸۸
- په قهقهه اوقی سره داودس ماتیدوراز..... ۸۹
- دخندا په اړوند مسئلې..... ۸۹
- په نس کي گرپ هاری راتلل یا هوا بندول..... ۹۲
- په هوا وتلو ولی اودس ماتیري؟..... ۹۳
- ایا په رگ کښې پیچکاری لگول اودس ماتوی..... ۹۴
- ایا دمنخصوصی برخی سره لاس نښلول اودس ماتوی؟..... ۹۵
- نارینه یا بنشینه که په خپل خاص اندام کی پښه او نور کښیږدی..... ۹۸
- په فرجو کښې دگوتو داخولو سره داوداسه حکم..... ۱۰۰
- دفرج پر ښکاره برخه گوتی لگولو سره داوداسه حکم..... ۱۰۰
- درنگ شوو نو کانونو سره اوداسه حکم..... ۱۰۱
- دسوزک د ناروغی په دوران کښې داوداسه دساتنی تدبیر..... ۱۰۲
- دمواسیروچی کوم لندوالی دباندي نه شی راددی حکم..... ۱۰۳
- دلیونی داوداسه حکم..... ۱۰۴
- په اوداسه کښې دگر مکو (دگر می دانی) څخه داوبو تلو حکم..... ۱۰۶

- له اوداسه کولو وروسته غوښه راووزی ۱۰۷
- په اوداسه کښی ددانو په اړوند مسئلې ۱۰۸
- په اوداسه کښی دتپ په اړوند مسئلې ۱۱۰
- په اوداسه کښی له سترگی څخه داوبور او تلو په اړوند مسئلې ۱۱۲
- په اوداسه کښی دغوږو او غاښ په اړوند مسئلې ۱۱۳
- په اوداسه کښی دویښتانو نوکانو او نورو په اړوند مسئلې ۱۱۵
- په اوداسه کښی دناړو بلغم او زکام په اړوند مسئلې ۱۱۶
- داوداسه نه درلودلو په اړوند مسئلې ۱۲۱
- داوداسه بیلابیلې مسئلې ۱۲۴
- بیله اوداسه وقرآن شریف ته لاس وروړل ۱۲۶
- دکتابو دتجار لپاره بیله اوداسه وقرآن ته لاس وروړل ۱۲۸
- دست کلی په لاس کول بیله اوداسه وقرآن ته لاس وروړل ۱۲۹
- دمعذور پیژندنه اود هغه حکم ۱۳۰
- د فکرو خبره ۱۳۳
- معذور دی څنگه اودس وکړی؟ ۱۳۳
- دمذی دناروغ لپاره داوداسه حکم ۱۳۵
- دکوم چاچی لاسونه او پښی پری شوی وی یایی مصنوعی وی اودس دی څنگه کوی؟ ۱۳۶
- په ناسته او سجده سره اودس ماتپیری؟ ۱۳۷
- دبولو دناروغه لپاره داودس حکم ۱۳۸
- دمعذور دجامو حکم ۱۳۹
- ایام معذور د اشراق په اودسه سره دماپښین لمونځ کولای شی ۱۴۰
- ایام معذور سړی تروخت مخکښی اودس کولای شی؟ ۱۴۱

- دمعذور داوداسه په اړوند مسئلې ۱۴۳
- داوداسه په اندامو کښی یواندام خوږیامات شی ۱۴۴
- اودس په دوه ډوله شیانو سره ماتپیری ۱۴۶
- په اوداسه کښی دیواندام په نه مینځلو کی شک پیدا شی نو؟ ۱۴۸
- له اوداسه څخه وروسته پر چادر اوبه شیندل ۱۴۹
- داوداسه اوبه په دسمال یا بل شی سره وچول ۱۵۰
- له اوداسه کولو وروسته تحیه الوضوء کول ۱۵۰
- تیمم څه دی؟ ۱۵۱
- دتیمم په هکله یو څو روایات ۱۵۴
- دتیمم معنی ۱۵۷
- تیمم په امت محمدیه پوری خاص کړل شوی دی ۱۵۷
- که اوبه پیدا نه شي نو تیمم ولی؟ ۱۵۸
- که نه داوداسه او غسل لپاره اوبه وی اونه دتیمم لپاره خاوره ۱۵۹
- تیمم داوداسه او غسل خلیفه گرزولو وجه ۱۶۰
- له خاوري څخه دتیمم دځانگړتیا وجه ۱۶۱
- تیمم وهل هم دالله تعالی فرمان دی ۱۶۱
- په تیمم کي وهم ته اعتبار نشته ۱۶۳
- دتیمم حکم دتولو لپاره یودی ۱۶۴
- تیمم له کهالی او سستی سره اړه نه لري ۱۶۶
- په سړو هیوادونو کي دتیمم حکم ۱۶۷
- دتیمم دوجوب شرطونه ۱۶۷
- دتیمم دصحت شرطونه ۱۶۸
- دتیمم سنت طریقه ۱۶۹

- د تیمم فرائض او واجبات ۱۷۰
- د تیمم سنت او مستحبات ۱۷۱
- داو بوله کارولو دمعدورت صورتونه ۱۷۲
- د سراو پنبو تیمم ولی نشته؟ ۱۷۴
- د غسل او اودس په تیمم کی د نه توپیر وجه ۱۷۴
- د تیمم لپاره خومره غټه لوټه په کار ده؟ ۱۷۵
- پریوه لوټه څو ځله تیمم وهل ۱۷۵
- د تیمم په لوټه استنجا کول ۱۷۶
- په کومو شیانو تیمم روا او په کومو ناروادی؟ ۱۷۷
- د تیمم احکام ۱۷۸
- په کومو شیانو چی تیمم ماتیږي ۱۷۹
- د تلاوت په نیت و هلی تیمم لمونځ کول څنگه دی؟ ۱۸۱
- په ناروغي کي د مریض طبیعت ته اعتبار دی که طیب ته ۱۸۲
- د وخت د تنگي له وجې تیمم وهل ۱۸۲
- پر ناروغ که مرداری ولگيږي او اوبه ورته تاوان کوی؟ ۱۸۳
- هره شپه احتلام کیدوونکی لپاره تیمم وهل ۱۸۳
- کومه میرمن چې په غسل کولو کې په تکلیف کیږي ۱۸۴
- د بډا توب په وجه تیمم وهل؟ ۱۸۵
- په تبه کی تیمم وهل ۱۸۶
- د تبې په اندیینه تیمم وهل ۱۸۶
- په ریل گاډي او بس کي د تیمم شرطونه ۱۸۷
- د زخمی او چیچک (کوي) د ناروغ لپاره د تیمم حکم ۱۸۸
- د جنازي لمانځه او مؤکد سنتو د پاره تیمم وهل ۱۹۰

- د تیمم بیلابیلی مسئلې ۱۹۲
- دمتیازو حکم اوله هغه څخه د ځان نه ساتلو وعید ۱۹۸
- د بولوله څاڅو کو ځان نه ساتلو باندې د قبر عذاب ۱۹۹
- استنجا څه ده؟ ۲۰۲
- داستنجا ارکان څلور دی ۲۰۲
- داستنجا تعریف ۲۰۳
- آداب : ۲۰۳
- بیت الخلاوی د شیطانان سره د ی ۲۰۴
- بیت الخلا ته ورته سر وراو تلو پروخت دعا ۲۰۵
- داستنجا حکم ۲۰۶
- له استنجا څخه د جز حکم ۲۰۸
- تراو ادس کولو وروسته استنجا وهل ۲۰۹
- چیري چي غټي او وړي بولي کول صحیح نه دی ۲۱۰
- د غټو او کوچنیو بولو پر مهال چي له کومو شیانو څخه ځان ساتل پکار دی ۲۱۱
- په کومو شیانو چي استنجا صحیح نه ده ۲۱۲
- په کومو شیانو چي بېله کراهته استنجا صحیح ده ۲۱۲
- د بولو دارتیا په ترسره کولو کي بندیزونه ۲۱۴
- داستنجا واجب شیان ۲۱۵
- په او بود استنجا و هلو دوه شرطونه دی ۲۲۰
- لومړی دی د مخ خواو مینځله شی که د شا؟ ۲۲۰
- په استنجا کي دلوتي پر ځای نور څه استعمالولای شي ۲۲۱
- استبراء د نړو لپاره ۲۲۳
- دمتیازو د ناروغ د اړیشن حکم ۲۲۳

- دمتيازوله لاري د سپينو او بووتلو حکم ۲۲۴
- په استنجاء کي يوه لوطه دوه ځله کارول ۲۲۴
- يو اخي په لوطه استنجاء وهل ۲۲۵
- په ولاړه متيازي کول ۲۲۶
- تراستنجاء کولو وروسته دلوند والي راوتل او دهغه درملنه ۲۲۷
- په پاكي کي د وسوسې ختمولو طريقه ۲۲۹
- دارتيا ترسره کولو پر مهال که لمړيه وريخ کي وي ۲۳۱
- په کوټه کي دننه په لوبښي کي متيازي کول ۲۳۱
- په استنجاء کي طاق لوتي پکار دی ۲۳۲
- دغټو او کوچنيو بولود تقاضی پروخت د لمانځه دنه کولو وجه ۲۳۴
- داستنجاء په اړه مسئلې ۲۳۴

اللهم اختم لنا بالخير والسعادة والبشارة والايمان

دعاغوښتوونکي ابو خالد

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

اي هغو کسانو چې ايمان موراوړي دى څه وخت چې تاسو ولمانځه ته ولاړشئ نو پرېمنځى مخونه خپل

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

اولاسونه خپل تر پيريو پورې اومسح وکړي پرسرو خپلو باندې او پښو خپلو باندې تر بجلکو پورې

وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ

او که چيرې تاسو د جنابت په حال کې ياست نو ښه ځان پاک کړي او که چيرې تاسو ناروغ ياست يا په سفر کې

أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً

ياست او يا راشي يوله تاسو نه له ځاى د ضرورت څخه يا نژدېکت وکړئ له خپلو ميرمنو سره پس بيا اوبه

فَتَيَسَّمَّوْا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ

پيدانئشې نو قصد وکړي د پاکې زمکې اومسح وکړي پر مخو خپلو اولاسونو خپلو له دغې پاکسې زمکې

مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ

اراده نه لري (الله) چې تنگي راولي پر تاسو لکن اراده لري چې تاسو ښه پاک کړي او چې خپل نعمت

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ط

پر تاسو پوره کړي ښايي چې تاسو ښي شکر وباسئ

د تفسير خلاصه :

اي هغو کسانو! چې ايمان موراوړي دى څه وخت چې تاسو ولمانځه ته ولاړشئ (د لمانځه کولو اراده وکړي په داسې حال کې چې تاسو اودس نلري) نو اودس وکړي مخونه خپل پرېمنځى اولاسونه خپل پرېمنځى تر پيريو پورې او پر خپلو سرو باندې لاس تير کړي او خپلې پښې تر بجلکو پورې پرېمنځى او که چيرې پر تاسو غسل فرض شوى وي (له لمانځه څخه مخکې) ټول بدن پاک کړي او که تاسو ناروغه ياست (داو بو استعمالول درته تاوان کوي) يا د سفر په حالت کې ياست (اوبه

نه پيداكيږي دغه حالت د عذربلل كيږي (يا كه چيري دناروغي اوسفر عذرهم نه وي بلكه اودس يا غسل له بلي وجي څخه مات شي هغه دارنگه چي بولي يا گندگي وكړي ياتاسو دخپلو ميرمنوسره نژدي شي اويياپه دغه ټولو صورتوكي اوبه تاسونه كړي پيدا ياتاسو داوبو د استعمالولو وخت نكړي پيدا ياد اوبوله استعمال څخه دناروغي له كبله عاجز ياست نوپه دغه صورتوكي تاسوله پاكي زمكي څخه تيمم ووهي يعني پرپاكي خاوره لاسونه ووهي اوييائي پر خپلو مخونو او لاسونو باندې تير كړي. دالله تعالى له دغواحكامو مقرر كولو څخه په تاسوتنگي راوستل نه ده (الله تعالى دانه غواړي چي پرتاسوتنگي راولي ځكه چي خاص له ذكر شوواحكامو څخه همدارنگه له ټولو احكامو شرعيه ووڅخه اساني رعايت اومصلحت بنسكاره دي ليكن الله جل جلاله داغواړي چي تاسوپاكي وكړي نوله دي كبله يي دپاكي قاعدې اولاري مشروع كړي او پريو خاص طريقه يي بس نكړي چي پرته له هغه پاكي ممكنه نه وي دييلگي په توگه كه چيري يي خاص اوبه پاكونكي گرزولي واي نوچي اوبه نه واي پاكي به نه حاصليږي.

د بدن پاكي خاص په احكامو طهارت كي ده اود زړونوپاكي په عباداتوكي ده نودغه پاكي دواړوته شاملېږي او كه چيري دغه نه واي نو هيڅ پاكي به نه حاصليداي اوبل الله تعالى داغواړي چي پرتاسو خپل نعمتونه پوره كړي.

داوداسه فضيلتونه

نبي كريم ﷺ وپاكي ته چي يوه حصه يي اودس دي نيم ايمان ويلي دي (ترمذي شريف) دايمان دوي حصي دي اعتقاد او عمل دعمل لويه حصه چي لمونځ دي پرپاكي موقوفه دي نوځكه نيم ايمان يي ورته ووايو

(۱) نبي ﷺ ويلي دي چي داودس په كولو سره الله جل جلاله صغيره (كوچنې) گناهونه معافوي اوپه آخرت كي لويي مرتبي وركوي اوپه اوداسه كولو سره بدن له ټولو گناهونو څخه خلاصون پيدا كوي. (بخاري شريف)

(۲) په ځيني احاديثوكي راغلي دي چي دمخ په مينځلوسره هغه گناهونه معافېږي چي په سترگوشوي وي اودلاس په مينځلوسره هغه گناهونه معافېږي كوم چي په لاس سره شوي وي اودپښوپه پريمنځلو سره هغه گناهونه معافېږي چي په پښوسره شوي وي يعني دانداموپه مينځلوسره لكه څنگه چي خيري توييږي همدارنگه گناهونه هم رڅيږي تردې اندازي پوري چي سړي له اوداسه كولو څخه وروسته پاك له گناهونو گرزوي په حديث شريف كي له خاص ذكر څخه دلاس سترگي اوپښي داگمان نه كيږي چي دنورواندامو گناهونه نه رڅيږي ځكه چي وروسته يي داوويل چي د اودس كولو وروسته سړي له گناهونو څخه پاك گرزوي. اوپه بل حديث كي كي خاص د بدن لفظ ذكر شوي دي چي پرتولوانداموئي اطلاق كيږي.

(۳) نبي كريم ﷺ وويل: چي كوم څوك په مسنونو طريقه سره اودس وكړي او وروسته له اوداسه كلمه دشهادت ووايي نوددغه سړي لپاره

د جنت اته دروازی خلاصیږي په کومه دروازه چې وغواړي ننوتلای شی. (مسلم)

(۴) په ځینو احادیثو کې راغلي دي چې نبی کریم ﷺ وویل چې د قیامت په ورځ به زه خپل امت پیژنم یوکس پوښتنه وکړه چې حضرت په دې لویه ټولۍ او مجمع کې به ته څنگه خپل امت وپیژني؟ نبی کریم ﷺ وویل چې ددوی لپاره به یوه نښانه او علامه وي هغه دا چې د اوداسه له کبله به ددوی مخونه لاسونه او پښې ځلانده وي.

(۵) هغه څوک به د شیطان له شر څخه په امان وي کوم چې همیشې په اوداسه سره گړزی په احادیثو کې راغلي دي چې هروخت په اوداسه سره گړزیدل پرته له کامل ایمان والا څخه بل نه دي (یعنې دهغه ایمان کامل دی چې تل په اوداسه گړزی.

(۶) په اودس سره و مسجده ته پرتللو باندې پرهږ قدم یوه نیکي وړکول کیږي او یوه خطایي معافېږي.

(۷) کوم څوک چې په اوداسه سره په مسجد کې ناست وي او د لمانځه انتظار کوي کوم وخت چې د لمانځه په انتظار کې تیرېږي دغه هم په لمانځه کې شمیرل کیږي (علم الفقه مخ ۵۲ لومړی ټوک بخاري شریف مخ ۲۵ لومړی ټوک)

نبی کریم ﷺ وویل چې که تاسو ددی وس لری چې تل په اوداسه وگړزی نویي وکړي (همینه په اوداسه گړزیدل مستحب دی او چاته چې مرگ داوداسه په حال کې راشي نو دهغه مقام د شهید دی (بهشتی زیور مخ ۹۲ لومړی ټوک) نبی کریم ﷺ وویل چې په کومو وختو کې نفس دانه خوښوي چې اودس وکړي نو په دغه وخت کې د نفس

پر خلاف باندې په اوداسه کولوسره گناهونه توئیږي (ناخوښي کله د سستی له کبله او کله د ناچوړي له کبله څخه وي او کله د یخ له وجې څخه وي د ناخوښي په حالت کې په اوداسه کولوسره کوچني گونډونه معافېږي نبی کریم ﷺ هغه کسانوته وکتل چې اودسونه یې کړي وو خو پوندی ئی و چې پاتې وي نو نبی کریم ﷺ وویل چې په جهنم کې ددی ډیر غټ عذاب دی (دهغه پوندی چې و چې پاتې شوی وي) د وچوالی له کبله په پوست کې سختی راځي خاص بیادغه وچوالی د یخ په وخت کې زیاتېږي نو باید سړی د اندامو په مینځلو کې کوشش وکړي تردی اندازی چې دیوه وینښته په اندازه وچوالی هم پاتې نشي (رفعت قاسمی)

داوداسه گټې او حکمتونه

(۱) اودس انسان له ښکاره او پټو (باطني) گناهونو او د غفلت (نبي پروائی) په پرېښودلو خبروي که لمونځ پرته له اوداسه رواي نو انسان به همداسی په غفلت کې مست پاتې وي او لمونځ به ئی همدا سی په بی فروائی کولای او په لمانځه کې به په همداسی بی فروائی داخلیدای په دنیوي بوختیاوو او فکرونو کې به دیوښیې انسان په خیر داخلیدي نو ځکه دبی پروائی له دغی نشي څخه دیداری کولو لپاره اودس مشروع شو ترڅو انسان په ښه پاملرنه او خبرتیا د خدای جل جلاله په وړاندې ودرېږي (۲) طبی مشاهده یا تجربه ده چې د انسان له دنتی بدن څخه زهرجن مواد بدن نوروغړوته راځي او هغه لاسونه مخ اوسراو نور وانداموته راشي هم هلته تم شي او دیلا بیلوزهرجنو دانو او گرمه کوپه بڼه څرگندېږي او بدن دغړوپه منځلو دهغه

ناولواو خرابو موادو مخه نيول كيږي ياخوپه بدن كي دننه دننه دهغو جوش په اوبوسرپږي ياخوراوزي (۳) په تجربه اومشاهده ثابته ده چي دلاسونو اوپښوپه مينځلو سره اوپرسراومخ داوبو اچول پرنفس باندي ډير اغيز كوي اوپه مهمو غړو كي قوت او بيداري پيدا كوي بي پروائي خوب او ډيره بي هوښي په همدې كار سره ليري كيږي ددي تجربې تصديق په ماهرو د اكلترانو كيداي شي ځكه چي څوك بي هوښه وي يايي نس ناستي (اسهال) وي ياديو چارگ پري شوي وي هغه ته پرياد وشو غړو داوبو اچولو وړانديز كيږي همدا وجه ده چي انسان ته امر شويدي چي دخپل نفس سستي بيكاري اوناو لتوب داوداسه په وسيله ليري كړي ترڅو دخداي جل جلاله په حضور كي ددريدو وړ شي ځكه خداي جل جلاله تل هوښيار او بيدار دي لاتاخذه سنة ولانوم (الله جل جلاله غفلت او خوب نه نيسي) نو سست اوبي پروادهغه په حضور كي نه شي دريداى همدا وجه ده چي دمستي اونشي په حالت كي لمونځ نه دي روا وكوم نشي ته چي ديوظاهري باچاودربارته دتللو اجازه نه ور كول كيږي نو چي يونشبي او شرابي دنشي او غفلت په حالت كي دكوم دنياوي حاكم ودربارته په ورتلونه شي بريالي كيداى نو كوم څوك چي دنشي او غفلت په څير حالاتو كي ډوب وي هغه ته څنگه ديوستروا كمن (يعني الله جل جلاله) دربارته دتللو شرف ترلاسه كيداى شي؟

(۴) كله چي دپاكي كيفيت په نفس كي ټينگ شي نو دتل لپاره په هغه كي دنكي نوريوه څانگه په هغه كي پاتي كيږي اود وحشت دتياري برخه ضعيفه كيږي (۵) دگناهونو او سستي له كبله چي كوم روحاني

نور خوشي د بدن له ټولو غړو څخه تللي وو داودس كولو له كبله دوهم ځل هغوته رارسيدې همداروحاني نورپه قيامت كي داوداسه په غړو كي څرگنديږي رسول الله ﷺ ويلى دي دقيامت په ورځ چي كله زمامت راشي نو دهغوي پرلاسونو مخونو اوپښوبه داوداسه په اثارو نور اورنا څرگنده شي ځكه نو كوم څوك چي په تاسو كي خپله روڼا ډيره ولاي شي ډيره بي كړي. (المصالح العقيله مخ ۱۲) اسرار شريعت حجة الله البالغة

داوداسه په وسيله كوم گناهونه معافېږي؟

عن عثمان رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ من توضع فاحسن الوضوء خرجت خطايا من جسده حتى تخرج من تحت اظفاره (مسلم)

عثمان رضي الله عنه ويلى دي: چي رسول الله ﷺ وويل چاچي اولاس وكړي اوښه اودس يي وكړي نو دهغه له بدن څخه ټول گناهونه وزى آن چي تر نوكانولاندي گناهونه شي هم نه پاتي كيږي (تشرېح يا وضاحت) بدن اوروځ ډيري نيژدې اړكي سره لري چي دهغو حتمي پايله داده چي پر كوم يوه يو حالت راځي دوهم په طبعي ډول ورڅخه اغيزمن كيږي لكه چي دنكي اوبدي تراوبي شكه له روح سره دي په نيكو اعمالو پړوځ دنورانيت اورناوپه بدو اعمالو پر هغه دتاريكي ا ثرات لويږي خوپه حتمي ډول بدن هم ددغوشيانوله ښواو بدو اغيزو اغيزمن كيږي همدا وجه ده چي اودس كوم يوه نيكې ده اودهغه تعلق ياتراو اصلا له روح سره دي ددغه داوداسه په وسيله دبدو عمليو هغه تياره اثار ختميوى كوم چي دروح په وسيله پربدن هم راځي په حديث شريف كي دښو تريخو او نوكانولاندي الفاظ (په

اوداسه گناهونه ختمیږي (ددی خبری دلیل دی چی گناهونه یوازی روح نه ناپاکه کوی بلکه په بدن کی هم دروح داخیری دبدنی خیریوپه خیرجمعه کیږی چی هغه اودس اوداډول نوری نیکی پریمنځی دالله جل جلاله قول دی [ان الحسنات یذهبن السیئات] (بیشکه نیکی بدله منځه وړی (سورة هود) خولکه څرنگه چی موږ گورو چی معمولی گرز په لږ جارو کولو او منځلو سره پاکيږی خو کوم خیری چی ډیروی دهغو لپاره گړول منبل صابون او نوور کول ضروری دی همدادول دگناهو نویلې بیلې درجې دی دسپکی درجې کوچنی گناهونه وی خودشپی او ورځی دعبادتونو اوداسه لمانځه اونوروپه وسیله معافیږی خودلومړی درجی دگناهونو دپاکي لپاره داشیان بسنه نه کوی دهغو دمنځلو لپاره دتوبی استغفار پسیمانی اودشرمندگی دخو څاڅکو او ښکوبهولو اړتیا ده لکه چی اسلامی عالمانودقرآن اوسنت په رڼاکی همدا پریکړه کړی ده چی دمختلفو نیکو اعمالوپه کولو چی دکومو گناهو نودمعافی زیری ورکول کیږی له هغه څخه کوچنی یاصغیره گوننهونه مراد دی اودلویو گناهونو لپاره خدی جل جلاله ته توبه هم ضروری ده ځکه نوله نیکو اعمالو سره سره توبه هم په کار ده.

(الترغیب والترهیب مخ ۳۴۰ لومړی ټوک مظاهرحق مخ ۳۸ لومړی ټوک)

پاکي دمکروبووژونکی ده

اسلام دژوندپه هره څانگه کی وپاکي ته لوی اهمیت ورکړی دی ځکه چی پاکي دانسان دژوندیو خاص جزدی نوځکه اسلام وانسان ته دهغو شيانو دپاکوالی حکم کړی دی کوم چی دده له هغو سره زیات تعلق دی لکه مسجد مکتب لباس خوا اسلام چی دبدن او جامی پاکولی

ته څومره قدرورکړی دی دنړی پوه مذهب کی هم نه دی ثابت شوی هم دغه وجه ده چی په شریعت کی ځای پرځای پرپاکي کولو باندی تاکید شوی دی همدارنگه په قرآن اوحديث کی هم دپاکي تائید شوی دی ددی وجه داده چی دانسان دژوند اصل مقصد دخدای جل جلاله بندگی اودهغه خبره منل دی دغه دواړه دانسان سره هغه وخت یوځای کیدای شی چی انسان روغ او غښتلی وی که چیری دانسان بدن کمزوری وی اودی معذوری بیا شریعت پر هغه باندی اسانه اصول ایښی دی پاکي دجو تیار لپاره ډیره اړینه ده که چیری انسان خپلی جامی بدن خوراک دوسیدلوځای اودعبادت ځای پاک ونه ساتی نودی به دډول ډول ناروغیو سره مخامخ شی بی وسه او ډنگریه شی اودعبادت کولو توان به نلری نوځکه اسلام داوداسه غسل دحاجت لری کولو اداب اوله ناپاکيو څخه دخپل ځان پاکولو حکمونه بیان کړی دی ددی لپاره چی دانسان خپل بدن اوروغتیا پر خپل ځای پاته وی اوله بیکاره ناروغیو څخه په امان وی دانسان بدن دیو مشین په ډول باندی دی که چیری مشین له خرابو موادو څخه نه شی پاک نومشین کارنه کوی همدارنگه دمسلسل کار کولو او خواری کښلو څخه دانسان بدن خرابیږی یادبلی وجی څخه پر بدن خرابی لگيږی که چیری دغه ناپاکي له بدن څخه پاک نشی نوله بدن څخه خراب بوی ولاړیږی اویلا بیل مکروبو نه په بدن کی پیدا کیږی چی دهغه له کبله انسان دناروغیو سره مخ کیږی که چیری دخولی دپاکي خیال ونه ساتل شی نوله دی څخه دمعدی ځگړاو غاړی همدارنگه نوری ناروغی پیدا کیږی او که چیری انسان دغابونو دمنځلو خیال ونه ساتی نوبه

دغابنود خراب رنگ اودنور وضرمنوناروغيوسره مخ شي که چيري پوزه دخرابوموادو او ريزش خنځه پاکه نه شي نوددځن دکمزوري اود عقل دلوتيدوسبب گزري که چيري لاسونه اومخ نه ومينځل شي نودوړي پرياته کيږي اود لاسونواومخ رنگ ته تاوان رسوي اوپه وينه کي خرابي راولي اوانسان دکوچني دانوسره هروخت مخامخ کيږي غرض دادي چي دانسان لپاره دهغواندامونځل ضروري دي پرکومو چي گرزونه اودوړي پريوزي اوډير استعماليږي. (احکام طهارت مخ ۳۲)

داوداسه پيژندنه

په لغت کي داوداسه معني هم پاکي ده خو پريو خاصه طريقه دشريعت په اصطلاح کي له اوداسه خنځه مراد پرخاصو اندامو باندي لکه لاس مخ اونورپه خاصه طريقه اوبه اچول دي. (کتاب الفقه مخ ۲۴ لومړي ټوک)

په څرنگه اوبوسره اودس اوغسل کيږي

مسئله: له اسمان خنځه اوريدلي اوبه (باران) واله نالي چيني شاه تالابونه اودريابونوپه اوبوسره اودس اوغسل کول روادې اوبه که خوږې وي اوکه تروې. (بهشتي زيورمخ ۵۸ لومړي ټوک حواله شرح تنوير مخ ۱۹۲)

مسئله ددرختي يادپانوپه نسبتيزل شوي اوبواودس ياغسل کول نه دي روا همدارنگه په هغه اوبوچي دهندواني ياگني خنځه وتلي وي اودس کول ياغسل کول روانه دي.

مسئله: په کومو اوبو کي چي يوشي گلشي ياپه اوبو کي يوشي پوخ شي اولکه اوبه داډول شي چي اصطلاح کي وهغه ته اوبه نه ويل کيږي

بلکه هغه په بل نامه سره نامدارشي نوپه دي سره اودس اوغسل نه دي روا هغه لکه شربت بنورواسرکه دگلاب خوله اوهمدارنگه نور شيان مسئله: په کومو اوبو کي چي پاک شي ولويږي اوبوپه خونديارنگ يابوي کي يوڅه فرق راشي خواهغه شي په اوبو کي پوخ شوي نه وي اوداوبوپه نرم والي کي ئي هم فرق نه وي راوستلي لکه چي په روانواوبو کي رنگ گلشي يازعفران ورسره گلشي اودهغه لږرنگ په اوبو کي بنکاره شي ياصابن کي ولويږي ياددغوپه څيريل شي وي په دغه ټولو صورتو کي غسل اودس کول روادې.

(بهشتي زيورمخ ۵۸ لومړي ټوک حواله درمختارمخ ۱۸۲ لومړي ټوک کتاب الفقه مخ ۸۲ ټوک لومړي)

مسئله: که چيري يوشي په اوبو کي واچول شي اوبياد اچولوسره په اوبو کي پوخ هم شي اوددي له کبله داوبورنگ خونداوبوي بدل شي نو په دغه اوبوسره اودس نه دي رواخوکه داسي شي په اوبو کي واچول شي اوپوخ شي چي پرهغه باندي څه خيره اوخرابي نه وي اودهغه په پخوالي سره اوبه خنځي هم نشي نوپه دغه اوبوسره اودس کول روادې ددي اوبومثال دمړي دغسل داوبوده چي ديروپاني يي په کي پخ کړي وي خوکه چيري دغه پاني دومره زياتي ورواچول شي چي ددي له کبله په اوبو کي خنځوالی راشي بياپه دغه اوبوسره اودس ياغسل کول نه دي روا. (بهشتي زيورمخ ۵۹ لومړي ټوک حواله فتاوي هنديه مخ ۱۳ لومړي ټوک)

مسئله: که چيري دجامي رنگولولپاره له اوبوسره زعفران گل کړي په دغه اوبواودس نه دي روا. (منيه مخ ۳۳)

مسئله: که چیرې داوبوسره شیدی گلې شې اوپه اوبوکی دشیدورنگ زیات شې نوپه دغه اوبوسره اودس کول نه دی روا اوکه چیرې شیدی لږ وی اوزیات رنگ ئې په اوبوکی نه وی راوړی بیاپه دغه اوبواودس روادې.

مسئله: که چیرې په ځنگله کې لږڅه اوبه وموندی شې ترهغوبه اودس په کوی ترڅوچې ئې دمردارویقین نه وی پراغلی صرف په دغه شک چې دا اوبه به نه وی حلالی اوبه نه مرداریرې که چیرې ددغه شک له کبله تیمم ووهی نو تیمم ئې نه دی صحیح. (بهشتی زیورمخ ۵۹ لومړۍ ټوک)

مسئله: که چیرې په اوبوکی مرداری ولویده نوپه دغه اوبواودس اوغسل کول نه دی روا خومرداری لږوی که ډیره وی خوکه چیرې مرداری په داسې اوبوکی ولویده چې هغه روانی وی اورنگ خوند اوبوی نکړی وربدل اودس یاغسل په کولای شې خوکه چیرې درووانواوبورنگ خوند اوبوی بدل کړی بیانه ده په روا بلکه اوبه مرداری دی کومی اوبه چې دوشو دبلگواوپانوله کبله ودریدو ته نژدی شې دغه اوبه درووانواوبوپه حکم کی بلل کیږي که څه هم ډیری کراری روانی وی. (بهشتی زیورمخ ۵۹ لومړۍ ټوک بحواله البدایه مخ ۱۱)

مسئله: هغه حوض چې په اندازه دلسولاسواوږدوی اودلسولاسوپه اندازه پراخ وی اودومره اوبه په کبسی وی چې په لپه کی له اوبوراپورته کولوسره زمکه نه معلومیږي دغه اوبه هم ده رواناوبوپه حکم کی بلل کیږي ودغه حوض ته لس په لس کی ویل کیږي که چیرې په دغه حوض کی مرداری ولویږي په دی سره اودس روادې خوکه

چیرې ئې رنگ خونديابوی بدل شې نوپه دغه صورت کی مرداری بلل کیږي.

(بهشتی زیورمخ ۶۰ لومړۍ ټوک بحواله شرح تنویرمخ ۹۹ لومړۍ ټوک فتاوی دارالعلوم مخ ۱۷۲ لومړۍ ټوک بحواله هدایه مخ ۴۱ لومړۍ ټوک)

مسئله: دهغه حوض په اوبواودس کول کوم چې چت لری رواده که چیرې اوبه دحوض له بام بیلی وی بیاپه اتفاق دعاالمانواودس په رواده اوکه چیرې اوبه له بام څخه بیلی نه وی بلکه اوبه دچت سره نښتی او اوبه نه ښوریږي نوپه دی کی اختلاف دی حضرت تهانوی رحمه الله علیه درواوالی فتوی ورکړی ده. (وگورې امداد الفتاوی مخ ۵۹ لومړۍ ټوک)

اوځنی علماو ددی مخالف دی ځکه دارنگه تالاب جوړول نه دی پکار.

مسئله: په ریل گاډی کی چې کوم دحاجت ځای دهغه دتالاواوبه پاکي دی اوپه هغه سره اودس کول اوڅښل روادې. (فتاوی محمودیه مخ ۲۵ ټوک دوم)

مسئله: هغه حوض چې لس په لس کی وی پرکوم ځای چې داندام دمنځلواوبه ولویږي اویاله هغه ځای څخه دبل اندام دمنځلولپاره اوبه راپوته شې هیڅ پروانلری.

مسئله: که اوبه سوکه سوکه روانی وی نوډیرپه بیړه اودس مه کوی ترڅولویږي اوبه بیرته په لاس رانشی. (منیه مخ ۲۶)

مسئله: که چیرې یوکافریاکوچنی په اوبوکی لاس ووهی دغه اوبه پاکي دی خوکه چیرې دامعلومه شې چې پر لاس یې مرداری نښتی وه بیابوبه مرداری گړزی لیکن په کوچنی هلکانو هیڅ باورنشته نوځکه

ښه داده چې په هغو اوبوسره اودس ونه شی په کوموکی چې کوچنی لاس وهلی دی ترخوچی نوری اوبه نوی پیدا شوی.

مسئله: هغه ژوندی شیان چې بهونکي وینه نه لری که چیری په اوبوکی یوله دغو شیانو څخه مړشی یا مړپه اوبوکی ولویږی اوبه نه خرابه وی یعنی اوبه مرداری نه گززی هغه شیان لکه / غماش، لږم، مچمچی، غالبوزه اوداسی نور...

مسئله: هغه اوبه چې په ټانکی کی د لمر له کبله گرمی شوی وی دغه اوبه په هغو اوبوکی نه شمیرل کیږی کوم چې په لمر گرمی شوی وی نو په دغه اوبوسره اودس پروانلری.

مسئله: د لمر په گرمو شوو اوبو اودس او غسل کول نه دی په کار ځکه چې د فیس ناروغی سبب گززی یعنی د طب په لحاظ په هغو اوبوسره اودس کول چې په لمر گرمی شوی وی نه دی پکار په دی اوبوکی د ثواب او گناه خبره نشته بلکه په طبی لحاظ ئی استعمال ښه نه دی.

(بهشتی زیور مخ ۶۱ لومړی ټوک بحواله شامی مخ ۸۲ لومړی ټوک)

مسئله: د دریاب اوبه پاکي دی د حیوانانو په څښلو او همدارنگه په نورو شیانو نه مردار پری. (آپ کی مسائل مخ ۴۵ ټوک دوهم)

مسئله: پر ناپاکه ځای اودس کول ښه نه دی. (علم الفقه مخ ۸۳ لومړی ټوک)

مسئله: د نلانو په ذریعه چې کومه بدبویه اوبه راځی اویا وروسته ورپسی پاکي اوبه راځی نو ترخو پری چې بدبویه اوبو حقیقت نه وی معلوم شوی یا له رنگ اوبو څخه ئی ناپاکي نه وی ښکاره شوی نه هغو پوری د مردارو اوبو حکم نه پر کول کیږی ځکه چې بدبویه اوبه پیل شی دی او ناپاکه اوبه پیل شی دی که چیری پلټنه وشي چې دا اوبه

د گټر په اوبو گډوډی شوی دی. نو د نل له خلاصولو وروسته دروانو اوبو حکم پر کیږی اویا کی گززی.

مسئله: که چیری په تالو کی مرغی (چوگکه) ولویږی مړه شی اویا په اوبوکی وپرسیږی نو په دی کی دوه قوله دی لومړی قول دادی چې که دغه مرغی پرسیدلی وه نو دغه ددرو ورځو بلل کیږی اوددرو ورځو لمنځونه به راگزوی دوهم قول دادی واوبوته هغه وخت د مردار والی حکم ورکول کیږی څه وخت چې ددی په لویدلو خبرشی په لومړی صورت کی احتیاط اوبه دوهم صورت کی اسانی ده.

(آپ کی مسائل مخ ۴۷ ټوک دوهم)

مسئله: په شاه کی هغه دوا اچول چې په هغه سره چنجان مړه کیږی شاه ناپاکه نه گززی او اوبه پاکي دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۲۷ لومړی ټوک بحواله عالمگیری مخ ۲۰ وفتاوی محمودیه مخ ۴۸ ټوک نهم)

مسئله: د سائنس په ذریعه سره چې کومی خرابی د نالیانو اوبه پاکي اورنی گززی دغه اوبه پاکي نه بلل کیږی د صفا وپاک په منع کی ډیر فرق شته. (آپ کی مسائل مخ ۲۴ ټوک دوهم)

مسئله: د بدچلاوه میرمنی جوړ کړی شاه څخه اودس کول او غسل روا دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۱۹ لومړی ټوک دغینه مخ ۸۶ په حواله)

مسئله: کوم شهان چې په حرام مال سره جوړ شوی ددغه څهانوپه اوبو اودس کول روا دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۹۷ لومړی ټوک)

مسئله: که په شاه کی گین ولویږی ترخوچی ئی دایقین نه وی شوی چې گین مردار دی او مرداری پر نښتی وه شاه نه مردار پری او که یی

دا شک وی چی پرگین به مرداری نښتی وی په دغه شک سره پراوباندي دمرداروالی حکم نه کیږی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۰۴ لومړی ټوک)

مسئله: هغه اوبه چی دهغه خوند رنگ اوبوی بدل شوی وی ددغه اوبو استعمال په یوه طریقه سره هم نه دی روا همدارنگه دغه اوبه حیوانانو ته ورکول یا خاوری په خشتول هم نه دی روا او که یی دری اوصاف نه وو بدل شوی بیایي و حیوانانو ته ورکولای شی همدارنگه اوگیره په خشتولای شی دواړه روادی چی ختی په وکړی همدارنگه په دغو اوبو سره خای هم پاشی کولای شی خوددارنگه اوبوپه تیارو شوو خټو مسجد باید نه شی گل. (بهشتی زیور مخ ۶ لومړی ټوک حواله عالمگیری مخ ۲۴ لومړی ټوک)

مسئله: هغه دریاب واله او تالاب چی دچاپه زمکه کی نه وی او وقف شوی وی نوددی ټولو اوبو څخه فائده اخستل روادی و هیچاته دا حق نشته چی ددی داستعمالو لو څخه څوک بند کړی یاددی په استعمال کی دارنگه طریقه اختیار کړی چی عامو خلکو ته تاوان رسیږی.

مسئله: که دسړی په خپله مملوکه مخکه کی داوبوخواه یاچینه یا حوض یاواله وی نودغه سړی چی دمخکی مالک دی نورخلگ ددغه اوبو څخه منع کولای شی. (تنویر الابصار مخ ۲۵۷)

مسئله: هغه اوبه چی دگرمی په موسم کی دخلگود خښلولپاره ایښوول شوی وی اودس نه دی په روا څوکه اوبه زیاتی وی بیایي استعمال هیڅ پروانلری او هغه اوبه چی داوداسه لپاره ایښودل شوی یی دهغه اوبو خښل روادی. (بهشتی زیور مخ ۷ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۴، لومړی ټوک)

مسئله: دپاکواوبود استعمالو لویات حقدار هغه څوک دی چی غسل پرفرض وی شوی وی اودغه کس ته پرحائضه ښځه بی اودسه سړی اودمړی پرخسول ترجیح ورکول کیږی ددی وجی دادی چی جنابت (ناپاکی) ډیره لویه ناپاکی ده اومهم دی نوددی لری کول هم ډیرارن اومهم دی که پاکی اوبه له دغه درو څخه دیوه په ملکیت کی وی بیاد اوبوپه استعمالو لو څاوند اوبو حقداردی خودهرشی ضرورت چی ئی وی دیبلگی په توگه جنوب حائضه ښځه اوبی اودسه دری کسان دی او اوبه په دوی کی خاص دینه دی نوداوبو مالک زیات حقداره دی په استعمالو لو ددغه اوبو سره اوکه اوبه ددغودرو کسانو په منځ کی شریکی وی بیابنه داده چی دغه مشترکی اوبه دمړی د غسل لپاره وصرف شی. (کشف الاسرار مخ ۲۵ ټوک دوهم)

مسئله: دښځی له اوداسه یا غسل څخه چی کومی اوبه پاته شی و نارینه ته نه دی پکار چی په هغه پاته اوبو اودس یا غسل وکړی (داهغه وخت چی دشهوت اوبدخیالو ویره وی) نوگواکی زموږ په مذهب په دغه ډول اوبو اودس یا غسل کول دنارینه لپاره روادی.

(بهشتی زیور مخ ۱۰ ټوک یوولسم بحواله درمختار مخ ۲۴)

مسئله: له اوداسه څخه په پاته شوو اوبو استنجاوله اوله استنجاخڅخه په پاته اوبو اودس کول روادی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۷۵ ج ۱ غلاط العوام مخ ۳۹)

مسئله: پرکومو ځایو چی دخدای جل جلاله عذاب پریوقوم نازل شوی وی لکه قوم ثمود او قوم عاد ددغه ځایوپه اوبو سره اودس

او غسل نه دی پکار د مجبوری په وخت کې د دغه اوبو حکم د زمزم داوبو په شان دی. (بهشتی زیور مخ ۱۰، توک یوولسم بحواله درمختار مخ ۴۵)

مسئله: د شیعه گانومیزانیانو او دنورو کفارو له کوروشخه داوداسه لپاره اوبه راوړل او هغه سره اودس کول روادی لیکن دهغو د کورو غوښی خوړل حرام دی له غوښو شخه پرته نورشان یې خوړل پروانلری. (احسن الفتاوی مخ ۴۶ دوهم ټوک)

مسئله: که بی لمانځه یا بدعت کونکې سړې بل ته داوداسه لپاره اوبه ورکړې په دغه اوبو اودس کول صحیح دی اود اودس کونکي په لمانځه کې هېڅ خرابی نه راځي. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۷۶ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۱۶۶ لومړی ټوک)

مسئله: د حکومتی والی شخه داوداسه یا غسل لپاره اوبه راوړل پروا نلری. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۷۷ لومړی ټوک)

مسئله: د مشرکینو او د کفارو د خښلو شخه چې کومی اوبه پاتی شی (په شرط چې شراب به ئې نه وی خښلی) په دغه اوبو اودس او غسل روادی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۳۵۱ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار باب فی السور مخ ۲۰۵ لومړی ټوک)

مسئله: بیلریاډبه په سپین رنگ و هلو سره څه موده ددوی په اوبو کې بوی او په خوند کې یې هم فرق راځي د دغه اوبو استعمال د غسل او اودس لپاره روادی د دغه اوبو استعمال هغه وخت روادی چې دغه رنگ په داسې برش سره نوی شوی چې هغه د خنځیر په وینستونو جوړ شوی وی نو په دغه اوبو سره اودس کول روادی که څه هم په اوبو کې درنگ بوی او خوند پاتی وی (احسن الفتاوی مخ ۴۴ ټوک دوهم) که

لاس ناپاکه وي او اودس پرته له ذی چې لاس په اوبو کې نه وو هی یعنی په اوبو کې نه واچوی اودس ممکن نه دی دارنگه سړی نه وی چې دهغه لاس پاک وي او اوبه راوکاږي اونه دارنگه ټوټه رسی وی چې دهغه په ذریعه اوبه راواخلي اولاس په و مینځی نو په دغه وخت کې اودس کول پکار نه دی. (علم اصول الفقه مخ ۸۳ لومړی ټوک)

دلیری ګرمو شو او اوبو اودس کول

مسئله: دلیری په ذریعه د ګرمو شوو اوبو په کراحت کې داخنافو اختلاف دی صحیح خبره داده چې دغه اوبه مکروه تنزهی دی اودغه مکروه والی په اوبو کې هغه وخت پیدا کیږي چې علاقه ګرمه وي او موسم هم ګرم وي اوبل داچې د سرو او سپینو زرو شخه پرته په بل لوبنی کې وي اوبه داسې وخت کې استعمال شی چې دهغو ګرموالی نه وي ختم شوی (احسن الفتاوی مخ ۴۴ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۶۷ لومړی ټوک)

مسئله: داوداسه کولوپه وخت کې یا داوداسه کولو وروسته که د اوداسه اوبه (چې استعمال شوی وی) پریدن یا پر جامی او نورو ونښتی نودمفتی به قول سره سم په دغو اوبو سره نه بدن ناپاکه کیږي اونه جامی ناپاکه کیږي. (فتاوی محمودیه مخ ۴۵ ټوک نهم بحواله بحر مخ ۹۸ لومړی ټوک)

د زمزم په اوبو اودس او غسل کول ؟

کوم څوک چې پاک وي او اودس لری که یې خاص د برکت د حاصلیدو لپاره د زمزم په اوبو اودس یا غسل وکړي روادی خوبی اودسه انسان یا هغه انسان چې غسل پرفرض شوی وی دهغه لپاره د زمزم په اوبو سره اودس یا غسل کول مکروه دی همدارنگه هغه جامی چې مرداری پری

لگیدلی وی دزمزم په اوبوسره یی مینځل مکروه دی او همدغه حکم دی دزمزم په اوبوسره داستنجا و هلو غرض دادی چی دزمزم اوبه ډیری دبرکت اوبه دی ادب او احترام یی کول ضروری دی ددغه اوبو څښل سبب دبرکت گززی خودمرداری دلری کولو لپاره ددوی استعمال روانه دی. (آپ کی مسائل مخ ۳۰ ټوک دوهم)

مسئله: هو: که مجبوری وه چی تر یوه میل وړاندی اوبه نه پیدا کیدی او ضروری پاکي په ډول کوم بل هم نه شوای حاصلیدای نو بیاد اټول کارونه دزمزم په اوبو روادی. (بهشتی زیور مخ ۱۰ ټوک ابحواله کبیری مخ ۶۱۸)

مسئله: دجنابت غسل دسخت ضرورت له کبله دزمزم په اوبو روادی. (فتاوی رحیمیه مخ ۲۲۳ ټوک ابحواله درمختار مخ ۳۵۲ ټوک لومړی)

دباران او روانو اوبوسره اودس او غسل کول ؟

مسئله: که یوسړی په روانو اوبو کښی پای په لوی حوض کی یادباران اوبوته دومره وخت ودریږی څومره چی دغسل په کولو کی تیر یږی نودغه سړی دغسل ستونزه پوره کړل یعنی دغسل ستونزه خپله پوره کیږی (دا هغه وخت چی دغسل او اودس نیت یی کړی وی) روانی اوبه یادباران اوبه په وار وار پریدن لگیدلو او تللو سره ددرو ۳ وارو بهیدلو پرځای دریږی همدغه وجه ده چی علماؤ ویلی دی چی دلوی حوض څخه جاری یعنی روانی اوبه مراد دی دریدلی اوبه او هغه اوبه چی یو چادر ولی وی په دغه حکم کښی نه دی که څه هم زیاتی وی او ځینو ویلی دی چی په درول شوو (پاکو) اوبو کی له یو ځای څخه وبل ځای ته دنقل کیدوپه وجه سنت پوره کیږی بلکه دلمبیدونکی بنوریدل هم کافی ده علامه ابن حجر لیکلی دی چی په درول شوو

پاکو اوبو کی ټوله بدن درواره بنورول کافی دی که څه هم پښی له یوه ځای څخه بل ځای ته نقل نشی ځکه چی هر ځل په بنوریدو سره نوی اوبه له بدن سره مښلی. (کشف الاسرار مخ ۲۷ لومړی ټوک)

مسئله: په غسل کی د بدن دیوی حصی اوبه د بدن بلی حصی ته وړل په دی شرط روادی چی دغه اوبه وروالوزی لیکن دغه دیوه اندام اوبه دبل اندام په ذریعه وړل په اوداسه کی روانه دی ددی وجه داده چی په غسل کی ټول بدن دیوه اندام په حکم کښی دی خوا و دس داسی نه دی ځکه په اوداسه کی هر اندام بیل بیل شمارل کیږی (کشف الاسرار مخ ۳۰ لومړی ټوک) مطلب دادی چی په اوداسه کی یو اندام چی په کومو اوبوسره و مینځل شی په هغه اوبوسره بل اندام نه مینځل کیږی بلکه ددغه بل اندام لپاره دنورو اوبو راخستل پکاردی لیکن په غسل کی ټوله بدن دیوه اندام په حکم کښی دی نو ځکه دیوه اندام اوبه وبل ته وړل هیڅ پروانلری خودا شرط ضروری دی چی اوبه دومره وی چی هغه له دغه اندام څخه ولاړی شی دهغه بل سره ونښلی ددی لپاره چی پردغه حکماد مینځلو حکم یا اطلاق وشی. محمد رفعت قاسمی

غفرله

مسئله: داوداسه اودغسل داوبو اندازه یوه کاسه راغلی ده دائی خاص اندازه نه ده ځکه چی له دغه څخه زیاتوالی او کموالی روادی او اسراف کول روانه دی بلکه مکروه دی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۹ لومړی ټوک مخ ۱۲۳ لومړی ټوک مشکوة مخ ۴۸ لومړی ټوک) په حدیث شریف کی چی داوداسه او غسل لپاره داوبو کومه اندازه ښودل شوی ده واجبه نه ده بلکه سنت ده چی ددغه اندازی څخه به اوبه کمی

نه وی (داوداسه لپاره اندازه یو کیلو اوبه او د غسل لپاره څلور یا پنځه کیلو اوبه) که دیو سړی اودس یا غسل د ذکر شوی اندازی څخه په کمو اوبو سره کیدی یاداندازی څخه په زیاتو کیدی نو په حدیث کی د ذکر شوی اندازی څخه په زیاتو اوبو غسل او اودس روا کیږی.

(مظاهر حق مخ ۴۱۴ لومړی ټوک او مخ ۴۰۶ لومړی ټوک فتاوی رشیدیہ مخ ۲۸۴ لومړی ټوک)

له کوم حوض څخه چی اودس روادی دهغه اندازه

مسئله: د متأخرینو فقهاؤ د فتوی مطابق د حوض اوږدوالی او پراخوالی لس گزه ضروری ده او د ژوروالی زیاتو بدهیڅ فائده نلری ژوروالی چی هرڅومره زیات یا کم وی اعتبار نلری خواوږدوالی او پراخوالی لس گزه ضروری دی د شرعی گزاندازه د مروجو بیزانو څخه لیدل شوی ده تقریبا لس لس نیم چی د دوو فتووا اندازه ته نژدی ده یا لږ څه کم تردو وفتو فتاوی دارالعلوم مخ ۹۳ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۱۷۷ لومړی ټوک باب المیاء فتاوی دارالعلوم مخ ۱۸۸ لومړی ټوک، شرعی گز ۱۴۶ اشاری ۲ ساتتی متره یعنی اتلس نیم انچه کیږی.

مسئله: د حوض اوږدوالی او پراخوالی برابریدل ضروری نه دی د زیاتوب او کمبود پراخی کښی شته لکه څنگه چی لس لاسه اوږد او لس لاسه پراخ شرعی حوض دی همدارنگه پنځه لاس پراخ او شل لاسه اوږد یا څلور لاس پراخ ۵ لاسه اوږد او دوه لاسه پراخ ۵۰ لاسه اوږد هم شرعی حوض بلل کیږی که حوض گردی وی نو دهغه گردی والی به ۳۶ گزه وی (اوبه قول د صاحب محیط احتیاط دادی چی ۴۸ گزه به وی) که حوض مثلث یعنی دری کونجه وی نو هر لور به یی ۵ انیم گزه وی

او ژوروالی به یی دوو مړه وی چی اوبه په لپه ځنی راواخستل شی زمکه نه ښکاره کیږی.

(فتاوی رحیمیہ مخ ۲۵۵ ټوک څلورم بحواله طحطاوی علی المراقی الفلاح مخ ۱۷ و شامی مخ ۷۸ لومړی ټوک)

مسئله: که په حوض کی یو حیوان ولویدی مړ شو او و شوریږی که دهغه د شوریږدوله کبله داو بوړنگ یا بوی یا خون د بدل شونو د حوض اوبه ناپاکه دی او که له دغه درواو صافو څخه یو هم نه وو بدل شوی نو که د حوض اوبه ډیری دی بیا اوبه ناپاکه نه دی او که داو بوړنگ یا نور څه بدل شی نو اوبه ناپاکه دی اوبه دغه اوبو اودس غسل او استنجار وانه ده او که وکول شی نو پاکي پری نه راځی او که یی په دغه ناپاکو اوبو دا ستنجاو هلو وروسته (خواپه دغه استنجاووهی اوبه ورته معلومی وی یا نه وی) اودس وکړی او لمونځ وکوی نو لمونځ یی نه صحیح کیږی د دغه راگزول فرض دی

(رحیمیہ مخ ۲۷۸ ټوک څلورم د حوض تفصیل وگوری شامی مخ ۱۲۰ شرح تنویر الاضهار)

د ناپاکي په وخت کی داوداسه کولو څه گټه ده؟

پوښتنه: د جنابت له غسل څخه مخکی لومړی داوداسه څه گټه ده؟ یا له ناپاکي لری کولو پرته اودس کیدای شی؟ د صحابه کرامو دا عادت جوړ شوی وو چی له خپلو ښځو سر: تر نیژدیکت وروسته به یی اودس وکړ او بیده به شوپه دغه ناپاکي کښی اودس څنگه دی؟ په ذهن کی می نه راځی.

جواب: د جنابت په حالت کی په اوداسه کولو سره پاکي نه حاصلیږی مگر په ناپاکي کښی لږ سپکوالی راځی که دیو شرعی حکم حکمت په ذهن کښی نشی رانوڅه تاوان دی

مسئله: که په شپه کې له کومې وجې د غسل اړتیا شوه او په دغه وخت کې په غسل کولو کې ښې تکلیف وی نو ښه داده چې غسل وکړي لیکن که غسل نه وکړي نو استنجا او اودس دی وکړي بیده دی شی دغه مسنون نه او غوره شوی طریقه ده (الجواب متین مخ ۱۰).

مسئله: په شپه کې د بیدیدو په وخت کې اودس کول (یعنی سره داوداسه بیدیدل) ښه کار دی. (آپ کی مسائل مخ ۳۶ ټوک دوهم).

مسئله: دناروغه د پښتنې لپاره په اوداسه تلل سنت دی مظاهر حق مخ ۳۵۳ ټوک) ددی وجه داهم کیدای شی چې دناروغ پوښتنه عبادت دی او د اښکاره خبره ده چې عبادت په اوداسه سره ښه او کامل گرزی. معبر رفعت قاسمی غفر له

ایا کامل اودس ضروري دی کله چې درکعت دتیریدو ویره وي ؟

مسئله: که جماعت ولاړ وي هم بایدې کامل اودس وکړل شی داوداسه سنتونه پوره کول اړین دي که څه هم جماعت ختم شی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۳۱ ټوک بحواله مرقات مخ ۲۱ ټوک)

مسئله: په یوه لاس اودس کول صحیح دی خود سنتو خلاف دی پرته له ضرورت داسې کول نه دي پکار. (فتاوی دارالعلوم مخ ۳۲ ټوک)

دمجبوري له امله خوله نه مینخل ؟

پوښتنه: که یو سړی خوله مینځې نو وینه کوی څه وخت وروسته وینه بندوی څرنگه چې دخولې په مینځلو کې ښې داودس د ماتیدو ویره وي له دغه وجې که خوله نه و مینځې او لمونځ وکړي صحیح ده کنه ؟
جواب: په داسې وخت کې خوله نه مینخل صحیح ده بې له خولې مینځلو لمونځ صحیح ده.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۹ ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۴۵ ټوک کتاب الطهارة سنن الغسل)

پریوه اوداسه سریره بل اودس کول ؟

مسئله: که یو سړی د ماښپین د لمانځه لپاره اودس وکړ او اودس یې نه وي مات شوی نو دراتلونکې وخت د لمانځه لپاره نوی اودس کول واجب نه دی (هم په دغه اودس سره لمونځ کولای شی ترڅو چې اودس نه وي مات شوی. (کتاب الفقه مخ ۸۱ ټوک)

مسئله: که پر اوداسه بل اودس وکړي ډیر ثواب ورکول کیږي.

(بهشتی زیور مخ ۴۸ ټوک کبیری مخ ۳۶ آپ کی مسائل مخ ۳۱ ټوک دوهم)

مسئله: داوداسه په منځ کې داوداسه ضد شی واقع شوی یعنی داوداسه د کولو په وخت داوداسه ماتونکې شی راغلی د مثال په توګه لاسونه او منځنۍ مینځلې دي اودس ئې مات شونو دوهم ځل اودس شروع کول لازمی دی لیکن د عذر حالت له دغه څخه بیل دی.

(کتاب الفقه مخ ۸۱ ټوک فتاوی دارالعلوم مخ ۴۱ ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۲۹ ټوک)

دمسجد پر فرش باندې اودس کول

مسئله: په مسجد کې چې پر کوم ځای لمونځ کیږي (یعنی کوم ځای چې د لمانځه کولو لپاره معلوم شوی وي) هلته اودس کول صحیح نه دی خو که داسې اودس وکړي چې اوبه و مسجد ته نه شي داخلي بیاروا ده (علم الفقه مخ ۸۳ ټوک)

مسئله د مسجد پر فرش باندې چې د لمانځه لپاره متعین شوی وي اودس کول روانه ده که ځای داوداسه لپاره جوړ شوی وي نو هلته دی اودس وکړل شی که نه وي د مسجد له فرش څخه دی لری شی اودس دی وکړي مقصد دا چې داوداسه مستعمل شوی اوبه د مسجد پر فرش

اچول منع دی. فتاوی محمودیه مخ ۱۳۷ ټوک لسم بحواله شامی مخ ۱۳۲ ټوک دوهم باب الاعتکاف

مسئله: دمسجد داوداسه دخای اوبه د اوداسه لپاره خاص شوی دی ددغه اوبوړول روانه دی خوکه دکلی (یا تالاب یا بل داسی شی) دعامو خلکو لپاره وو او دوړلو اجازه وی نوییاروادی. (آپ کی مسائل مخ ۱۴۵ ټوک دریم)

داودس دخای نالی. دمسجدغولی ته راستل ؟

پوښتنه: دمسجددبرنلې پرڅنگ وراسته طرفته داوداسه کولونالی ده اودغه نالی دیانندی دمسجددغولی لاندی تیر شوی وی اودبندی والاد اوداسه نالی باندی راځي له هغه سره گډیږی ایا داوداسه اوبه د مسجددغولی لاندی تیرولاشی؟ اوایا په لمانځه کی څه فرق رانه ځی ؟

ځواب: که دمسجددجوړیدوپه وخت کی یی دغه ډول وی بیاشرعا صحیح ده ددی له کبله په لمانځه کښی هیڅ فرق نه راځی لیکن که دنالی روپه اسانی سره وبلې خواته بدلیدلای شی نودغه ډیرښه او مناسبه ده. (فتاوی محمودیه مخ ۱۹۸ ټوک لسم)

مسئله: داوداسه کولو وروسته و مسجده د داخلیدوپه وخت کښی چی کوم څاڅکی داوبو دمسجدپر فرش باندی ولویږی ددغه څاڅکود لویدلو له کبله فرش نه خرابیږی همدارنگه له حوض څخه داوداسه کولو په وخت کښی احتیاط په کاردی چی په حوض کی څاڅکی ونه لویږی لیکن ددغه څاڅکوپه لویدلو سره حوض ناپاکه نه گززی. (آپ کی مسائل مخ ۸۵ ټوک دریم)

مسئله: اودس وکړل شی وروسته پښی پر هغه ځای چی چوتی پر کښل کیږی کښیږدی اویا دمسجدپر صف باندی تیر شی نوپه دغه وخت کی پښی ناپاکه نه گززی نو صفونه هم ټول پاک دی اودس او دټولو لمونځ صحیح ده. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۷۲ ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۲۲۴ ټوک لومړی ټوک)

پرقبربرسیره اودس کول

مسئله: دروایاتو څخه معلومیږی چی کوم چال چلند له چاسره چی په ژوند کی ثابت تکلیفجن شوی دی له مرگه وروسته ئی هم هغه حکم دی اوداښکاره ده چی په ژوند کښی که دیوسړی سره نیژدی کښینی دارنگه اودس کوی چی داوداسه څاڅکی اوبه پر هغه بل سړی نښلی نوو هغه ته تکلیف رسیږی. (امداد الفتاوی مخ ۳۹ ټوک لومړی ټوک)

مسئله: پرداسی ځای اودس کول چی داوداسه اوبه پرقبرلویږی روانه ده. (امداد الفتاوی مخ ۷۲۰ ټوک لومړی ټوک)

له کور څخه په اوداسه راتلل ښه کاردی

مسئله: له کور څخه و مسجده په اوداسه راتلل ښه دی له کور څخه دمسجدو طرفته په اوداسه راتللو فضیلت په حدیثو کښی راغلی دی او عقلا هم ددی غوره والی ښکاره دی ځکه چی په دغه کښی دمسجد ادب او احترام دی که یوسړی په دربار کښی داخلیدل غواړی نود هغه دعزت کولو غوښتنه داده چی ځان پاک کړی اوله کور څخه ولاړ شی دارنگه نه چی ودربارته ورسیري اویا اوبه طلب کړی دغه ددربار د تعظیم خلاف کاردی څنگه چی وحریم ته د داخلیدونکی لپاره

دمواقیت څخه داحترام دتړلوڅخه دبیت الله دتعظیم ښکاروالی مقصود دی.

(احسن الفتاوی مخ ۱۱۰ ټوک دوهم)

مسئله: نن سبا هم که په کور کېښی اودس وکول شی اویا ولاړشی وهغه ته ډیر ثواب حاصلیږي لکین دمسجد لپاره داوداس او غسل ځای جوړول ذریعه دثواب مسنون او مستحب دی. (الجواب المتین مخ ۱۰)

په حدیث شریف کېښی داغلی دی چی نبی کریم ﷺ وویل چی کوم څوک چی دفرض داداکولو لپاره اودس وکړی له خپل کورڅخه ووزی و مسجده ته نودغه کس ته هغه ثواب ورکول کیږي لکه څنگه چی دحج کوونکي او احرام والاته ورکول کیږي

تشریح: لکه څنگه ثواب چی دحج داداکولو او احرام تړلو والاته ورکول کیږي ځواکی اودس دحج او احرام مشابهه یعنی (دحج پشان دی) او مشابهت یی دارنگه بیان شوی دی چی لمونځ کونکی دلمانځه لپاره له کوره ووزی مسجده ولاړشی اویا له لمانځه څخه فارغ شی څه وخت چی بیرته کورته نه وی راغلی ترهغه وخته پوری برابر ثواب ورکول کیږي لکه څنگه چی حاجی دحج لپاره له کوره څخه وتلی وی اودحج داداکولو وروسته کورته نه وی راغلی نو هغومره ثواب ورکول کیږي ددی خبری په ذهن کی ساتل پکاردی چی داوداسه او حج په منځ چی کوم مشابهت بیان شو دایو جزی مشابهت دی مشابهت یی په دی اعتبار نه دی چی په ټولو وجو هاتو کېښی یی ثواب برابر دی ځکه که دحج ثواب هم دومره شی څومره چی لمونځ کونکی ته ورکول کیږي بیابه حج کول دخلکو تر نظر عبث اوبی گټی

وگنل شی دفرض لمانځه دکونکي مشابهت دحج کونکي سره ورکړل شوی دی دخابنت اونورولمنځو کونکوته دعمری له کونکوسره مشابهت ورکړل شوی دی.

(مظاهر حق مخ ۱۸۱ لومړی ټوک)

له غسله وروسته اودس کول

مسئله: اودس ددرو ۳ اندامو (مخ لاسونه او پښو) مینځلو او دسرد مسیح کولونوم دی او کوم څوک چی غسل وکړی نودهغه سره اودس هم وشوله غسله مخکی اودس کول سنت دی که یوسړی له غسله مخکی اودس نه وکړی غسل یی صحیح دی اودغسل په کولو سره یی اودس هم وشود مسیح معنی ده لوندلاس پرسرتیرو ل څه وخت چی پرسرباندی اوبه واچوی اوتوی شی نودمسح څخه زیات غسل وشود عواموداعمل چی له غسل څخه وروسته اودس کوی غلط کاردی اودس باید له غسل څخه مخکی وشي ددی لپاره چی دغسل سنت پوره اداسی له غسله وروسته اودس کول روانه دی (آپ کی مسائل مخ ۲۸ ټوک دوهم) مسئله: له غسله وروسته چی اودس مات شوی نه وی اودس کول ضروری نه دی. (آپ کی مسائل مخ ۲۸ ټوک دوهم احسن الفتاوی مخ ۹ ټوک دوهم بحواله رد المحتار مخ ۹۹ لومړی ټوک)

دغسل په دوران کی که اودس مات شی نو؟

پوښتنه: له غسل کولو څخه مخته یی اودس وکړلیکن دغسل په وخت کی یی اودس مات شونودغسل کولو وروسته اودس کول څنگه دی؟

ځواب: که داوداسه ترماتیدو وروسته غسل وکړی اوبه دغه کېښی داوداسه اندامونه دوهم ځل ومینځل شی اوله دی څخه وروسته داسی

شی نه شی رامنځته چې اودس پری ماتیرې نودده اودس وشواولمونځ په کولای شی.

مسئله: دامشهوره ده چې په برېښ کیدلو سره اودس ماتیرې یاداچې دبړیندوالی په حالت کې اودس نه پاتی کیږي دا صرف غلط دی.
(آپ کی مسائل مخ ۳۱ ټوک دوهم)

مسئله: دجنازی دلمانځه په اوداسه سره نورلمنځونه هم کیږي خو که د جنازی دلمانځه لپاره تیمم ووهل شی نو بیا نورلمنځونه نه دی پری روا
(آپ کی مسائل مخ ۳۱)

مسئله: دجنازی دلمانځه لپاره یادسجدی دتلاوت لپاره چې اودس وشي په هغه سره نورلمنځونه کول روادی بلکه داوښودنه موندلوله امله اودمرض له امله دجنازی دلمانځه لپاره چې کوم تیمم ووهل شوی وی په هغه سره هم نورلمنځونه نه دی روا.

(احسن الفتاوی مخ ۸۱ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۲۲۶ لومړی ټوک فتاوی دارالعلوم مخ ۱۵۰ لومړی ټوک)

مسئله: باید دجنازی له پورته کولوڅخه مخکې اودس وشي ددی لپاره چې دجنازی لمونځ نشي تیردا حکم هم مستحب دی (مظاهر حق مخ ۴۸۲ لومړی ټوک)

په گرمواوبواودس کول

مسئله: په گرمواوبواودس کول هیڅ پروانه لری.

مسئله: که داوداسه کولو په وخت کېښی داندام یوه حصه وچه پاتی شی نو دوهم ځل اودس کولو ته هیڅ ضرورت نشته بلکه دهغه وچي پاته شوی مینځل کافی ده لیکن پردغه وچه حصه اوبه بهول ضروری دی صرف لاسونه پرتیرول نه کافی کیږي.

(آپ کی مسائل مخ ۲۲ ټوک دوهم احسن الفتاوی مخ ۲۹ ټوک دوهم آپ کی مسائل مخ ۳۴ ټوک دوهم او احسن الفتاوی مخ ۲۵ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۲۱ لومړی ټوک)

دعذر له کبله په ولاړی اودس کول ؟

مسئله: په ولاړی سره اودس کولو سره دڅاڅکو دغورځیدو ویره وی څومره چې مووس کیږي په ناستی اودس وکړي لیکن که مجبوری وی په ولاړی دریدلو اودس کول هیڅ تاوان نلری.

مسئله: نن سبا چې په کورونو کې دلوښود مینځلو لپاره کومی نلکي پورته لگولی شوی دی خلک له هغوڅخه په ولاړی اودس کوی نو دا رنگه اودس کول هم روادی خوښه داده چې مخ پر قبله کېښی اودس وکړي.

مسئله: که په ناستی اودس نشي کولای نو په ولاړی دی اودس وکړي هیڅ تاوان نلری خودڅاڅکوڅخه ځان ساتل پکار دی.

(آپ کی مسائل مخ ۳۳ ټوک دوهم)

مسئله: په ناستی دی اودس وکړل شی که په ناستی دپښو مینځلو کېښی تکلیف وی یا په ولاړو اودس کولو سره استعمال شوو اوبوڅخه ځان خوندي کیږي نو په ولاړه دریدلو سره پښی مینځل پروانه لری بلکه دا استعمال شوو اوبوڅخه دځان ساتلو لپاره په ولاړو مینځل ښه دی (اداب وضوء درمختار مخ ۸۶ لومړی ټوک فتاوی محمودیه مخ ۱۶ ټوک اووم)

په اوداسه کېښی دمصنوعی وینستانو حکم

که سړی دمجبوری له امله پرسرد مصنوعی وینستانو استعمال کاوی نو هغه سړی داوداسه په وخت کې پر همدغو وینستانو مسح کولای شي شی کنه؟

خواب: د مصنوعي وينستانو استعمال روانه دی او نه د دوی استعمال اړتياشته د سرد مسح په وخت کښې دوی لری کول پکار دی که مسح پرو کړل شی اودس نه کیږی. (آپ کی مسائل مخ ۳۶ ټوک دوهم)

داودس کولو پرو وخت د قبلی لورته توکل ؟

پوښتنه: د قبلی و طرفته کښینی او اودس وکړی نو په دغه صورت کښې توکل هم وکړی لیکن د قبلی لورته توکل منع دی ددی څه حیثیت دی ؟

خواب: د قبلی ولورته توکل مکروه دی که د قبلی ولورته مخ کړی خولاندی د ځمکی ولورته توکړی بیا هیڅ پروانلری لکه څنگه چی په حدیث شریف کښې راغلی دی چی که دلمانځه په منع کښې دتوکلو ضرورت شی تر پښولاندی دی توکړی حالانکه په دغه وخت کښې دلمونځ کونکی مخ د قبلی ولورته دی سره له دی چی لاندی دزمکی ولورته دتوکلوا اجازه شته. (احسن الفتاوی مخ ۱۷ ټوک دوهم)

پر خپل ځای چی لمونځ پرکوی اودارنگه پر خپلو نورو شيانو توکلای شی لیکن په مسجد کښې دلمانځه پر ځای توکل روانه دی.

په اوداسه کښې د عذر له امله د اندامو وچول

مسئله: په اوداسه او غسل کښې پرله پسې والی سنت دی یعنی دومره ځنډ به نه پکښې کوی چی تربل اندام پریمنځلو پوری لومړنی اندام وچ شی همدارنگه د مسح وروسته او په تیمم کښې هم همدومره ځنډ نه دی پکار چی په دی وخت که کوم غړی مینځلای وای نو هغه وچیدي داهم د سنت خلاف کاردی. (احسن الفتاوی مخ ۱۴ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۱۱۴ ټوک دوهم)

مسئله: داوداسه په اندامو کښې پرله پسې والی سنت دی فرض نه دی نوله دی کبله دوهم اندام د لومړی اندام داوبوله وچیدو څخه وروسته مینځل مکروه دی سنت طریقه داده د مثال په توگه لومړی به مخ مینځی دستی به لاسونه تر بریږی پوری مینځی چی څنگلی ټی نه وی وچی شوی بیا به دی پر سر مسح کوی او پاته اودس دی وکړی نو که مخ ومنځی دومره وځنډیدی چی داودس اوبه پر مخ وچی شی نو اودس صحیح کیږی خو مکروه والی پکښې پاته کیږی.

(کتاب الفقه مخ ۱۰۱ لومړی ټوک)

مسئله: داوداسه اندامو کښې د ترتیب لحاظ ساتل سنت دی نه فرض (کتاب الفقه مخ ۹۹ لومړی ټوک)

مسئله: د عذر له کبله که داوداسه په منع کښې یو اندام وچ پاته شی اودس مکروه نه دی اودهغه اودس کامل (پوره) دی او په دغه اودس سره لمونځ کولای شی اوبی له عذره داسی عمل کول یعنی په اوداسه کښې اندامونه وچول د سنت خلاف دی لمونځ بیا هم په دغه اوداسه روادی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۴۷ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۴۸ لومړی ټوک)

مسئله: په اوداسه کښې که د اندام یو حصی ته اوبه ونه رسیږی او وچه پاته شی نو پر دغه حصه دی اوبه وبهول شی بیا اودس صحیح کیږی خو که د اندام یوه حصه د مینځلواو لنډولو وروسته وچه شی بیا په اوداسه کښې هیڅ زیان نه راځی اودس صحیح دی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۴۷ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۱۴ لومړی ټوک)

مسئله: داوداسه کولو په وخت کښې که پندی ته یا ویو بل ځای ته اوبه نه ورسیږی او داوداسه کولو وروسته ورته معلومه شوه نو صرف په

لوندلاس تیرو لوسره صحیح نه دی بلکه پر هغه ځای به اوبه بهوی.
(مراقی الفلاح مخ ۳۶ لومړی ټوک)

په اوداسه کښې اندامونه له درو واورو څخه زیات مینځل

مسئله: په اوداسه کې خلک لاسونه تر ډیر یو پوری و مینځی اویا ډری واره اوبه پرو بهوی نو شپږ ځله شوو که ډری ځله په دی نیت سره و مینځل شی چی ثواب لری یاسنت دی نودغه عمل مکروه تحریمی دی او که دغه نیت یی نه وی بیله یو باعته دا عمل کوی نودغه عمل مکروه تنزهی دی او که د شک دلری کولو او د اطمینان د حاصلولو لپاره د درو څلو څخه زیات و مینځی نوهیڅ کراحت نلری خود مدرسی یاد مسجد په وقف شوو او بوسره اندامونه تر درو څلو مینځلو زیات حرام دی.

(احسن الفتاوی مخ ۱۵ ټوک دوهم بحواله رد المحتار مخ ۱۲۲ او مظاهر حق مخ ۲۰۶ ټوک لومړی)

مسئله: په اوداسه کښې دواړه لاسونه ډری ځله مینځل په کاردی همدغه طریقه سنت ده پاته دلندو لولپاره او په یو ځل لاس تیره ولوسره هیڅ زیان نه راځی بلکه دغه ښه دی له دی وجی څخه چی ډری ځله اوبه ښه باندي وبه پیری همدارنگه پر لاس باندي اوبه دگوتوله طرف څخه وبهول شی او دگوتو څلالول دی د مینځلو په وخت کښې ووشی یادی د مینځلو څخه وروسته ووشی په هر ډول روا دی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۸ لومړی ټوک بحواله رد المحتار مخ ۱۰۹ لومړی ټوک کتاب الطهارة)

د هرا ندام دری څلو مینځلو حکمت

مسئله: په اوداسه کښې د هرا ندام دری ځله مینځل د نبی ﷺ د مبارک عمل څخه ثابت شوی دی (احسن الفتاوی مخ ۹ ټوک دوهم) د هرا ندام

د درو څلو مینځلو حکم ځکه شوی دی چی له درو څلو څخه په کم مینځلو کی پر نفس ډیر اغیز نه پیدا کیږی او دا عمل په تفریط (کوتا هی) کښې داخل کیږی او په زیات مینځلو کښې اقراط (زیاتوب) او اسراف راځی ځکه که د مینځلو لپاره یو اندازه نه وای معلومه شوی نوبه و سواسیا نو ټوله ورځ د لاس پښوپه مینځلو کښې تیرو لای اوله دوی څخه به د لمانځه وخت هم تیریدلای همدغه وجه ده چی یو صحابی ﷺ د نبی ﷺ څخه پوښتنه وکړه چی ای ایا په اوداسه کښې هم اسراف شته؟ نبی کریم ﷺ وویل چی هو بی له شکه په اوداسه کښې اسراف شته که څه هم اودس کونکی دروانی ویالی پر غاړه ناست وی او اودس کوی. (المصالح العقلیه مخ ۱۹)

په اوداسه کښې د مسواک فضیلت

حضرت عائشة رضی الله عنها وائی چی نبی کریم ﷺ وویل چی مسواک دخولی دپاکی ذریعه او دخدای جل جلاله درضا او دخوشحالی وسیله ده د ام المؤمنین حضرت عائشة رضی الله عنها څخه روایت دی چی نبی کریم ﷺ چی به څه وخت له خوب څخه را پورته شو که به شپه وه که ورځ داوداسه کولو څخه مخکی به ئی مسواک واهو له همدی مبارکی څخه روایت دی چی نبی کریم ﷺ وویل دکوم لمانځه داود داسه لپاره چی مسواک ووهل شی هغه لمونځ او یا ۷۰ درجی فضیلت زیات لری تر هغه چی مسواک ئی په اوداسه کښې نه وی وهل شوی (مظاهر حق مخ ۳۸۱ لومړی ټوک) حضرت عائشة رضی الله عنها بیان کوی چی نبی کریم ﷺ به څه وخت مسواک وواهو نو وروسته به ئی مسواک ماته راکړ ددی لپاره چی زه

ئى ومينځم څنگه چې به مالومې مسواک وواخواويامى
ومينځلوونې کریم ﷺ ته به مى ورکاوو. (ابوداؤد)

تشریح: ددی لپاره چې زه هغه ومينځم په دغه ددی خبری دلیل دی
چې مسواک له وهلو وروسته مينځل مستحب دی او علامه ابن همام
رحمة الله ليکلی دی چې دمسواک درى ځله وهل شى او هرځل په
اوبو مينځل شى دامستحب دی اوبل داچې مسواک بايد پوست وى
اولومې به ماهغه مسواک واهى يعنى نبی کریم ﷺ به دمسواک
دهلو وروسته خپل مسواک ماته دمينځلو لپاره راکړ ما به هغه تر
مينځلو مخکې په خوله کې واچاوى اووه به مى واهواو حضرت
عائشې رضی الله عنها به داعمل ځکه کاوى چې نبی کریم ﷺ کومى
ناړى پر مسواک لگيدلى وى هغه زمانه په خوله کې راشى چې له هغه
څخه برکت حاصل شى اويياله مينځلو څخه وروسته هغه مسواک
حضرت عائشې رضی الله عنها ونبی کریم ﷺ ته ددی لپاره ورکړ چې
که مسواک وهل پاتى وى نونې کریم ﷺ به هغه پوره کړى په هر حال
ددى څخه دامعلومه شوه چې دبل مسواک په خوله کې اچول او هغه
وهل مکروه نه دی دا هغه وخت که دمسواک دمالک خوبنه وى
اودوهمه خبره دامعلومه شوه چې دصالحانو دلاړو اونورو څخه برکت
حاصلول غوره شى دی اودرييم داچې دبنځو لپاره هم مسواک وهل
سنت دی.

(مظاهر حق مخ ۳۸۰ لومړى ټوک) محمد رفعت قاسمى غفرله

داوداسه له ادا بواو ستو څخه هيڅ يو عمل داسى نه دی چې دهغه
ټنگښت رسول الله ﷺ دومره کړى وى څومره چې هغه دمسواک په

متعلق کړى دی اونې کریم ﷺ خپله هم ددې بى اندازې اهميت بيان
کړى دی ددی لويه وجه داده چې دخولى څخه پرته دبدن په ښکاره
حصو کېنې يوه حصه دانه ده چې په هغې کېنې دومره لوندوالى
اودخوراک پاتى اجزا يوحاى کېږي اودهوادنه لگيدوله وجې څخه په
خوله کېنې بدبويي پيدا کېږي له دې وجې څخه انسان په بدبويي
اوخيرنه خوله سره چې کله دقرآن کریم تلاوت اولمونځ کوى نودغه
وخداى پاک ته هم ښه نه ښکاري اوپاک مخلوق چې فرشتى دی له
هغه څخه په تکليف کېږي په مسواک کېنې دبدنې جوړوالى دى
شماره گټوره يوه مهمه گټه داده چې دغه سره خداى جل جلاله
خوشحاله کېږي اوپه عباداتو کېنې دا جراو ثواب زياتونکى دی.

(الترغيب والترهيب مخ ۳۲۶ لومړى ټوک)

دمسواک په وهلو کېنې که څه هم هيڅ ستونزه نشته خودلمانځه په ښه
والى اوغوره والى کې زياتوب راځي اوانسان چې دخداى په
دربار کې په کومه خوله سره خبرى کوى بايد هغه پاکه کړى
اوچمتوشى. (محدث رفعت قاسمى غفرله)

په حديث شريف کېنې راغلى دی چې نبی کریم ﷺ وويل که داخيال نه
واى چې امت به په لوى تکليف کېنې واچول شى نومى ودوى ته
دا حکم کاوى چې دماخوستن په لمانځه کېنې ځنډ کوى اودهر لمانځه
لپاره مسواک وهى. (بخارى مسلم)

تشریح: که مى داخيال نه وای چې امت به په تکليف کېنې ولوېږي
يعنى که زه نه ويريډای چې دامت خلک به په زياته سختى کې مبتلا
شى او پردوى باندى به تکليف تيريږي نو مايوه دا خبره پردوى لازمى

کوله چې دماخوستن لمونځ تردريمی حصی دشیپي پوری یا ترنیمي شپي پوری وځنډوی او په دغه وخت کښې يي وکړي اودوهمه مي داخبره باندی لازمه وله چې دهرلمانځه لپاره یعنی دهرلمانځه داوداسه په وخت کښې دی مسواک ضروری ووهی دادواړه عملونه مستحب دی او ډیر فضیلت لری.

(مظاهر حق مخ ۳۷۴ لومړی ټوک)

په مسواک و هلو کښې دښي عليه السلام معمول (عادت)

حضرت عائشة رضی الله عنها وائی چې نبی کریم ﷺ به څه وخت کورته راتلی نوله ټولو څخه مخکښې به يي مسواک واهی (مسلم تشریح : دښي ﷺ په طبیعت مبارک کښې چې څومره دنظافت او پاکي ماده په لویه درجه کښې وه دهمدی اغیزوو چې نبی کریم ﷺ به څه وخت کورته راتلی نوبه يي ترهر څه لومړی مسواک وواهو ددی وجه دا احساسیږي چې په مجلس کښې دډیر چپیدلوله کبله اودډیر خبروله کبله په خوله کښې څه تغیر راځي هغه دمسواک په وهلو سره لری کیږي څوکه حقیقت ته وکتل شی نودښي کریم ﷺ دی مبارک عمل وځلگوته ددی دښوولو اوزده کولو لپاره وو چې دخپل کور وگړي باید په خپل منځ کې په ډیره پاکي نظافت اونرمی سره هستو گنه وکړي تردغه اندازی پوری چې دگله ون او خبروپه وخت کښې چې یوکس دخولی دتغیر (بدبويي) اودنوروپه صورت کښې له تاسو څخه بدوالی لری والی او تکلیف محسوس نکړي نوله دی امله لومړی باید دمسواک ووهل شی او علامه ابن حجرلیکی چې په دغه حدیث کښې دهرسړی لپاره ټنگښت دی چې څه وخت و خپل کورته داخلېږي نو ترټولو مخکښې دی مسواک ووهی ځکه چې په مسواک

وهلو سره خوله ډیره پاکه اوبڼه خوشبویه گړزی اودغه دکوردوگړوسره دښه تعلقات اودښه چال چلندسبب گړزی په دغه حدیث کښې هغه خلک هم باید فکراو غور وکړي کوم چې په کورکي دکورد هستوگنوسره په ډیرو خرابو او خیرنو جامو کښې ژوند سباکوی اودباندي په ډیر اهتمام سره وزی بی شکه له کور څخه په وتلو کښې هم دپاکي اهتمام کول دی خوپه کور کښې دی هم لږ څه وی لکه څنگه چې نرخپله بڼه په ښه حالت کښې لیدل غواړي همدارنگه بڼه هم خپل میړه په ښه حالت کې لیدل غواړي علماؤ لیکلي دي چې دمسواک وهلو او یا (۷۰) گټي دی له هغو څخه چې په ټیټه درجه کښې ده هغه داده چې دمسواک وهونکی به دمرگ په وخت کی دشهادت کلمه په خوله وی. (مظاهر حق مخ ۳۷۴ لومړی ټوک)

همدارنگه کوم څوک چې دمسواک پابنده وی اودمسواک اهتمام کوی هغه به دخولی دکینسر څخه بی غمه وی. (مولانا محمد رفعت قاسمي غفرله)

مسواک څه دی او څنگه به وی ؟

سواک (مسواک) توری دسوک څخه جوړشوی دی چې دهغه معنی ده یوځای کیدل مښلیدل په اصطلاح کښې (یعنی دمسواک وهلو) مطلب دغائبونو یو مښول اودخولی پاکوالی دی اودغه غائبونو او خولې پاکي که څه هم په هر هغه شی راتلای شی چې سخت اودغا ښوونږ والی او خیري لری کولای شی خوددغه عمل لپاره چې شرعا کوم شی اصل دی او په کوم شی سره چې سنت اومستحبوالی برکت حاصلېږي هغه لرگی دی چې مسواک ورته ویل کیږي دټولو عالمانو پردی خبره اتفاق دی چې مسواک وهل سنت دی تردی اندازی پوری

چی دامام ابوحنیفه رحمه الله علیه مذهب دادی چی څه وخت اودس کيږي بايد مسواک ووهل شی اودامام شافعی رحمه الله علیه مسلک دادی چی څه وخت اودس کيږي مسواک هم ووهل شی اوڅه وخت لمونځ کيږي مسواک هم بايد ووهل شی گواکي کوم سړی چی په يوه اوداسه سره څلور لمنځونه کول غواړي نو دامام شافعی رحمه الله علیه د مذهب مطابق څلور ځله دهرلمانځه په وخت کښې مسواک وهل سنت دی ښکاره دی وی چی دسهار اودماپښين دلمانځه څخه مخکښې دمسواک وهلو زیات ټينگار شوی دی دخولی پاکی وخدای پاک ته څوښه ده اونبی کریم ﷺ به ددغه ډیر خیال ساتلو علماؤ لیکلی دی: چی دمسواک په بهتری کې څلویښت حدیثونه نقل شوی دی چی دهغه څخه دخولی دپاک والی لپاره دمسواک اهمیت ښکاره کيږي سره له دی چی خاص دخولی اودغائبونو لپاره نه بلکه دټول بدن دروغتیا لپاره په مسواک وهلو کښې ډیری لویی لویی گټې دی نوځکه مسواک وهل په هروخت کښې مستحب اوبڼه دی خاص بیاد اوداسه کولوپه وخت کښې دقرآن دوویلوپه وخت کښې اوپه هغه کښې چی غائبونه ژړشوی وی یادچپ کښینستلویا دلورې له کبله یاد هغه شی دخورلواو څښلوله کبله چی بدبویه وی دخولی خوند خراب وی اوخوله بدبویه کيږي نوپه دغه وخت کښې دمسواک وهل مستحب او ډیر ښه دی مسواک باید دیو ترڅی ونی څخه وی او که دهغی ونی څخه وی چی له هغی څخه عام ډول مسواکونه جوړيږي بیاخو ډیر ښه دی ځکه چی په حدیث شریف کښې ددغی ونی (درختی څخه دمسواک دجوړولویا دونه شوی ده دمسواک لرگی دارنگه

کیدل پکار دی چی پندوالی ئی تر غچنه گوته کم نه وی او اوږدوالی به ئی دیوی لویشتی سره برابروی همدارنگه دمسواک وهلو په وخت کښې داخیال ساتل پکار دی چی مسواک به دغائبونو پریراڅه حصه باید ووهل شی نه دغائبونو پراوږده حصه ځکه دغائبو نوپراوږده حصه باندی مسواک وهل اورې خرابه وی اولکه څنگه چی ډیرو عالمانو لیکلی دی چی په اوداسه کښې مسواک باید هغه وخت ووهل شی څه وخت چی خوله مینځل کيږي او ځینو علماؤ لیکلی دی چی داوداسه ډیپل کولو څخه مخکښې باید مسواک ووهل شی (دواړی طریقې روادی)

مسئله: په یو مجلس یا دخلگو ومخته دارنگه مسواک وهل چی ناپی ئی غورځی مکروه دی خاص بیاد عالمانو او د بزرگانو په مخکښې ددغه ډول مسواک وهلو څخه ځان ساتل پکار دی.

مسئله: که یو سړی مسواک نلری یا دیو سړی غائبونه مات شوی وی یا ښوری مسواک نه شی وهلاي نو هغه دی دښی لاس په گوته سره غائبونه پاک کړي.

مسئله: دامستحب دی چی مسواک وهل دغائبوله ښی طرف څخه پیل کړی امام نووی رحمه الله علیه لیکلی دی چی دهغه معلومی شوی درختی دلرگیو څخه مسواک جوړشی که مسواک نرم جوړول اسانه نه وی نوپه دغه صورت کښې دی دیو پندوی او ځیږی جامی یا دگوتی سره ومښي غائبونه دی په پاک کړی چی په هغه سره دغائبواو خولی خیری لری کیدای شی. مظاهرحق مخ ۳۲۳ لومړی ټوک،

په مسواک وهلو سره وینه راووزی

پوښتنه : یوسړی که داوداسه کولوپه وخت کښې مسواک وهي نو دخولی او نورواندامو د مینځلو څخه وروسته دهغه له غاښونو څخه وینه راځي دوهم ځل دی اودس وکړي؟ ځواب : په دغه حالت کښې باید اودس دوهم ځل ووشي.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۶ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۲۸ لومړی ټوک باب الوضو)
مسئله: که مسواک په هغه لوبڼی کښې واچول شي چی په هغه سره اودس کیږي ددی لپاره چی لوند شي نو ددغه لوبڼی په اوبوسره اودس کول هیڅ پروانلری خوبنه داده چی مسواک په اوبوسره و مینځل شي اونرم شي په لوشي کښې ئی داچولوضرورت نشته (فتاوی دارالعلوم مخ ۸۴ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۰۵ لومړی ټوک) ځکه چی ونوروخلگوته په دغه لوبڼی سره اودس کولوکښې ستونزه وی اوځینی خلگ دخولی ناجوړی لری نوله دی وجی څخه و خلگوته تکلیف رسیږي مولانا محمد رفعت قاسمی غفرله په اوداسه کښې دمسواک وهلو وروسته مسواک دپښی په گوته کښې نیول سنت طریقه نه ده ددی هیڅ سندنه دی ثابت شوی (فتاوی محمودیه مخ ۴۱ ج ۲) که اړتیا شوه نیسی دی خوداخیال دی نه کوی چی سنت دی.

مولانا محمد رفعت قاسمی غفرله

مسئله: مسواک وهل دنراوښځی دواړولپاره سنت دی.

(امداد الفتاوی مخ ۲۹ لومړی ټوک)

په اصل کې سنت دونی مسواک دی که دغه نه وی نه پیداکیږي غاښونه نه وی یاد غاښواووری دخرابی له کبله په مسواک وهلوکښې تکلیف وی نو د ضرورت له کبله دلاس په گوټوسره یا په پنډه جامه یا په منجن (دیودوانوم دی چی غاښونه په مینځل کیږي) سره یادی دبورش څخه

کارواخلی خودمسواک ددرلودلوپه وخت کښې دغه ذکرشوی شیان دست دالپاره بس نه دی اودمسواک پوره ثواب نه حاصلیږي.

(فتاوی رحیمیه مخ ۲۶ ټوک دریم بحواله شامی مخ ۷ لومړی ټوک وکړی مخ ۱۳۲/وهدایه مخ ۶ لومړی ټوک وصغیری مخ ۱۱۴ اوبحرم مخ ۲۱ لومړی ټوک اوعالمگیری مخ ۷ لومړی ټوک)

مسئله: مسواک باید دیوی لویشتی څخه زیات نه وی په پیل کښې که یوه لویشت وی ښه دی او که کم وی پروانه لری بیایه وهلو سره چی څومره کوچنی شي داستعمال وړدی.

(فتاوی محمودیه مخ ۲۹ ټوک دوهم بحواله شامی مخ ۷۸ لومړی ټوک)

مسئله: مسواک په اندازه دیوی لویشتی مستحب دی

مسئله: له پیل څخه مسواک دیوی لویشتی څخه کم جوړول د استحباب خلاف دی که داستعمال وروسته کم شي بیاڅه تاوان لری.
(احسن الفتاوی مخ ۱۵ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۷ لومړی ټوک)

له اوداسه وروسته خاص دلمانځه مخکي مسواک وهل څنگه دی؟

پوښتنه : په ریاض کښې می خلگ ولیدل په صفوکښې ناست وو مسواکونه ئی وهل څه وخت چی به اقامت پیل شودوی به هم مسواک وهل پیل کړل اوورسته به لمانځه ته ولاړشول لمونځ به ئی وکړڅه وخت چی لمونځ وشوماله امام څخه پوښتنه وکړه چی داډول مسواک روادی؟ نوامام وویل په حدیث شریف کښې راغلی دی چی داوداسه څخه مخکښې اودلمانځه مخکښې مسواک ووهی : تفصیل راته وکړه:

ځواب : دغه امام چی دکوم حدیث حواله درکړی ده هغه دادی که مو داویره نه وای چی خپل امت به می په تکلیف کښې واچول شي نوو دوی ته به می دهرلمانځه په وخت کښې دمسواک وهلو حکم کړی وای

ددی حدیث په الفاظوکې دروایت نقل کونکو اختلاف دی ځینی حضرات دغندکل صلوٰۃتوری نقل کوی اوځینی ددغه پرځای داغندکل وضوٰۃتوری نقل کوی. (صحیح البخاری مخ ۵۹ لومړی ټوک)

ددی دواړو توروپه وړاندی دامام ابوحنیفه رحمه الله علیه په نزد حدیث مطلب دادی چی دهرلمانځه څخه مخکښې اودس وکړی اودهر اوداسه په شروع کښې دمسواک وهلو ترغیب درکول شوی دی اودهرلمانځه څخه مخکی دمسواک وهلو حکم څخه مقصد دادی چی دهرلمانځه داوداسه له مخکښې باید مسواک ووهل شی خاص دلمانځه په وخت کښې دمسواک وهلو ترغیب نه درکول کیږی که دلمانځه لپاره دولاړیدوپه وخت کښې ووهل شی نو دغابڼو څخه دوینوراوتلو ویره ده کوم چی اودس په ماتیرې نوڅه وخت چی اودس نه شویاته لمونځ هم نه صحیح کیږی له دی کبله امام ابوحنیفه رحمه الله علیه وائی چی دهرلمانځه داوداسه څخه مخکښې مسواک وهل سنت دی خاص دلمانځه په وخت کښې مسواک وهل نشته سره له دی چی مسواک دخولی دپاکوالی اونظافت لپاره وهل کیږی اودغه مقصود هغه وخت حاصلیږی چی داوداسه کولوپه وخت کښې مسواک ووهل شی اویاوروسته خوله ومینځل شی لمانځه ته دولاړیدوپه وخت کښې بغیرله اوبواوخولی مینځلویپه مسواک وهلو پاکي نه راځی کوم چی دمسواک څخه مقصود ده دسعودی خلک څرنګه چی دامام احمد بن حنبل په مذهب دی دده په مذهب کښې په وینه راتلو سره اودس نه ماتیرې نوله دی کبله دوی چی لمانځه ته

ولایږی مسواک وهی اود حدیث شریف هم دغه منشأ بولی (آپ کی مسائل مخ ۳۵ ټوک دوهم)

مسئله: دا حنافوپه مذهب په روژه کښې هم دهرلمانځه داوداسه لپاره مسواک وهل مستحب دی اوهغه دخولی بوی کوم چی الله تعالی ته خوښ ده هغه دمسواک وهلو وروسته هم وي. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۳۰ ج ۱ دهادی ص ۲۰۳ ج ۱ په حواله)

مسئله: داوداسه کولوپه وخت کښې مسواک وهل سنت دی که څه هم پراوداسه باندی بل اودس وشی اودهو دی خورلو وروسته مسواک وهل بیائخان ته سنت دی.

مسئله: مسواک وهل دښځو لپاره هم سنت دی خوکه ددوی اووری دمسواک وهلو څخه خرابیږی نو ددوی لپاره ددلر مال استعمال دسنت پرځای درېږی چی دمسواک په نیت سره استعمال شی. (آپ کی مسائل مخ ۳۴ ټوک دوهم ونماز مسنون مخ ۷۷)

مسئله: پرغابڼو باندی دخیری پری وتلوپه وخت کښې له خوب څخه دراپورته کیدلو وروسته په خوله کښې بدبویی وی نوو خانه کعبی ته دداخلیدوپه وخت کښې دیو مجلس یا جماعت ته دتلوپه وخت کښې اودقرآن شریف دویلوپه وخت کښې مسواک وهل مستحب دی. (علم الفقه مخ ۸۳ لومړی ټوک او کتاب الفقه ۱۹ لومړی ټوک)

ایا په برش وهلو دمسواک سنت ادا کیږی ؟

مسئله: ښه خودادی چی دسنت داداکولو لپاره مسواک استعمال شی دبرش په استعمالو لوسره دځینو عالمانوپه نزد دمسواک سنت ادا کیږی اودځینوپه نزد نه ادا کیږی. (آپ کی مسائل مخ ۳۵ ټوک دوهم)

په برش وهلو سره خاص دپاکۍ سنت ادا کېږي پاته نور ستونه نه ادا کېږي هغوی لکه داچې دهغه معلومی درختی څخه به وی یاد ترڅي درختی څخه به وی اوږدوالی پندوالی همدارنگه نور...

(مسئله در فقه قاسم بن محمد بن ابي)

مسئله: د برش هغه وخت استعمال کيدای شي چې د حرامو ويښتو نو څخه به نه وی جوړ ليکن په دغه سره سنت نه ادا کېږي. (نظام مسنون مخ ۷۷)

مسئله: که د غاښو درژيدلوله کبله دمسواک استعمال ممکن نه وی نو په منجن (دواډه د غاښو د منځلو لپاره) يا پيسټ (لنډه دواډه) سره دمجبوري له وجې هم ثواب ورکول کېږي که مجبوري نه وی نو دمسواک ثواب نه ورکول کېږي. (نظام الفتاوی مخ ۴۳ لومړی ټوک)

داوداسه دواجيدلو شرطونه

(لومړی) مسلمان به وی پر کافر اودس واجب نه دی (ځکه چې اودس عبادت دی و کافر ته عبادت کولو حکم نشته)
(دوهم) بالغ به وی پر نابالغه اودس واجب نه دی
(درېيم) عاقل به وی پر ليونی مست اوبی هوبښه باندی اودس واجب نه دی

(څلورم) داوبو پر استعمال به قادروي کوم سړی ته چې پراو بو استعمال لولو قدرت نه وی پر هغه اودس نه دی واجب (پراو بونه قدرت بيان دتيمم په بيان کېږي راځي).

(پنځم) دلمانځه به دومره وخت پاته وی چې په هغه کېږي اودس اولمونځ ځاييږي که سړی ته دومره وخت نه شي پيدانوپر دغه سړی اودس واجب نه دی د مثال په توگه يو کافر په داول تنگ وخت کې

اسلام راوړي چې داوداسه اولمونځ دواړو د ځائيدلو وخت نه وويایو نابالغه په دغه وخت کې بالغ شي. (علم الفقه مخ ۵۳ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۸۰ لومړی ټوک)

مسئله: که یو نابالغ اودس وکړي نو اودس يې صحيح بلل کېږي لکه څنگه چې د بلوغ څخه لږ مخکي اودس وکړي بيا وروسته بالغ شي نودده اودس اودس بلل کېږي ځکه جائز دی چې په دغه اوداسه سره لمونځ کولای شي ددغه صورت که څه هم واقع کيدل ناردی خود مسافر و لپاره اود هغه خلکو لپاره چې په صحراؤ کې اوسيږي اوبه لږوی گټور دی. (کتاب الفقه مخ ۷۸ لومړی ټوک)

داوداسه دصحت شرطونه

(لومړی) وټولو اندامو ته اوبه رسول که ديوه ويښته په اندازه ځای وچ پاته شونو اودس صحيح نه دی
(دوهم) پر بدن به داسی شي نه وی چې دهغه له کبله و بدن ته اوبه نه رسيږي د مثال په توگه داوداسه پر اندامو غوړی وی يا يې په گوته تنگه گوتمی وی

(درېيم) په کومو حالاتو کې چې اودس ځی او په کومو شيانو چې اودس ماتيږي دغه شيان به نه وی په دی شرط چې دغه سړی به معذوره نه وی (دمعذوراودس په دغه حالاتو کېږي هم صحيح کېږي لکه وچاته چې دسوزک ناروغی وی هروخت يې بولی روانی وی نوددغه سړی اودس په دغه حالت کې صحيح ده) که حائضه يا نفاسه اودس وکړي نو صحيح نه دي جنوب (وچاته چې د غسل اړتياوی) که

اودس وکړې اودس يې نه کيږي دبولواودگندگي کولوپه وخت کښې
 که اودس وکړې نونه صحيح کيږي. (علم الفقه مخ ۲ لومړۍ ټوک کتاب الفقه مخ ۲ لومړۍ ټوک)
 مسئله: که دحيض په حالت کښې اودهس وکړې بياله حيض څخه پاکه
 شي نوددغه اودس ته اعتبار نشته ځکه چې له پيل څخه صحيح نه وو
 (کتاب الفقه مخ ۲ لومړۍ ټوک)

داوداسه فرضونه

(لومړۍ) ټوله مخ يوځل مينځل خوا داوداسه والائي خپله ومينځي
 اويائي بل څوک ورومينځي ياپخپله ومينځل شي لکه يوڅوک چې په
 درياب کښې لامبوووهي يادباران اوبه يې پرمخ ونښلي دټوله مخ
 څخه مرادهغه اندازه چې دتندي څخه بيا ترزني پوري اوله يوه
 غوږڅخه تربيل غوږپوري ده دفتهاوپه نژد مينځل له يوه ځايه پربل ځاي
 اوبه بهول اوداندام دمينځلووروسته دستي به يودوه څاڅکي الوزي
 (دوهم) دسترگوچي کوم کونج دي اوپوزي ته نيژدي دي ددغه
 مينځل فرض دي اواکثروخت پردغه ځاي خيري يوځاي کيږي بايد
 دغه پاکي شي اوومينځل شي

(درييم) دزني مينځل فرض دي په دې شرط چې دبريري وينستان به نه
 وي باندې ياوينستان خووي دومره وي چې زنه ښکاره کيږي
 (څلورم) دشونډانو هغه حصه چې دبنډولووروسته ښکاره کيږي
 مينځل فرض دي
 (دوهم فرض)

(لومړۍ) ددواړولاسو مينځل تربيريوپوري فرض دي که ئي پخپله
 ومينځي اوکه ئي بل څوک ورومينځي ياپخپله ومينځل شي دواړه
 دي يوځاي کړي ودي مينځي يادي پيل پيل ومينځي
 (دوهم) که دگوتو ومنځ ته پرته له ځلالولواوبه نه رسيږي نوځلالول
 يې فرض دي

(درييم) که ديو سړي په يوه طرف کښې دوي پښي وي يادوه لاسونه
 وو که يې په دواړولاسونو کارکاوي شيان يې په نيولای شوواوپه
 پورته کولای يې شوو نوددواړولاسونو مينځل فرض دي همدارنگه
 که يې ددواړوپښو څخه کار اخستلای شو او تللای شونوددواړوپښو
 مينځل فرض دي که يې په دواړو کارنه شوای کولای بيا که ددواړو
 گوتي نښتي وي بيا هم ددواړو مينځل فرض دي اوکه يوځاي سره
 نښتي نه وي بيا دهغه مينځل فرض دي چې کارپه کول کيږي دلاس
 پښي په منځ کښې که بل لاس اوپښه نښتي وي دهغه مينځل په
 اوداسه کښې فرض دي په دې شرط چې دداسي ځاي سره به نښتي وي
 چې دهغه مينځل په اوداسه کښې فرض وي دمثال په توگه په لاس
 کښې دڅنگل يادڅنگلي څخه لاندې يوځاي شين شوي وي په پښه
 کښې دبجلکولاندې نښتي وو که دڅنگل يادبجلکي څخه لوړنښتي
 وو نودومره حصه مينځل فرض دي چې دڅنگل يابجلکي دلاندې
 حصي په برابري وي.

درييم فرض:

دسرديوې حصي مسح کول دي.

څلورم فرض:

پنځم: کوم ځای چې د بارخوگانو او غوږونو ترمنځ دی دهغه مینځل فرض دی ډیری که راغلی وی کنه دواړې پښې تربجلکو پوری مینځل فرض دی په دی شرط که یې ډپوست موزې نه وی اغوستی که دگوتو وییخوته پرته له خلال کولو څخه اوبه نه رسیدلی نودگو تو خلال هم فرض دی (علم الفقه مخ ۵۸ لومړی ټوک شرح الوقایه مخ ۵۱ لومړی ټوک هدایه مخ ۴ لومړی ټوک مراقی الفلاح ۱۸ کبیری مخ ۱۷ شرح نقایه مخ ۴ ابوداؤد مخ ۲۰ لومړی ټوک قرآن کریم مائده پاړه ۶)

مسئله: په اوداسه کښې ډپښو مینځل فرض دی او په قطعی ایات (وارجلکم) ثابت دی پر پښو باندی مسح هغه وخت کول کیږی چې د څرمنی موزی یې اغوستی وی مسح د شیعیگانو قول دی هیڅ کله صحیح نه دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۷ لومړی ټوک بحواله رد المحتار و منیه مخ ۱۵)

داوداسه وجبات په اوداسه کی څو واجب دی

مسئله: داوداسه څلور واجب دی

(لومړی) که دوریځو یا ډیری یا بریتو ویښتان دومره گڼی وی چې پوست یې پټ کړی وی نه معلومیږی نو په دغه صورت کښې دهغه ویښتانو مینځل واجب دی چې په هغه سره پوست پټ شوی وی پاته هغه ویښتان شوو چې برسیره پر پوست زیات شوی وی مینځل یې نه دی واجب

(دوهم) ډیریو مینځل واجب دی که دیو چاویو په اړخ ته دوه لاسونه وی نو پر هغه د دواړو لاسو ډیری مینځل واجب په دی شرط چې د دواړو لاسو څخه به کار اخستلای شی که له دواړو لاسو څخه یې کار نه

شواي اخستلای اودواړه لاسونه یې یوځای یعنی سره نښتی وی بیا هم د دوهم لاس ډیری مینځل واجب دی او که یو د بل څخه بیل وی نویا صرف دهم هغه لاریږی مینځل واجب دی کوم چې کار په کول کیږی دلای له منځه که دوهم لاس پیدا شونو دهغه څنگل یا د څنگلی په اندازه حصه مینځل واجب دی

(درییم) د سر پر څلورمه برخه مسح کول واجب ده که پر سر باندی ویښتان وی نو پر هغه ویښتانو مسح کول کوم چې د سر پر څلورمه برخه باندی پراته دی واجب ده

(څلورم) د دواړو پښو د بجلکو مینځل واجب دی دا هغه وخت چې د څرمنی موزې به نه وی باندی که دیو سړی په یوه طرف کښې دوی پښې وی نو په دغه کښې هم هغه تفصیل دی کوم چې د ډیریو په بیان کی تیر شو. (علم الفقه مخ ۵۹ لومړی ټوک)

مسئله: ډیره یا بریت یا وریځی که دومره گڼی وی چې پوست نه تر ښکاریږی نو د دغه پوست مینځل فرض نه دی بلکه پر هغو ویښتانو اوبه بهول چې ډپوست پر ځای ولاړ دی کافی کیږی په دغه صورت کښې دهغو ویښتانو مینځل واجب دی چې دمخ په اندازه کښې دی پاته هغه ویښتان چې دمخ د ذکر شوی انداز ی څخه زیات وی دهغه مینځل واجب نه دی. (بهشتی زیور مخ ۱۳ ټوک ۱۱ بحواله درمختار مخ ۹ لومړی ټوک اؤ فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۶ لومړی ټوک)

مسئله: دسترگي پوزی او خولی دننه حصه مینځل فرض نه دی (۲) وریځی ډیره او بریت که دومره گڼی وی چې پوست نه ښکاریږی نو د دغه پوست مینځل فرض نه دی (۳) په اوداسه کښې چې دکوم

اندامو مينځل فرض دی که پر هغه داسی شی نښتی ووچی داو بود رسيدلو څخه يي منع نه کوله نو دهغه لری کول فرض نه دی.

(علم الفقه مخ ۵۸ لومړی ټوک)

يادونه: که څه هم عزتمنو فقهاؤ داوداسه او غسل په احکا موکښې دواجاتو او فرائضو تفصيل نه دی کړی دواړه يي يوځای جمع کړی دی بلکه ځينو واجبات هم د فرض په عنوان سره بيان کړی دی او ځينو دا هم ليکلی دی چی په اوداسه او غسل کښې هيڅ واجب نشته ددی وجه داده چی په اودس او غسل کښې دواړه په عمل کولو کښې سره برابر دی لکه څنگه چی د فرض په پری بنودلو سره اودس او غسل نه صحيح کيږی همدارنگه دواجب په پری بنودلو سره هم اودس او غسل نه صحيح کيږی خود کتونکو داسانی لپاره يي فرض پيل بيان کړی دی او واجبات يي پيل بيان کړی دی دمثال په توگه فقهاؤ دواړه لاسونه سره د پريو مينځل فرض کړی دی موږ خاص د لاسونو مينځل په فرض کښې داخل کړی دی د پريو مينځل مي په واجباتو کې ليکلی

دی. (حاشيه علم الفقه مخ ۵۹ لومړی ټوک)

داوداسه ستونه

(لومړی) داوداسه نيت کول دی: نيت دانه چی په ژبه سره څه ووايي بلکه نيت دادی چی صرف اراده وکړی چی زه اودس صرف دثواب اودخدای جل جلاله دخوشحالی لپاره کوم نه دلاس مخ او پښو پاکو لولپاره. (درمختار)

(دوهم) سنت دادی چی دغه کلمی: [بسم الله العظيم والحمد لله على دين الاسلام] ووايي او اودس پيل کړی.

(درېيم) دمخ د مينځلو څخه مخکښې دواړه لاسونه سره د پريو مينځل فرض کړی دی څه وخت چی لاسونه تر پريو پوري مينځي نولاسو نه بيا له دغه څخه مينځل پکار دی.

(څلورم) د دري ځله خوله مينځل دی ليکن دهر ځل او بيه به نوې او خوله به پکوی دومره زياتوب مبالغه به کوی چی او بيه و حلق ته ورسيږی په دی شرط که روژاتی نه وو که روژاتی وو بيا دومره زيات نه دی پکار.

(پنځم) دخولی د مينځلو په وخت کښې به مسواک وهی دمسواک وهلو طريقه داده چی مسواک به په ښی لاس کښې داډول نيسي چی يوه سرته يي نژدی بټه گوته وی او تر بل سره گمچي. گوته لاندی کوی پرمخ او پر لور په حصه به يي نوری گوته وی داسی به يي نه نيسي چی موټ بند کړی لومړی. به دلور و غاښو پراوږدوالی کښيږدی او ښی طرف ته به يي کش کړی او بيا دی وچه طرفته همدارنگه دی بيا دلاندی غاښو سره وکړی او ديو ځل مسواک وهلو څخه وروسته مسواک دخولی څخه وکاری او خوله دی له او بو څخه خالی کړی او په نوواو بوی ووهی بيا دی مسواک ووهی همدارنگه دی دري ځله په دغه شان مسواک ووهی له دی څخه وروسته دی مسواک و مينځی او ديوال دی جگ کړی پر ځمکه دی نه ږدی د غاښو نو پراخه حصه دی مسواک نه وهی (يعنی) مسواک پر چپه او ښی حصه وهل پکار دی نه پر لور په اوکښته حصه باندی مسواک بايد د سخت او وچ لرگی څخه نه وی کوم چی و غاښوته زیان رسوی اونه بايد داسی نرم اولوندی وی چی خیري نه پاکوی د پيلويانیتون ياديو ترخی درختی

خنه بايد نه وی درميانه بايد وی دډيري نرمی درختی خنخه يادزهر
جني درختی خنخه بايد نه وی په اوږدوالی بايديوه لويشت وی په
استعمالو لوسره که کم شی پروانلری اوپه پنډوالی به دېتي گوتي
خنخه زیات نه وی سیده به وی که مسواک نه وی بیادی دگوتي
اوجامي خنخه کارواخلي.

(شپږم) په پوزه کښی دری ځله اوبه اچول دی او هرځل به نوې اوبه وی
اودومره زیاتوالی به کوی چی اوبه دپوزی واخرته ورسپړی (یعنی
دپوزی وییڅ ته).

(اووم) ددروځلو خولی مینځلو وروسته چی محرم نه وی (یعنی کوم
څوک چی دحج یادعمری په نیت داحرام تړلی وی او دشرط ځکه چی
دږیری په خلالو کښی دویښتانو د ماتیدو ویره وی او هغه څوک چی
احرام یی تړلی وی و هغه ته دویښتانو د ماتولو ایجازه نشته بلکه ځینی
منع شوی دی) ږیره به خلال وی په دی شرط چی ږیره به ئی گڼه وی
د خلال طریقه داده چی په بنی لاس کښی به اوبه راواخلي دزنی خنخه
چی لاندی ویښتان دی دهغه په بیخو کښی دی واچوی اود لاس چپه
طرف دی دغاړی و طرف ته کړی گوتي دی په ویښتانو کښی واچوی
دلاندی طرف خنخه دی ولور طرف ته کش کړی

(اتم) لاسونه به دگوتوله طرفه خنخه مینځی دږیریوله طرفه خنخه دی نه
مینځی.

(نهم) ترږیریو پوری له دروځلو مینځلو وروسته د لاس گوتي دی دری
ځله خلالی کړی د لاس دگوتو خلالول هغه وخت سنت دی چی دگوتو
ومنځ ته اوبه رسپړی او که دگوتو ومنځ ته اوبه نه رسیدی بیا اوبه

ور رسول فرض دی او همدغه صورت دپښود گوتو هم ده (اوددی
طریقه داده چی دیوه لاس چپه حصه دبل لاس پرورغوی کښیږدی
دلور لاس گوتي دلاندی لاس په گوتو کښی واچوی او کش دی کړی
(لسم) دپښود دروځلو مینځلو په وخت کښی هرځل دپښود گوتو خلا
لول دی دپښود گوتو خلال باید دچپه لاس په کوچنی گوته وشي طریقه
یی داده چی دبنی پښی دگوتو خنخه شروع کړی دچپه پښی پر کوچنی
گوته دی پای ته ورسوی

(یوولسم) یوځل دټول سرمسح کول دی ددی طریقه داده چی دواړه
لاسونه سره دگوتو او وروغودی لاندی کړی دسردمخ پر برخه دی
کښیږدی او وشاته دی کش کړی اوبیادی د شاله لوری خنخه دسردمخ
لوری ته کش کړی

(دوولسم) دسردمسح خنخه وروسته دغوږو مسح کول دی په نویو
اوبوسره دی لاس نه لندوی بلکه دسردمسح لپاره چی لاسونه په
کومو اوبوسره لاندی شوی وی په هغه اوبوسره دی دغوږو مسح وکړی
خو که دسردمسح وروسته یی لاس پگړی یا خولی سره ونښلی اولاس
ئو وچ شونو بیادی دوهم ځل لاس لوند کړی دغوږو دمسح طریقه داده
چی کوچنی گوتي دی غوږوپه سوړو کښی کښیږدی او ودي ښوړوی
دشهادت په گوتودی دغوږو دتنه برخه اوبه بټه گوته دی دغوږو
دبانندی برخه مسح کړی. (البحر الرائق)

(دیارلسم) هراندام درې ځله داسی مینځل چی په هرځل مینځلو سره
اندام ټوله پوره ومینځل شی که اندام یوځل پوره ونه مینځی نوڅه

وخت چې ئې دوهم ځل اوبه پرتیری کړې دغه دوهم ځل مینځل نه بلل کیږي بلکه یو ځل و مینځل شو.

(څوارلسم) اودس په هغه ترتیب سره کول په کوم ترتیب سره چې لیکل شوی دی یعنی لومړی به خوله و مینځی بیابه پوزه و مینځی بیامخ بیاد پیری خللول بیادل سو مینځل بیاد گوتو خلل بیاد سر مسح کول بیاد غوړو مسح بیاد پښو مینځل او تر ټولو وروسته د پښو د گوتو خللول

(پنځلسم) پښې اندام تر چپه اندام لومړی مینځل.

(شپاړسم) دیوه اندام د مینځلو وروسته د دوهم اندام په مینځلو کښی دومره ځنډ نه کول چې هغه لومړی اندام وچ شی سره له دې چې هوا هم برابره وی که یو چا د ضرورت له کبله دومره ځنډ وکړی بیا هیڅ پروانه لری (یعنی بیله ضرورت دومره ځنډ باید نه شي راچې هغه لومړنی اندام وچ شی.

(اوولسم) د مینځلو په وخت کښی به اندامونه په لاس موبښ اولاس به پراندامو باندی تیروی. علم الفقه مخ ۶ لومړی ټوک هدایه مخ ۵ لومړی ټوک کبیری مخ ۳۳ شرح النقایه مخ ۹ لومړی ټوک و کتاب الفقه مخ ۱۰۵ لومړی ټوک

داوداسه مستحبات

په اوداسه کښی څوارلس (۱۴) مستحبات دی:

(لومړی) داوداسه کولو په وخت کښی پر پورته ځای کښینا ستل ددی لپاره چې استعمال شوی اوبه د جامو او بدن سره ونه نښلی.
(دوهم) داوداسه کولو په وخت کښی و قبلې ته مخامخ کښینا ستل.

(درېیم) داوداسه لوبښی به د خاورو څخه جوړوی که داستیلویا گیلې څخه جوړوی یا دنورو دارنگه شیانو څخه جوړوی د پلاستیک په لوبښی سره هم اودس کول روادی. فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۶ نوم لومړی بحواله ردالمحتار مخ ۳۰۰ لومړی ټوک

په اوداسه کولو کې له بل څخه د کومک غوښتنه نه کول یعنی په بل چا سره به اندامونه نه مینځی (خوداهغه وخت چې عذراو مجبوری نه وی) بلکه خپله به یی مینځی که یو چا اوبه درکړی او اودس خپله وکړی هیڅ پروانه لری.

(پنځم) د اندامو مینځل چې ترکومه ځایه پوری فرض یا واجب دی له هغه څخه به زیاتوب نکوی.

(شپږم) په ښی لاس سره خوله مینځل او وپوزی ته اوبه وراچول دی (اووم) په کښی لاس سره پوزه مینځل.

(اتم) وگوتمی. یابل داسی شی ته حرکت ورکول چې اوبه لاندی ولاړی شی.

(نهم) د غوړو د مسح په وخت کښی دوی کوچنی گوتی د غوړو په سوړوکی اچول.

(لسم) د پښی د مینځلو په وخت کښی په ښی لاس اوبه ورباندی اچول او په کښی لاس مښوول.

(یوولسم) په یخ کښی پر لاس او پښو لوند لاس تیروول دی چې په اسا نی سره اوبه و ټول اندام ته ورسپړی ځکه چې ځینی وخت پښه چاودلی وی نوو هغه ته اوبه رسیدل اسانه نه وی.

(دوولسم) په اوداسه اوله اوداسه څخه وروسته هغه دعاوی ویل دي کومې چې په حديث شريف کښي راغلي دي دغه دعاوی داوداسه په مسنونه طريقه کښي دي.

(ديارلسم) داوداسه له اوبو څخه دپاته شوو اوبو په ولاړي څښل دي.

داوداسه مکروهات

(لومړی) کوم شيان چې په اوداسه کښي مستحب وو دهغو پر خلاف عمل کول اودس مکروه کوي.

(دوهم) اوبه له ضرورت څخه زياتي مصرفول.

(درېيم) اوبه دومره لږ استعمالول چې له هغه څخه اندامونه مينځلو کي زيان راشي.

(څلورم) داوداسه په دوران کښي بيله ضرورته دنياوې خبري کول.

(پنځم) بيله عذره په اوداسه کښي دنورو اندامو مينځل.

شپږم: پرمخ اونورو غړيو په زوره اوبه ويشتل.

(اووم) ددرې څلو څخه زيات اندامونه مينځل.

اتم: په نويو اوبو درې ځله مسح کول.

نهم: تر اوداسه وروسته دلاسونو اوبه څښل.

(علم الفقه مخ ۶۲ ج ۱، نور الايضاح مخ ۸، کتاب الفقه مخ ۲۳ لومړی ټوک)

داوداسه مسنونه او مستحبه طريقه

داودس کولو لپاره دڅاورويادبل شي په لوبښي اوبه واخلي او پر لوړ ځای دي کښيني مخ دي و قبلي شريفی ته وگرزوي اوبه زړه کښي دي دا اراده وکړي چې زه اودس خاص دخداي جل جلاله دخوشحالي لپاره کوم مقصودمی د بدن مخ يلا سوپاکوالي نه دي دغه اراده دي

دهراندام دمينځلو په وخت کښي کوي اويادي بسم الله العظيم والحمد لله على دين الاسلام ووايي په بني لاس کښي دي اوبه راواخلي دواړه لاسونه دي ترمړوندو پوري و مينځي همدارنگه دي دري ځله وکړي يادي په بني لاس کښي اوبه راواخلي خوله دي په و مينځي اومسواک دي په بني لاس کښي دارنگه ونيسي چې کوچني گوته دي دمسواک ديوه سرسره وي اوبته گوته دي دمسواک له بل سرسره نيژدي وي اوباته گوته دي پرمسواک برسیره وي اومسواک دي دپورته لوري غاښو پراوږدوالي کښي پري وکړي طرف ته دي راولي يادي همدارنگه دلاندي غاښوسره ولگوي يادي مسواک له خولي څخه راوباسي اوودي نوبنتيزي اوودي مينځي ييادغه رنگه دري ځله مسواک ووهي ددي ورسته دي دوه ځله نورپه خوله اوبه وگرزوي ددي لپاره چې دري واړه په خوله اوبه گرزول پوره شي له درو وارو څخه دي زيات نه وي په خوله دي دارنگه اوبه گرزوي چې تر حلق پوري ورسپړي يعنی اوبه دي غرغره کړي په دي شرط چې روزاتي نه وي دخولي دمينځلو وروسته بسم الله اودشهادت دکلمي وروسته دادعاوايي: (اللهم اعني على تلاوة القرآن وذكرک وشکرک وحسن عبادتک) په پوزه کښي داوبواچولوپه وخت کښي دبسم الله اود شهادت دکلمي وروسته به دادعاوايي: اللهم [ارحني راحة الجنة ولا تر حني راحة النار]

يادي په بني لاس اوبه راواخلي پوزې ته دي دارنگه وروړي چې دپوزي ويښ ته ورسپړي دا هغه وخت چې روژه يي نه وي اوبه کښي لاس دي پوزه پاکه کړي دارنگه دي دري ځله عمل وکړي دهر ځل لپاره

دی نوی اوبه را اخلی بیادی په دواړو لاسو کښی اوبه راواخلی دټوله مخ سره دی ولگوی او پري دی مینځی ترداندازی پوری چی په برابری دیوه وینسته باندی ځای پاته نه شی او که احرام یی نه وو ترلی نوډیره دی خلاله کړی دارنگه چی په بنی لاس کښی دی اوبه راواخلی ډیری دیوینستانو بیخونه دی لاندۀ کړی دلاس د شاه برخه دی وغاړی ته ورڅیرمه کړی گوتی دی په وینستانو کی واچوی له لاندی څخه دی وپورته خواته کش کړی دارنگه دی دوه ځله نورمخ ومینځی اوډیره دی خلاله کړی له درووارو څخه دی زیات نه مینځی ددی لپاره چی دری واره مخ ومینځل شی اودری واره ډیره خلاله شی اودمخ دمینځلو په وخت کښی دبسم الله اودشهادت دکلیمی څخه وروسته دادعاوایی: اللهم بیض وجهی يوم تبيض وجهه وتسود وجهه بیادی په بنی لاس کښی اوبه راواخلی ترډیریو پوری دی پرو بهوی اوودی مو بنی اوودی مینځی چی دیوه وینسته په برابری ځای هم وچ پاته نه شی که یی په گوته گوتمی وی وهغه ته دی حرکت ورکړی که څه هم گوتمی ارته وی همدارنگه ښځه دی وچلیانوته چی په غوږ کړی ئی وی حرکت ورکړی اوبنگړی چی ئی پلاس کړی وی حرکت دی ورکړی همدارنگه دی دوهم ځل لاس ومینځی بیادی په همدغه ډول کښی لاس دری ځله ومینځی اودبنی لاس دمینځلو په وخت کښی ترېسم الله اودشهادت کلمی وروسته دی دادعاوایی: اللهم اعطنی کتابی ییمینی وحاسبنی حسابا سیرا او دکښی لاس دمینځلو په وخت کښی دی ترېسم الله اودشهادت ترکلیمی وروسته دادعاوایی: اللهم لاتعطنی کتابی بشمالی ولا من وراء ظهري بیادی دواړه لاسونه لاندۀ کړی دپوره سرمسح

دی داډول وکړی چی دواړه ورغوي سره له گوتودسر پر مخکنی حصه کښیږدی له مخ څخه دی وشاته کش کړی اویبادی دشاله خوامخ وخواته راکش کړی اودغه لاسو سره که وچ شوی نه وی او که وچ شوی وی بیادی لاندۀ کړی دغوږو مسح دی په وکړی اوداډول چی دوی کوچنی گوتی دی دغوږو په سوریانو کښی کښیږدی اودسرمسح کولوپه وخت کښی دی بسم الله اودشهادت ترکلمی وروسته دادعاوایی:

اللهم اظلنی تحت عرشک يوم لا ظل الا ظل عرشک] اودسرمسح دی یو ځل وکړی دغوږو دمسح کولوپه وخت کښی دی دبسم الله اودشهادت ترکلیمی وروسته دادعاوایی: اللهم اجعلنی من الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه] اویبادی دبنی لاس څخه اوبه واچوی اوبه کښی لاس سره دی لومړی بنی پښه ومینځی دری ځله اوهرځل دی دچپه لاس په کوچنی گوته څخه خلال بیادی چپه پښه ومینځی دری ځله اوهرځل دی دهغی گوتی دچپه لاس په کوچنی گوته باندی خلالی کړی چپه پښی خلال دی دچپه پښی دبتی گوتی څخه پیل کړی دراسته پښی دمینځلو په وخت کښی ترېسم الله اودشهادت کلیمی وروسته دی دادعاوایی: اللهم ثبت قدمی علی الصراط المستقیم يوم تزل الاقدام]

اودچپه پښی دمینځلو په وخت کښی ترېسم الله اودشهادت ترکلیمی وروسته دی دادعاوایی: اللهم اجعل ذنبی مغفورا وسعی مشکورا وتجار تی لن تبورا] اوس اودس پوره شواواودس دی په خپله بی دچاله مرستی وکړی (که معذور نه وو) اودیوه اندام دمینځلو وروسته دی دستی بل اندام مینځی چی لومړی مینځل شوی اندام دهواله برابری

سره سره وچ نه شی که داوداسه له اوبوڅخه اوبه پاتی شی که دهغوڅښل وغواړي نوولاردی شی اوهغه دی وڅښی اودشهادت کلیمه دی ووايي اودادعادی وکړي [اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین واجعلنی من عبادک الصالحین واجعلنی من الذین لاخوف علیهم ولاهم یحزنون] همداغه اودس دی چی نسبت یی دنبی کریم ﷺ ارشاددی: چی که یوڅوک زمارنگه اودس وکړي نو دهغه مخکنی گناهونه بخښل کیږي. (علم الفقه مخ ۵۶ لومړی ټوک مسلم شریف ۱۲۲ لومړی ټوک کتاب الفقه مخ ۱۲۴ لومړی ټوک ترمزی شریف مخ ۳۴ لومړی ټوک بهشتی زیور مخ ۴۸ لومړی ټوک)

مسئله: تراوداسه کولو وروسته ځینی خلک انا انزلنا سورة ترپایه وائی ددی ذکرپه یوه روایت کی هم نه دی راغلی دځینو مشائخوپه عادت مبارک کښی ددغه اودنورودعاوو دیلو ذکرکه څه هم پیداکیږي خو په صحیح حدیثوکی ددی ثبوت نشته کوم روایات چی په دغه اړه ذکرکیږي هغوی دا اعتبار وړ نه دی دغه پرځان لازمول اودغه مستحب گڼل له سنتو خلاف کاردی (نماز مسنون مخ ۸۲ تفصیل وگوري امداد الفتاوی جدید مخ ۳۲ لومړی ټوک) او په ویلو کښی ئی ثواب شته خوچی سنت یا مستحب ئی ونه بولی داسی بلل وړلره پکار نه ده مولنا محمد رفعت قاسمی غفرله

خفیه دغه دعاوی په سنت کښی نه شمیري بلکه دوی وائی چی دغه مندوب یا مستحب دی. (کتاب الفقه مخ ۲۵ ج ۱)

مسئله: داوداس کولو وروسته د شهادت دکلیمی دیلو په وخت کښی واسمان ته کتل دنبی کریم ﷺ څخه ثابت دی: [سبحانک اللهم وبحمدک

اشهدان لا اله الا انت استغفرک واتوب الیک واشهدان محمد عبدک ورسولک] احسن الفتاوی مخ ۱۷ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۹۵ لومړی ټوک وفتاوی رحیمیه مخ ۴۰ ټوک اووم اوشامی مخ ۱۱۹ لومړی ټوک وفتاوی محمودیه مخ ۲۷ ټوک دوهم، یعنی له اوداسه وروسته واسمان ته دکتلوپه وخت کښی دغه دعاویل دی دغه خاص له ادا بوڅخه ده. مولنا محمد رفعت قاسمی غفرله

کوم څوک چی داوداسه کولو په وخت کښی دغه دعا ووايي دهغه لپاره دبخښلویوه پرچه لیکل کیږي او پر هغه باندی مهر لگول کیږي او ایښودل کیږي د قیامت تر ورځی پوری به هغه جوړه او ثابته پرته وی (د بخښلو حکم پر خپل ځای پاته کیږي. حصن حصین عربی مخ ۶۸)

داوداسه وروسته دتوبی ددعا ویلوراز

په اوداسه کی داوواندامو مینځلو څخه داو وگناهو دپریښیدلو ولورته اشاره ده اودخدای جل جلاله ولورته درجوع صورت اودښکاره اوباطنی پاکوالی دعوه اودزبان حال دعاده له دی څخه وروسته دتوبی دعا په ژبه ویل دخدای جل جلاله درحمت دجذب کولو لپاره ډیره مناسبه اوتاکید کړشوی دعوه ده ځکه چی څه وخت دانسان ښکاره حصه په اوبوسره پاکیږي نودده دفطرت غوښتنه وی چی زړه هم همدارنگه پاک شی خو هلته دخدای جل جلاله دقدرت څخه پرته دبل چا طاقت په کارنشی راتلای. (المصالح العقلیه مخ ۱۵)

داستحباب په ډول له اوداسه څخه دپاته شوو اوبود څښلوراز

له اوداسه څخه دپاته شوو اوبوپه څښلو کښی دارازدی لکه څنگه چی انسان پر ښکاره اندامو باندی اوبه اچوی دښکاره اندامو دگناهو نوڅخه توبه کښونکی گززی همدارنگه داوداسه کونکی له طرفه

دپاته شوو اوبوپه څښلو کښی دا اشاره ده چی ای زما خالقه لکه څنگه چی تازما ښکاره یعنی ظاهر پاک کړی دی همدارنگه زما باطن هم پاک کړی. (المصالح العقلیه مخ ۱۷)

داوداسه په اوبو کښی یو خاص ډول برکت اوبښه اثر پیدا کيږی له همدی امله داوداسه څخه پاته شوی اوبه باید وڅښل شی اوددغه اوبو څښل په ولاړه هم روانی. (مظاهر حق جدید مخ ۳۹۶ لومړی توك)

په اوداسه کښی باید مخ تر کوم ځایه پوری ومنځل شی ؟

داوداسه د څلورو فرائضو تفصیل کوم چی د حنفیه ووپه نزد معتبر دی (لومړی) فرض دمخ مینځل دی ددی متعلق څلور مسئلې دادی:

(۱) دمخ په څلورو حدودو اوږدوالی او پراخوالی کی څه شته ؟

(۲) دوهم داچی دبیری بریتواو وریځو ویښتان ترکومی اندازی مینځل کيږی.

(۳) داچی دسترگو ظاهری اوباطنی کومو برخو مینځل واجب دی اود کومو دا واجب نه دی.

(۴) داچی دپوزی په بیخ کی دتیا نوپشان غوښی ترکومه ځایه مینځل کيږی دمخ څلور حدود دغه دی دهغه چا دمخ اوږدوالی چی بیره نه لری دویښتانو دښه کیدوله ځای څخه بیا تر زنی لاندی پوری دی دویښتانو دښه کیدو دتندی څخه پورته دی عام ډول دانسان مخ دتندی له هغه ځای څخه پیل کيږی چی له هغه څخه ویښتان شنه کيږی دویښتانو دښه کیدو ځای دتندی څخه پورته دی چی وهغه ته وایی : عامه یا قوره نوعومأچی دانسان مخ دتندی دهغه اړخ څخه پیل کيږی له کوم ځای څخه چی ویښتان شنه کيږی دویښتانو دعادت

خلاف شنه کیدلو صورت دادی چی انسان به یا اصلع وی یا افرع (یعنی یابه دلغړتندی والاوی یابه دکوچنی تندی والاوی) اصلع دپراخ تندی والا هغه څوک دی چی دهغه ویښتان د سره دمخ له لوری څخه ختلی وی تردی اندازی چی هغه داسی وی لکه ویښتان چی پی پیدا شوی نه وی په دغه صورت کښی حکم دادی چی هغه ټوله ځای چی ویښتان ځینی ختلی وی مینځل یی واجب نه دی بلکه تر هغه ځایه پوری مینځل واجب دی چیری چی عموماً دسرو ویښتان شنه کيږی یعنی له تندی څخه څه قدر نور پورته برخه افرع (یعنی دکوچنی تندی والا) هغه څوک دی چی دهغه ویښتان دومره غټیږی چی دهغه پرتندی باندی راځی اود ځینو خلکو گمان وی چی وریځو ته رارسیری ودغه چاته اغم یعنی دگڼو ویښتانو خاوندویل کيږی ددغه صورت هم هغه حکم دی کوم چی داصلع دی یعنی وده هم دتندی څخه یوڅه اندازه پورته مینځل واجب دی ځکه چی دزیاتو خلکو دسرو ویښتان له هغه ځای څخه شنه کيږی په داسی صورت کښی دزیاتو تابعداری کيږی که یو سړی (مورزاده) له نورو انسانانو څخه جلاوی نو پر هغه سړی باندی دعامو خلکو څخه پرته نور احکام نه جاری کيږی اوس باید پوه شی چی په پراخوالی کی دمخ اندازه دیوه غوږ له بیخ څخه دبل غوږه رییخ پوری دی چی وهغه ته ځینی خلگ نرمی یا دغوږو پر دی وائی نو ښکاره شوه چی دزنی او غوږو ترمنځ کومه خالی گاه ده هغه هم په مخ کښی شمارل کيږی نوله دی کبله ددی ځای مینځل هم واجب دی دا حنا فوپه نزد دده مخ پیژندنه دپراخوالی او اوږدوالی په اعتبار هم

په اوداسه کښې دېرې او بریتو متعلق مسئلې

مسئله: پرمخ چی کوم ویښتان دی په هغوی کښې تر ټولو دیادونی ور دېرې او بریتو ویښتان دی دېرې دویښتانو متعلق حکم دادی چی دمخ دپوست سره کوم ویښتان دی دپورته څخه بیادزنی ترلاندی پوری چی بشره ورته یل کیږی ددغه مینځل واجب دی اوددی څخه چی کوم زیات شوی ویښتان دی دهغو مینځل واجب نه دی نو ځکه هغه خلک چی بېرې یې اوږدی وی پردوی خالی دهغو ویښتانو مینځل واجب دی کوم چی دمخ پر پوست باندی شنه وی اودهغو ویښتانو مینځل کوم چی دزنی پر پورته نی برخه باندی وی له دی څخه پرته دزیاتو ویښتانو مینځل واجب نه دی که ویښتان کوچنی وی دمخ دپوست و برخی ته اوبه رسیدلای شی نو ددغه ویښتانو خلالول (یعنی دلاس گوتی دی دېرمونځ پشان پکښی کشول واجب دی کنه دنورو ویښتانو دپورته څخه مینځل کافی دی دبریتو دویښتانو متعلق په مسئلو کښی اختلاف دی ځینی وایی که بریتونه گڼ وی چی اوبه وپوست ته نه رسیږی نو اودس باطلیږی او ځینی ییا وایی چی اودس باطل نه دی بلکه دبرې په شان دښکاره برخی په مینځلو سره صحیح کیږی تر کومه ځایه چی داوداسه تعلق دی فتوی پردغه جاری شویده چی نه باطلیږی لیکن په غسل کښی دبریتو دگڼوالی رعایت نه کیږی (یعنی که خالی پر ښکاره مینځلو باندی کفایت وشي غسل باطلیږی غالباً ددی وجه داوی چی نبی کریم ﷺ دبریتو دغټیدو څخه منع کړیده ځکه چی په دغه کښی دخورک خنډوالی ټینگ پاته کیږی نو ځکه په

ټینگښت سره حکم دی چی دغه و مینځل شی اویله گټی بایدنه شی لوی.

په اوداسه کښی دوریځو دویښتانو متعلق مسئلې

پاته هغه ویښتان شوو چی دسترگو څخه پورته دوریځودی ددی متعلق حکم دادی که ویښتان کوچنی وی اوبه تر پوست پوری رسیږی نو ددی ښورول واجب دی ددی لپاره چی اوبه دویښتانو و بیخوته ورسپیږی که گڼی وی خلالول یې واجب نه دی دپوزی په هکله حکم دادی چی ددی ټولی ښکاره برخی بایدو مینځل شی ځکه چی دادمخ یوه برخه ده که لږ څه برخه یې وچه پاته شی که هرڅومره لږ وی نو اودس فاسد پیږی ددوو ټینکو ترمنځ چی کومه پرده ده ددی لاندی برخی په پوزه کښی شامله ده دحنفیانو په نزد دپوزی ددنته برخی مینځل فرض نه دی خو که پرمخ باندی زور تپ وی نووهغه ته اوبه رسول واجب دی (داهغه وخت چی په تپ کی تکلیف نه وی) لکه څنگه چی دمخ ولاندی ځایوته چی له کمزوروالی څخه پیدا شوی وی اوبه ور رسول واجب دی.

مسئله: داوداسه کولو وروسته که ږیره کوچنی یاوخر پیل شی نو

اودس نه باطلیږی. (کتاب الفقه مخ ۹ لومړی ټوک واحسن الفتاوی مخ ۱۲ ټوک دوهم و امداد الفتاوی مخ ۳۰ لومړی ټوک)

مسئله: په پوزه کی بیله اوبو اچولو اودس صحیح دی خود سنت خلاف دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۵ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۷۰ لومړی ټوک)

مسئله: په غسل کښی په پوزه کښی دنته په هلو کی کی اوبه اچول فرض نه دی بلکه له کوم ځای څخه چی هلو کئی پیل کیږی تر هغه ځای

پوری اوبه رسول فرض دی چی په لږ اهتمام او اسانی سره رسیږي (اوبه دسپاهه ذریعه د دماغ ولورته دکشولو هیڅ اړتیا نشته یوازې لکه څنگه چی په اوداسه کښي وپوزي ته اوبه اچول کیږي هغه کافی کیږي.

احسن الفتاوی مخ ۲۸ توك دوم وکشف الاسرار مخ ۹ لومړی توك وفتاوی محمودیه مخ ۲۵ توك دوم

په اوداسه کښي لاس تریږیو پوری د مینځلوراز

د قوت د ویني پاکی د زړه او ځگر لپاره د لاسونو مینځل ډیر گټمن دی د لاسو هغه رگونه چی په واسطه یا بیله واسطی وزړه یا ځگر ته رسیږي هغه په مینځلو کښي شامل شی او هغه رگونه چی زړه یا ځگر ته رسیږي هغه ځینی د لاس د گوتو ځینی دورغوو او ځینی له ډیریو وڅخه پیل کیږي له دغی وجه څخه د لاس مینځل تریږیو پوری کیږي ددی لپاره چی ټول رگونه په مینځلو کښي شامل شی د لاسو او دمخ د مینځلو څخه زړه او ځگر ته قوت رسیږي اود اوبو اثر درگوبه همدا رنگه د زړه او د ځگر څخه پرته ددی اثر پر نور بدن باندی هم لویږي بس د لاسو مینځل تریږیو پوری هم له دی امله وټاکل شو چی د بدن درگونو په ذریعه د اوبو اثر وټوله بدن ته دننه ځی څه وخت چی اصل په اوداسه کی د بدن د اطرافو مینځل مقرر شو نو د لاسو مینځل تریږیو پوری ځکه وټاکل شو چی له دی څخه دلږو مینځل اثر د انسان پر نفس باندی نه ښکاري ځکه د لاس ډیری څخه پرته اندام نه بلل کیږي. (المصالح العقلیه مخ ۲۶ لومړی توك)

په اوداسه کښي ډیریو په اړه مسئلې

مسئله: داوداسه د فرائضو څخه دوهم فرض لاس تریږیو پوری مینځل دی ډیری څخه مراد د جوړهغه راپورته شوی هلوکی چی د لاس پر لاندی سرباندی وی دهغه په اړوندیو څو مسئلې دی یوه داده چی که د انسان د لاس گوتی پنځه وی نو دهغه مینځل واجب دی لیکن که پوره لاس زیات وو او هغه زیات لاس د قدرتی لاس سره یوځای وو نو دهغه مینځل واجب دی که له هغه څخه وتلی وی بیا تر هغه ځای پوری مینځل واجب دی تر کوم ځای پوری چی برابروی د زیاتی برخی مینځل واجب نه دی لیکن مستحب دادی چی هغه هم و مینځی دوهمه مسئله داده که په لاس یا نوک کښي یوشی بندشی دیبلگی په توگه وپه خاوره نو ضروری دی چی لومړی هغه وباسی او اوبه دی دنوکانو بیخو ته ورسوی که نه ورسېږي نو اودس باطلیږي دنوکانو د بیخو څخه مراد هغه برخه ده کوم چی دگوتو د غوښی سره پیوندوی.

مسئله: که نوک دومره لوی شوی وی چی دگوتی څخه وتلی وی نو دهغه مینځل واجب دی که نه و مینځل شی نو اودس باطلیږي او هغه خیری او که چری چی دنوکانو لاندی وی ددی په هکله مفتی به قول دادی چی دغه اودس ته هیڅ تاوان نه رسوی (هغه وخت چی اوبه ورو رسیږي اولوند شی) خواه اودس کونکی د ښار یا د سجرای دغه حکم له سستی څخه د ژغورلو لپاره دی د خاوندانو د تحقیق حنفیانو په نزد باندی د ضروری دی چی دلوی شوونو کانو لاندی چی کومی خیری وی هغه باید و مینځل شی که دغه نه و مینځل شی نو اودس باطل دی (هغه وخت چی وچوالی پاته شی) ددی څخه پرته هم دغه عمل ښه دی ځکه چی دغه خیری چی دنوکانو لاندی یوځای شوی وی

دناروغی سبب گړزی ددوډی پخوونکی چی نوکان یی لوی وی اوترهغه لاندی اوږه یوځای شوی وی نوددغه کارپه وړاندی دی معاف بلل شوی دی.

مسئله: دنکړیځویادرنگ استعمالولوخڅه چی کوم رنگ پاته شی له دی خڅه په اودس کښی څه زیان نه راځی خووچی نکړیځی که پرلاس پاته شی ددی له کبله په اودس کښی تاوان راځی ځکه چی هغه داوبودرسولوخڅه منع کونکی گړزی.

مسئله: که دیوچادلان یوڅه برخه پری شوی وی نوپاته برخه دی ومینځی که پوره هغه اندام پری شوی وی چی مینځل یی واجب وی نودهغه مینځل هم ساقطیږی. (کتاب الفقه مخ ۹۰ لومړی ټوک)

مسئله: دلاسودگوتو خلال دلاس ترږیرپوپوری دمینځلووروسته کیږی اودپښودگوتوخلال دهغه دمینځلووروسته کیږی ښه همدغه دی. (مظاهر حق مخ ۳۹۵ لومړی ټوک)

مسئله: رنگریز چی دجامودرنگولوکارکوی دهغه پرلاسوچی کوم رنگ ولگیږی دهغه دلری کولو ضرورت نشته خوکه پرلرگی یاوسپنی باندی دتینگیدورنگ (یعنی هغه رنگ چی اوبه نه تروووزی) پرلاس باندی ونښلی نودادی لری کړی ددی پرته اودس نه صحیح کیږی خوکه داسی رنگ نه وی چی له لاس خڅه دی اوبه بندی کړی نوله دی سره اودس صحیح کیږی ځکه چی په دغه وخت کښی داسی شی نشوپاته چی اوبه منع کړی. (احسن الفتاوی مخ ۲۰ ټوک دوهم بحواله ردالمحتارمخ ۲۳ لومړی ټوک)

په اوداسه کښی پښی ولی تربجلکوپوری مینځل کیږی ؟

(لومړی) دپښو تربجلکوپوری دمینځلورازدادی چی هغه رگونه چی دماغ ته رسیږی هغه څه دپښودگوتو خڅه پیل کیږی اوددغه ټولو دشاملیدوله کبله دماغ بخارونه یعنی گرموالی مړه کیږی همدغه وجه ده چی دپښو مینځل تربجلکوپوری ټاکل شوی دی.

(دوهم) ځکه چی پښی زیات وخت تربجلکوپوری لځی وی اوپرهغه باندی ضرر من اثرات اوگرزاو غبارلوپیږی نوځکه دپښودبجلکوپوری دمینځلو حکم شوی دی.

(درېیم) دپښو تربجلکود مینځلورازداهم دی چی دبجلکو خڅه کم پوره اندام نه دی اوسره ددی چی دټوله اندام مینځل مقرر شوی دی ددی لپاره چی ددی دمینځلو اثرپه ټول مینځلوسره وی. (المصالح العقلیه مخ ۲۴)

په اوداسه کښی دپښواوبجلکوپه اړوند مسئلې

داوداسه له فرائضو خڅه درېیم فرض دواړی پښی تربجلکوپوری مینځل دی بجلکه وهغه هډوکی ته وائی کوم چی دپنډی یالینگی پرکناره له پښی خڅه پورته راوتلی وی پراودس کونکی باندی داواچه ده چی دپنډی ولاندی طرف ته خاص فکر وکړی همدارنگه دی دپښی ولاندی برخه ته چی چاوددلی وی فکر کول هم ضروری ده که دپښی ټوله برخه یا ټوله پښه پری شوی وی نوددی حکم دهغه لاس دحکم په شان ده کوم چی پوره پری شوی وی چی پورته ذکر شوو.

مسئله: که لاس یا پښه غوړ کړی اویا اودس وکړی اوبه پورته باندی وبهیږی اودغوړ والی له کبله اوبه اندام نکړی جذب نوله دی خڅه په اوداسه کښی هیڅ تاوان نه راځی.

مسئله: که پښې چاودلې وې او پر هغه باندې ملهم یا واسلین لگولې وې او دهغه لاندې ته اوبه رسول ضررمن وې نو مینځل یې واجب نه دی که مینځل یې ضررمن نه وې پیادې پټې لری کړې هغه لاندې برخه دی و مینځی.

مسئله: که په پښه کښې چاوده وې چې دهغه مینځل یا لږ تر لږه په او بوکې یې اچول بیله مښلو د باندې رايستل ضررمن وې نو د مینځلو فرضیت یې ساقطیږي و هغه ته پکار دی چې لوند لاس پرتیر کړي یعنی مسح دی پروکړي او که له دی څخه هم عاجز وي نو مسح هم ساقطیږي صرف دهغه برخې مینځل واجب دی چې مینځل یې ضررمن نه وې د مولانا شرف علی تهانوی رحمه الله علیه په مواعظ علم او عمل مخ ۳۳ کښې لیکلې دی له اودس کولو څخه مخته باید پښې لندی شي دغه ښه عمل دی کولای یې شي مقصود د پښو په مینځلو کښې مبالغه کول دی او مخته د پښو لندول (په مینځلو) کښې له دغې وجې څخه معلوم شو خودغه دی سنت طریقه نه بولی. (فتاوی رحیمیه مخ ۲۴۷ ټوک څلورم)

په اوداسه کښې د سر مسح په اړوند مسئلې

داوداسه له فرائضو څخه څلورم شي د سر د څلورمې برخې مسح کول دی او د څلورمې برخې اندازه یو ورغوی ټاکل شوی دی له دی کبله واجب دی چې د پوره ورغوی په برابري د سر د برخې مسح دی ووشی نو ځکه که لاس داوبو سره لگیدلې وې او دغه لاس د سر پر شایا پر مخ یا پر بل لوري باندې وگرزول شي نو مسح صحیح کیږي پردغه بناباندې د مسح لپاره د ضروري نه ده چې خاص په ورغوی سره به

مسح کوي بلکه پر څلورمه د سرباندې (د ورغوی په اندازه پر ځای) دلوند لاس اوبه رسول کافی دی.

مسئله: په لاس باندې د مسح کولو لپاره د شرط دی چې لږ تر لږه په درو (۳) گوټو استعمال کوي ددی لپاره چې دوچیدو مخته د سر د څلورمې برخې پوري اوبه ورسیري.

مسئله: که دوی گوټی د مسح لپاره استعمال وکارول شي نوزیات وخت د سر و څلورمې برخې ته د لاس درسو لومخه گوټه وچه پاتیري او اوبه هلته نشي رسیدلای تر کوم ځای چې مقصود دی.

مسئله: که د گوټو په سروسره مسح ووشی چې له هغه څخه دومره اوبه غورزیدلې چې تر هغه ځایه پوري رسیدلای تر کوم ځای پوري چې یې رسول مقصود دی نو مسح صحیح کیږي که دارنگه نه وویيانه صحیح کیږي له دی کبله چې د سر د مسح لپاره نوی اوبه شرط نه دی نو که لاس لوند و نو مسح صحیح کیږي لیکن دانه دی روا چې د بل اندام په لوندوالي سره مسح وشی دییلگی په توگه د څنگلې د مینځلو وروسته لاس وچ شویادې د څنگلې په اوبو سره لوند کړي او د سر مسح دی په وکړي نو دغه نه کافی کیږي.

مسئله: د کوم سړي چې د سروینستان اوږده وې و غاړې او تندي ته څړیدلې وې که پردغه څړیدلو وینستانو مسح وشی نو مسح نه ده روا ځکه چې د مسح څخه مقصود مسح د څلورمې برخې د سره اوسر که سر څړیدل شوی وې بیا خو هیڅ خبره نه ده (چې د سر مسح کول کیږي) خو که پر سرباندې وینستان وې نو پردغه وینستانو مسح کول ضروري ده کوم چې د سر دیوې برخې څخه پورته شوی وې یعنی کوم وینستان

چی خړیدلی وی هغه خو پر سرباندي بالکل نه دی نوددی دمسح څخه دسر مسح نه صحیح کیږي.

مسئله: که دسر ځینی برخه خړیږل شوی وی او ځینی برخه یې نه وی خړیږل شوی نو پر هره برخه چی مسح وشي صحیح کیږي.

مسئله: دسر له مسح څخه وروسته دوینستانوپه کمولو سره مسح نه باطلیږي.

مسئله: که دینخی ټوټه پر سرباندي وگرزول شي نو مسح صحیح کیږي چی دمسح په نیت سره وی.

مسئله: که سراو مخ یو ځای و مینځل نو صحیح کیږي خو مکروه ده
مسئله: پر پیږی اونورداسی شیانوباندي بيله ضرورته مسح کول صحیح نه ده همدارنگه دبنځی لپاره پردسمال یا ټکری باندي چی پر سرکړی یې وی مسح کول روانه ده خو که هغه دومره نرم وی چی پر هغه مسح وکړل شي اوبه وینستانوته رسیږي نور واده.

(کتاب الفقه مخ ۹۲ لومړی ټوک او فتاوی دارالعلوم مخ ۲۵ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۲ لومړی ټوک)

مسئله: دسر په مسح کبسی سنت طریقه داده: چی په دواړو لاسوسره وشي که په یوه لاس وکړل شي مسح صحیح ده خود سنت طریقی موافق نه کیږي. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۳۰ لومړی ټوک بحواله عالمگیری مخ ۴ لومړی ټوک)

مسئله: دغاړی مسح دگوتوپه شاسره لکه څنگه چی مشهوره ده صحیح ده. (فتاوی دارالعلوم مخ ۳۲ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۵ لومړی ټوک)

مسئله: که دعطرو پمبه په غوږو کی پراته وی دمسح کولوپه وخت کی هغه لری کول سنت دی (ځکه چی دغوږو دټولی برخي مسح سنت ده اودایله دی چی پمبه نه وباسی ممکنه نه ده اودسنت موقوف علیه

سنت وی نو ځکه ددی لری کول سنت دی) او که په سوریا نو کبسی اینښودل شوی وی بیایي لری کول مستحب دی ځکه چی دغوږو په سوریا نو کبسی گوتی وهل مستحب دی کوم چی بی له پمبه لری کولو ممکن نه دی نو ځکه ددی لری کول مستحب دی (امداد الفتاوی مخ ۳۵ لومړی ټوک مع حاشیه استاذی مولانا مفتی سعید احمد صاحب مدظلله)

مسئله: دغذریه وخت کی یوازی په یوه لاس سره پر سر او غوږو مسح کولای شي. (امداد الفتاوی مخ ۳۵ لومړی ټوک)

مسئله: څوک چی په اوداسه کبسی یوازی دسر پر مسح کبسی پر څلور می برخي بسنه او هیڅ کله دټول سر مسح نکوی نودغه عمل مکروه ده (امداد الفتاوی مخ ۳۶ لومړی ټوک)

مسئله: که دسړی په سر کبسی دومره ټپ یا دردوی چی مسح نه شي کولای وهغه ته دسر مسح معاف ده.

(علم الفقه مخ ۸۲ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۱۱۹ لومړی ټوک)

په اوداسه کبسی دپوزی دپاکولو حکمت

دهر مذهب او ملت خلک دپوزی گړنگ او خیری لری کولوته په ښه نظر گوری که دننه پوزه ونه مینځل شي نو دپوزی دوچ شوی گړنگو څخه و دماغ ته ناوړه اغیز رسیږي چی ځینی وخت دمرگ سبب گړزی همدارنگه دغریبیه رواج دپوزی توری دعزت اوزیاتوالی پر ځای کارول کیږي نو ځکه هغوی چی وچاته ښیراکوی نووایی چی خدای پاک دی دده پوزه په خاورو ککړه کړي.

ددی مطلب دادی: چی دده عزت دلور مقام څخه دذلت وځای ته وغورزوی.

نودپوزی مینځل دلویی او غرور پرېښودلو او دخدای جل جلاله په دربار کی دخپل نفس کوچنی کولوته اشاره ده. (المصالح العقلیه مخ ۲۳)

دناستی دخوب په کوم صورت کښی اودس ماتیرې

پوښتنه دناستی دخوب کوم صورتونه اودس ماتونکی دی؟

ځواب (۱): که بیله یوښي ته تکیه کولو ویده شي اوونه نړیږي او یا خود نړیدوپه وخت کښی رانیډارشی اودس نه ماتیري (۲) دهغه سجدی پرډول ویدیدل چی دسنت طریقی مطابق وی اودس نه ماتوی (دسجدی سنت طریقه داده چی نس له ورنوڅخه بیل وی همدارنگه څنگلی هم له اړخوڅخه بیلی وی)

(۳) که پوره کوناتی پرځمکه نه وی پراته تکیه یی لگولی وی او ویده وی که پرخپل ورانه یا بل شی باندی وی اودس ماتیري نوڅکه پردووزنگنو کښینستل او پر هغه تکیه وهل اودس ماتوی همدارنگه چارزانو کښینستل پر ورون یا بل شی باندی تکیه ولگوی اودومره ټیټ شی چی پوره کوناتی پرځمکه باندی لگیدلی نشی پاتی نوهم اودس ماتیري خوکه پره کوناتی پرځمکه باندی لگیدلی وی مثلاً زنگیونه ودروی په لاسویی ونیسی یا په جامه یا بل شی سره یی له ملاسره وتړی او پر زنگنوسر کښیږدی ویده شي یا چارزانو کښینی په بیړیوسره پر ورنو تکیه وکړی دومره ټیټ شی چی کوناتی پرزمکه باندی پوره ولگیري نو اودس نه ماتیري.

(۴) که پوره کوناتی پرځمکه ولگیري او تکیه ولگوی دومره ویده شي که دغه شی ځینی لری شی دی نړیږي په دغه صورت کښی

اختلاف دی پرنه ماتیدو باندی یی فتوی راغلی ده یعنی اودس نه ماتیري.

(احسن الفتاوی مخ ۲۲ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۲۲ المومری ټوک فتاوی دارالعلوم مخ ۳۵ المومری ټوک ومظاهرحق مخ ۳۵ المومری ټوک علم الفقه مخ ۶۶ المومری ټوک)

مسئله: مراقبی په حالت کښی په چارزانو ویدیدلو اودس نه ماتیري دا هغه وخت چی ویوښي ته یی تکیه نه وی وهلی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۴۶ المومری ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۳۲ المومری ټوک او عالمگیری مصری مخ ۲ المومری ټوک و امداد الفتاوی مخ ۳۸ المومری ټوک)

مسئله: هغه څوک چی اودس یی کړی وی ویوښي ته تکیه ولگوی اودومره ویده شي که هغه شی ځینی لری شی نودی به ونړیږي اودس ئی مات دی. (شرح نقایه مخ ۱۱ او هدایه مخ ۹ المومری ټوک)

مسئله: یوازی ویدیدل اودس نه ماتوی بلکه په خوب کښی یو قسم غفلت پیدا کیري چی د هوا و تلو او نه و تلو درک سړی ته نه معلومیري نودغه خوب اودس ماتوی (څه وخت چی انسان ویدیري نود هغه بندونه سستیږي اود هوا و تلو او نه و تلو گمان غالبه کیري. محمدرفعت قاسمی غفرله)

مسئله: که یو څوک دناستی په دارنگه حالت کښی ووچی له خوب څخه زنگیدی او بیا ونړیدی اود نړیدوپه حالت کی ئی سترگی راروښی کړی نودده اودس نه دی مات دهغه سړی هم اودس نه دی مات چی دخوب په داسی حالت کښی وی چی له ځان سره دناستو خلگو خبری زیاتی اوری او په پوهیږي. (درمختار مخ المومری ټوک اردو)

مسئله: هغه خوب اودس ماتوی چی دسړی قوت ماسکه دارنگه ختم کړی چی دده کوناتی دزمکی سره نه لگیري قوت ماسکه وهغه قوت

ته وایی چی انسان دهغه په ذریعه سره دننه هوا وتل بندوی او پریوه اړخ ویدیدل خلور ووله خوب اودس ماتوی (۱) داړخ خوب (۲) بریوه شی باندي تکیه لگول (۳) پر مخی خوب (۴) چپه ویدیدل په دغه خلور و صورتونو کښی قوت ماسکه نه پاتیرې که دارنگه خوب ووچی هغه قوت ماسکه نه ختموله نو اودس نه ماتیرې که څه هم دغه کس په لمانځه یایی له لمانځه کښی قصد اویده شوی وی.

در مختار مخ ۷ لومړی توک مشکوة مخ ۸۲ لومړی توک

په قهقهه په زوره خدا سره د جنازی لمونځ د ختمیدو او اودس نه ماتیدو وجه پوښتنه : که اودس لرونکی سړی په لمانځه کښی په زوره وځاندي اودس یی ماتیرې او د جنازی په لمانځه کښی په زوره خدا کولوسره لمونځ خرابیرې او اودس نه ماتیرې ددی څه وجه ده او حکمت پکی څه دی؟

ځواب : قیاس عقلی خودادی : چی په خدا قهقهه سره اودس هیڅ کله بایدنشی مات خودنښی کریم ﷺ څخه ثابته شویده چی نبی کریم ﷺ ویوسړی ته په خدا قهقهه کولوسره داوداسه او لمانځه راگرزولو حکم وکړنو ځکه پر مسلمانانو حکم منل ضروری شوو که څه هم دده په ناقص فهم کښی ددی حکمت رانشی خوڅه وخت چی دا حکم د قیاس ظاهری څخه خلاف دی نوله دی کبله پر کوم ځای چی وارد شوی دی پر هغه ځای پرېښودل کیږی پر بل ځای باندي داوداسه د ماتیدو حکم نه کیږی که څه هم په دغه کښی قهقهه کول په نسبت وهغه بل ته ډیره بده ده دیلگی په توگه د جنازی په لمانځه کښی خدا قهقهه کول دا د اصولو قاعده ده چی کوم حکم نه قیاسیږی هغه له خپل ځای څخه

بل ځای ته نه بیول کیږی. فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۸ لومړی توک بحواله هدایه فصل نواقض الموضوع مخ ۳۶ لومړی توک تفصیل وگوری در مختار اور دو مخ ۱ (لومړی توک)

په قهقهه اوقی سره داودس ماتیدو راز

بهدونکی وینی زیات قی بدن خرابوی اود نفس دمردارو لوشی دی او په لمانځه کښی په زوره خدا کول یو جرم دی چی دهغه کفار وراوړل پکار ده که ددغه شیانو څخه نبی کریم ﷺ داودس کولو حکم وکړی هیڅ عجیبه نه ده دخدا قهقهه جرم ځکه شته چی په لمانځه کښی قهقهه د نفسیاتی پلیدی له کبله وی چی دهغه دلری کولو لپاره اودس کول لازم شو. (المصالح العقلیه مولانا تها نونی مخ ۳۸ و اسرار شریعت)

د خدا په اړوند مسئلې

مسئله : که په لمانځه کښی په دومره زور سره وځندل شی چی دهغی خدا او از خپله هم واورې اوله ده سره یو ځای خلگ یی هم واورې لکه لویه خدا چی ټوله یی واورې په دغه سره هم اودس ماتیرې او هم لمونځ فاسدیږی که او از خپله واورې او نور یی نه واورې که ډیر زیات نژدی خلگ یی واورې نو لمونځ فاسدیږی اودس نه ماتیرې او که په خدا کښی صرف غابونه سپین کړی شی او از بالکل نه راووزی نو نه اودس ماتیرې نه لمونځ فاسدیږی همدارنگه که کوچنی هلک یا کوچنی انجلۍ چی تراوسه پوری لوی شوی نه وی په زور سره په لمانځه کښی وځاندي یا په سجده تلاوت کښی بالغ وځاندي اودس

بي نه ماتيرې هغه سجده اولمونځ فاسديزې چې په هغه کښې وځنډل شي.

(بهشتي زيور مخ ۵۲ لومړي ټوک بحواله عالمگيري)

مسئله: د جنازي اوسجدي تلاوت په لمانځه کښې خداقهقهه اودس نه ماتوي بالغ وي او که نابالغ وي. (منيه مخ ۴۷ باب ماينقض الوضوء)

مسئله: د بالغ په خداکي د شرط دي چې خدا به درکوع اوسجدي په لمانځه کښې راغلي وي (که څه هم هغه خدا تر ديره پوري نه وي) په سجده تلاوت اود جنازي په لمانځه کي په خداقهقهه سره سجده اود جنازي لمونځ باطليرې خوا دس نه ماتيرې او که دلمانځه دوتلو په نيت قصدا خداقهقهه وکړي اودس خوماتيرې ليکن لمونځ نه فاسديزې يعني لمونځ صحيح کيږي دا حنافوپه مذهب دسلام گرزو لور ته په بله طريقه هم لمونځ ختمولای شي. (کتاب الفقه مخ ۴۳ لومړي ټوک او علم الفقه مخ ۱۷۰ احسن الفتاوي مخ ۲۴ ټوک دوهم بحواله رد المحتار) دا ډول عمل کول ښه نه دي ځکه چې لمونځ يو عبادت دی اودا طريقه مناسبه نه ده. مولانا رفعت قاسمي

مسئله: د خدا دري قسمونه دي (۱) خداقهقهه چې بل يي هم واورې (۲) ضحک چې خپله يي واورې بل څوک يي نه واورې (۳) تبسم چې مطلق اواز نه وي پکي يعني غاښونه سپين کړي (چې دی ته په اور دوژبه کښې مسکراناهم وايي) په خداقهقهه سره اودس اولمونځ دواړه له منځه ځي په ضحک سره لمونځ فاسديزې په تبسم سره نه لمونځ فاسديزې اونه اودس. (درمختار اوردو مخ ۱۱ لومړي ټوک)

مسئله: بالغ سړي درکوع اوسجدي په لمانځه کښې په زوره وځنډل چې دهغه لپاره ده په جلاتوگه اودس يا تيمم وهلي وي بيا هغه په دغه لمانځه کښې حقيقتاوي يا حکماوي د حکماصورت دادی چې دلمانځه کولو په وخت کښې ده ته څه شي ورپيښ شي چې په هغه سره اودس مات شونو لمونځ يي په پټه خوله پريښودي داوداسه کولو لپاره ولاړي چې اودس وکړي او پاته لمونځ پوره کړي اودس يي وکړ راروان شو پريو خبره يي په زور سره وځنډل نودلته گواد حقيقتا لمانځه په حکم کي نه دي بلکه په حکمالمانځه کي دي ځکه چې پر مخکي لمانځه باندي بناوي نو په دغه دواړو صورتو کښې ددغه لمونځ کونکي اودس ماتيرې او په زوره خداوهغه ته ويله کيږي چې هغه دده سره يوځای ملگري واورې.

مسئله: که دمقتدي امام په زور سره وځنډل بيا مقتدي په زور وځنډل که څه هم هغه مقتدي مسبوق وي نو په دغه حالت کښې دمقتدي اودس نه ماتيرې له دي کبله چې امام څه وخت په زوره وځنډل نو لمونځ باطل شواوس چې مقتدي په زوره وځنډل نودده خدا د لمانځه څخه خارج موجوده شوه اوله لمانځه څخه خارج په خدا اودس نه ماتيرې. مسئله: که امام په لمانځه کښې قصدا خبري وکړي او وروسته مقتدي په زور سره وځنډل دمقتدي اودس نه ماتيرې.

مسئله: دسلام گرزو لور په وخت کښې قصدا خداقهقهه وکړل شي دقصدا توري ځکه ياد کړل شوی دی چې خروج بصنعه يعني په خپل عمل سره دلمانځه څخه راوتل لمونځ نه باطلوي مگر اودس ماتيرې لمونځ ځکه نه باطليرې چې دلمانځه په اخر کښې خداقهقهه موجوده

شوه او کوم چی داوویل شو چی دسلام دگړزولوپه وخت کښی امام خندا قهقهه وکړه بیا مقتدی خندا وکړه نو اودس نه ماتیرې خوکه امام قصدا خبری وکړی ددی وروسته مقتدی په زور سره وخندل نو د مقتدی اودس نه ماتیرې دلته یی داوښول چی د خندا او خبرو ترمنځ فرق شته خبری لمونځ ختموی نو ځکه څه وخت چی په دغه صورت کښی طهارت (پاکی) ختمه نه شوه نو د مقتدی لمونځ نه فاسدیرې او قهقهه دننه په لمانځه کښی راغله او څه وخت چی خندا قهقهه په لمانځه کی راشی اودس ماتوی په خلاف دلومړی صورت چی امام خندا قهقهه وکړی قصدا نو ددی څخه پاکی ختمیرې نو اوس په دغه حالت کښی د مقتدی خندا په لمانځه کښی نه راغله نو ځکه په دغه دده اودس نه ماتیرې. (کشف الاسرار ترجمه درمختار مخ ۲۲ لومړی ټوک او علم الفقه مخ ۵۵ لومړی ټوک)

په نس کی گړهاری راقتل یا هو ابدول

مسئله : داوداسه کولوپه وخت کښی یا لمانځه کولوپه وخت کښی هو اونه وباسی بلکه بنده یی کړی نو اودس نه ماتیرې اولمونځ صحیح کیږی ځکه چی د هو اوتل اودس ماتوی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۴۴ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۲۴ لومړی ټوک)

دلمانځه په وخت کښی فکر کول لمونځ مکروه کوی. متمدنیت قاسم
مسئله: که د هوادوتلویقین وی خواوازیابدبویي وکړی یا نه او هغه سړی معذور هم نه وی نو اودس دوهم ځل پکار دی او که خاص شک وی لږ څه ښوریدل وی نو اودس نه ماتیرې لمونځ صحیح ده.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۴۸ لومړی ټوک بحواله عالمگیری فصل ثانی سنن وضو مخ ۸ لومړی ټوک)

مسئله: که په نس کښی له گړگړ څخه شک پیداشی نو په دغه ډول شک سره اودس نه ماتیرې ترڅو چی د هوادوتلویقین نه وی اواز واورى یا بدبویي محسوس شی غرض دا چی یو ډول یقین یی راشی چی هو او وتله ترڅو پوری چی شک وی اودس نه ماتیرې لمونځ صحیح ده. (الجواب المتین مخ ۱۰ ومظاهر حق ۳۲۲ لومړی ټوک فتاوی رشیدیہ مخ ۲۸۳ لومړی ټوک)

په هو او تلوولی اودس ماتیرې ؟

پوښتنه : مسئله: داده: که اودس د هو او تلوله کبله مات وی نو صرف اودس دی وکړی دامعلومول دی چی له کوم ځای څخه هو اتله هغه ځای څو نه مینځل کیږی ددی سره دی اودس وکړل شی څه وجه ده؟
جواب: ددی وجه نبی کریم ﷺ نه ده فرمائی یوازی داوداسه حکم یی کړی دی وچاته دا اختیار نشته چی ددی وجه وپوښتی دغه امر تعبدی دی. (فبوی محمودیه مخ ۱۵ ټوک اووم بحواله هدایه مخ ۸ لومړی ټوک)

د هو او تلو څخه د بدبوی له کبله دنس حالت ته یو قسم مرداری اضعف ورځی اود فرشتو څخه لری والی راځی اوشیطان او پیریان پرده باندی راگرزی ددی څخه وروسته داوداسه کولو حکم وشو ځکه چی په اوداسه سره مردازی پلیدی اضعف لری کیږی اوله فرشتو سره نژدی کیږی اوله شیطانانو او بدو څخه لری کیږی. (المصالح العقلیه مخ ۳۵)

مسئله: هو اودس ماتوی خونجاست غلیظ نه دی بلکه پاک ده (څه وخت چی دمردازی سره نه ووخی) ددی په وتلو سره جامه ناپاکه نه گززی. (کشف الاسرار مخ ۸۲ توك دوم)

مسئله: هر هغه شی نجاست غلیظ دی چی دانسان له بدن څخه ووزی اودس یا غسل واجب کړی (پرتله له هوا) لکه بولی مزی؛ وودی؛ نوونه؛ په ډکه خوله قی بهیدونکی وینه حیض اونفاس دغه ټول نجاست غلیظ بلل کیږی پرتله دشهیدله وینوچی پربدن یی پرتی وی دغه پاکي دی. (کشف الاسرار مخ ۸۴ توك دوم)

ایا په رگ کښی پیچکاری لگول اودس ماتوی

مسئله: درگ په پیچکاری کی ددی معلومول چی ستن ورگ ته ورسیده ذریعه یی خاص داده: چی په پیچکاری کی وینه راشی ترڅه وخته پوری چی په پیچکاری وینه نه وی راغلی دوائی بدن ته نه داخلېږی په غوښه او پوست کی پیچکاری لگول اودس نه ماتوی ځکه چی ددغه څخه په پیچکاری کښی وینه نه راووزی نو خالص په رگ کی پیچکاری لگول اودس ماتوی نه دغوښی او پوست.

مسئله: که یو چادستنی سرد بدن سره ونښلاوی او وینه راووته او بهیدلی نه وه نو اودس نه ماتېږی (کشف الاسرار مخ ۸۸ لومړی ټوک مسئله: داوداسه د ماتیدلو لپاره وینه راوتل او ننه وتل برابر دی نولکه څنگه چی په وینه راوتلو سره اودس ماتېږی همدارنگه په وینه ننه

وتلو سره هم اودس ماتېږی نو ځکه درگ په پیچکاری سره اودس ماتېږی. (احسن الفتاوی مخ ۲۸ توك دوم بحواله رد مختار مخ ۲۷ لومړی ټوک) مسئله: پیچکاری لگول په بدن کښی وینه درمل او گلو کوز داخلول که ددغه شيانود استعمال څخه یوشی له بدن څخه نه راووزی نو اودس نه ماتېږی ځکه چی اودس ماتونکی شی مردارده (یعنی دمرداری په راوتلو سره اودس ماتېږی) اولته نه ده موجوده شوی ځکه دپیچکاری څخه مقصد وینه را استل وی نو په دغه سره اودس ماتېږی.

(نظام الفتاوی مخ ۴۲ لومړی ټوک بحواله عالمگیری مخ ۶ لومړی ټوک ودر مختار مخ ۹۰ لومړی ټوک)

مسئله: دپیچکاری یا دبل شی په ذریعه وینه را ویستل که راویستل شوی وینه پر اندازه د بهیدلو وی اودس ماتوی په کبیری کښی راغلی دی چی ښکر لگول او ډیره وینه له ټپ څخه ویستل که څه هم دټپ ښکاره دذری برابر وینه نه ولگېږی په دغه سره اودس ماتېږی په تیروخت کښی د ښکر لگولو شی (دپیچکاری پشان) سوری ښکروو او په نوی وخت کی پیچکاری هغه د ښکر دالی هغه شی چی وینه به په راوتله (بدل شوی صورت دی دژورې دوینی څښونکی حیوان) په ذریعه وینه راویستل کیږی ددی هم حکم همدغه دی.

(فتاوی رحیمیه مخ ۲۶۸ توك څلورم بحواله رد مختار مخ ۲۹ لومړی ټوک وکبیری مخ ۱۳۴)

وریدی پیچکاری په رگ کښی دلگونکی پیچکاری عضلاتی؛ په غوښه کښی دلگونکی پیچکاری

جلدی؛ په پوست کښی دلگونکی پیچکاری. مولانا محمد رفعت قاسمی غفرله

ایا د مخصوصی برخی سره لاس نښلول اودس ماتوی؟

مسئله: د مخصوص اندام سره لاس نښلول اودس نه ماتوی که څه هم سره له شهوته وی (دا هغه وخت چې مذي یا بل شی نه راووزی) هغه که ورغوی یادگو تودننه برخه ورسره ونښلوی.

مسئله: همدارنگه د بدن دنورو برخو سره لاس نښلول یعنی مسح کول اودس نه ماتوی لکه څنگه چې یو څوک دخپلو بولو ځای په لاس سره مسح کړی نو اودس یې نه ماتیږي خو که گوته یا یوبل شی دیلگی په توګه په حقنه یعنی ددواور کولو د نلګۍ سرداخل کړی او هغه پکښې پټ شونو اودس ماتیږي ځکه چې دغه عمل ددنه برخه کښې دیوشی اچول یا ځینی راویستلو سره برابر دی کوم چې اودس ماتونکی دی یعنی اودس ماتیږي.

مسئله: که یو څه برخه داخله وی خودننه نه وی پټه شوی نو څه وخت چې راوایستل شی ورته کتل کیږي که هغه لنډه وه یا دهغې بدبویي تله نو اودس ماتیږي که دارنگه نه وه بیا اودس نه ماتیږي همدارنگه که ښځې خپله گوته یا پمبه یا بل شی په خپل فرج کښې واچوی اولوند راواتی نو اودس یې ماتیږي که دارنگه نه وو بیا یې اودس نه ماتیږي.

(کتاب الفقه مخ ۱۴۰ او مظاهر حق مخ ۳۲۷ لومړی ټوک)

مسئله: د فرج سره په لاس لګولو کې اودس نه ماتوی په دی شرط چې مذي (دا هغه اوبه دی چې وچاته په شهوت کتلوسره راووزی) اونه راووزی. (آپ کی مسائل مخ ۴۱ ټوک دوهم)

مسئله: د بدن اندامونه مسح کول خواه هر اندام وی اودس نه ماتوی یعنی اودس یې نه ماتیږي د مسح کوونکي یا هغه چې مسح کیږي دواړه برېښوي لکه څنگه چې یو څوک اودس وکړي دخپلې ښځې سره

په یوه بستره کې پریوزی اودواړه هم برېښوي اودیوه بدن له بل سره ولګیږي نودیوه اودس هم نه ماتیږي په دی شرط چې له دوو شيانو سره به نه وی مخامخ شوی یوداچې مذي یا بل به نه وی وتلی دوهم داچې یو دبل فرجونه به نه وی سره لګیدلي په دغه صورت کښې دنارینه اودس ماتیږي که وده د ذکر پورته کیدل راغله اوددواړو تر منځ د بدن د حرارت د منع کولو هیڅ پرده نه وه لیکن د ښځې اودس خالص د فرجوپه منسلوسره ماتیږي هغه وخت چې دسړي ذکر پورته شی.

مسئله: که دوی ښځې د برېښوالي په حالت کښې یو ځای شوی اوددوی فرجونه یوله بل سره ولګیدل نوددواړو اودس ماتیږي.

(کتاب الفقه مخ ۳۷ لومړی ټوک د رمختار مخ ۱۲ لومړی ټوک)

مسئله: که ددو بالغو انسانانو فرجونه یوله بل سره ولګیږي اودواړه نارینه وی یا دواړه ښځینه وی یا یو نارینه او بل ښځینه وی په دی شرط چې ترمنځ به یې داسی شی نه وی چې د بدن گرموالی بند کړي یعنی یوله بله یې احساس نشي کولای نو اودس یې ماتیږي.

(علم الفقه مخ ۴۷ تر ۶۹ لومړی ټوک آپ کی مسائل مخ ۳۸ ټوک دوهم)

مسئله دنارینه او ښځینه خاص اندام ته (فرج) ویل کیږي د شهوت په وخت کښې په دوی کې قدرتی ولاړیدل پیدا کیږي ودي ته انتشار ویل کیږي ددغه په یو ځای کیدوسره اودس ماتیږي په دی شرط چې دواړه فرجونه په انتشار کښې وی او ترمنځ یې یو جامه یا بل شی نه وی او برېښوسره یو ځای شی که څه هم مذي راونه ووزی هغه که ددو ښځو یو ځای کیدل وی او که یو ښځې او نارینه ترمنځ وی. (د رمختار مخ ۱۲ لومړی ټوک)

مسئله: داودس کولو وروسته د یو چا عورت (د بدن هغه برخه چې پټبول یې ضروری دی) لیدل یا خپل عورت یې ښکار شوی یا یې د برېښې والی په حالت کې غسل وکړی نو دده اودس صحیح دی دوهم ځل داوداسه راگرزولو ضرورت نشته لیکن بیله ضرورته د یو چا عورت لیدل یا خپل عورت ښکاره کول گناه ۵۵، بهشتی زیور مخ ۵۲ لومړی توک او فتاوی دارالعلوم مخ ۲۲ لومړی توک

مسئله: دنارینه یا ښځې له عورت لیدلو څخه یا د عورت د لوڅیدلو څخه یا د خپل عورت له لیدلو څخه اودس نه ماتېږي. (علم الفقه مخ ۷۰ لومړی توک)

مسئله: داوداسه په وخت کې زنگون ښکاره کول په اوداسه کې ښه یا خپل او ان نه لری خودنورو مخته زنگون ښکاره کول گناه ده. (احسن الفتاوی مخ ۲۴ توک دوهم فتاوی دارالعلوم مخ ۳۵ لومړی توک)

مسئله: که نارینه یا ښځینه په خپل خاص غړی کې تیل یا یوبله دوا یا اوبه د پیچکاری په ذریعه واچولی او هغه بیرته د باندې راووتلی نو په دغه سره اودس نه ماتېږي ځکه چې په خاص غړی کې مردار نه پاتېږي ددی لپاره چې دا احتمال نشي پاته چې دغه تیل یادو اړمردارې ولگیدله او بیرته راووتله. (علم الفقه مخ ۷۰ لومړی توک)

نارینه یا ښځینه که په خپل خاص اندام کې پنبه او نور کښېږدي

مسئله: سړی که ښځه یا د ښځې خاص ځای یا د یو چا مشترکه برخه یا خپله خاصه برخه مسح کړه نو اودس یې نه ماتېږي همدارنگه د ښځې اودس دنارینه یا دنارینه په خاص ځای یا د حصی مشترکې یا د خپل خاص ځای په مسح کولو سره اودس نه ماتېږي.

مسئله: که سړی یا ښځه په خپل خاص اندام کې یوشی لکه جامه پنبه یا نور شيان کښېږدي او مردارې له دننه څخه راووزي دغه جامه لنډه کړي نو اودس نه ماتېږي په دی شرط چې د جامې پر د باندې برخه به یې د مردارې هېڅ اثر نه وي یا دغه جامه په خاص ځای کې دارنگه کښېښودل شي چې د باندې نه ښکارېږي.

لومړی مثال یو سړی په خپله خاصه برخه کې پنبه کښېږدي او بولی یا منی د خپل خاص ځای څخه راغله پنبه یې لنډه کړه خود پنبه هغه برخه کوم چې د باندې ښکاره کېږي نه وي لنډه شوی یا پنبه په خاصه برخه کې دارنگه پټه شوی وي چې له د باندې څخه بالکل نه ښکارېږي نو په دغه صورت کې که ټو له پنبه لنډه شي هم د دغه سړی اودس نه ماتوي (دوهم) یا یوې ښځې په خپل خاص ځای کې پنبه یا جامه کښېښودل او بولی یا حیض له خپل ځای څخه دغه پنبه یا جامه لنډه کړه خود جامې هغه برخه چې د باندې ښکاره کېږي نه وي لنډه شوی یا دغه پنبه یا جامه په خاص ځای کې دارنگه پټه شوی وي چې له د باندې څخه نه معلومېږي نو په دغه صورت کې که ټو له جامه یا پنبه لنډه شي هم د دغه څخه نه معلومېږي نو په دغه صورت کې که ټو له جامه یا پنبه لنډه شي هم د دغې ښځې اودس نه ماتېږي.

مسئله: که یو نارینه یا ښځینه په خپله مشترکه برخه کې پنبه یا جامه یا بیل شي کښېږدي او ددی پنبه هغه برخه چې دننه ده په مردارې ولول شي خو هغه برخه چې د باندې ده لنډه نه شي یا هغه هم لنډه شي او هغه په مشترکه برخه کې دارنگه پټ شوی وي چې له د باندې څخه نه ښکارېږي نو په دغه ټولو صورتو کې اودس نه ماتېږي.

(علم الفقه مخ ۱ لومړې ټوک)

مسئله: که یو سړی دیو حیوان سره بدکاری وکړي نو د دغه سړی اودس تر هغه نه ماتېږي چې منی یا مډی نه وي راوتلی

مسئله: منی دخپل ځای څخه ووتل خو هغه خپل خاص ځای دومره ټینګ کړي چې منی دباندې بالکل نه راووزي نو اودس یې نه ماتېږي (او غسل نه واجبېږي)

مسئله: که دوو کسانو خپلې خاص برخې سره یوځای کړي او یو یې موبلی خوترمنځ یې داسې پنډه جامه واقع وه چې یو د بل بدن ګرموالي یې محسوس نه شوای کړای نو اودس نه ماتېږي دواړه نارینه وي یا دواړه ښځینه یا یو نر او بله ښځه وي یا نابالغ وي. (علم الفقه مخ ۷۲ لومړې ټوک)

په فرجو کښې د ګوتو داخولو سره داوداسه حکم

مسئله: که یو څوک دخپلې ښځې په فرجو کښې ګوتې وهي نو د ښځې اودس مات شو که پر ګوتو جامه وي او که نه وي ځکه څه وخت چې ګوتې راووزي نو خامخامردارې پر لګېږي او د مردارې راوتل اودس ماتوی خو که ګوتې په دننه فرج کې نه شي ولاړې نو اودس نه ماتېږي. (احسن الفتاوی مخ ۲۰ ټوک دوهم)

مسئله: که دلمانځه په دوران کښې د بولوله ځای څخه چينجی راووت نو اودس ماتېږي لمونځ یې نه صحيح کېږي. (احسن الفتاوی مخ ۲۲ ټوک دوهم)

د فرج پر ښکاره برخه ګوتې لګولو سره داوداسه حکم

پوښتنه: که یو ښځه چې دنس ناستې په ناروغۍ اخته وي دلمانځه یا تلاوت په دوران کښې دیو څه ځنډ وروسته دننه پوست سره یې ګوته ولګوله ددې لپاره چې معلومه یې کړي چې ایا اوبه راوتلی دی کنه که یې په دغه طریقه سره معلومه کړه خو ځای بالکل پاک وو نو په دغه

صورت کښې د فرض په مسح کولو او لیدلو سره اودس ماتېږي که نه ماتېږي؟

ځواب: په دغه عمل سره اودس نه ماتېږي خو په دننه سوري کې ګوته اچول اودس ماتوی ځکه چې د ګوتې سره دننه مردارې هم راووزي. (احسن الفتاوی ص ۲۶ ج ۲)

مسئله: که یو څوک داودس کولو وروسته پر خپل فرج لوندوالی وو یښي چې بهیرې نو هغه دی دوهم اودس وکړي او که وده ته نه معلو میده چې داڅه دی؟ یعنی خالص وهم وي په حقیقت څه شي نه وي نو سوچ دی نه پکې وهي شیطاني وسوسه دی و بولي باک دی نه په کوی. (کشف الاسرار مخ ۱۸ لومړې ټوک)

د رنگ شوو نوکانو سره داوداسه حکم

مسئله: نن سبا چې ښځې پر نوکانو باندې رنگ کریم لګوي دهغه رنگ پر نوکانو باندې دپاته کیدو په وخت کې اودس او غسل نه صحيح کیږي ځکه چې درنگ له کبله اوبه ونوکانوته نه رسیږي په دغه صورت کې د ښځو لمونځ نه صحيح کیږي او څومره لمونځونه چې یې کړي وي تر دغه مهاله دهغور اګرزول واجب دی. (احسن الفتاوی مخ ۲۶ ټوک دوهم نماز مسنون مخ ۷۲)

مسئله: دارنگه ښائست حرام دی چې د شرعي فرائضو د صحت لپاره منع کونکي شيان وي چې و بدن ته اوبه نه پریږدي دهغو د موجودګۍ په وخت کښې اودس او غسل نه دی روا که څه هم د وینسته په برابر وچ ځای پاتې شي نه یې اودس اونه هم غسل صحيح کیږي فقها حضرات وچ اخښل شوی اوږه داودس د صحت لپاره ئې منع کونکي بللي ده

سره له دې چې هغه دنوکانو درنگ په څیر نه ټینګیږي او ددې ضرورت هم نشته نو دنوک درنگولو اجازه به څنګه وشي څومره لمنځونه چې یې درنگ لگولوپه وخت کېږي کړي وی دهغوراکرزول واجب دی اوله دې سره سره دې توبه او استغفار هم وغواړي. (احسن الفتاوی مخ ۲۷ ټوک دوهم بحواله

رد المحتار مخ ۲۳ لومړی ټوک)

مسئله: سرخي (چې پر شونډانو لگول کېږي) یا پوډر یا کریم که ولگول شي اودس ورسره صحیح کېږي په دې شرط چې یو مردار شي نه وی ورسره ګله که دنوکانو درنگ په څیر سرخي خورونيسي نو اوداسه کولوپه وخت کېږي دهغه لری کول ضروري دی (داهغه وخت چې اوبه لاندې نه پریږدي)

مسئله: وښځې ته داودس کولوپه وخت کې ټکري اړول ضروري نه ده خو دښځې چې څومره وس وشي باید سرنګړي لوڅ خواودس صحیح کېږي. (آپ کی مسائل مخ ۲۳ ټوک دوهم)

مسئله: پرسریا پرېره دنګړیڅو وچیدلو وروسته داودس دصحیح کیدو لپاره وچي نګړیڅی لری کول ضروري دی. (آپ کی مسائل مخ ۲۶ ټوک دوهم)

دنګړیڅو نګ واوداسه او غسل ته هیڅ تاوان نه رسوي. محمدرنفت قاسی

دسوزګ دناروغی په دوران کېږي داوداسه دساتنې تدبیر

پوښتنه: دیوی ښځې اوبه (دبولوله ځای څخه) خارجېږي اوودی ته دا نه معلومېږي چې دا اوبه څه وخت راځي ترڅوچې ښځه دا اوبه نه ویني کله لږ بهیږي او کله ډیري دلماڼځه له پیل څخه مخکې دی وکتل هیڅ ناپاکی یې نه ولیده خو دلماڼځه لس دقیقې وروسته یې وکتل اوبه

راوتلی خوپه پوست کېږي دننه وی اوله دې څخه پرپای جامه هیڅ تپ نه وولګیدلې تقریباً لمونځ درې پاوه جاری وو ۲۵ دقیقې وروسته یې ولیدل چې اوبه راوتلی وی نوایا په دې صورت کېږي لمونځ کېږي یا نه؟ څه وخت چې ودي ته هیڅ خبرنه وی چې ایادغه دلماڼځه په دوران کې (راوتلی دی که له لمانځه څخه وروسته که له دې څخه لمونځ نه وی صحیح شوی نوایا ټوله لمونځ راوګرزوي که صرف فرض؟

ځواب: کوم وخت چې دلماڼځه په منځ کېږي داوداسه د ماتیدو یقین نه وی نو لمونځ کېږي دغه ناروغه دی په خپل فرج کېږي اسپنج کېږي ددې دغه اوبه جذب کوي کوم وخت چې داسپنج پر هغه دباندنی برخه لوندوالی نه وی راغلي په دغه وخت کېږي اودس نه ماتېږي. (احسن الفتاوی مخ ۲۷ ټوک دوهم)

مسئله: دډیرو ښځو سپینې اوبه همیشه بهیږي هغه که څه هم له یو وچې څخه وی اودس ماتونکی دی (ددې دراتلو او وتلو څخه اودس ماتېږي) او ناپاکی دی خو که دغه اوبه همیشه بهیدی نو دغه ښځه معذوره بلل کېږي. (امداد الفتاوی مخ ۱۲ لومړی ټوک)

دمواسیروچي کوم لندوالی دباندې نه شي راددي حکم

پوښتنه: دمواسیرو دانی څه وخت چې مواد ځیني ووزي دیو جال پشان کېږي په هغوی کې لندوالی وی خوبهیدونکی نه وی خوپه ولاړه اوناسته کی جامی ورسره لګیږي نوایا په دغه صورت کی او دس ماتېږي او جامی ناپاکه کېږي؟

ځواب: که لوندوالی له تپ څخه دباندې ونه بهیږي نو اودس نه ماتېږي او جامی هم نه خرابیږي ځکه چې قاعده کلیه (عامه) ده

فقها حضرات ليكي (ماليس محدث ليس بنجس) كوم شي چي اودس نه ماتوي هغه مردار نه دي نو كوم صورت چي تاليكلي دي په دغه كي اودس نه ماتيري او نه جامه ناپا كه كيږي.

(فتاوى دارالعلوم مخ ۳۷ لومړى ټوك بحواله رد مختار مخ ۱۲۰ لومړى ټوك باب نواقض الوضوء)

مسئله: كه مواسيري سړى هغه غوښه چي دمواسيرو څخه په پاخانه كښي پيدا كيږي په لاس سره دننه كړه نو اودس يي ماتيري او كه هغه غوښه پخپله دننه شوه نو اودس نه ماتيري خو كه مرداري ښكاره وه بيبي اودس ماتيري همدارنگه كه ديو چادبولوله ځاى څخه چينجي نيم راووت اونيم دننه وو بيا هغه بيرته پخپله ننوت نو اودس نه ماتيري (داهغه وخت چي مرداري نشي ايله . كشف الاسرار مخ ۱۶ لومړى ټوك)

دليونى داوداسه حكم

مسئله: كه ديو چاپه حواسو كښي گډوډى راشي خودغه د حواسو گډ والى دليونو تنوب اوبى هوښى ودرجي ته نه ورسيري نو اودس يي نه ماتيري. (علم الفقه مخ ۷۰ لومړى ټوك)

مسئله: پرې عقله ليونى بى هوښه او پر هغه چي حواس ئي گډوډ شوى وي اودس واجب نه ده كه اودس وكړي اودس يي نه ده صحيح لكه څنگه چي يوفاترالعقله (چي عقل ئي ختم شوى وي) اودس وكړي څه موده وروسته ددغه ناروغى څخه جوړشى په دغه اودس سره لمونځ نه دي روا او دليونو تنيا وهلى انسان هم دغه حكم دى. (كتاب الفقه مخ ۸۲ لومړى ټوك)

مسئله: بى هوښى اوليونو تنوب اودس ماتوى (كه يي اودس درلودى) او په هغه نشه سره هم اودس ماتيري چي دهغه له كبله دسړى په تگ

كښي كېوالى راشي دغه نشه كه څه هم دښگود خورلوله كبله وي (ياد شرابو څښلو يانوروشيانو څخه وي. در مختار اوردومخ ۱۰ لومړى ټوك) مسئله: كه صحتمند شي دده لپاره غسل كول مستحب دى همدارنگه بى هوښه سړى كه صحتمند شي نو غسل كول مستحب دى.

مسئله: كه سړى بى هوښه شي يايى له ليونو تنوب څخه عقل سلب شي نوددغه سړى اودس ماتيري كه څه هم بى هوښى لږ موده وي همدارنگه كه سړى تمباكو (سگريټ چلم) يا يوبل دنشى شي وخورى اودومره نشه شي چي سم تگ نه شي كولاي پښى يي دلته او هلته كيږي نو اودس يي ماتيري. (بهشتى زيور مخ ۵۲ لومړى ټوك بحواله عالمگيري باب ماينقض الوضوء مخ ۷ لومړى ټوك مظاهرق جديد مخ ۳۲۷ لومړى ټوك)

مسئله: كه داوداسه كولوو وروسته عقل ختم شي هغه كه دميرگى ددورى يادليونو تنوب ياد بى هوښى څخه وي ياد داسى شي له استعمال څخه رامنځته شي چي دهغه له كبله عقل كار پرېږدى دبيلگي شراب ښكى ياد نوروشيانو څخه رامنځته شي همدارنگه ټول هغه شيان چي سړى غافله كوي ماتونكى دي بلكه په خوب كي داسى شيان رامنځته كيږي يا واقع كيږي چي اودس ماتيدو سبب وگرزي. (كتاب الفقه مخ ۳۱ ټوك لومړى)

د خوب له وجي سړى په خپل حال نه خبريږي. (محمدرافت قاسمى)

مسئله: خالص د شراب څښلو څخه اودس نه ماتيري ترڅو چي نشه نه راولي خو خوله په مرداريري ځكه چي شراب مرداردى ددوى څښل حرام دى. (فتاوى محموديه مخ ۲۶ ټوك دوهم)

مسئله: هغه څوک چې هميشه شراب څښي ددغه کس له بدن څخه په

خولور او تلو اودس نه ماتيږي. (علم الفقه مخ ۷۲ او مخ ۷۳ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۱۲ لومړی ټوک)

مسئله: په گناه کولو سره يا په کافر کيدلو سره اودس نه ماتيږي.

مسئله: په چلم، بېړۍ، پان، اوسگرېټ، سره اودس نه ماتيږي (په دې شرط چې د نښې له کبله يې عقل ولاړنښي) خودلمانځه څخه مخکېنۍ دخولي بدبويي لری کول ضروري ده که دخولي څخه دچلم يا سگرېټ يانورويي راځي نولمونځ مکروه ده.

(آپ کی مسائل مخ ۴۱ ټوک درېيم او فتاوی دارالعلوم مخ ۴۳ لومړی ټوک)

مسئله: که يوچا اودس وکړي اوله اوداسه وروسته يې دمسلمان ورور غيبت وکړ او يايې درواغ وويل يا کافر شوددغه کس اودس نه ماتيږي. (علم الفقه مخ ۷۳ لومړی ټوک)

يعنی دغه دغيبت کونکی اودرواغجن اودکفر مختارولو څخه وروسته بيرته تر مسلمانيدو پوري په هغه اوداسه لمونځ کولای شي په دې شرط چې په بله وجه يې اودس نه وي مات کړی. (محمد رفعت قاسمی غفرله الباری)

په اوداسه کښي دگرمکو (دگرمۍ داني) څخه داو بوو تلو حکم

مسئله: دگرمۍ اوباران په موسم کې زيات وخت دگرمۍ داني راوړي او په ماتيدلو سره اوبه ځيني بهيږي که دداني له ماتيدو څخه اوبه خپله نه وبهيږي بلکه دلاس يا دجامي دنښليدو سره وبهيږي نو اودس نه ماتيږي او که تپ له اوبو څخه ډک شي اوبه پورته ځيني راغلي اودداني دسوري څخه راووتی په نورځای کې خوري شوی خود ډکيدوله کبله لاندی ايله نه شوی نوددی له کبله په اودس ماتيدلو کې

اختلاف ده راجح قول دادی چې اودس نه ماتيږي يعنی په دغه سره

اودس نه ماتيږي. (احسن الفتاوی مخ ۲۹ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۲۵ لومړی ټوک)

مسئله: هغه داني چې له خارش څخه پيدا شوی وي ځيني وخت مسلسل اوبه ځيني بهيږي که دغه اوبه له خپل ځای څخه وبهيږي نو اودس ماتوی (يعنی څه وخت چې دغه اوبه له خپل ځای څخه تيري شي دزياتيدوله کبله نو اودس ماتونکی دی او پرکومه جامه چې ولگيږي هغه خرابوی. (فتاوی محموديه مخ ۳۲ ټوک دوهم)

له اوداسه کولو وروسته غوښه راوړزي

مسئله: که دیوی مشترکې برخې څخه يو جز راوړي چې وهغی ته کولمه وائی (د ناروغی له کبله دبېلوله ځای څخه راوړي) ايله کيږي نو په دغه سره اودس ماتيږي هغه که پخپله بيرته دننه شي او که دیو شي په وسيله سره ئی دننه کړي.

(بهشتی زیور مخ ۱۳ ټوک يوولسم بحواله شامی مخ ۵۵ علم الفقه مخ ۶۵ لومړی ټوک)

مسئله: داو بوچينجی يا منگورچي زيات وخت په حيواناتو کېښي پيدا کيږي يا يوبل حيوان که دومره وينه وڅښي که هغه پريدن پريښودل شي نو پريدن بهيږي نو اودس ماتوی. (علم الفقه مخ ۶۵ لومړی ټوک)

مسئله که يوچا جونک ولگاوی (هغه حيوان چې وينه څښي) او په جونک کېښي دومره وينه راغله که هغه دپای له خوا پري شي نو وينه ځنی وبهيږي نو اودس يې ماتيږي که دومره زياته ئی نه وي څښلی بلکه لږ ئی څښلی وي نو اودس نه ماتوی.

مسئله: که غماشې مچ يا منگور وينه وڅښله نو اودس نه ماتوی.

(بهشتی زیور مخ ۵۱ لومړی ټوک کيږي ۳۴)

ورائځه (چې په سپي غوايا گامينه کښې پيداشي) داوداسه په ماتو لوکي دمنگورپشان دې منگورپا وراځه که دومره لوی نه وي چې بهيدو ونکي وينه ځيني راوړي نو که سړي و خوري نو اودس نه ماتوي لکه دغماشې او مچ په خوړلو سره چې اودس نه ماتيږي ځکه چې په دوی کښې بهيدونکي وينه نه وي. محدرغت قاسمي

په اوداسه کښې ددانوبه اړوند مسئلې

مسئله: که يو څوک هغه خوړ چې پر دانه برسیره دې دداني څخه واپړي اوله هغې چې لاندې کومې وينې او نوونه دې هغه ښکاره شي خوله خپله ځايه څخه نه وبهيري بلکه پر خپل ځای باندې ولاړوي نو اودس نه ماتيږي.

مسئله: که په دانه کې لوی ژور غاړوي نو تر څو چې وينه يا نوونه دننه په دانه کښې وي دباندې راشي خو پرېدن نه وبهيري تردغه وخته پوري اودس نه ماتيږي.

مسئله: که له داني څخه پخپله وينه يا نوونه نه راوړي بلکه دهغې په کښې کښلو سره راوړي بيا هم اودس ماتيږي دا هغه وخت چې هغه وينه وبهيري.

مسئله: که ديو چاله تپ څخه لږ لږ وينه راتله پردغه تپ باندې خاوره واچول شي اويائي په جامه سره وچه کړي بيا له دې وروسته لږ لږ راوتله اوده وچوله همدارنگه يې څو ځله دغه عمل وکړي ددې لپاره چې وينه نه وبهيري نو که په زړه کښې دا ورته معلومه وه چې که دغه نه وچيدلای نو بهيدله بيا اودس ماتيږي.

(بهشتي زيور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۷ لومړی ټوک اوشري تنوير مخ ۲۵ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۲۹ لومړی ټوک)

مسئله: که دژوندې انسان له بدن څخه وينې او نوونه يا بل ناپاکه شي راووتلو نو اودس ماتوي په دې شرط چې هغه شي دانسان له بدن څخه وڅيڅيږي اوله خپل ځای څخه وبهيري و هغه ځای ته ورسېږي چې هغه ځای مينځل په اوداسه يا غسل کښې واجب وي.

مسئله: که دژوندې انسان له بدن څخه يوناپاکه شي ووتلو خود خپل ځای څخه ونه بهيدي خودارنگه و وکه هغه پر خپل ځای پريښودل شي نو ضرور له خپل ځای څخه وبل ځای ته ځي نو اودس ماتوي.

(علم الفقه مخ ۴۵ لومړی ټوک)

مسئله: که د بدن ديو برخې څخه سپينې اوبه راوړي اوددغه له راوتلو څخه انسان ته تکليف وي هغه که په ښکاره يو تپ معلومېږي يا نه و که ددغه له راوتلو څخه تکليف نه وي خوداکتري يا طبيب يې تجويز کړي او په يو طريقه سره يې معلومه کړي چې دغه نوونه دي اوديو تپ څخه راوړي بيا هم اودس ماتيږي. (علم الفقه مخ ۴۴)

مسئله: ديو چا پرېدن باندې دانه وي له هغه څخه وينه يا نوونه راوړي له دې کبله يې پمبه پر لگولي وي پټې يې پر لگولي وي دننه لږ لږ وينه راوړي خود پټې له کبله دباندې نه راوړي که دومره وينې راوتلې چې نه بنديدلې دتپ له ځای څخه تيريدلې نو اودس ماتيږي.

(فتاوی رحيمه مخ ۲۸ ټوک څلورم بحواله کيږي مخ ۱۲۰ او شامي مخ ۲۹ لومړی ټوک او علم الفقه مخ ۴۵ لومړی ټوک)

په اوداسه کښې دټپ په اړوند مسئلې

مسئله: که دیوچا ټپ وی له دغه څخه چینجی راووت یا له غوږ څخه راووت یا دټپ څخه یو څه غوښه بیله شوه او خپله ایله شوه او وینه نه وبهیده نو په دغه سره اودس نه ماتېږي.

(بهشتی زیور مخ ۴۹ لومړی ټوک مظاهر حق مخ ۳۲۷ لومړی ټوک)

مسئله: که وټپ ته له اوبو څخه زیان رسیدی نو پر هغه دی د مینځلو پر ځای مسح وکړی.

مسئله: که له ټپ څخه همیشه وینه بهیدله او په یوه وخت کښې هم نه دریدله نو دهر لمانځه په پوره وخت کښې یو ځل اودس کول کافی دی او که کله بهیده او کله نه بهیده نو څه وخت چی وینه راوړی او وبهیری نو دوهم ځل دی اودس وکړی. (آپ کی مسائل مخ ۳۷ ټوک دوهم)

مسئله: که له ټپ څخه وینه راووتله په ټپ کښې ولاړه وه او ټپ هم دارنگه ټپ ووچی او بوورته زیان رساوو نو اودس په دغه صورت کښې نه ماتېږي. (علم الفقه مخ ۷۱ لومړی ټوک)

مسئله: که داوداسه پراندا مو باندی ټپ وو داوداسه وروسته که دهغه ټپ څخه پوست (خور) لری کړل شو اودس نه ماتېږي او نه ددغه ځای دوهم ځل د مینځلو ضرورت شته که د پوست په لری کولو کښې تکلیف وی که نه وی. (علم الفقه مخ ۷۲ لومړی ټوک)

مسئله: که یو چا ښکړولگاوو (یعنی دټپ یا بل ځای څخه یی وینه وکښله یا یی یو ځای مات شو او وینه ووتله یا له دغو څخه یا په ټوله بدن کښې له یو ځای څخه نوونه یا وینه راووتله نو اودس ماتېږي خو که دټپ په خوله کښې ودریده مخته نشوه زیاته نو اودس نه ماتېږي که په

برابری دیوی زری وبهیده یا اودس ماتوی. (بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله غنیه مخ ۱۲۸)

مسئله: که پر ټپ ټپی تړل شوی وی او د وینې یا د بل شی لوندوالی پر ټپي ښکاره شونوپه دغه وخت کښې اودس نه پاته کیږي ځکه چی دغه لوندوالی دبهدلو پر ځای دی که دغه ټپي نه وای نو وینه بهیدله.

(کشف الاسرار مخ ۴ اورکن الدین مخ ۶)

مسئله: که دیوچا دارنگه ټپ ووچی همیشه به بهیدی او څه وخت چی به یی اودس وکړل ټپ به پیدا کیدی او بهیدی به نو اودس یی ماتېږي دوهم ځل دی اودس وکړی.

(بهشتی زیور مخ ۵۴ لومړی ټوک بحواله شرح البدایه مخ ۴۷ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۸۰ لومړی ټوک)

مسئله: که دټپ څخه وینه راوتله او جامی ورسره نښتی خوبهیدلی نه نو په یو مجلس کښې راغلی هر وار د جامی لگیدو وینه دی اندازه کړی که دا وینه دومره کیدله چی که جامه جذب نه وای کړی نو بهیدله نو اودس ماتېږي که دومره نه وه نه ماتېږي که په یو مجلس کی دومره وینه نه وه بلکه د مختلفو مجلسونو مجموعه دومره شوه هغه اودس نه ماتوی یعنی په دغه سره اودس نه ماتېږي. (احسن الفتاوی مخ ۲۸ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۱۲۵ لومړی ټوک)

مسئله: که دټپ له کښې کښلو یا پر هغه باندی د زور راوستلو څخه لوندوالی (بهدونکی) راوړی او دټپ له ځای څخه وبهیری نو اودس ماتېږي او که راوواتی خو و مخ ته نه وبهیدی بلکه په ټپ کښې یی دننه قرار ونیوی نو اودس په دغه صورت کښې نه ماتېږي غرض دادی چی بیله قصد زور پر ټپ راوستل او قصد اکښیکښل سر

بددی او که خپله زورباندی راغلی اوبهیدونکی لوندوالی راووت
کوم چی کنسپکسبل شی راووزی اووبهیدونکی نو اودس ماتیرې.
(فتاوی دارالعلوم مخ ۳۷ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۷ لومړی ټوک)

په اودسه کسبې له سترگی څخه داو بوړاوتلو په اړوند مسئلې

مسئله: د تیزی روښنایي د لمر د شعلو د پیازو د کوټلو او په لمانځه کسبې
د ټوخی له بندولو څخه له سترگو اوبه راوتل اودس نه ماتوی یعنی په
دغه اوبوړاوتلو سره اودس نه ماتیرې که د سترگی د خوړوالی په حالت
کسبې اوبه ځینی راوغور زیدلی یا نوونه ځینی راووتل نو په دغه
صورت کسبې اودس ماتیرې اویله خوړوالی او تکلیف د سترگی څخه
اوبه راوتل اودس نه ماتوی.

(فتاوی رحیمیه مخ ۲۷۴ ټوک څلورم بحواله رد مختار مخ ۳۷ لومړی ټوک)

مسئله: د پاک شی په راوتلو سره اودس نه ماتیرې لکه اښکی او خوله.
(علم الفقه مخ ۷۳ لومړی ټوک اود مختار مخ ۹۴ لومړی ټوک)

مسئله: که په سترگه کسبې دانه ماته شی اودباندی نه راووزی نو
اودس نه ماتیرې خو که دباندی راووزی بیا اودس ماتوی.

(شرح نقایه مخ ۶۷ علم الفقه مخ ۷۲ لومړی ټوک)

مسئله: که دیوچاپه سترگه کسبې دننه دانه وه او ماته شوه یا هغه خپله
ماته کړه او اوبه ئې ونه بهیدی په سترگه کسبې خوری شوی دباندی نه
راووتی اودس نه ماتیرې او که دباندی راووتی بیا اودس ماتیرې.

(بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک)

مسئله: هغه اوبه چی د سترگی څخه وغورزیږی ترڅوچی په دغه
اوبو کسبې تغیر نه وی راغلی دیبلگی په توگه په دغه کسبې سوروالی

یابل رنگ نه راغلی بلکه پاکې اوبه وی په دغه اودس نه ماتیرې
او مرداری هم نه ده.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۴۴ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۳۷ لومړی ټوک آپ کی مسائلا
مخ ۳۷ ټوک دوهم اوفتاوی رشیدی مخ ۲۸۳ ټوک لومړی)

مسئله: د در دله کبله که له سترگو څخه اوبه راووزی په دغه سره اودس
ماتیرې. (فتاوی دارالعلوم مخ ۴۱ لومړی ټوک)

مسئله: درانجی د تیزی یا دهغه دلگولو څخه کومی اوبه چی د سترگی
څخه راووزی اودس نه ماتوی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۴ لومړی ټوک بحواله رد مختار
مخ ۳۷ لومړی ټوک کتاب الطهارات)

مسئله: دنزلی له کبله که تر سترگو اوبه بهیدی اودس نه ماتوی او که
د سترگو څخه اوبه دیوټپ له کبله بهیدی خو هغه ټپ ښکاره معلا
میږی یا دیو طبیب دمعاثنی په وجه معلوم شی نو د دغه ټپ څخه او
وتل اودس ماتوی. (بهشتی زیور مخ ۵۲ لومړی ټوک تفصیل وگوری فتاوی دارالعلوم
مخ ۱۳۵ لومړی ټوک اوشامی مخ ۱۳۷ لومړی ټوک)

په اوداسه کسبې د غوړو او غاښ په اړوند مسئلې

مسئله: که دیوچاپه غوړکی دانه ماته شی ترڅوچی وینه یا نوونه د
په غوړ کسبې پر هغه ځای باندی وی چی وهغه ځای ته اوبه رسول
غسل کسبې فرض نه وی تردغه وخت پوری اودس نه ماتیرې او
پرداسی ځای باندی راغلی چی دهغه ځای مینخل په غسل کسبې
فرض وو نو اودس ماتوی. (بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله
رد مختار مخ ۱۷ لومړی ټوک اوشرح تنویر مخ ۵۰ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۲۹ لومړی
ټوک)

مسئله: د یو چاغوږ درد کوی اود غوږ څخه اوبه راوړي نودغه اوبه چی د غوږو څخه بهیږی پلیتی دی که څه هم دانه ښکاره نه وی بس د دغو له وتلو سره اودس ماتیرې دا هغه وخت چی د غوږ د سوری څخه راووزی وهغه ځای ته ورسیرې چی دهغه مینځل په غسل کی فرض وی.

مسئله: همدارنگه که له نو څخه د درد په حالت کښی اوبه راووتلی اودس ماتوی. (بهشتی زیور مخ ۵۲ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۱۷ لومړی ټوک)

مسئله د غوږ څخه په خیری راوتلو سره اودس نه ماتیرې خو که د غوږو څخه بهیدلی یایی په غوږ کښی گوته واچوله او گوته له اوبو سره ولگیده نو په دغه دواړو صورتو کی اودس ماتیرې اودغه او به مرداری هم دی. (آپ کی مسائل مخ ۴۲ ټوک دوهم)

مسئله: که پر غوږ یا سترگه باندی درد وی او په تکلیف وی په دغه وخت کی دسترگو یا غوږو څخه اوبه راووتلی او وهغه ځای ته ور سیدی چی دهغه مینځل په غسل کښی واجب وی نو په دغه سره اودس ماتیرې او پرته له نوی اودس کولو لمونځ نه صحیح کیږی که څه هم لمونځ یی کړی وی نوددغه لمونځ راگرزول واجب دی او که څه درد او تکلیف نه وی اوبه ځینی راووتلی نو اودس نه ماتوی.

(فتاوی رحیمیه ص ۱۲۸ ج ۷ درمختار ص ۱۳۷ ج ۱ په حواله)

مسئله: که چاکوم شی په غاښ پری یا وینیوی او پر هغه د وینی اثر و موندل شو نورخت یا لاس به په غاښو نوږدي گوری به که پر هغه وینه نه راووزی نو اودس نه ماتیرې. (علم الفقه مخ ۷۰ لومړی ټوک)

مسئله: یو چاد غاښو څلال وکړی په څلال کښی یی د وینو سوروالی ولیدی یایی په غاښ سره یوشی ماتولو پر هغه شی باندی د وینو اثر معلوم شو خو په لارو کښی د وینو هیڅ اثر اورنگ نوی ښکاره نو په دغه صورت کښی اودس نه ماتیرې. (بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۱۶ لومړی ټوک او کبیری مخ ۱۳)

مسئله: د غاښ څخه په وینو راوتلو اودس ماتیرې په دی شرط چی دومره وینه به راوتلی وی چی د لارو رنگ به و سوروالی ته مائل وی یا به یی په خوله کښی د وینو خوند وی. (آپ کی مسائل مخ ۳۷ ټوک دوهم)

مسئله: که پر غاښو باندی پتی (خیری) راجمع شوی وی دغه له اوداسه څخه منع نه کوی لیکن د غسل څخه منع راولی. (فتاوی رشیدیہ مخ ۲۸۴ لومړی ټوک)

مسئله: که یو سړی ډوډی میوه یا یوبل شی و خواړی او په هغه کښی د وینو اثر ولیدل شو کوم چی له ووری څخه راروانی وی نودغه سړی دی هلته گوته کښیږدی که پر گوته وینی معلومی شوی نو اودس ماتیرې اوداسی نه وی نو اودس نه ماتیرې. (کشف الاسرار مخ ۱۸)

مسئله: د ټپ په راکښلو سره اودس نه ماتیرې که څه هم بدبویه وی. (علم الفقه مخ ۷۰ لومړی ټوک)

په اوداسه کښی د وینو نونوکانو او نورو په اړوند مسئلې

مسئله: داوداسه کولو وروسته که نوکان پری کړل شی اودس نه ماتوی اونه اوداسه وراگرزولو ته ضرورت شته اونه دهغه ځای ولندولو ته ضرورت شته. (بهشتی زیور مخ ۵۳ لومړی ټوک بحواله شرح تنویر مخ ۱۵۰ او علم الفقه مخ ۷۳ لومړی ټوک)

مسئله: په نوکانو کښې که څه هم خیرې وی اودس پر کیږې لیکن نوکان لویول د فطرت خلاف کار دی. (آپ کی مسائل مخ ۴۳ ټوک دوهم)

مسئله: که په نوک کښې اوږه وچ شوی وی نو تر څه وخته پورې چې نه و مینځل شي یالری نه شي اودس نه صحیح کیږي.

(شرح نقایه مخ ۷۳ لومړی ټوک درمختار مخ ۹ لومړی ټوک)

مسئله: کومې خاورې یا خیرې چې په نوکانو کښې وی اودس او غسل ورسره صحیح کیږي بیله دی چې لری یې کړی خود اهغه وخت صحیح کیږي چې دردی او به لاندی شي. (امداد الفتاوی مخ ۳۶ لومړی ټوک)

مسئله: داوداسه کولو وروسته په وینستانو یا نوکانو پری کولوسره اودس نه ماتېږي همدارنگه په عطرو (خوشبویي) لگولوسره اودس نه ماتېږي. (آپ کی مسائل مخ ۴۳ ټوک درېیم)

مسئله: داوداسه کولو وروسته که دسر یا دبریري وینستان پری شي نو په دی سره اودس او دسر مسح نه باطلیږي یعنی ددغه ځای دوهم ځل مینځل نه دی ضروری. (علم الفقه مخ ۳ لومړی ټوک کیږي مخ ۱۴۵)

په اوداسه کښې دنارو بلغمواوزگام په اړوند مسئلې

مسئله: نارې یا بلغم که له دارنگه شي سره یوځای وودیلگی په توگه دخورک له شي سره یا دصفرأ (ژړو) یا دارنگه شي سره چې هغه په قی کښې راځي او هغه هم پاک وی نو په دغه صورت کښې که نارې یا بلغم ډیروی او هغه شي لږوی او دومره نه وی چې په هغه سره خوله ډکیږي نو اودس نه ماتېږي او که نارې او بلغم له هغه شي برابر وی خوپه دواړو کښې یوهم دومره نه وی چې خوله په ډکیږي بیا هم اودس نه ماتېږي (علم الفقه مخ ۷۲ لومړی ټوک)

مسئله: په نارو او بلغمو راوتلوسره اودس نه ماتېږي که هرڅومره وی یعنی که څه هم په خوله ډکه وی اودس نه ماتېږي.

(علم الفقه مخ ۷۲ لومړی ټوک افتاوی دارالعلوم مخ ۱۴۲ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۸ لومړی ټوک باب نواقض البرؤء او بهشتی زیور مخ ۵۲ لومړی ټوک)

مسئله: که نارې له وینوسره یوځای شوي او راوتلی نو کوم یو چې غالب وي دهغه اعتبار کیږي یعنی که نارې غالبه وي اودس نه ماتېږي او که وینه غالبه وي اودس ماتوی. (شرح وقایه مخ ۶۷ لومړی ټوک)

مسئله: که له پوزی څخه وینه راوتله دپوزی ونرمي ته راغله نو اودس ماتېږي (علم الفقه مخ ۵۶ لومړی ټوک) نرمي دپوزی هغه برخه ده چې مینځل یې په غسل کښې واجب دی. محمد رفعت قاسمی غفر الله له

مسئله: که دپوزی څخه وینی ووتلی خو ونرمي ته ونه رسیدلی نو اودس نه ماتېږي. (علم الفقه مخ ۷۰ لومړی ټوک)

مسئله: که په نارو کي وینی ښکاره شوی که وینی پر نارو کښې بیخي لږوی او دنارو رنگ سپین یا وژړوالی ته مائل وي نو اودس نه ماتوی او که وینی زیاتی وي یا دنارو سره برابري وي او وسوروالی ته مائل وي نو اودس ماتېږي. (بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۱۷ لومړی ټوک)

مسئله: دبلغمو قی اودس مطلقانه ماتوی. (درمختار مخ ۵ لومړی ټوک ترجمه اوردی)

مسئله: دپوزی په ذریعه چې کوم شي تیل یا بیلګه اسی نرم شي دماغ ته پورته شي او هغه بیا دباندی راووزی نو په دغه سره اودس نه ماتېږي ځکه چې دغه دپاک ځای څخه راوتلی دي. (کشف الاسرار مخ ۸ لومړی ټوک)

مسئله: که یو چاپوزه ټکوهله (پاکه ئی کره) اوله دغه څخه دختمي شوی وینی ټوټی راووتلی نو اودس نه ماتوی اودس په نرمو او بهید و نکو وینوسره ماتېږي.

مسئله: که یو څوک په پوزه کی گوته واچوله څه وخت چی یی راوايستله نو د وینو اثر ور باندی ښکاری دی هغه وینی بس دومره وی کوم چی پر گوته لگیدلی وی لیکن بهیدلی نه وی نو په دغه سره اودس نه ماتېږي. (بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۱۷ لومړی ټوک او شرح تنویر مخ ۲۵۰ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۲۹ لومړی ټوک)

مسئله: په زکام یا بلغم یا خرابه پوزه کښی ټوټه (یوځای شوی) وینه راځي دغه وینه اودس ماتوی. (فتاوی محمودیه مخ ۳۹ ټوک نهم)

مسئله: کومی اوبه چی له سترگو غوږ اوبل ځای څخه د تکلیف په وخت کښی راشی دغه ټولی اودس ماتونکی دی. (آپ کی مسائل مخ ۸۵ ټوک درېیم)

مسئله: دنزلی اوزکام له کبله چی کومی اوبه له پوزې څخه بهیږي دغه اوبه ناپاکه نه دی ځکه چی دیوټپ څخه نه راووزی نه دیوټپ سره نښلی همدغه وجه ده چی په دغه اوبو سره اودس نه ماتېږي. (آپ کی مسائل مخ ۸۵ ټوک درېیم)

مسئله: دسترگو پاکي اوبه اودزکام اوبه اودس نه ماتوی ځکه چی پوزه اوسترگی دخولې په شان اصل دلوندوالی ځای دی په خوله کښی که ټپ وی ترڅو چی یقین نه وی راغلی چی دغه نوونه یا وینی دی اودس نه ماتېږي په خالص ناروسره اودس نه ماتېږي که څه هم دیو عارض له کبله ناری ډیری بهیږي داغه حکم دپوزی غوږ زکام اودس درد دی دډاکترانو دتحقیق څخه معلومه شوی ده چی

دسترگو اوبه کوم چی پاکي اوبه دی اودزکام داو بودتپ سره یی هیڅ اړه نشته. (احسن الفتاوی مخ ۲۱ ټوک دوهم بحواله درمختار مخ ۲۲۳ لومړی ټوک)

مسئله: دپوزی څخه په وینور او تلو اودس ماتېږي. (آپ کی مسائل مخ ۳۷ ټوک دوهم)

په اوداسه کښی دقې په اړوند مسئلې

مسئله: قی که په ډکه خوله سره وی اودس ماتوی دډکی خولی قی ودی ته ویل کیږي چی انسان دهغه پر بندولو قادر نه وی او که لږ لږ قی ووهی نو ددی مجموعی ته اعتبار ورکول کیږي. (درمختار مخ ۵۰ لومړی ټوک)

مسئله: که لږ لږ قی یی یو څو ځله وواهلېکن چی ټوله سره یوځای کړی نو خوله په ډکیږي نو که په یو ځل خواگرزیدوسره داسی لږ لږ قی وواهی نو اودس مات شو او که په یو ځل خواگرزیدوسره نه و بلک لومړی ځل خواگرزیدل یی ختم شو یعنی طبیعت یی سم شویا ییم دوهم ځل خوار او گرزیده اولږ قی یی وواهی بیا چی کله دا خواسم شوه نو درېیم ځل ئی بیا خواوگرزیده اولږ قی ئی وواهی نو اودس نه ماتېږي. (بهشتی زیور ص ۵۲ ج ۱ ددرمختار ص ۱۷ ج ۱ په حواله)

مسئله: که په قی کښی وینه راشی نو که وینی نرمی او بهیدونکی و نو اودس ماتېږي که لږوی که ډیری وی او که ټوټی ټوټی وینی و او خوله په ډکه شوه اودس ماتوی. (بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۱۷ لومړی ټوک)

مسئله: که یو پاک شی په قی کی راووزی لکه چینجی یا بل داسی شی بیا هم اودس نه ماتېږي (په دی شرط چی په ډکه خوله نه وی) (علم الفقه مخ ۷۳ لومړی ټوک)

مسئله: که د دماغ، نس، خولی څخه بهیدونکی وینه راووتله نو اودس ماتوي هغه که په ډکه خوله سره وی که په تشه خوله سره.

(عليه الفقه مخ ۴۵ لومړی ټوک)

مسئله: د کوم شی په وتلو سره چی اودس ماتېږي هغه ناپاکه کیږي او په کوم شی سره چی اودس نه ماتېږي هغه ناپاکه هم نه وی نو که لږوینی له ټپ څخه راووتلی خونه وبهیري یا لږقی ووهی خو په ډکه خوله سره نه وی په دغه قی کښی د خورک شی اوبه یا وچه شوی وینه راووزی نو دغه لږوینه اولږقی مردار نه دی که له جامی سره ولگيږي نو د دغه مینځل واجب نه دی خو که یې په ډکه خوله سره قی وواخوا ووینی له ټپ څخه وبهیدی نو دغه مرداری دی ددی مینځل واجب دی که په ډکه سره قی ووهی دیولوبښی سره دییلگی په توگه کتوری گلاس خوله ولگوي دخولی د مینځلو لپاره اوبه واخلی نو دغه لوبښی ناپاکه گرزی ځکه چی باید په لاسو سره اوبه راواخلی.

(بهشتی زیور مخ ۳ ۵ لومړی ټوک کبیری مخ ۴۹ شامی ۱۲۵ لومړی ټوک)

لوبښی یا بل شی دی و مینځی بیادی استعمال کړی. محمد رفعت قاسمی
مسئله: کوچنی ماشوم چی شیدی قی کړی ددی حکم هم دغه دی که په ډکه خوله سره نه وی نو نه دی مردار او که په ډکه خوله سره وی نو مردار دی که پر جامو باندي ولگيږي بیله منځلو که لمونځ ورسره وکړی لمونځ یې نه صحیح کیږي. (د لومړنی حوالی په ډول)

مسئله: هغه قی چی په ډکه خوله سره وی دغه نجاست غلیظه دی که پر جامو باندي دیوه درهم په اندازه ولگيږي نو معاف دی که له درهم څخه زیات وو بیا جامی په مردایږي لمونځ نه په صحیح کیږي هغه

مرداری چی جسم لری په دغه کښی دروندوالی (یعنی وزن) د اعتبار وړده او هغه مرداری چی نرم وی صورت نه لری په هغه کښی اندازی ته اعتبار ورکول کیږي یعنی دورغوی په اندازه پروانه لری له دغه څخه زیات نه معافیږي. (فتاوی رحیمیه مخ ۲۶۶ ټوک څلورم بحواله مراقی الفلاح مخ ۴۹)

داوداسه نه درلودلو په اړوند مسئلې

داوداسه ماتیدلو په حالت کښی چی په انسان کښی کوم شرعی حالت پیداشی و دغه ته حدث اصغروائی (کوچنی بی اودسی)

مسئله: د حدث اصغریه حالت کی لمونځ کول حرام دی که نفلی لمونځ وی او که فرضی وی د دغه پنځو وختو لمونځ وی که دا ختیا جنازی لمونځ وی.

مسئله: دبی اودستیایه حالت سجده لگول حرامه ده خواد تلاوت شکر او که کومه بله سجده وی.

مسئله: قرآن شریف یا هغه شی چی له هغه سره لگیدلی وی لکه هغه جامی چی د قرآن شریف پر جلد لگیدلی وی دامکروه تحریمی ده که دغه قرآن یائی جلد په هغه اندامو سره مسح کړی چی په اوداسه کښی مینځل کیږي او یائی په هغه اندامو سره مسح کړی چی دهغه مینځل پ اوداسه کښی واجب نه وی لکه مټ؛ یاسینه؛ یا نور یائی په داسی جاما سره مسح کړی چی هغه دده پر بدن باندي وی لکه لستونی؛ لمور؛ پگړی؛ دسمال؛ او پټیو؛ همدارنگه نور...

مسئله: که پر کاغذ یا بل شی باندي د قرآن کریم آیت لیکل شوی وی

نوددغه پوره کاغذ مسح کول تحریمي مکروه دی هغه که هغه ځای مسح کړی کوم چی آیت پر لیکلی وی او که هغه چی آیات نه وی پر لیکلی.

مسئله: که د کاغذ څخه یا بل شی څخه پرته پر بل شی د قرآن آیت لیکل شوی وونوددغه شی صرف هغه ځای مسح کول مکروه تحریمي ده پر کوم ځای چی آیت لیکلی شوی وی دهغه خالی ځای مسح کول روادی دیلگی په توگه پر دبره یا دیوال یا روپی باندی آیت لیکل شوی وی.

مسئله: د قرآن شریف څخه پرته نور و اسمانی کتابونو کی لکه تورات انجیل زبور خالی دهغه ځای مسح کول مکروه دی پر کوم ځای چی لیکل شوی وی دخالی ځای مسح کول یی مکروه نه دي.

مسئله: که قرآن شریف په دارنگه جامه سره مسح شی چی هغه پر بدن باندی نه وی یا د جامی څخه پرته په بل شی سره مسح کړل شی لکه لرگی نو مکروه نه ده.

مسئله: د بی اوسیا په حالت کی د قرآن لیکل پر یو کاغذه مکروه نه دی په دی شرط چی دغه کاغذ به نه مسح کوی نه لیکل شوی اونه خالی کاغذ یعنی یو به هم نه مسح کوی ځکه که څه هم پر کاغذ باندی یو آیت ولیکل شی بیا هم د پوره کاغذ مسح کول مکروه ده.

مسئله: له کاغذ او نورو څخه پرته پر بل شی باندی لکه دبره یا بل شی باندی د قرآن شریف لیکل مکروه نه دی په دی شرط چی لیکل شوی قرآن شریف به نه مسح کوی که څه هم خالی ځای مسح کولای شي.

مسئله: له یوه آیت څخه کم لیکل مکروه نه ده که څه هم پر یوشی باندی یی لیکي.

مسئله: د حدث اصغر یعنی داوداسه نه درلودلو په حالت کنبی د قرا ویل او ویل چاته ویل هغه که ورته گوری یا نه گوری صحیح ده په دی شرط چی لاس به نه ورسره لگوی.

مسئله: ونا بالغه کوچنیانوته دبی اودسی په حالت کنبی قرآن شریف ورکول اود هغه مسح کول مکروه نه دی. (علم الفقه مخ ۸۰ المومری توک)

مسئله: که د قرآن مجید ترجمه په بله ژبه کنبی وی نو صحیح داده چې ددی هم هاغه حکم دی کوم چی د قرآن شریف دی. (بحر الرائق در مختار)

مسئله: د قرآن شریف دهغو آیاتونو چی منسوخ شوی دی حکم هم هغه دی کوم چی د قرآن څخه پرته د نور و اسمانی کتابونو حکم دی هغه که پر یوشی باندی لیکل شوی وی نو خالص دهغه ځای مسح کول مکروه دی پر کوم ځای چی لیکل شوی وی د ټوله ځای مسح کول مکروه نه دی. (علم الفقه مخ ۸۱ المومری توک)

مسئله: بیله اوداسه لمونځ کول سجده تلاوت د جنازی لمونځ د کعبی طواف او قرآن کریم لره لاس وروړل روانه ده

مسئله: وحائضی او نفاسی بنځی اوبی اودسه یعنی جنوب سر؛ لپاره د قرآن شریف په شان تورات انجیل او ټول اسمانی کتابوته لاس وروړل هم مکروه ده. (شامی مخ ۶۰ المومری توک کبیری مخ ۶۰)

مسئله: که یو چادخانه کعبی طواف بیله اوداسه وکړ نو طواف خ صحیح کیږی اما دغه عمل ئی حرام دی ځکه چی د طواف لپاره له یې اودسی څخه پاکیدل واجب دی. (کتاب الفقه مخ ۸۵ المومری توک لمری)

داوداسه بيلابيلې مسئلې

مسئله: که دناخبرتيا له کبله دحيض په وخت کې طواف زیارت وکړي حج اداکېږي خوتوبه اودمغفرت غوښتنه باندې لازمه ده او اوبښ يا غويي به ذبح کوي (يعنې وينه بهول باندې لازمه ده. فتاوی رحيميه مخ ۲۹۷ ټوک دوهم).
مسئله: که داوداسه په شروع کې بسم الله ويل هيرشی نو داوداسه په منځ کې په بسم الله ويلوسره سنت نه اداکېږي ځکه چې اودس يو عمل دی په خلاف له ډوډۍ په ډوډۍ خورلو کښې هره گوله اوهر غورپ جلا جلا عمل دی نو ځکه ډوډۍ په منځ کې په بسم الله ويلو سره سنت اداکېږي. (نماز مسنون مخ ۷۵ کيږي مخ ۲۲۲ امداد الفتاوی مخ ۴۱ لومړی ټوک)

مسئله: په ژبه سره داوداسه نيت کول مستحب دی. (اجسن الفتاوی مخ ۲۹۷ ټوک دوهم).
مسئله: ځينې خلک داوداسه مخکې اعوذ بالله وايي ددې حکم نه دي شوي اودسنت خلاف دی. (نماز مسنون مخ ۷۵)

مسئله: ديوه لاس په اودس کولو کې مي مکروه والی نه په روايت کې ليدلی دی اونه يوروايت ددغه واجبونکي گززی سره له دې چې ځينې اندامونه په دواړو لاسونو نه شي مينځل کيدلاي هغه لکه دواړه لاسونه تربريو پوري مينځل اودځينو اندامو په مينځلو کښې په دواړو لاسو سره تکليف وی لکه دپښې مينځل چې په يوه لاس کښې يې لوټه وي (کوزه) (امداد الفتاوی مخ ۳۳ لومړی ټوک).

مسئله: بې له عذره په اودس کولو کښې دبل څخه کومک غوښتل نه دی پکار. (شرح نقايه مخ ۹ لومړی ټوک کيږي مخ ۳۱)

مسئله: له ښځې څخه په مچه اخستلو باندې (يعنې خپله ښځه ښکلول) اودس نه ماتوی ترهغه چې مذي نه وي راوتلی. (آپ کی مسائل مخ ۳۹ ټوک دوهم).

مسئله: په چوپټو کښې دننه مرداري نه وي نو ځکه له اوداسه وروسته په چوپټو اغوستلو سره اودس دوهم ځل نه لازميږي. (آپ کی مسائل مخ ۴۱ ټوک دوهم).
مسئله: پر اورديځ شوی په خورلو سره اودس نه ماتېږي. (آپ کی مسائل مخ ۴۱ ټوک دوهم).

مسئله: داوښ دغوښو په خورلو سره اوهرهغه شی چې پراور باندې پيښ شوی په خورلو يې اودس نه ماتېږي. (علم الفقه مخ ۷۳ لومړی ټوک).

مسئله: دگناه په کاروسره اودس نه ماتېږي خومکروه کيږي له همدې کبله دوهم ځل اودس کول مستحب دی. (آپ کی مسائل مخ ۴۱ ټوک دوهم).

مسئله: داوداسه په وخت کښې په سلام اودهغه په ځواب سره اوداسه ته هيڅ تاوان نه رسيږي ډوډۍ دخورلو په وخت کښې باي دسلام نه واچول شي پر ډوډۍ خورونکي دسلام ځواب واجب نه دی. (آپ کی مسائل مخ ۴۴ ټوک دوهم).

مسئله: واودس کونکي ته سلام اچول صحيح دی خو هغه وخت چې هغه په دعا ويلو سره بوخت نه وي که بوخت وي بيا مکروه ده. (فتاوی محموديه مخ ۲۳۰ ټوک پنځم).

مسئله: داوداسه کولوپه وخت کښې دی داډان ځواب هم ورکوي اودس دی هم کوي. (فتاوی محموديه مخ ۴۴ ټوک دوهم بحواله شامي مخ ۲۶۷ لومړی ټوک).

مسئله: دښځې وکوچني ته په تي ورکولو سره اودس نه ماتېږي خو که دلماڅخه په وخت کوچني تي وروی اوشيدی هم راووتلی نولمونځ

فاسيد پېړۍ خو که شيدى نه راووتلى لمونځ نه فاسيد پېړۍ يعنى صحيح کيږي. (امداد الفتاوى مخ ۴۱ لومړۍ ټوک او فتاوى دارالعلوم مخ ۱۳۶ لومړۍ ټوک)

مسئله: دهغه کوچنۍ بولۍ چي شيدى خوري ناپاکه دى له هغې جامى سره چي دغه بولۍ ولگيږي بيله پاکولو لمونځ نه ورسره صحيح کيږي. (فتاوى محموديه مخ ۳۱ ټوک دوهم)

مسئله: که وينستان غور شوى وي او اوبه پرتيري شى نو هيڅ تاوان نه لري. (امداد المسائل مخ ۴۳)

مسئله: که ديو چالاس ياپښى چاودلى وي او په هغه چاوده کښى يي موم (هغه نرم شى چي مچمچيانى يي له شاتوسره جمع کوي) ياروغن ياديو دواخه يي ډک کړي او ددى په را کښلو کښى تکليف وي نو بيله را کښلوى اوبه باندې وبهوى او اودس صحيح کيږي.

(بهشتى زيور مخ ۲۸ لومړۍ ټوک فتاوى دارالعلوم مخ ۴۱ لومړۍ ټوک بحواله رد محتار مخ ۹۵ لومړۍ ټوک)

بيله اوداسه وقرآن شريف ته لاس وروړل

مسئله: وپوره قرآن ياد هغه ويوى برخى ته بيله اوداسه لاس وروړل ياد هغه ليکل په خوش طوسره روا دى (لومړۍ) شرط دادى چي بيرنۍ حالت به وي ديبلگى په توگه قرآن شريف په اوبو کښى ډوييږي ياپه اور کښى سوځل کيږي نو په دغه وخت کښى وقرآن شريف ته بيله اوداسه لاس وروړل روا دى (دوهم) شرط دادى چي قرآن شريف به په داسي پوښو کښى وي چي هغه ورسره نښتى نه وي لکه قرآن شريف چي په خلطه يا جامه چمړه يا کاغذ او ياپه دسمال کښى نغښتى وي په دغه حالت کښى وقرآن شريف ته لاس وروړل ياپورته کول روا دى خو په کوم شى کښى چي بندوى او هر هغه شى چي پيرودلو په وخت

کښى يې له وضاحته له ده سره شامل بلل کيږي ودى ته لاس وروړل ناروا دى که څه هم هغه دقرآن شريف څخه جلاوى هم پر داغه قول باندې فتوى ده (درېيم) شرط دادى چي دلاس وروړونکى به نابالغ وي او دلو ستلويه غرض لاس وروړي دا حکم له زحمت او مشکل څخه دېچ کيدويه غرض دى بالغ او حائضه ښځه که استاذوى که شاگرد لاس وروړل ورته روانه دى (خلورم) شرط دادى چي دلاس وروړونکى به مسلمان وي که دغه شرطونه نشو موجود نو ناپاکه اوبى اودسه سپرى ته وقرآن شريف ته لاس وروړل يعنى دېدن په يو برخه سره يي مسح کول روانه دى وقرآن کریم ته بهې اودسه دقرآن شريف لوستل چي لاس نه وروړي په ياديا چي ورقى بل څوک خلاصوى جائز دى.

مسئله: وناپاکه (چي غسل باندې واجب شوى وي) سپرى او حائضى ښځى ته دقرآن تلاوت هم حرام دى.

مسئله: بيله اوداسه و تفسير ته لاس وروړل مکروه دى دتفسير څخه پرته ونور د فقهى حديثواو نور وکتا بوته لاس وروړل روا دى دغه دارنگه اموردى چي اجازه يي شوي ده. (کتاب الفقه مخ ۷۸ لومړۍ ټوک)

مسئله: بيله اوداسه فите (کيسټ) ډکول او هغه په لاس کښى را اخستل روا دى ځکه چي په فите کي خالص هوا بند پېړۍ کليماتى يابل شى نه پکښى بند پېړۍ په خلاف د کتاب ليکل په کتاب کښى کليماتى جمع او بند پېړۍ نو ځکه ليکل.

مسئله: بيله اوداسه او هغه بيله اوداسه مسح کول روانه دى.

(نظام الفتاوى مخ ۲۵ لومړۍ ټوک بحواله فتاوى عالمگيرى مخ ۲۰ لومړۍ ټوک کتاب الطهارات)

مسئله: د قرآن شریف وټیپ اوفتی ته لاس وروړل بیله اوداسه روادی
(احسن الفتاوی مخ ۹ ټوک دوهم اوامداد الفتاوی مخ ۴۴ لومړی ټوک)

بیله اوداسه د قرآن شریف وهغه ورقې ته لاس وروړل چی هلته د قرآن
شریف آیت نه وی لیکل شوی لکه چی په قرآن کښی په پورتنۍ ورقه
باندی آیت نه وی لیکل شوی مسح کول یی روانه دی بلکه جلدی یعنی
وقایه مسح کول هم روانه دی. (احسن الفتاوی مخ ۹ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۶۰ لومړی ټوک)

ځکه چی دغه جلدونه ټول دیوه په حکم کی دی. عمد رفعت قاسمی
غفر الله له

مسئله: په اخبار یا بیل شی کی چی د قرآن آیت لیکل شوی وی خالص
دهغه ځای مسح کول منع دی چیری چی آیت لیکل شوی وی
ونورو ځایو ته یی لاس وروړل روادی خو که یو آیت ډیر کوچنی وی
یعنی تر شپږو تورو هم کوچنی وی نو دیوه قول مطابق پردغه د لاس
ایښودلو جواز شته. (احسن الفتاوی مخ ۹ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۶۰ لومړی ټوک)

مسئله: په تفسیر کی د قرآن پرته بل شی ډیروی نو دغه تفسیر ته بیله
اوداسه لاس وروړل جائز دی خو چیری چی قرآن لیکل شوی وی هلته
دی لاس نه لگوي د حدیثو کتابو نه بیله اوداسه مسح کول روادی.

(احسن الفتاوی مخ ۲۷ ټوک دوهم اوامداد الفتاوی مخ ۴۵ لومړی ټوک اوفتاوی محمودیه مخ ۴ ټوک دوولسم)

د کتابو د تجارت لپاره بیله اوداسه وقران ته لاس وروړل

د کتابو د تجارت لپاره بیله اوداسه قرآن مسح کول په یوه طریقه هم نه دی
رواپه دسمال سره دی مسح کړی او په چاقو یا قلم سره دی ورکه وړوی
اودی یی گوری لاس دی نه وروړی او په کوم کتاب کښی چی یو یادوه
آیته لیکل شوی وی دغه بیله اوداسه ویل روادی خو ځای دی نه مسح
کوی پر کوم ځای چی آیت لیکل شوی وی. (امداد الاحکام مخ ۲۴۱ لومړی ټوک)

دست کلی په لاس کول بیله اوداسه قران ته لاس وروړل

پوښتنه: د قرآن شریف دیادولولپاره هرگړی مسح کول راځی که هغه
دستکلی په لاسو کړی چی هغه خاص د قرآن کریم د مسح کولولپاره
جوړی شوی وی دی بیابیل اوداسه وقرآن ته لاس وروړلای شی کنه؟
جواب: دست کله هم یوه اغوستل شوی جامه ده په دغه سره قرآن کریم
مسح کول روانه ده بلکه په دسمال یا بل شی سره مسح کول روادی کوم
چی د بدن څخه بیل وی. (امداد الاحکام مخ ۲۵ لومړی ټوک)

مسئله: بیله اوداسه او بیله لاس وروړلو وقرآن ته قرآن ویل په یاد لپاره
د ثواب رسولو و مروتو روا ده په دی شرط چی ناپاکه به نه وی یعنی
غسل پروا جب نه وی. (امداد الاحکام مخ ۳۱۷ لومړی ټوک)

مسئله: قرآن حدیث او د خدای جل جلاله نومونه که په بله ژبه کښی
لیکل شوی وی هغه هم واجب التعظیم دی یعنی تعظیم یی کول واجب
دی. (امداد الاحکام مخ ۲۴۳ لومړی ټوک)

مسئله: بالغ سړی که قرآن راواخلی نو باید سره له اوداسه یی وواپی
او هغه چی نابالغه وی وهغه ته قران ویل بیله اوداسه صحیح ده
بالغانو ته که داوبو برابرول سخته وی نویله اوداسه وقرآن ته لاس
باید ورنه وړی بلکه په جامه یا قلم سره دی ورکه وړوی.

(فتاوی محمودیه مخ ۲۶۷ ټوک شپږم او ۲۴ لومړی ټوک)

مسئله: و نابالغه ته قران مسح کول یا هغه تخته مسح کول چی پر هغی
قرآن لیکل شوی وی مکروه نه ده او په دی کښی هم څه تاوان نشته چی
بالغ او اوداسه والاو کوچنی نابالغه بی اودسه ته یی ورکړی یادبی
اودسه هلک څخه بالغه او اودس والا قرآن طلب کړی همدارنگه قرآن

پاک د ضرورت په وخت کښي اخستل او ورکول روا دی هغه ضرورت وکوچنیا نوته قرآن وریادول دی ځکه چې په کوچنی والی کښي یادول داسی دی لکه پرېږدې چې یونقش ولیکل شی (په نابالغه باندی هروخت اودس کول دوی. په تکلیف کی اچول دی اودبلوغ په انتظار کی نه یادول دحفظ قرآن ومسئلی ته تاوان رسوی) نوځکه دکوچنیانو لپاره په قرآن مسح کولو کی اودس شرط نه دی هغه یی بیله اوداسه مسح کولای شی. (کشف الاسرار مخ ۵۰ لومړی ټوک)

مسئله: بیله اوداسه قرآن مسح کول صحیح نه دی خوکه په دارنگه جامو سره یی مسح کړی چې هغه له بدن څخه بیلی وی مثلاً په پتوسره همدارنگه دقرآن کریم یادول بیله اوداسه روانه دی اوکه قرآن شریف خلاص وی اویله لاس وروړلو ورته وگوری ووايي نوصحیح دی. (بهشتی زیور مخ ۱۲ لومړی ټوک بحواله شامی مخ ۵۵ لومړی ټوک)

دمعذور پېژندنه اودهغه حکم

دا یودلمر په شان ښکاره خبره ده چې په شریعت اسلامی کی په ډیر ښکاره ډول باندی داتصریح موجوده ده چې دده په حکم کښي هیڅ سختی او تکلیف نشته دالله تعالی فرمان دی: [وما جعل علیکم فی الدین من حرج ایعنی ددینی اوموروپرځای راوړلو کی پرتاسوهیڅ سختی نشته هر هغه شی چې په هغه کی سختی او تکلیف وی پر مکلف انسان باندی واجب نه دی په دغه کښي ددارنگه ناروغیو ناروغان داخل دی چې دناروغی په حالت کی مجبور کیږی دیبلگې په توگه دسوزک ناروغی چې ددی له کبله ټوله وخت یازیات وخت دبولو څاڅکی راووزی همدارنگه دمذی یانورومسلسل وتل ودغه

ناروغیو ته سیلان ویل کیږی په دغه کښي هغه ناروغی هم داخله ده چې پرله پسې دنس ناستی ناروغی وی یادمعدی ناروغی چې وهغه ته پیچ (dysentery) ویل کیږی داهغه ناروغی ده چې دبولوله ځای څخه وینی اونوونه راووزی په دغه اوهمدارنگه په نورو بیلابیلو ناروغیو کی دپاکۍ یوه خاصه شرعی طریقه ده چې له دغه ناروغیو سره مناسبه ده دحنیفیه وواحنافوپه اندددی په اړوندڅواوردی (لومړی) دسیلان (پرلپسی بی او لاسیا) پیژندنه (دوهم) ددی شرعی حکم (درییم) هغه امور چې دهغه پوره کول پرمعذوره انسان واجب وی پیژندنه دسوزک دناروغی یو خاص کیفیت (ډول) دی چې په هغه کښي همیشه بولی راووزی یا هرگړی بادونه خارج کیږی یا حائضه (دښخود ناروغی وینه) ویا یی همیشه پیچ اودارنگه نوری مشهوری ناروغی وی کوم شخص چې ددغوناروغیوناروغه وی وهغه ته معذور ویل کیږی لیکن معذور هغه وخت بلل کیږی چې دفرض لمانځه ټوله وخت اوداسه دما تیدلو په ډول تیرشی که بی اودسیادفرض لمانځه وخت ټوله نه نیوی نوناروغه معذوره بلل کیږی همدارنگه که یوه فرض لمانځه ټوله وخت بیله بی اودسی حالت نه نشی تیرنودغه دغږ څخه نه بلل کیږی خوکه دغذر کیفیت ورپسې وی هغه که دلمانځه وخت په هره برخه کښي چې وی غذر بلل کیږی لکه څنگه چې دما پښین دلمانځه له شروع څخه دبولوناروغی پېښه شی نودما پښین دختمیدوپوری دی معذور بلل کیږی اودغه معذوری روانه پاته کیږی ترڅو چې دلمانځه پوره وخت نه شی تیریعنی دما پښین وخت دتیریدلو څخه وروسته دماز دیگر وخت راغلی

او هغه پوره تیر شو او د بولو خاڅکی رانشی که دیوسړی عذر د مایپنین دوخت له پیل څخه بیا تر تمامیدو پوری جاری وو او د ماز دیگر دوخت په یوه برخه کښي هم دا عذر جاری وی او بیا بندشی که څه هم په دغه وخت کښی یو خاڅکی د بولو راشی په دغه ټوله وخت کښي معذور بلل کیږی یعنی دغه ټول وخت د عذر دی دا حنافو په مذهب د معذور دغه تعریف دی په دغه صورت کښي حکم دادی چی دهر لمانځه دوخت لپاره به اودس کوی او په دغه اوداسه سره فرض او نفل ټول کولای شی یعنی په یوه وخت کښی هر قسم عبادت په کولای شی خو چی فرضی وخت تیرشی اودس هم ختم دی که یوسړی د عذر د حالت له پینښدو څخه مخکی اودس درلودی نو دوخت د ختمیدو له کبله یی اودس نه ماتیرې بلکه هغه وخت ماتیرې چی د عذر څخه پرته په بله وجه سره یی اودس مات شی هغه لکه د هو او تل د وینی وتل له دغه تفصیل څخه د اښکاره کیږی چی د معذور سړی داودس د ماتیدو وجه د فرض لمانځه دوخت تیریدل دی که لمر را ختلو وروسته یی دا ختر د لمانځه لپاره اودس وکړی او د مایپنین وخت راغلی نو اودس یی نه ماتیرې دغه اودس (چی دا ختر د لمانځه لپاره شوی دی) چی په کوم وخت ښی شوی دی د فرض لمانځه وخت نه وو بلکه دارنگه وخت وو چی په هغه کی فرضی لمونځ نه و ونود اختر د لمانځه په اوداسه سره چی کوم لمونځ کول وغواړی کولای ئی شی تر هغه وخته پوری چی د مایپنین وخت ختم شی د مایپنین دوخت د ختمیدلو سره دستی اودس ماتیرې ځکه چی هغه د فرض لمانځه وخت دی خو که یی د لمر دراپورته کیدلو څخه مخکی اودس وکړی

نود لمر دراختلو سره دستی اودس ماتیرې ځکه د فرض لمانځه (یعنی دسهار) وخت د لمر دراپورته کیدلو سره دستی ختمیرې همدارنگه که یی د مایپنین له لمانځه کولو وروسته اودس وکړی نو د ماز دیگر دوخت په راتللو سره ئی اودس ماتیرې ځکه چی د مایپنین وخت ختم شوی دی. (کتاب الفقه مخ ۶۵ لومړی ټوک تفصیل احسن الفتاوی مخ ۷۷ ټوک دوهم اوفتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۸ لومړی ټوک بحواله رد المحتار مخ ۲۸۰ لومړی ټوک)

د فکر و خبره

اوس هغه خبره کیږی چی و معذور انسان ته د هغه کول پکاردی هغه داده چی معذور انسان ته په کاردی چی دخپلی معذوری حالت لری کړی یادی دخپل وس مطابق دکمولو هڅه وکړی همدارنگه که تکلیف نه وو یعنی دالزامه ده چی ترڅو پوری ممکنه وی درملنه دی وکړی ځکه که داممکنه وی چی دناروغی څخه دخلاصون لپاره د ډاکترانو د تجویز مطابق خپله درملنه کولای شی اونه یی وکړی نو گنهار کیږی فقهاؤ داتصریح کړیده چی ودغه ناروغیوته دخپلی ناروغی درملنه واجبه ده او دخپل وس مطابق دی ددغی ناروغی دلری کولو هڅه وکړی له دغه څخه دامسئله راووته چی دارنگه ناروغ چی درملنه نه کوی اوناوغی ئی زیاتیرې سره له دی چی ددغه درملنی وړوی نو گنه گاردی. (کتاب الفقه مخ ۶۶ لومړی ټوک)

معذوردی څنگه اودس وکړی ؟

د اښکاره ده چی جامه یا کاغذ درملنی په ډول پردغه رنگه ناروغیو باندی واجب دی لکه د استحاض په حالت کی چی یی ښځه استعما لوی (یعنی د ښځو د حیض له وینو څخه پرته درگ دچاودلوله کبله

وینی همیشه راروانی وی (چی دهغه له کبله وینه بندیزې یا په هغه کبني کموالی رايي همدارنگه که لمونځ کونکي په ولاړې لمونځ کوي نوبولي ځيني کيږي يا په ولاړې لمونځ کولوسره ويني ځيني بهيږي يا يوبله دارنگه خبره وي نوپه ناستي دي لمونځ وکړي او که درکوع يا سجدي له کبله دغه ورپيښيږي نو دي رکوع او سجده نکوي بلکه په اشاره سره دي لمونځ وکړي.

مسئله: که دناروغی دپيښيدوله کبله پر جاموباندي مرداري ولگيږي اودده داخيال وي چي که دغه ومينځم بياهم له لمانځه څخه مخکي مرداريږي نو ددغه مينځل واجب نه دي خو که يي داخيال ووچي دلما نځه دپوره کولو څخه مخکيني نه مرداريږي نوييائي مينځل واجب

دی. کتاب الفقه مخ ۶۷ لومړی ټوک او فتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۶ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۸۱ لومړی ټوک

مسئله: معذورته په کارده چي له دغه طريقي څخه لکه څنگه چي پورته بيان شوه داودس کولو وروسته پرته له يوه فرض لمانځه څخه بل فرض لمونځ ونکړي بلکه دالازمه ده چي دهر فرض لمانځه لپاره داوداسه اړوند پر ټوله شيانوباندي عمل وکړي بيا په دغه اودس سره دفرض لمانځه سره نوافل هم چي زړه ئي وغواړي کولای شي که دفرض لمانځه څخه مخکي يي کوي که يي وروسته کوي دا خبره د نيت په بيان کبني بنودل کيږي چي پر معذورسري باندي واجبه ده چي داوداسه په وخت کبني داباحت الصلوة نيت وکړي په داډول چي په زړه کبني اراده وکړي چي له دغه اوداسه څخه زمانيت دادي چي دنيي څخه له طرفه څخه زمان لپاره دلمانځه ادا کولو مباح شي په دغه ډول دنيت کولو حکم ځکه دي چي دغه اودس په حقيقت کبني اودس نه دي ځکه

چي اودس دهميشه بولور اتللوله کبله ختميږي دغه اساني خوپه اسلام کبني ايښودل شوي ده چي په دغه اوداسه سره پر لمونځ کولو باندي ثواب ورکول کيږي ځکه چي دشريعت په ټولو احکامو کي دخلگودښه والي اود دنيا و اخرت ددواړو جهانو ښه والي پکي نظر

دی. کتاب الفقه مخ ۱۷۰ لومړی ټوک او آپ کي مسائل مخ ۳۲ ټوک دوهم او مخ ۲۹ ټوک دوهم

مسئله: که دسري له تپ څخه مواد بهيږي نو دغه سري معذور بلل کيږي ددغه سري په يوه اوداسه ددوهم وخت لمونځ نه دي روا دوخت په وتلوسره دده اودس ماتيږي ددوهم وخت لپاره بايدنوي اودس و شي. فتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۵ لومړی ټوک بحواله رد مختار احکام معذور مخ ۲۸۱ لومړی ټوک

دمذي دناروغ لپاره داوداسه حکم

مسئله: دهميشه مذي له کبله چي دناروغی په حالت کبني وي يو څوک معذورنه بلل کيږي خو که دمذي هميشه وتل ديوناروغی له کبله نه وو بيا معذور بلل کيږي همدارنگه هغه څوک معذور بلل کيږي چي دمذي دوتلوپه وخت کي دمعمول په اندازه دلذت (خوند) احساس کوي که دناروغی له کبله خوداسي نه دي خو چي واده نه دي کړي ځکه ده ته دمذي دوتلوپه وخت کبني لذت محسوسيږي په داډول چي دخالص کتلوي ياخيال کولو څخه هميشه مذي رايي نوپه هر صورت کبني په دغه سره اودس ماتيږي خوا که دغه کيفيت ټوله وخت وي (يعني خالص دناروغی له کبله هميشه ووزي لکه دبولوپه مسئلو کبني چي تير شوي دي نوم معذور بلل کيږي که دمذي په وتلو کي لذت وي که څه هم دغه لذت هميشه وي معذورنه بلل کيږي کتاب الفقه مخ ۱۶۸ ټوک لومړي او فتاوی دارالعلوم مخ ۲۸۹ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۸۰ لومړی ټوک احکام المعذور

مسئله: دمذي اوودي په وتلوسره اودس ماتيږي. (هدايه مخ ۱۲ ټوک لومړی)

مسئله: که سړی وښځی ته لاس وروړی یا یې خالص خیال وکړی نو که دسړی یادښځی دمخ له لوري څخه اوبه راغلی نو اودس یې ما تیرې ودغه اوبوته چی دجوش په وخت کی راووزی مزی ویل کیږی.

مسئله: وښځوته دناروغی له کبله دمخ له لوري دپوزی دموادوپه شان سپینی اوبه راځی دغه مرداری دی اوددغه په وتلو سره اودس ماتیرې. (بهشتی زیور مخ ۷۴ لومړی ټوک بحواله هدایه مخ ۳۹ لومړی ټوک اوشرح التتویر مخ ۱۳۹)

مسئله: دبولویادبل شی څاڅکی راوتل یقینی وی نو اودس کول ضروری دی که دشرعی عذرو اندازی ته رسیدلی وو دلمانځه په ټوله وخت کښی یې دومره وخت نه شو پیدا کولای چی پوره اودس وکړی اولمونځ وکړی یعنی دومره وخت له څاڅکو څخه دځوندي کیدلونشی پیدا کولای چی اودس اولمونځ پکښی وکړی نودغه سړی شرعی معذور بلل کیږی ددغه حکم دادی چی په ټوله وخت کښی دي یوځل اودس وکړی اوچی زړه یې غواړی ددغه وخت دلمانځه سره دی نور لمنځونه (نفلو نه) وکړی په دغه وخت کی داوداسه دراگرزولو ضرورت نشته څه وخت چی وخت ووزی اودس یې ماتیرې.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۸۵ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۴ لومړی ټوک اومخ ۲۸۱ لومړی ټوک باب نواقض الرضوء امداد الفتاوی مخ ۳۴ لومړی ټوک)

دکوم چاچی لاسونه او پښې پري شوی وی یا یې مصنوعی وی اودس دی څنگه کوی ؟

مسئله: که دیوچالاسونه او پښې پري شوی وی نو هغه دی داوداسه پراندامو اوبه وبهوی که یې پردغه قدرت نه درلودیادی تیمم ووهی که پر لاسو باندی ټپ وی یا یې مټی پوره پری شوی وی او پر مخ باندی داوبو اچولو قدرت هم نه لری نو مخ دی دتیمم په نیت سره ددیوال یا بل

شی سره وښلولی او که پر مخ باندی دټپ له کبله پردی هم نه وی قادر چی مخ دمځکی یا دیوال سره وښلولی نویادی بیله پاکی لمونځ کوی. (احسن الفتاوی مخ ۱۷ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۲۳ لومړی ټوک)

مسئله: که دبجلکی دپورته برخی څخه پښه پری شوی وی نو د مصنوعی پښی و خلاصولو ته ضرورت نشته ځکه چی ددغی پښې مینځل ساقط شوی دی (د مصنوعی پښې یاد بل مینځل ضروری نه دی.

(آپ کی مسائل مخ ۳۲۹ ټوک درېیم)

په ناسته اوسجده سره اودس ماتیرې ؟

پوښتنه: یوسړی دمواسیرونار وغی لری څه وخت چی لمونځ کوی نو دسجدي رکوع اوناستی په حالت کښی همیشه مرداری ځینی وزی خوشه وخت چی ولاړوی بیادغه صورت نه ورپښیږی نو په دارنگه حالت کی لمونځ باید څنگه وشي خالص په ولاړه لمونځ کیدلای شی ؟ ځواب که دناستی یو دارنگه شکل وی چی دهغه په اختیارو لوسره مرداری نه راووزی نودی په ناسته سره لمونځ وکړی رکوع اوسجده دی په اشاره سره وکړی که دغه ډول لمونځ کول ممکن نه وی نو د ولاړو په حالت کښی دی لمونځ وکړی رکوع اوسجده دی په ایشاره سره کوی که دبولوپه ځای کښی په جامه ایښودلو سره مرداری نه راوتله اودجامی ودباندی برخی ته مرداری نه رسیدله نو په دغه ډول دی لمونځ وکړی. (احسن الفتاوی مخ ۸۰ ټوک دوهم اوفتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۰ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۸۳ لومړی ټوک فصل احکام المعذور)

دکوم سړی اودس چی په کښی ناستلو اوسجده کولو سره ماتیرې اوله رکوع اوسجدي څخه هم عاجزوی نو دارنگه ناروغه دی په ولاړی

او اشاره کولو سره لمونځ وکړي و دغه رنگه ناروغه ته په ستوني ستغ پريوتلو سره لمونځ کول روانه دي دولاړي په حالت کښي د سجدې اور کوڅ لپاره اشاره کول صحيح ده.

(احسن الفتاوى مخ ۸۰ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۷۰۹ لومړى ټوک بحواله بحر مخ ۲۷۲ لومړى ټوک)

د بولوناروغه لپاره داودس حکم

مسئله: هغه پمبه چې د بولوناروغه سوري کښي ايښودل شوى وي او دننه برخه ئې لنده شوى وي ترڅو چې يې ښکاره برخه نه وي لنده شوى اودس نه ماتېږي. (احسن الفتاوى مخ ۷۲ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۳۸ لومړى ټوک او فتاوى دارالعلوم مخ ۳۹ لومړى ټوک)

مسئله: دکوم سړى څخه چې د بولوناروغه لويږى که دغه څاڅکى په دننه سوري کښي وليدل شي نو اودس يې پر خپل ځاى پاته دي ترڅو چې پردباندي برخه باندي ښکاره نشي اودس نه ماتېږي. (فتاوى دارالعلوم مخ ۳۵ لومړى ټوک بحواله رد مختار مخ ۳۵ لومړى ټوک کتاب الطهارة)

مسئله: وکوم چاته چې د بولوناروغى ورپيښه وي که هغه سړى د بولوناروغه لپاره پمبه څخه ډک کړي که د پمبه دننه اودباندي برخې لندي شي نو د دغه سړى اودس مات دي ليکن دا هغه وخت اودس ماتوي چې پمبه د سوري څخه دباندې راوتلى وي يا د دغه په اندازه وي که هغه د سوري څخه لاندې وي يعنې په دننه برخه کښي پراته وي نو په دغه وخت کښي د پمبه د لنډيدلو څخه اودس نه ماتېږي ځکه چې په دغه صورت کښي راوتل موندل شوى نه دي همدغه حکم دي دهغه پمبه چې کوم سړى يې د غټوبولوپه ځاى کښي کښيږدي يا يې ښځه په خپل فرج کي کښيږدي يعنې که دغه پمبه له دغه ځاى څخه دباندې وي

يا ورسره برابر وي اولندوالى دباندې راوتلى وي نو اودس ماتوي که دغه ډول نه ووييا اودس نه ماتوي ليکن که د پمبه دباندې برخه نه وي لنده شوى بلکه خالص دننه برخه لنده شوى وي نو اودس نه ماتوي.

مسئله: که هغه پمبه د سوري څخه ولويدل نو ورته کتل کيږي که پمبه لنده وه نو اودس ماتوي او که نه وه لنده ييا يې نه ماتوي اودغه حکم دي دهغه سړى داوداسه چې خپله گوته د غټوبولوپه ځاى کښي واچوي ليکن پوره گوته دننه نه وي تللى يعنې که گوته لنده راوتله نو اودس ماتوي او که وچه راوتله ييا اودس نه ماتوي.

مسئله: او که پوره گوته پکښي داخله کړي دارنگه چې ټوله پټه شي نو د دغه سړى اودس ماتېږي او که دغه عمل روژتى سړى داستنجاپه وخت کښي وکړي نو دده روژه باطله گرزي. (کشف الاسرار مخ ۴ لومړى ټوک) داستنجاپه وخت کي په گوته ننوتلو سره ځکه روژه باطلېږي چې د گوته سره دننه اوبه ځي ځکه چې داستنجاپه وخت کښي گوته په اوبو سره لنده وه تفصيلي احکام دروژي متعلق په مسائل روژه کښي دا حق په کتاب کښي وگوري. محمد رفعت قاسمى غفرله

د معذور د جامو حکم

مسئله: دکوم ناروغه له تپ څخه چې وينى بهيږي څه وخت چې جامه بدله کړي هغه بيان ناپاکه کيږي نو د دغه ناروغه د جامي د پاکوالي دا حکم دي که دا يقين وو چې دلمانځه دکولو څخه مخکښي دوهم ځل نه ناپاکه کيږي نو په اجماع سره مينځل يې ضروري دي او که ددهم ځل دناپاکه کيدو ويره وه نو ييا يې مينځل ضروري نه دي.

مسئله: که جامه د مینځلویا بدلولو څخه وروسته اود لمانځه له ختمو لومځکېښی لنده شی نو ددی مینځل یابدلول واجب نه دی که دارنگه نه وی بیا واجب دی.

مسئله: که ناروغه ته دنایا کوجامو بدلول گران وی نو په داغه جامو کښی دی لمونځ وکړی. (احسن الفتاوی مخ ۷۵ دوهم ټوک بحواله رد مختار مخ ۴۲ لومړی ټوک او مخ ۲۸۲ لومړی ټوک او بهشتی زیور مخ ۵۵ لومړی ټوک شرح التنویر مخ ۶۱ لومړی ټوک)

مسئله: که دوخت د داخلیدلو وروسته یو ټپ راغلی چی له هغه څخه وینه نه بندیدله نو لمونځ د تر اړخه دوخت پوری وځنډه وی که بیا هم وینه نه وه بنده شوی بیادی اودس وکړی اولمونځ دی وکړی که ددوهم لمانځه په ټوله وخت کښی هم بهیدله نو داول لمانځه راگرزول ضروری نه ده او که ددوهم لمانځه د ختمیدلو څخه مخکښی وینه ودریده نو داول لمانځه راگرزول واجب دی (که یی داگمان وو چی ددوهم وخت د ختمیدلو څخه مخکښی عذر ختمیږی نو لمونځ په اخری وخت کښی کول فرض نه دی) ښه داده چی لمونځ وکړی او وروسته دی قضاء راوړی. (احسن الفتاوی مخ ۲۸۲ لومړی ټوک)

مسئله: که له ټپ څخه نوونه راووزي که څه هم په پټۍ کي دننه وی اودی ماتیري خود چا ټپ شي هروخت بهیري دمعدروالی له کبله دهغه اودس نه ماتیري. (امداد الفتاوی ج ۲۴)

ایامعذور د اشراق په اودسه سره دماپښین لمونځ کولای شی

پوښتنه: یو معذور سړی دی اودس نی وکړی اودسهار لمونځ ئي وکړی بیادلمرد راختلو وروسته یی بل اودس وکړی اود اشراق لمونځ

یې په وکړی څه وخت وروسته یی په دغه اوداسه سره د څانښت لمونځ وکړی ایاداصحیح کیږی؟

ځواب: د څانښت لمونځ خوصحیح کیږی بلکه دماپښین لمونځ هم په دغه اوداسه سره صحیح کیږی ځکه چی دمعدور اودس دوخت په وتلو سره ختمیږی نو ځکه دماپښین دوخت تر ختمیدلو پوری چی زړه یی وغواړی فرض اونفل کولای شی. (احسن الفتاوی مخ ۷۸ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۲۸۲ لومړی ټوک)

ایامعذور سړی تر وخت مخکښی اودس کولای شی؟

پوښتنه: معذور سړی دهر لمانځه لپاره نوی اودس کوی خو څه وخت چی معذور دماپښام د لمانځه لپاره اودس کوی نویویا دوه رکعته ځینی تیر یږی نو په دغه رنگه وخت کښی دی دوخت څخه مخکښی اودس کولای شی؟

ځواب: معذور سړی دوخت څخه مخکښی اودس نشی کولای څه وخت چی وخت داخل شی بس اودس دی کوی که څه هم دجماعت دتیریدلو ویره وی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۸۹ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۸۰ لومړی ټوک)

مسئله: که یو سړی په دارنگه ناروغی کښی بوخت ووچی په هغه کښی داودس د ماتیدلو شیان روان وویعنی وده ته دومره وخت نه ورپیدا کیدی چی دناروغی څخه خالی وی اودی لمونځ پکښی وکړی نو دغه سړی ته دهر لمانځه لپاره نوی اودس کول ضروری دی ځکه چی دده اودس دوخت په ختمیدلو سره ماتیري کومه ناروغی چی وده ته

ورپښه ده په دغه سره اودس نه ماتيرې اودلمانځه دوخت په را تللو سره نه ماتيرې.

مسئله: هغه سړی چې دناروغی له کبله يې اودس نه پاته کيږي دلمر ذراختلو وروسته يې اودس وکړي او بل داسی شی نه شو ورپېښ چې اودس ماتوی نو دماپښين په راتللو سره ددغه کس اودس نه ماتيرې بلکه دماپښين دوخت په ختمیدلو سره ماتيرې اودمازديگر په راتللو سره پرده نوی اودس لازميرې او ترخوچي يې ناروغی یو مخ نه وی جوړه شوی يعنی ديوه لمانځه پوره وخت نشوپيداچي په هغه کښی دده ناروغی نشی پښه نودغه سړی معذور بلل کيږي دييلگی په توگه ديوکس دسترگی څخه خيري راووزی او هروخت دسترگو څخه اوبه بهيرې ياديوکس دسوزک ناروغی وی هروخت دهغه بولی بهيرې يا ويوکس ته دهو ناروغی ورپښه وی يعنی هروخت يې دليو بولوله ځای څخه هواراووزی يايي لويي بولی جاری وی ياديوکس دتپ څخه هميشه وینی يانونه بهيرې ياديوکس دارنگه ناروغی وی چې ترپوزه يې هميشه وینی بهيرې ياديوکس له فرجو څخه هميشه منی يامذی بهيرې يايو بنځه مستحاضه وی (يعنی ديو بنځی څخه دحيض اونفاس څخه پرته نوری وینی ديو ناروغی له کبله راځی. (علم الفقه مخ ۶۵ لومړی ټوک)

مسئله: د کوم کس چې دارنگه ناروغی يې وی چې داودس دما تيدو لېښيان يې جاری وی ودغه کس ته دامستحب ده چې تراخه وخته پوری انتظار وکړي او په اخري وخت کی اودس وکړي په اول وخت

کښی يې نه وکړي ځکه چې دا کيدلای شی چې په اخروخت کښی دده ناروغی ورکه شی. (علم الفقه مخ ۸۲ لومړی ټوک)

مسئله: که ديو چاپښه دبجلکی سره پری شوی وه او په بله پښه يې موزه اغوستی وه نو دده ته خالص پريوه موزه مسح کول روا دی. (علم الفقه مخ ۸۲ لومړی ټوک)

دمعذور داوداسه په اړوند مسئلې

مسئله: که يو حکيم حاذق (پوه طبيب) ويو چاته دناروغی له کبله ديو اندام له مينځلو څخه منع کړي نو ددغه اندام مينځل فرض نه دی بلکه مسح دی کړي خو مسح هم هغه وخت چې زیان نه رسوی که يې زیان رساوی بيا مسح هم معاف ده.

مسئله: په اوداسه کښی چې دکومو اندامو مينځل فرض دی که په دغه اندامو کی تپ وی يا چاودلی وی يادردکوی نو که په دغه حالاتو کی اوبه رسول تکليف نه وي اونه زیان وررسيږي داوبوله کبله نو مينځل يې فرض دی که داسی نه وي بيادی مسح وکړي او که مسح هم نشی کولای نوبس پريږدي. (درمختار)

مسئله: که په لاس کښی تپ وی يا چاودلی وی چې دهغه له کبله لاسونه اودلا سويه ذريعه نور اندامونه نشی مينځلای اونه په يوبل چل سره نور اندامونه مينځلای شی اونه ئي په بل مينځلای شی نو په دغه صورت کی اودس فرض نه دی بلکه تیمم دی ووهی که يې کولای شو.

مسئله: پر لاس پښه او مخ باندی که دواچول شوی وی نو پردوا باندی اوبه بهول واجب دی په دی شرط چې زیان به نه رسوی که داوبو بهول وروسته دواخپله ايله شوه يايي په قصد ايله کړه که دجوړ

والی له کبله ایله شوه یایي بېله کړه نومسح باطلیږي یعنی ددغه اندامو مینځل ضروری دی.

مسئله: که دیوچالاس سره له ډیر یو پری شوی وی یایي پښه سره له بجلکو پری شوی وی نوپه دغه حالت کی دلاس او پښی مینځل واجب نه دی که یی په یو طریقہ مینځلای شی اود سر مسح کولای شی نودی وکړی که یی نشی کولای هغه هم فرض نه دی بلکه د تیمم په نیت سره دی د دیوال یا بل شی سره ونښلوی او په دغه صورت کښی دی مسح وکړی.

مسئله: که دیوچالاس پری شوی وی خو ډیری یا ډیری څخه زیات پاته وی یایي پښه پری شوی وی خوبجلکه یا دبجلکی څخه زیات پاته وی نوپه دغه صورت کښی ډیری او بجلکې مینځل واجب دی اود هغه څخه دلاندی برخی مینځل فرض دی.

مسئله: که لاسونه ډیریو سره پری شوی وی یاپښی له بجلکوسره پری شوی وی او مخ هم خوږمن وی نوپه دغه صورت کښی اودس فرض نه پاته کیږی.

مسئله: کوم څوک چی له یووجی څخه د دواړو غوږو مسح په یوه ځل نشی کولای (فلج زده وی) نودی لومړی دراسته غوږ مسح وکړی بیادی د چپه غوږ مسح وکړی. (علم الفقه مخ ۸۲ لومړی ټوک)

داوداسه په اندامو کښی یو اندام خوږ یا مات شی

داوداسه په اندامو کی یو اندام خوږ یا مات شی یایي له یووجی پتی باندی لگولی وی ددغه دری صورته دی (لومړی) صورت دپتی خلاصول ضررمن وی د بدن مینځل ضررمن وی او که نه ی لکه چی

دمات شوی لاس یاپښی پتی خلاصول ضررمن دی نوپه دغه صورت کښی که پرپتی مسح کول زیان نه رسوی نو پرتهوله پتی دی مسح وکړی دغه پتی دتپ په برابری باندی ترل شوی او که دتپ څخه پرته پر جوړ بدن هم ترل شوی وی او که مسح هم زیان رسوی نو بس پری دی بردی (دوهم) صورت دپتی خلاصول ضررمن نه وی لیکن څه وخت چی یی خلاصه کړی بیایي خپله نشی ترلای یا داسی کس هم نه وی چی ویی تری نوپه داسی حالت کی دی مسح وکړی په دی شرط چی زیان نه رسوی که یی رسوی بیا هم مسح معاف ده (دریم صورت) دپتی خلاصول که ضررمن نه وی اونه دخلاصولو وروسته بیرته په بندولو کښی وخت لگیږی نوپه دارنگه حالت کښی که دتپ مینځل زیان نه رسوی نو پتی دی خلاصه کړی ټول اندام دی ومینځی او که دتپ مینځل زیان رسوی نو خوږمنه برخه دی نه مینځی پاته جوړه برخه دی ومینځی په دی شرط چی د مینځلوله کبله زیان نه رامنځ ته کیږی پر خوږمنه برخه که مسح تاوان نه رسوی نودی مسح پر وکړی که یی تاوان رساوی بیادی پتی وتړی او مسح دی باندی وکړی که مسح هم تاوان رساوی بیا مسح هم معاف ده.

مسئله: که پتی دارنگه ترل شوی وه چی په منځ کښی یی جوړه برخه هم ترل شوی وه پردغه دی هم مسح وکړی په دی شرط چی دپتی خلاصول یا د هغه اندام مینځل زیان رسوی. (علم الفقه مخ ۸۲ لومړی ټوک)

مسئله: که پریوه پتی بله پتی وتړل شی نو پر هغه هم مسح روا ده.

(علم الفقه مخ ۸۲ لومړی ټوک)

مسئله: که بيله پټې په مسح کولو کښې ويره وې نو دې پر پټې باندې لوندلاس تير کړې که په شاوخوا کښې يو ځای وچ پاته شي پروانلری پر ټوله ځای دې لاس تير کړې که څه هم اوبه ولگيرې او پاته شي لکه څنگه چې په مسح کښې کيږي پروانلری او که د غسل ضرورت وي بيا يې هم دغه حکم دی يعنی د ټپ ځای دې مسح کړي (لوندلاس دی باندې تير کړي) او پر نور بددن دی اوبه و بهوی او و دې مينځی.

فتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۷ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۵۰ لومړی ټوک باب المسح علی الخفیض تفصیل وگوري په بهشتی زیور مخ ۴۹ لومړی ټوک بحواله شرح الوقایه مخ ۱۰۱ لومړی ټوک مراقی الفلاح مخ ۲۴ کبیری مخ ۱۱۵ اغنیه مخ ۱۱۵ فتاوی هندیه مخ ۲۴

مسئله: که پر ټپ پټې ټرل شوی وي وینه اونوونه پر پټې باندې ښکاره راوړی که وینه یا نوونه دومره ووچي که پټې نه وای ټرلی نو وینه به له خپل ځای څخه بهیدله نو اودس ماتیرې. (علم الفقہ مخ ۵۰ لومړی ټوک)

اودس په دوه ډوله شیانوسره ماتیرې

اودس چې په کومو شیانوسره ماتیرې دهغه دوه قسمه دی یوه هغه شی دی چې دانسان له بدن څخه ووزی بل هغه دی چې دانسان پر بدن باندې راځي لکه بی هوښي خوب او نور د اول قسم دوه صورته دی یوه هغه چې د خاص او مشترکې برخې څخه ووزی لکه بولی او گندگی دوهم هغه دی چې دنور وځایو څخه که یوشی ووزی لکه وینه، قئ او نور د لومړي قسم صورت: لومړی د ژوندی انسان له خاصې برخې څخه کوم شی ووزي نو اودس ماتوی خوا دغه شی پاک وي لکه شگه یا ډبره یا بل شی یا ناپاکه وي لکه بولی گندگی مذی همدارنگه نور (دوهم) نارینه یا ښځینه که په خپل فرج کښې جامه یا بل شی کښېږدي او دغه جامه په بولوسره لنده شي او د جامې په دباندې برخه

کښې ددی اثر معلوم شونو اودس ماتیرې دا هغه وخت چې جامه په فرج کښې نه وي پټه شوی که جامه په فرج کښې پټه وه بیا په لندو لوسره اودس نه ماتیرې غرض دا چې د مرداری په وتلوسره هغه وخت اودس ماتیرې چې مرداری جلاشي یا ښکاره شي.

مسئله: د ژوندی سړی د لویو بولوله ځای څخه که یوشی وواتی خو پاک وي لکه شگه یا ډبره یا ناپاکه وي لکه لویې بولی اودس ماتوی

مسئله: که د ښځې د لوی او کوچنی بولو ځایونه سره یوشوی وو فرق یې نه کیدی نو دهرې برخې څخه چې یې هوار او ووزی اودس ماتوی ځکه د دوی فرق نه دی پاته شوی.

مسئله: که په دوو برخو کښې دیوی برخې څخه شي راووتی بیرته ننوتی اودس ماتوی دییلگی په توگه د ښځې له فرج څخه ماشوم یو جز لکه سریا بل غړی راوواتی او بیرته ننوتی که هغه غړی دباندې راوتلی و ونیم وي یا دنیم څخه زیات یا لږ وي په دې شرط چې وینه به نه وي راوتلی دا یې ځکه وویل چې که وینی راووزی بیا خولویه یې اودسی ده چې غسل واجبوی (دوهم) دنارینه یا ښځینه د لویو بولوله ځای څخه یوشی راووزی بیا بیرته ولاړشی یعنی دننه شي (درېیم) همدارنگه که دکولمې یا بل شی یوه برخه دباندې راووتله او بیرته ننوتله (څلورمه) که دیوکس د لوی بولوله ځای سره یا د کوچنی بولوله ځای سره نیژدی یو ټپ جوړ شواوله هغه څخه سوری جوړ شونو د دغه سوری هم هغه حکم دی کوم چې د بولود ځای دی په دې شرط چې د دغه سوری څخه به هم هغه مرداری راووزی کوم چې د بولوله ځای څخه راووزی دییلگی په توگه (لومړی

(دلوتی بولوله ځای سره نژدی یوسوری جوړشی اوله هغه څخه مرداری راووزی (دوهم) یادکوچنی بولوله ځای سره نژدی یوسوری جوړشی اوله هغه څخه بولی راووزی (درییم) که دلزی بولوپه ځای کښی یوشی واچول شی لکه لرگی یا گوته یا بل شی هغه یی خپله پکښی واچوی یا یی بل پکښی واچوی نوڅه وخت چی هغه دباندی راووزی اودس ماتیرپی (داهغه وخت چی هغه شی لوندوی یعنی په مرداری لړلی وی که دارنگه نه ووییا اودس کول ښه کاردی. محمدرفعت قاسمی غفرله

(څلورم) منی که بیله خونده ووزی اودس ماتیرپی دیلگی په توگه یوکس دروندشی پورته کړی یا له یوپورته ځای څخه راوولیدی اوله تکلیف څخه یی منی بیله خونده ووتلو (دیبله خونده توری ځکه وایی که په خوندسره ووتلویا غسل واجبوی.

(پنځم) دکوموشیانوله کبله چی غسل واجبیرپی لکه حیض نفاس او منی په دغه سره اودس هم ماتیرپی. (علم الفقه مخ ۴۵ لومړی ټوک هدایه مخ ۷ لومړی ټوک شرح نقایه مخ ۹ لومړی ټوک، کبیری مخ ۱۲۴ تفصیل وگوری بهشتی زیورمخ ۱۶ لومړی ټوک اوبخاری شریف مخ ۲۹ ج ۱ او فتاوی دارالعلوم مخ ۴۰ لومړی ټوک)

په اوداسه کښی دیواندام په نه مینځلوکی شک پیداشی نو؟

مسئله: له اوداسه کولو وروسته که دیواندام په نه مینځلو کښی شک پیداشو او هغه اندام معلوم هم نه دی نودی د شک دلری کولو لپاره کینه پښه و مینځی همدارنگه که داوداسه په منځ کښی دیواندام دنه مینځلو شک پیداشی نوپه دغه صورت کی دی اخری اندام و مینځی دیلگی په توگه دبیری پوری دلاس د مینځلو وروسته دغه شک پیداشو نو مخ دی و مینځی او که دپښی د مینځلو په وخت کښی دغه شک پیداشو نو لاس دی و مینځی اوداهغه وخت چی کله شک پیدا

کیرپی او که یوکس ته زیات وخت دغه شک ورپیدا کیدی نو هغه لره په کارده چی ودغه ته خیال نه کوی او خپل اودس دی پوره وبولی.

(علم الفقه مخ ۸۳ لومړی ټوک)

دمظاهرق جدیدپه اول جلد ۴۰۲ مخ باندی یوحديث شریف دی چی دهغه مفهوم یعنی معنی داده چی شیطان داوداسه کولوپه وخت کښی دخلگوپه زړو کښی وسوسی او شکونه پیدا کوی او هغه کس حیران بی عقله جوړوی کله کله داخیال وراچوی چی اوبه وټول ځای ته نه دی رسیدلی او کله یی په دی شک کښی اخته کوی چی داوداسه اندامونه یوځل مینځل شوی دی که دوه ځله او کله یی داشک ورپیدا کوی چی اوبه مرداری وی اوس په نورو اوبوسره اودس وکړه غرض داده چی په بیلابیلو وسوسو او شکونوسره داوبوپه کارولوکی اسراف (زیاتوب) په کوی او اندامونه دسنت طریقی ترحده زیات مینځل کیرپی (حديث) نوځکه حکم شوی دی چی دوسوسی له اوبو څخه ځان وژغوری یعنی داوداسه په وخت کی داوبوپه استعما لولوکی که دارنگه وسوسی رامنځ ته شی نو دغه وباسه اولری یی کوه او اودس په دارنگه توجه سره وکړه چی دشيطان په جال کښی بندنشی اودسنت طریقی څخه زیات هم نشی را. محمدرفعت قاسمی

(په اوداسه کښی دمفصل شک تفصیل په کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه کښی وگوری مخ ۴۵ لومړی ټوک)

له اوداسه څخه وروسته پرچادر اوبه شیندل

مسئله: پرپر توگ یا بل شی باندی دوسوسی په غرض سره اوبه شیندل صحیح دی خودکوم سړی چی دبولود څاڅکوناروغی وی هغه دی اوبه هیڅ کله نه باندی اچوی ځکه داویره ده چی پرتوگ دی مردارشی

که په دغه منځ کښې د بولو خاڅکي راغلي نو پر توگ يقينا ناپاک گزړی. (فتاوی رشیدیه مخ ۲۸۴ لومړی ټوک)

داوداسه اوبه په دسمال یابل شی سره وچول

مسئله: داوداسه او غسل وروسته بدن په دسمال یابل شی سره وچول په قوی او صحیح قول سره روادی (دمخ په وچولو سره په ثواب کښې هیڅ کمی نه راځي) لیکن مستحب دادی چې په وچیدلو کښې دیر زیاتوب و نه کړی بلکه دارنگه دی وچ کړی چې یوڅه اثري پاتی شی که یو وخت په لمن سره وچ کړل شی روادی خو همیشه په لمن سره وچول بزرگانو دغه منحوس عادت بللی دی په حدیث شریف کښې راغلی دی چې د نبی کریم ﷺ یوه جامه وه چې په هغه به یې همیشه داودس اندامونه وچول.

(الجواب المتین مخ ۷۲ آپ کی مسائل مخ ۳۴ ټوک دوهم احسن الفتاوی مخ ۲۵ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۲۱ لومړی ټوک علم الفقه مخ ۸۲ لومړی ټوک کتاب الفقه مخ ۱۹ لومړی ټوک)

مسئله: له او داسه وروسته په دسمال سره لاس مخ وچول روادی او که نه شی وچ هیڅ پروانلری او دا خبره چې د بیري اوبه پر مخکې ایله کیږي و فرشتوته دهغه په پورته کولو کښې تکلیف وی بی بنیاده ده. (فتاوی دارالعلوم مخ ۳۲ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۱ لومړی ټوک)

مسئله: داوداسه اندامونه په یوه جامه سره وچول که تکبر او لویي دښکاره کولو لپاره وی نو مکروه دی او که نه وی مکروه نه دی. (مظاهر حق مخ ۲۰۲ لومړی ټوک)

له او داسه کولو وروسته تحیه الوضوء کول

له حضرت ابوهریره ؓ څخه روایت دی: چې نبی کریم ﷺ یوځل و حضرت بلال ؓ ته وویل: چې ای بلال ماته ستا یو داسی اسلامی

عمل په گوته کړه چې پر هغه باندی و تاته د ثواب تر ټولو عملونو لوی امیددی ځکه چې ما ستاد چپلو او ازیه جنت کښې مخته مخته اور یدلی دی حضرت بلال رضی الله عنه ځواب ورکړی چې ماته په ټولو عملونو کښې زیات امید پر دغه عمل دی چې شپه یا ورځ څه وخت چې اودس وکړم له هغه وروسته د توفیق په اندازه څه لمونځ هر ورو کومه (بخاری او مسلم) له حضرت عقبه بن عامر رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمائل: کوم څوک چې په ښه طریقه اودس وکړی او بیادوه رکعت له لمونځ دارنگه وکړی چې زړه او مخ دواړه یې د لمانځه ولورته متوجه وی یعنی دښکاره او پټ په پوره توجه او عاجزی سره یې وکړی نو د دغه کس لپاره جنت واجبیږي. (الترغیب مخ ۲۴۴)

مسئله: له او داسه کولو وروسته که وخت مکروه نه وی دوه رکعت کول مستحب دی. (شرح نقایه مخ لومړی ټوک)

تیمم څه دی؟

د تیمم د حکم د نازلیدو واقعه د شعبان د میاشتی شپږمه وه چې د الله تعالی یولوی احسان دی او د مسلمانو لپاره یولوی نعمت دی ددی د شروع حال دام المؤمنین حضرت عائشه رضی الله تعالی عنها له بیان څخه معلوم شودادی چې د نبی ﷺ عادت شریفه وو چې څه وخت به یې د سفر اراده کوله نوبه یې د خپلو اوجو مطهراتو نومونه به یې ولیکل دکومی یوی نوم چې به راوختی هغه به یې له ځان سره په سفریوله نبی ﷺ دیو سفر اراده وکړه د خپل عادت په څیر یې نومان ولیکل د حضرت عائشی صدیقی رضی الله تعالی عنها نوم راوخت (د زیاتو علما په اند دغه د غزوه بنی مصطلق سفرو وچي غزوه مریع

هم ورته ويل کيږي) او هغه يې دخپل خان سره په سفر بوتله له سفر څخه په راستنيدو کښي چي څه وخت وځای ذات الجيش ته راوړسيدلو او د ذوالحليفه سره چي ديوغره په نوم صلصل ځای مشهور دی هلته يې واپړول چي مدينه منوره ډيره ځيني ليري وه هلته د حضرت عائشي صديقي رضي الله تعالى عنها اميل وشکيدى نبی کریم ﷺ سره له ټولو خادمانو هلته ودریدل او د څارنې لپاره يې حضرت اسيدبن حضير رضي الله عنه (دادلوی شان انصار صحابی او د نبی کریم ﷺ څخه لس کاله وروسته وفات شو په سلگونو صحابه دده شاگردان دی) او څه صحابه يې وټاکل او اميل نه و پيدا شوي چي د سهار د لمانځه وخت راغلی هلته نيژدې اوبه نه وى صحابه کرام ډيره شک کښي شول چي څنگه بې ځايه بند شوو ځينو خلکو د حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه څخه شکايت وکړی چي وگوره حضرت عائشه رضي الله عنها خلگ په څنگه ځای کښي بند کړل چي داو بونښان هم نشته او د لمانځه وخت راروان دی ابوبکر صديق رضي الله عنه درسول الله ﷺ وځيمي ته ورغلی او و حضرت عائشي صديقي رضي الله عنها ته يې غوصه شروع کړه چي ته هميشه خلگ په پريشانۍ کښي اچوی اوس نبی کریم ﷺ په داسی ځای کی راگيردی چي اوبه نه پيدا کيږي حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه حضرت عائشه رضي الله عنها يوڅه ووهله هم ليکن عائشي صديقي رضي الله عنها ديوې خبرې په ځواب هم څه نه وويل اونه بنوریدلی ده ځکه چي نبی کریم ﷺ ټوله شپه سترې شوی وو او ویده ووپه اميل پسې يې څارنه وکړه خوپيدا يې نکړی اسيدبن حضير او نور صحابه هم په خپلو هڅو کښي

بريالی نه شول او بيرته راغله او ټولو خلگو د مجبوري له کبله هلته بيله او داسه لمونځ وکړی او داميل د پيدا کولو اميديي ختم شودروانيد وارا ده يې وکړه په دغه وخت کښي الله جل جلاله د سورة مائده د دوهمې رکوع اياتونه نازل کړل چي په هغه کښي د تيمم حکم دارنگه بيان شوی دی اَو اِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَوْ عَلَى سَفَرٍ اَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْکُمْ مِّنَ الْغَائِطِ اَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِکُمْ وَاَيْدِيْکُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْکُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلٰکِنْ يُرِيْدُ لِيُطَهِّرْکُمْ وَلِيُنِزِلَ عَلَیْکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْكُرُوْنَ

او که تاسو ناروغه يا تاسوپه سفر کښي ياست او ياراشي يوله تاسو څخه د ضرورت له ځايه يا نژدې شی له يبييانو خپلو سره پس بيا مو اوبه نه کړی پيدا نو قصد وکړی د پاکی زمکی او مسح وکړی پر مخو خپلو باندی اولاسو خپلو باندی له دغه پاکی زمکي الله تعالى دانه غواړی چي پرتاسو تنگی راوولی ليکن الله تعالى دا غواړی چي تاسو پاک کړی او پوره کړی بنيگنی پرتاسو باندی ددی لپاره چي تاسو شکر ادا کړی) نبی کریم ﷺ ډير خوشحاله شو او ويي ويل چي ای عائشي ستا اميل ډير د برکت وودنبی ﷺ له وينا څخه و حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه ته ډيره خوشحالی حاصله شوه او د خوشحالی په حالت کښي دري ځله وويل ای لوری ته ډيره مبارکه او دښه بخت خاونده يې .: اسيدبن حضير رضي الله عنه چي داميل په موندلو کي يې ډيره هڅه کړی وه ويي ويل ای دا بوبکر اولاد داسو د خلگو لومړی برکت نه دی بلکه له دی څخه مخکښي هم ستا سوله وجې الله تعالى پر مسلمانانو باندی احسانونه کړی دی دا الله تعالى په دغه نعمت او احسان سره ټول خلگ

خوشحاله شول او خپلې بستري او کجاوی يې وتړلې څه وخت چې يې د حضرت عائشته د سپريدلو او بښ ولاړ کړ نو اميل تر هغه لاندې وو چې دهغه له امله د حضرت عائشي خوشحالي دوه ځله شوه او وښې کریم ﷺ ته ارام حاصل شو او ټولو خلکو د خدای جل جلاله د مهرباني شکر ادا کړ او بیرته د مدینې منورې ته ستانه شول له دغې ورځې څخه دا بودنه شتون او ناروغی له کبله د تیمم حکم جاری شو او وښې کریم ﷺ وویل: الصعیب الطیب طهور المسلم وان لم یجد الماء عشرین فاذا وجد الماء فلیمس به ا یعنی که یو مسلمان ته لس کاله اوبه نشي حاصلې نو د دغه سړي ته په پاکو خاورو تیمم وهل په کاردی اود دغه تیمم کافی هم دی بیا څه وخت چې اوبه پیداشي نو په هغه سره دی اودس یا غسل وکړي د تیمم د حکم د نازلیدلو په وخت کښي صحابه ټوله د نبی کریم ﷺ سره نه وو نو ځکه دغه حکم په کرار کرار سره وځلگوته معلوم شو او ځینی وخت دغه خبرتیا له کبله خلک د سختی سره مخامخ کیدو خپله نبی کریم ﷺ او صحابه وو وځلگوته د تیمم د احکامو خبرتیا ورکوله اود وخت په پیداکیدو سره یې د مفصل حکمونو تعلیم کاوو.

د تیمم په هکله یو څو روایات

(۱) روایت: یو وخت نبی کریم ﷺ په سفر کې وو د لمانځه څخه دخلا صید وروسته یې یو سړی ولیدی چې په لمانځه کښي نه وو شریک اود ټولو څخه بیل ناست وو نبی ﷺ وویل چې څه وجه ده چې تاله ټولو خلکو سره یوځای لمونځ نه وکړ هغه وویل پر ما غسل فرض شوی دی او اوبه مې نه کړې پیداله دغه امله لمونځ نشم کولای (دغه سړی

دخیال کوی چې تیمم یوازې داوداسه پرځای دریدلای شي اود غسل لپاره تیمم نه صحیح کیږي. نبی کریم ﷺ ورته وویل چې په پاکو خاورو سره تیمم ووهه هغه کافی دی. (بخاری او مسلم)

(۲) روایت: یو وخت صحابه د جهاد په غرض په سفر کښي وو په دوی کی دیوه صحابی په سر کښي د دښمنانو له لوري څخه ډبره ولگیده چې سړي مات شو د غسل حاجت یې پیداشو نو یې د مجاهدینو ملگرو څخه پوښتنه وکړه چې په دغه حالت کښي تیمم روادی کنه؟ هغو وویل: چې که ته غسل کولای شي بیا زموږ په خیال ستا لپاره تیمم روانه دی (د دوی ته مسئله معلومه نه وه چې که د ناروغی د زیاتیدو ویره وه بیا تیمم روادی که څه هم اوس پر غسل او اودس کولو باندي قادر و) هغو خلکو پر احکامو شرعی باندي ځان قربانولو عبادت او پاکي یې په ټول ژوند کښي ښه بلله په دغه حالت کښي یې غسل وکړي اولمونځ یې ادا کړي داوبوله کبله یې تپ خرابي شو اود دغه دالله ﷻ مخلص او ځان قربانونکی صحابی له دنیا څخه یې کوچ وکړ د جنت فردوس په ځایو کښي یې ځای ونيوی پاته صحابه چې څه وخت و مدینې منورې ته بیرته راغلل اود نبی کریم ﷺ په خدمت کښي حاضر شول او حال یې ورته ووايو نو نبی کریم ﷺ وویل خدای دی یې هغوته وروښيي هغودغه بیچاره مرکړی (یعنی دغه خلکو غلطه مسئله وروښودله چې دهغه د مرگ ذریعه وگرزیده.

(۳) روایت دادی: چې د صحابه کرامو څخه دوه صحابه په سفر کښي وو اوبه یې نه کړې پیدانود او او تیمم وواهو لمونځ یې وکړی لیکن د لمانځه د وخت له وتلو څخه مخکې اوبه پیداشوی یوه صحابی اودس

وکړی لمونځ يي راوگرزاوی دوهم صحابی لمونځ نه راوگرزاو و و خه وخت چي نبی کریم ﷺ ته ورسیدل حال يي ورته بیان کړ کوم صحابی چي لمونځ دوهم ځل نه وو کړی نبی کریم ﷺ هغه ته وویل چي تا پرطریقه مسنونه او پر قاعده شرعيه عمل کړی دی اولومړی لمونځ کافی کيږي او دوهم صحابی ته يي وویل چي وتاته دراگرزونی ثواب درکول شو (ځکه چي دوهم ځل لمونځ په نفلو کښي شمار شو د هغه ثواب هم حاصل شو.

(۴) روایت د تیمم د حکم د حاصلیدو وروسته حضرت عمر فاروق او عمار رضی الله عنهما په یوسف رتللی و و اتفاقاً د دواړو صحابه وود غسل حاجت پیدا شو د زمانې شروع وه د تیمم مفصل احکام نه وو معلوم نو ځکه عمار رضی الله عنه په خاورو کښي ښه ورغړیدي تیمم يي وکړی یعنی د غسل پرځای يي د ټوله بدن تیمم وکړی اولمونځ يي وکړی. حضرت عمر ؓ دا خیال وکړی چي تیمم یوازي داوداسه پر ځای دريږي د غسل لپاره روانه دی نو لمونځ يي نه وکړی بیرته ونښي کریم ﷺ ته راغلو او د نبی کریم ﷺ په خدمت کی حاضر شول او عرض يي وکړ نو نبی کریم ﷺ پر زمکه دواړه لاسونه ووهل او پر مړوندويي یوڅه اندازه وگرزول اشاره وکړه چي بس همدومره کافی ده یعنی څومره چي داودس تیمم دی هم دومره د غسل تیمم دی په زمکه کی درغړیدو حاجت نشته. (طهور المسلمین مخ له ۴ تر ۲۰ پوري تالیف حضرت مولانا اصغر حسین میان صاحب سورة مائده پاړه ۴ تفصیل وگوري بخاري مخ ۴۸ لومړی ټوک مسلم مخ ۱۶۰ لومړی ټوک مظاهرحق مخ ۴۸ لومړی ټوک)

د تیمم معنی

د تیمم لغوی معنی قصد کول دی او په اصطلاح د شرع کښي ددی مطلب دادی: چي دپاکي حاصلولو په نیت سره دپاکي خاوري پا هغه شی چي دخاورو پرځای دريږي (ډبره چینه اونور شيان) قصد کول اودغه پاکي خاوري پرمخ اولاسول کول اوددی صورت دارنگه دی چي دواړه لاسونه دی پرپاکه خاوره یا بل شی ووهي او یوځای دی يي کړی او ییادی دواړه لاسونه پورته کړی او ټک دی وهی یعنی خاوري دی ځنی لری کړی او وروسته دی پرمخ باندی اوتریریر یو پوری دی کش کړی تیمم په اصل کښي هغه وخت داودس یا غسل پرځای دريږي چي اوبه نه وی یا خواوبه وی پر استعمالو لویي قادر نه وی او دخداي جل جلاله له هغو غټو نعمتونو څخه یو نعمت دی چي په خپل کرم اوفضل سره يي یوازي پرامت محمدی ﷺ باندی کړی دی په تیرو شوو امتوکي دغه تیمم مشروع نه وو اود تیمم لپاره چي پرپاکو خاورو یا بل شی باندی لاسونه وهل کيږي وهغه ته ضرب ویل کيږي. (مظاهرحق مخ ۴۷۰ لومړی ټوک)

تیمم په امت محمدیه پوري خاص کړل شوی دی

نبی کریم ﷺ وویل چي موږ ته د تیرو شوو امتونو پر ځلگو باندی په خاص ډول د درو شيانو په ذریعه فضیلت را کول شوی دی.

(۱) زموږ (دلماڅه یا جهاد) صفونه د ملائکوپه ډول گرزول شوی دی، یعنی لکه څنگه چي ملائکوته په صف کې عبادت کولو باندی ډیر زیات نژدیکت او بزړگي حاصلیږي دغه رنگه موږ ته هم حاصلیږي.

(۲) زموږ لپاره د ټولې زمکي مخ د لمانځه ځای جوړ کړل شوی دی.

(۳) ددي زمکې خاوره زموږ لپاره پاکوونکي گرزول شوی ده په هغه صورت کي چې زموږ سره اوبه نه وي. (مسلم)

تشریح: ددرو شيانوپه وسيله يعنی په تيرو امتونو کي دلمونځ کولو لپاره دجماعت اوصف جوړولو پابندی لازمه نه وه، هغوی چې به څنگه غوښت هغسی به ئي لمونځونه کول دهغوی لمونځ ددوی له ځانگړو ځايونو (کنائس، بيع) پرته په کوم بل ځای کي کول روانه وو، اونه هغوی ته دتيمم سهولت ورکول شوی و، او دغه (محمدي) امت ته پر تيرو امتونو چي دکومو شيانوپه وسيله ځان ته يوشان اوپورته والی ورکړل شوی دی له هغوی څخه په ځانگړي توگه دغه درې شيان هم دی چې مسلمانانوته دصف جوړولو اوپه جماعت سره لمونځ کولو حکم وشو، او پردي يي دملائکوپه څيرا جراو ثواب موندلوپه هيله کړو، مسلمانانوته سهولت ورکول شوی دی پر ټوله ځکه چې هر چيري وي (پر پاک ځای) لمونځ وکړي هلته ددوي لمونځ کول روا کيږي، او مسلمانانوته ددې اجازه شوي ده چې داوبو موندنه لوياد اوبوله استعماله دمعدوريديوپه صورت تيمم ووهي. (مظاهر حق جديص ۴۷۱ج۱)

مسئله: که تر ديري مودی اوبه پيدانه شوی نو پاکه خاوره به هم هغسی داوبو قائم مقام وي. (منهزم حديث مظاهر حق ص ۴۷۴ج۱، کتاب الفقه ص ۲۶۵ج۱، احسن الفتاوى ص ۲۴۶ج۲)

که اوبه پيدانه شي نو تيمم ولي؟

پوښتنه: داوبونه موندلوپه صورت کي دتيمم حکم کيږي په دي کي څه مصلحت دی؟

ځواب: زموږ لپاره تر ټولو غټ مصلحت هم دغه دی چې دالله تعالی حکم دی، اودالهی رضاوسيله ده، داغسی قران کریم ددي دمصلحتونو پر لور اشاره هم کړي ده ځکه الله تعالی فرمایي: **اللَّهُ** غواړي چي تاسوپه تنگي کي وانه چوی بلکه هغه داغواړی چي تاسوپاک کړي اوپرتاسو خپل نعمت پوره کړي. (سورة مائده: پ ۷)

له دې آيت شريف څخه معلومه شوه: چي الله تعالی داوبو دنيستی په وخت خاوره پاکوونکي گرزولی ده، لکه څرنگه چې اوبه دانسان بدن پاکوی همدارنگه داوبودنه قدرت په وخت خاوره همداسی پاکوونکي ده، خاوره پاکه ده اودځينو شيانو لپاره داوبوپه څيرمطهر (پاکوونکي) هم ده مثلاً: دڅرمنی موزه، توره، شیشه اونور اونجاست چي پر ځمکه ولويږي خاوري شي هغه هم پاکيږي، اودغه رنگه پر لاسونو او مخ دخاوروپه مېسلوکي پوره عجز هم، کوم چي له گناهونو دمعا فی غوښتلو غوره صورت دی، گوکي خاوره ظاهري اوباطنی دواړه ډوله نجاست ليري کوی، نو ځکه دمجبوريت پر مهال دی داوبو قائم مقام داسی شی وکارول شی چي تراوبوزيات اسانه پيدا کيږي، نو دځمکي داسی کيدل ښکاره دی ځکه چي هر ځای شته، لهداخاوره دانسان اصل دی او خپل اصل ته په مراجعه کولوله گناهونو او خرابيو خوندي کيدل دی. (آپ کی مسائل ص ۶۲ج۳)

که نه داوداسه او غسل لپاره اوبه وي اونه دتيمم لپاره خاوره

مسئله: څوک چي داودس او غسل لپاره اوبه پيدانه کړی اونه دتيمم لپاره خاوره اونور هغه ته په فقه کي [فاقد الطهورين] وايي يعنی داسی شخص چې ورسره له پاکوونکو دوو شيانو يوشی هم نه وي، نه

اوبه نه خاوره، پرداسی چالازم دی چې بيله اوداسه اوبيله تيممه رکوع سجده وکړی لمونځ اداکړی اوبياچي کله پراو بوي خاوره قادرشي په اودس يا تيمم دی دالمونځ بيا اداکړی، مثلاً: يو څوک داسی تړل شوی وی چې لاس نه شی بنورولای، ياداسی ناروغ وی چې نه شي بنوریدلای او څوک تيمم ورو هونکی هم نه وی، (پاڼه دي ډول يوبل مجبوريت لري) نو په دی ډول ټولو صورتو کي چي کله داوبو يا خاوري هيله نشی پاتی نولازم دی چې بيله اوداسه او تيممه په رکوع او سجده فرض لمونځ اداکړی خو په دی کې دی قرأت اونوره شيخ نه وائي، اوبياچي کله اوبه پيدا کړی يا دتيمم شيان پيدا کړی نو اوس يا تيمم دی ووهی دالمونځ دی دوهم ځل اداکړی. (طهور المسلمين ص ۳۳ زميان صاحب، فتاوی رشديه ص ۲۸۵ ج ۱)

مسئله: څوک چې داوبو او خاوري دواړو پر استعمال قادر نه وی که داوبو او خاوري دنه شتون په وجه ياد ناروغۍ په وجه وی نوهغه دی بيله طهارته لمونځ وکړی، کله چي قادرشی نو په پاکی دي راوگرزوي (علم الفقه ص ۱۰۵ ج ۱، هدايه ص ۲۶ ج ۱، کشف الاسرار ص ۲۳ ج ۲)

تيمم داوداسه او غسل خليفه گرزو لولوچه

(۱) دالله تعالی هم داسی عادت جاری دی، چې دبندگانولپاره چي کوم شيان ستونزمن وی، هغه پردوي آسانوی، اوداسا تياتر ټولو غوره صورت دادي: چي دکوم کار په کولو کي تکليف او پريشانی وی هغه ورځینی ساقط کړی، دهغه بدل ورکړل شي، ترڅوپه دې بدل ددوي زړونه پرځای وي، اودکوم شي چي دوی بې پايه اهتمام کوي ناڅاپه دهغه په پريښودلو کله چي بدل يي نه وائي ددوي زړونه متردد

او پريشانه نه وی اودپاکي پريښودلو عاديان نشی، ځکه الله تعالی داپتيا پروخت تيمم داودس او غسل خليفه (نائب) وگرزو او اودپاکي له ټولگي څخه تيمم هم دمشابهت په وجه يو ډول پاکي وگرزول شو. (المصالح العقليه ص ۲۸)

(۲) په خاوره او اوبو دپاکۍ مشروع کيدل دمستقيم فطرت اوسليم عقل په موافقت دی.

(۳) الله تعالی داوبو او خاوري ترمنځ قدرتاً اوشرعاً اخوت (ورورگلو ي) واچوله، ځکه دادواړه دپاکي لپاره راغونډ شول، وجه داده چي آدم ﷺ اودهغوی اولاد الله تعالی له دې څخه پيدا کړی دی، ځواکي زموږ مور او پلار اوددوي داو لاد لپاره خاوره او اوبه دمور او پلار په څير دی. (المصالح العقليه ص ۱۶)

له خاوري څخه دتيمم دځانگړتيا وجه

پوښتنه: تيمم په يوه وجه دعقل په خلاف دی ځکه چي خاوري پخپله ککړي دی هغه مرداري او څيري نه ليري کوی اونه بدن اوجامی پاکولای شی؟

ځواب: الله تعالی ددي عالم هرشی له خاوري پيدا کړی دی، زموږ دپيل کيدو اصل همدغه دوه شيان دی چي ورڅخه زموږ وده، زموږ تقويه او غذاوی، دکوم چي موږ مشاهده کوو، نوکله چي الله تعالی دغه خاوره او اوبه زموږ دودې اوتقويې اوغذاء اسباب وگرزول، نو زموږ دپاکيدو لپاره او په عبادت کي دمرستی اخيستولپاره هم ددوي وضع وکړه، وجه داده: چي خاوره هغه اصل شی دی، چي ورڅخه دانسان اونورو پيدائش شوی دی، او اوبه دهرشی دژوند

باعث دی، لنډه داچې: ددې عالم دټولو شيانو دپیدا کیدو اصل همدغه دوه شیان دي خاوره او اوبه چې ورڅخه الله تعالی دا عالم مرکب کړی دی، نو کله چې زموږ اولنی پیدایش او تقویه او وده له خاورو او اوبو شوی ده نو د جسماني او روحاني پاکۍ لپاره هم همدغه الله تعالی وگړزول.

(۲) عادتاً د مردارۍ او گندگۍ لیر کول وړاج په اوبو ډیر دی او کله چې د ناروغۍ په حالت کې او د اوبو نه موندلو عذر شي (د ناروغۍ په حالت کې دا بودنشتوالی په وجه عذر ورپېښ شي) نو د پاکۍ لپاره داوبو دوهم ملگری او همزولی یعنی خاوره د کوم بل شي په نسبت مقررول زیات مناسب دی.

(۳) د تیمم لپاره ځمکه په دې وجه ځانگړې کړل شوه چې ځمکه یو ځای هم نیستی نه وی نو داسې شي ددې وړ کیدای شي چې ورڅخه دخلکو مشکل لیري شي.

(۴) مخ په خاورو ککړول د نفس پر ماتولو او خاکساري باندې دلالت کوي او داسې والله تعالی ته ډیر خوښ دی، نو د تیمم لپاره د خاورو په استعمالولو کې دغه خاکساري او عاجزی موندله کیږي، او د ذلت شان دغوی غوښتلو لپاره زیات مناسب دی، همدغه وجه ده چې په سجده کولو کې خپل مخ له خاورو نه ساتل خوښ او مستحب گرزول شوی دی (المصالح العقلیه ص ۳۰)

تیمم وهل هم د الله تعالی فرمان دی

مسئله: ځینی ناروغه دا کوتاهی کوی چې سره له دې چې اودس هیڅ زیان نه رسوی بیا هم تیمم وهي، کله ناکله بیا پوښتنی ته راغلی

یا نور خواخوږي ښاغلی ناروغه له اودس کولو څخه منع کوی او وائي: چې محترمه! په شریعت کې اسانۍ ده تیمم ووهه، دا ډیره ناپوهی ده ترڅو اودس کول زیانمن نه وی تیمم وهل جائز نه دی.

مسئله: ځینی دا غلطی اوبې احتیاطی کوی چې که پردوی هر ډول مصیبت تیرېږي او که هر څومره ناروغی زیاتېږي مړه شي خو تیمم نه وهي، اودس کوی، داغلو ده او ډیر دی شاته د الله تعالی ورکړی سهولت نه قبلول دی، کوم چې سخته گستاخی ده اوبې ادبې ده، ځکه لکه څنگه چې اودس کول د الله تعالی حکم دی تیمم وهل هم دهغه حکم دی، د بنده کار د حکم منل دی نه د زړه غوښتنه او پاکۍ ته کتل دی، بندگي خود همدې نوم دی: چې کوم وخت کوم حکم وشي په ځان اوزرې ئې اطاعت وکړي. (اغلاط العوام از مولانا تها نوي ص ۱۹۷)

په تیمم کې وهم ته اعتبار نشته

پوښتنه: که غسل واجب شي اود مرض زیاتیدو یا ناروغه کیدو اندېښنه وي نو آیا په دې صورت کې تیمم کیدای شي؟

خواب: صرف وهم ته، اعتبار نشته که د چاپه رشتیا داسې حالت وي چې دي که په تودو اوبو هم ولا مې نو ناروغي زیاتېږي یا د ناروغه کیدو غالب گمان وي نو ده ته د غسل پرځای د تیمم اجازه شته او د غسل هم هغه تیمم دی کوم چې داوداسه لپاره کیږي.

مسئله: د تیمم اجازه یواځې په هغه صورت کې ده چې داوبو پر کارولو قدرت نه وي، کوم سړی چې اوبه کارولای شي دهغه تیمم جائز نه دی نه دهغه لمونځ صحیح کیږي او داوبو پر استعمال د قدرت نه

په سفرکي پېښېږي، نوکه اوبه يوميل ليري وي يا څاه خوشته خوله څاه څخه داوبو راکښلوکوم صورت نشته. ياپراوبوکوم ځناوړوي، ياپراوبود دښمن و لکه وي اودهغه دويري په جه تراوورسيدل شوني نه وي نوپه دغوټولو صورتوکي گواکي دي سپري ته اوبه حاصلې نه دي، اودې په تيمامه لمونځ کولای شي.

دوهم صورت دادي: چي اوبه خوشته خودې پخپله ناروغه دي اوپه اودس ياغسل کولوورته دمرگ يادکوم غړي دتلفيدو (له منځه تلو) ياپه ناروغۍ کي دزيادت يااوږدوالي اندېښنه ده پاپخپله له اودس ياغسل کولوڅخه معذوردې اوکوم بل څوک اودس ياغسل ور کوونکي نشته نوداسي شخص تيمم کولای شي. (آپکي مسائل ج ۳ ص ۶۳) مسئله: دناروغي په حالت يادناروغۍ له ويري تيمم روا دی، کله چي په سړواوبولمبولياودس کولوکي دمرگ ياناروغي ويره وي نوتيمم روا دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۳ لومړۍ ټوک، دردالمختار لومړۍ ټوک ص ۲۱۴ ج ۱ باب التيمم په حواله)

دتيمم حکم دټولو لپاره يودی

مسئله: داختر دلمانځه لپاره تيمم هغه مهال جائز دی: کله چي داختر دلمانځه دفوت کيدو ويره وي، دغه رنگه که دی اودس کوی نوامام به لمونځ پوره کړي يابه لمر ترسرواوړي، اوداختراندولمانځه وخت به تير شي (خوکه داختر دلمانځه دکومې برخې دموندلو هيله وه يابل ځای په لمانځه کي دبرخې اخيستوايميدو نو اودس به کوي تيمم روانه دی.

رفت

مسئله: دبناء پر مهال هم تيمم روا دی دامعنی چي دجنازي يااختر لمونځ يې په اوداسه پيل کړي وي، په منع کي اودس مات شي، اوس

داویره وی چي که اودس کوی نولمونځ ورڅخه تيرېږي نوپه دې صورت کي په تيمم وهلوبناء کول يعنی په لمانځه کي ورشامليدل روا دی.

مسئله: اوپه دې کي هيڅ توپير نشته چي بنا کوونکي امام وي اوکه مقتدی يعنی کله چي دجنازي يااختر دلمانځه دتيريدو ويره وي نوکه امام وي هم تيمم وهلاي شي اوکه مقتدی وي هم.

ځکه دتيمم درواوالي وجه دلمانځه دتيريدو وجه ده چي کوم بدل يعنی قضاء يې نشته، کله چي دتيمم دجواز دلمانځه دتيريدو وجه ده نود لمر اوسپوږمۍ دتندرنيو لودل مانځه لپاره، دمؤکدوستو لپاره هغه که دسهار وي اوکه نه وي، اويواځي دهمدغوستو تيريدو ويره وي دسهار دفرضو فاتيدو ويره نه وي، نوپه دې ټولو صورتوکي تيمم جائز دی يعنی کله چي داویره وي چي داوداسه لپاره اوبوته رسېږم لمربه له تندره خلاص شي يادماپښين اوماښام تر فرضواداکولو وروسته دچاودس مات شو اوپه اوبوسره اودس کولوکی ورته داویره وه چي په اودس کولوبه وخت ووزي نودده لپاره په تيمم سنت کول روا دی.

اوله فرضوپرته دسهار دستودقضا کيدو صورت دادي: چي اوبه تريوه ميل لږ ليري وي نو خادم يابل څوک يې اوبوراوړلوته ليرلي وي خودده يقين ياغالب گمان داوي چي خادم اوبه رارسوي نوپه صرف داودس کولو اوپه مشکل سره دفرضواداکولو وخت پاته وي، نودداسي سپري لپاره جائز ده چي تيمم ووهی دسهار سنت اداکړي، اوبياچي کله اوبه ورته راوړي، نوسمدستی دی اودس وکړي اوفرض لمونځ دی اداکړي

دسهار دستتو قضا کیدو د ویري شرط ځکه دي چي که ویره داوي چي له فرضو سره به سنت هم پاتي شي، نو بيا تيمم کول روانه دی، په دي وجه چي کله دواړه قضاشي نو هغه وخت د فرضو له قضا سره دسهار دستتو کول هم صحيح دی. (کشف الاستار ج ۲)

مسئله: د ویدیدو پرخت، دسلا، د خواب په وخت داوبو باوجود تيمم وهل جائز دی که څه هم په دغه تيمم لمونځ کول جائز نه دی، ځکه چي د لمانځه لپاره تيمم هغه وخت جائزوی کله چي اوبه ونه موندل شي ياپه کومه وجه داوبو پر کارولو قدرت نلري، دهغو تولو اعمالو لپاره تيمم کول جائز دی چي ورته طهارت شرط نه وی.

مسئله: مسجد ته دور ننوتلو او په مسجد کي د ویدیدو لپاره تيمم وهل جائز دی. (کشف الاستار ص ۱۶ ج ۲)

مسئله: د جمعې لمانځه، دوخت لمانځه او د ترو قضا کیدو په صورت کي تيمم نشي وهلاي ځکه چي د دغو لمونځو بدل د قضا په صورت کي وجود لري. (کشف الاستار ص ۷۱ ج ۲)

تيمم له گهالي اوسستې سره اړه نه لري

مسئله: په معمولي ناروغۍ لکه زکام، تبه او نورو کي تر څو د ناروغۍ زياتيدو اندېښنه نه وي تيمم جائز نه دی، که تودی اوبه زيان نه رسوي او موندل کيدای شي هم نو تيمم جائز نه دی.

مسئله: که خاما خواهمي شو چي ناروغ به شم يابه ناروغي زياته شي خونه په دې ډول ناروغه کيدو عادت شته اونه په عامه توگه ددې خبري ورته تجربه شته نه معتبر طبيب ورته اوبه زيانمنی بنيئ نو تيمم جائز نه دی که په بدن کي توان وي او اوبه ورته تاوان نه کوي

خود کاهلی اوسستې په وجه واودس کولو ته ئي زړه نه کيږي نو تيمم جائز نه دی

مسئله: که يواځي پر لاسونو يا صرف پر پښو زخم وي نو تيمم جائز نه دی د تپ پر برخه دی مسح وکړي نور غړی دی و منځی اودس دی وکړي، که داوبونه موندلو په وجه ئي تيمم وهلی وو، تردې وروسته په داسی ناروغي اخته شو چي پکي اوبه ورته زيان رسوي خواوبه ئي وموندلی نو اوس په هغه مخکي تيمم لمونځ جائز نه دی په اوبو موندلو هغه مات شو اوس دی د ناروغي د عذر له مله دوهم حل

تيمم ووهي. (طهور السليين ص ۱۶)

په سرو هيوادونو کي د تيمم حکم

پوښتنه: چيري چي واوره ډيره کيږي او يخ هم زيات وي هوا هم ډيره تيزه چليږي په اودس کولو کي سخت تکليف وي تردي چي پښي لاسونه څو ساعته يومخ کار پرېږدي په داسی حالت کي په تيمم يا مسح لمونځ روا کيږي کنه؟

خواب: که چيري شاذ او نادر داسی صورت وي چي په اودس کولود هلاکت يا ناروغي ويره غالبه وي او د تودو او بو نظم هم نه وي نه داسی کوم ټوکړ اورخت وي چي په هغه کي ځان تود کړي په داسی صورت کي تيمم جائز دی کنه جائز نه دی او د پښو منځلو په بدل کي

دموزو مسح کيدای شي. (امداد الفتاوي ص ۷۴ لومړی ټوک)

(د تفصيل لپاره دا حقيرل کتاب دموزو مسئلې وگورئ) رفعت

د تيمم د وجوب شرطونه

(۱) اسلام پر کافر باندی تيمم واجب نه دی.

(۲) بلوغ پر نابالغ باندی تیمم واجب نه دی.

(۳) عقل پر لیونی باندی تیمم واجب نه دی.

(۴) داوداسه یا غسل ارتیا کوم څوک چي اودس یا غسل ته اړتیا نه لري یعنی پاک وی پر هغه باندی تیمم واجب نه دی.

(۵) په کوم شیانوحي تیمم جائز دی دهغوي پر کارولو باندی قدرت درلودل څوک چي ددغو شیانو پر استعمال باندی قادر نه وی پر هغه باندی تیمم واجب نه دی.

(۶) دلمانځه دوخت تنگیدل، دوخت په پیل کي تیمم واجب نه دی.

(۷) دلمانځه دومره وخت موندل چي پکي په تیمامه دلمانځه کولو گنجایش وی، که څوک دومره وخت نشي موندلای نو پر هغه تیمم واجب نه دی.

(علم الفقه ص ۱۰۲ المومري ټوک، کتاب الفقه ص ۲۳۹ المومري ټوک، ظهور المسلمین ص ۸)

د تیمم د صحت شرطونه

(۱) اسلام، د کافر تیمم صحیح نه دی یعنی د کفر د حالت په تیمم تر اسلام قبلولو وروسته لمونځ جائز نه دی، هو دا اسلام قبلولو وروسته چي کوم غسل مستحب دی که دهغه په بدل تیمم ووهی نوده ته د مستحب ادا کولو ثواب ورکول کیږي.

(۲) د تیمم نیت کول د کومې بې اودسې له امله چي تیمم ووهل شي یا له هغې څخه د پاکي نیت وشي، یاد کوم شی لپاره چي تیمم ووهل شي دهغه نیت وي مثلاً: که د جنازې دلمانځه لپاره تیمم ووهل شي یا د قرآن کریم د تلاوت لپاره تیمم ووهل شي نو ددې نیت دی وکي خو لمونځ په هغه تیمم صحیح کیږي چي له بې اودسې څخه د پاکي نیت

پکي شوی وی، یاد کوم داسی مقصودی عبادت نیت وشي کوم چي بيله پاکي نشي کیدای مقصودي عبادت هغه عبادت دی: چي مشروع کیدل شي یواځې د ثواب اود الله ﷻ درضا لپاره وی، د کوم بل عبادت داداینی لپاره نه وی مشروع شوی، لکه لمونځ د قرآن تلاوت اونور... په خلاف دهغه اودس چي د قرآن کریم د مسحې، مسجد ته د دخول په نیت وي ځکه په دی کي یواځې د ثواب نیت نه وی، بلکه دنورو عبادتونو د اینه هم په نظر کي وي، یعنی دلمانځه په تیمم خو قرآن کریم مسح کولای شي، خود قرآن کریم اونور و مسح کولو لپاره په تیمم باندی لمونځ نشي ادا کولای.

(۳) د ټول مخ اود واپړولاسونو پوره مسح کول.

(۴) پریدن د داسی شی نه کیدل چي مسح ته خنډوی مثلاً: روغن، وازگه، موم او انگشتري.

(۵) په پوره د واپړولاسونو یا دهغوي په زیاتره برخه مسح کول.

(۶) په کومو شیانو چي غټه یا وره بې اودسې راځي د تیمم پروخت دهغوي نیستی، که کومه حائضه میرمن تیمم ووهی نو صحیح نه دی، او که د داسی عبادت لپاره تیمم ووهل شي کوم چي بيله پاکي نشي کیدای لکه لمونځ د قرآن تلاوت اونور نو دهغه لپاره داوبوله کارولو معذوریدل هم شرط دی. (علم الفقه ص ۱۰۳ المومري ټوک)

د تیمم سنت طریقه

مسئله: د تیمم طریقه داده: چي بسم الله الرحمن الرحيم وایي، اونیت وکړي خپل دواړه لاسونه پرداسی خاوره چي مرداری ورته نه وی رسیدلی یا مرداری په پریمنځلوليږي شیوی وی خپل دواړه لاسونه ورغو

لخواو غوروي (بنه دی و غوروي) و دي وهي اوسره و دي منبي وروسته دی دواړه لاسونه راپورته کړي و دي څنډي بيادی پوره دواړه لاسونه پر خپل ټول مخ راتیر کړي په داسی ډول چي هيڅ ځای داسی پاتې نشي چي لاس وروڼه رسيږي بيادی دغه رنگه دواړه لاسونه پر خاوره ووهی سره و دي موبني اوبيادی خاوری ځینی و څنډي اودکين لاس درې گوتې دی پرته دشهادت اوبتي گوتی د بني لاس دگوتو پرسرو نو دشا پر خوا کښيږدی تر ږيریودی راکش کړی دارنگه چي دکين لاس ور غوي هم ورسره ولگوي ، او تر ږيریو مسح هم وشي بيادي پاتې گوتې اود لاس ور غوي پر دابل طرف کښيږدي تر گوتو دي راکش کړی ، دغه رنگه دی دکين لاس مسحه هم وکړي داودس او غسل دتيمم ددواړو همدغه طريقه ده اويوتيمم ددواړو لپاره کفایت کوی که ددواړو نيت وشي . (علم الفقہ ص ۱۰۶ لومړی ټوک ، منيه ص ۲۹ ، شامی ص ۲۶۴ لومړي ټوک ، هدايه ص ۶۲ لومړی ټوک ، کبيري ص ۶۴ و ظهور المسلمين ص ۲۲ ، مظاهر حق ص ۴۷۹ ج ۱ ، شرح تقايه ص ۲۶ ج ۱)

دتيمم فرائض او واجبات

- (۱) دتيمم وهل و پروخت نيت فرض دی .
- (۲) پر خاوره ياد خاوری له قسم څخه پر کوم بل شي دوه ځله لاسونه وهل
- (۳) ټول مخ ددواړو لاسونو په زياتره برخه منبل فرض دی .
- (۴) له غړيو څخه دداسی شي ليري کول فرض دی چې دهغه له امله خاوره بدن تمه رسيږي لکه تيل ، وازگه او نور...
- (۵) دتنګي انگشتری ، تنګ ساعت ، اوبنګړيو ايستل واجب دی .
- (۶) که په کوم دليل داوبونژدی والی معلوم شي نو دهغه په پلټنه کي سل ګامه پخپله تلل يا څوک ليرېدل واجب دی

(۷) که دچاسره اوبه وی اودهغه دورکولو هيله وي نوله هغه څخه غوښتل واجب دی . (علم الفقہ ص ۱۰۶ ، مظاهر حق ص ۵۸ لومړي ټوک)

دتيمم سنت او مستحبات

- (۱) دتيمم په پيل کي بسم الله ويل سنت دی .
- (۲) په هغه ترتيب تيمم وهل سنت دی په کوم ترتيب چي رسول الله ﷺ ويلي دی يعنی لومړی دمخ مسح بياد دواړو لاسونو .
- (۳) پرپاکه خاوره دورغويولاندي خوا منبل سنت دی نه دهغوی شاه .
- (۴) تر منبلو وروسته ددواړو لاسونو څنډل سنت دی .
- (۵) پر خاوره دلاس وهل و پروخت دگوتو خلاصول سنت دی تر څو خاوره دننه ورشي .
- (۶) لږ تر لږه په دريو گوتو مسح کول سنت دی .
- (۷) لومړی د بني طرف مسح او بيا دکين طرف مسح سنت دی .
- (۸) په خاوره تيمم وهل سنت دی نه دهغې په جنس سره .
- (۹) تر مخ وروسته دږيري خللول سنت دی .
- (۱۰) ديوه اندام تر مسح وروسته بيله دريدو ددوهم اندام مسح کول مستحب دی .
- (۱۱) دمسخې هم هغه ځانګړی طريقه مستحب ده کومه چې دتيمم په طريقه کې وليکل شوه
- (۱۲) دچاچي دوخت په اخير کې داوبومندولويقين يا غالب گمان وی دهغه لپاره دلما نځه تراخيږي وخته انتظار کول مستحب دی . دمثال په ډول له شاه څخه داوبوراکښلو کوم شي نه وی اويقين يا غالب گمان يي داوي چې دوخت په اخير کي به رسی يا سلواغه پيداشي ، ياکوم

شخص په اورگاډي کي سپوروی او په يقين سره ورته معلومه وی چې دوخت په اخير کي به ريل گاډی داسی تم ځای ته ورسېږي چې او به به پيداشي. (علم الفقه ص ۱۰۷ ج ۱، کتاب الفقه ص ۵۹ ج ۱، کشف الاسرار ص ۵ ج ۲)

داوبوله کارولو دمعدورت صورتونه

(۱) دومره او به چې اودس يا غسل ورباندی کيږي هلته نه وی بلکه ديوه ميل (يو کيلومتر ۶۱۰ متره) يا تريوه ميل زيات واټن وی.

(۲) او به موجودی وي خوامانت يا غضب شوی وی.

(۳) او به تر عام قيمت زياتی گرانی وی.

(۴) داوبو قيمت ورسره نه ويو او به که په قرض موندلای شی او که ئی نه شی موندلای او د قرض اخيستلو په صورت کي پردی قادروی او که نه وی. (مراقی الفلاح) البته که دی مالداروی او د يوې معلومې مدې په ټاکلو ئي قرض موندلای شوای نو قرض اخيستل په کار دی.

(۵) داوبو په استعمال دکومی ناروغي پيدا کيدو يا زياتيدو ويره وی، يا داوبو په استعمال کی دروغتيا ځنډ راځي.

(۶) دومره زيات يخ وی چې داوبو په استعمال کی دکوم غړی دضیاع يا کومې ناروغی پيدا کيدو ويره وي او تودی او به نشي پيدا کولای.

(۷) دکوم دښمن يا ځناو ويره وی مثلاً او به په داسی ځای کي وي چير ي چې ځناو او نور راځي يا په لاره کي دغلو خطر ه وی يا پرده دچا قرض وی يا ئي له چاسره دښمنی وی، او دافکريي وي چې که او بوته ورشم نو هغه پور را کونکی يا دښمن به مې بندي کړی يا به کوم ډول تکليف راوړسوی يا دکوم فاسق سره او به وی او و ميرمنی ته له هغه څخه داوبو په اخيستلو کی دخپل عزت ويره وی

(۸) او به يي دخوراک څښاک دارتيا لپاره ايښي وي، چې که په اودس يا غسل کي مصرف شي نو په دې اړتيا کي به ورته حرج وی، مثلاً: داوړو اخښلو يا غوښو او نور پخولو لپاره ئي ايښي وی يا او به دومره وي چې په اودس يا غسل کي صرف کړي نو دتندي ويره وي، که دخپلې تندي لپاره ياد کوم بل چا يا دخپل څاروی لپاره وی، په دې شرط چې کوم بل داسی چل نشی کيدای چې ورڅخه کارول شوی او به دحيوانانو په کار راشي.

(۹) له شاه څخه داو بوړا ايستلو کوم شي نه وی او نه کوم ټوکړی چې په شاه کي يي واچوي لوندی ئي کړی او دهغه په نښتيا او به حاصلی کړی يا او به په منگی او نوروکی وی، داو بوړا اخيستلو ورسره کوم شی نه وی او دمنگی به کېږلو او به نشی تري راخيستلای اولاسونه مرداروی او کوم بل داسی څوک هم نه وی چې او به ورته راوکاږي، يا دده لاسونه ورپرېمنځي.

(۱۰) داوداسه يا غسل په کولو کې دداسی لمانځه دقضا ويره وی چې خلف يا قضانه لری لکه: داختر او جنازي لمونځ.

(۱۱) داو بو هيريدل مثلاً: له چاسره او به وی او دده هيري شوی او دده داخيال وی چې زما سره او به نشته.

(علم الفقه ص ۱۰۴ لومړی ټوک، منية المصلی ص ۴۲، درمختار ص ۲۲۹ لومړی ټوک، بهشتی زيور ص ۶۷ لومړی ټوک، طهور المسلمين ص ۱۱)

مسئله: کوم شخص چې له اودس او غسل کولو دواړو څخه معذوروی هغه په حالت دجنابت يعنی دنپاکی په حالت کی که يو تيمم دغسل او اودس په نيت ووهی نو دده لپاره کفايت کوي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۳ لومړی ټوک، دردمختار ص ۲۱۴ ج ۱ باب التيمم په حواله)

مسئله: فلج شوی مریض چې پخپله اودس نشی کولای اوبيله تودواوبواودس نشی کولای که دده سره اودس ورکونکی نه وی یاتودی اوبه ورسره نه وی نودی تیمم وهلاى شي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۵ لومړی ټوک، دردالمحتارص ۲۱۵ ج اباب التیمم په حواله)

دسراوپنبو تیمم ولی نشته ؟

مسئله: په تیمم کی ددوواندامو خاصوالی، دسراوپنبونه مشروعیت په دی وجه دی چې دخاوروپرسراپول ناخوښ او مکروه بلل کیږي. ځکه چې دخاوروپرسراپول اودستونزواوتکلیفونوپرمهال په خلگوکي رواج دی په دی وجه پرسرخاوري مښل یعنی مسح کول مشروع نه دی ځکه چې داعمل دالله جل و علاه اوخلگوناخوښ دی اوپه تیمم کي پرپنبو دلاس تیرولو حکم ځکه نه دی شوی چی پښې خو پخپله په خاورواودورو ککړی وی او حکم دداسی شی ورکول کیږي چې له مخکی څخه وجود نلري ترڅوددې په کولونفس ته خبرتیاورکړله شی.

(المصالح العقلية ص ۳۱)

دغسل اواودس په تیمم کی دنه توپیر وجه

دجنب یعنی چې غسل ورباندی اوبنتی وی اوبې اودسه دتیمم په یوکیدوکی حکمت دادي: چې کله له بې اودسه سپی څخه پرلاسونو اودمخ له مسحې کولو وروسته دسراوپنبو مسح ساقط شوه نوپرهمدغو اندامو یعنی پرلاسونو او مخ مسح کولو وروسته دجنب لپاره دټول بدن مسح په طریقه اولی سره ساقطیږي، ځکه دټول بدن په مسح کی تکلیف اوحرج دی، کوم چې دتیمم درخصتی ضداومنافی دی اوپرټول بدن په خاوره اړولوکی دالله جل و علاه په مخلوق کی

ترټولو غوره یعنی دانسان په خاورواچولوکی دحيوانانوسره مشابهت پیداکیږي، نوکوم څه چې حق شریعت مقررکړی دی، په حسن ښه والی او عدل کي له هغه څخه غوره یوشی نشی کیدای. (المصالح العقلية ص ۳۰)

مسئله: داودس اوغسل په تیمم کي هیڅ توپیرنشته، ددواړویوه طریقه ده، یواځي دنیت فرق لري. (آپ کی مسائل ص ۲۶۴ ج ۲)

مسئله: څوک چې له اودس اوغسل کولو څخه معذورو وی، هغه دی دجنابت په حالت کي یوتیمم دغسل اواودس په نیت ووهی، دده لپاره کفایت کوي. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۳ لومړی ټوک)

مسئله: لکه څرنگه چې بې اودسه سپی داوبونه موندلوپه صورت کي په تیمم لمونځ کولای شي، دغه رنگه څوک چې غسل ته اړوی هغه هم داوبودنه موندلوپه صورت کي دغسل لپاره تیمم کولای شي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۲ لومړی ټوک)

دتیمم لپاره څومره غټه لویه په کارده ؟

مسئله: په تیمم کي زیات احتیاط دادی: چې لویه دومره غټه وی چې ورباندی په یوځل دواړه لاسونه وهلاى شی، یاچې لږترلږه دومره غټه وی چې یوپوره لاس یعنی ورغوی سره له گوتو ورباندی راشی، اوپه پرلپسی دواړه لاسونه ورباندی وهلاى شي، ځکه چې دځینو علماؤپه نزد ضرب دتیمم رکن دی. (امداد الاحکام، ص ۳۸۷ لومړی ټوک)

پریوه لویه څوځله تیمم وهل

مسئله: په ځینی مسجدونو کي دتیمم وهلو لپاره دخاورویوگټی جوړ شوی وی ددغې خاورې پرگټې څوځله تیمم وهل صحیح دی اوپردي

د حکمی نجاست اثر نه پریوزي په درمختار کي څرگندونه شوی ده چي پریوه ځای شو ځله تیمم وهل صحیح دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۱ لومړی ټوک، دردالمختار ص ۲۲۰ ج اباب التیمم په حواله)

مسئله: که پریوه ځای اویوه لویه څوکسان پرلپسی تیمم ووهی نو صحیح دی. (کیري ص ۸)

مسئله: که د تیمم وهونکی د لاسونو خنډل شوی خاوری جمع شی پر هغوم تیمم صحیح دی هیڅ پروانلری. (کشف الاسرار ص ۲۵ ج ۲)

مسئله: د مسجد پر چونه شوی دیوال تیمم صحیح دی هیڅ پروانلری.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ لومړی ټوک، د هدایې ج ۱ ص ۵۳ په حواله د تفصیل لپاره امداد الفتاوی ج ۱ ص ۷۱)

مسئله: پر لرگي، جامه بیله دورو تیمم وهل صحیح نه دی دغه رنگه دشناوو وچو وښو حکم دی، او پر ډبره پوخ یا خام دیوال او چونه بیله غباره هم تیمم صحیح دی، او پر لرگی لږ دوره هم کفایت کوی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۴ ج ۱، د غنیه ص ۷۴ په حواله)

د تیمم په لویه استنجاء کول

مسئله: پر کومه لویه چي تیمم وهل شوی وی په هغه یاد هغې په کومه برخه استنجاء وهل خو جائز دی خوښه نه دی، فقهاء پر ناپاک ځای اودس کول د ادب په خلاف بولی او وجه ئي همدغه لیکلی ده: چي داوداسه اوبه د احترام وړدی، نو همدارنگه د تیمم لویه هم ده.

(امداد الاحکام ص ۳۸۷ ج ۱)

مسئله: د تیمم لپاره ضروری ده چي خاوره پاکه وی، ناپاکه زمکه چي وچه شوی وی دهغې استعمال د تیمم لپاره د مستعملو اوبو په څیر ده، یعنی په خپله خوپاکه ده اما پاکوونکي نه ده، پرداسی ځمکه

تروچیدو وروسته لمونځ کول خوروا دی خوپه دې سره تیمم صحیح نه دی. (کشف الاسرار ص ۳ ج ۱)

مسئله: پریاکه لنده خاوره چي اوبه ورباندی غالبی نه وی تیمم جائز دی، خوپه لنده خاوره تیمم هغه وخت وهل پکاردی چي دوخت دفوت کیدو ویره وي تر څو بیله اړتیا خپله بڼه بدله نکړی. (کشف الاسرار ص ۱۲ ج ۲)

په کومو شيانو تیمم روا اوبه کومو ناروادی؟

(۱) خاوره یا د خاوری له جنس څخه چي کوم شی وی پر هغه تیمم جائز دی او کوم شی چي د خاورې له جنس څخه نه وی، پر هغه تیمم جائز نه دی، کوم شيان چي په اور کي په سوځولو سره نه نرمیږي او نه په سوځیدو سره ایره کیږي او هغه شيان د خاورې له جنسه دی لکه شکه، د ډبرو قسمونه عقیق، زبرجد، فیروزه، سنگ مرمر، هرتال، اونور، او کوم شيان چي په اور کي نرمیږي یا ایرې کیږي هغه د خاورې له جنسه نه دی، لکه: کپړه، لرگی اونور په سوځیدلو ایره کیږي، اوسره زر، سپین زر اونور چي په اور نرمیږي په دغو تیمم جائز نه دی.

(۲) کوم شيان چي د خاورې له قسم څخه نه وی، که پر هغوي دوره پرته وی نو پر هغوي د دغه گړځ په وجه تیمم جائز دی.

(۳) که پر کوم مردار شی دوره پرته وی نو که هغه گړځ پدې دوچوالی په حالت کي پریوتلی وی او د تیمم وهلو پر وخت دکومې مردارۍ دراولو ویره نه وي، نو په دې سره تیمم جائز دی کنه نه دی.

(۴) پر کوم حیوان یا انسان پاپر خپلواندامو که دوره پرته وی نو پر هغه تیمم جائز دی لکه چي چا جارو وواوه د هغه په وجه دوره پر مخ اولاسونو پریوته او په لاس ئي ومبله نو تیمم صحیح دی.

(۵) که کوم داسی شی چې ورباندی تیمم جائز نه وی دخاوری اونوروسره یوځای شی نوغالب ته اعتباردی، که خاوره اونورغالب وی نوتیمم جائز دی کله نونه دی جائز.

(علم الفقہ ص ۱۰۵ ج ۱، هدایه ص ۲۶ ج ۱، شرح نقایه ص ۲۶ ج ۱ کبیری ص ۷۶)

مسئله: دیوال که دډبرو وي یادپخو خبنتو وی یاد خامو خبنتوپه دې شرط چې فاک وی تیمم ورباندی جائز دی.

(نمازکی مسنون اعمال ص ۱۳۹، احسن الفتاوی ص ۵۷ ج ۲، ردالمحتار ص ۲۲۰ ج ۱)

مسئله: پرغله مثلاً اوربشویا غنمو اوبل داسی شی که گرځ، غباروی نوتیمم ورباندی جائز دی کله نونه دی

(شرح وقایه ص ۹۰ ج ۱ کبیری ص ۷۶، کتاب الفقہ ص ۲۵۵ ج ۱، طهور المسلمین ص ۱۷)

د تیمم احکام

مسئله: دکوموشیا لپاره چې اودس فرض دی دهغوي لپاره داودس تیمم هم فرض اودکوموشیا نو لپاره چې اودس واجب دی دهغوي لپاره داودس تیمم هم واجب دی اودکوموشیا نو لپاره چې اودس سنت یامستحب دی دهغوي لپاره داودس تیمم هم سنت یامستحب دی اوهمدغه حال دغسل دتیمم دی پرغسل دي قیاس کړی. مثلاً: له اودس کولو څخه معذوردی نودی چې داودس پرځای کوم تیمم ووهی هغه تیمم فرض دی، علی هذا القیاس.

مسئله: که پرچاغسل او بستی وی اومسجد ته دتلو دده سخت ضرورت وی پرده تیمم وهل واجب دی.

مسئله: دکومو عبادتونو لپاره چې له دواړو بې اودسیو څخه پاکي شرط نه وی لکه سلام، دسلام ځواب اونوردوي لپاره داودس اوغسل دواړو تیمم بېله عذره کیدای شی اوپه کومو عبادتونو کې چې

یواځي، له کوچنی بې اودسې څخه پاکي شرط نه وی لکه له لاس وروړولو پرته دقرآن کریم تلاوت یا اذان اونور، ددوي لپاره صرف داوس تیمم بېله عذره کیدای شی.

مسئله: که له چاسره شکمنی اوبه وی لکه دخره پسخوړده نوپه داسی حالت کی دی اودس یاغسل ورباندی وکړی تردی وروسته دی تیمم ووهی.

مسئله: که هغه عذر چې په وجه ئی تیمم وهل شوی وودبندگانوله طرفه وونو کله چې هغه عذر ختم شی نوڅومره لمونځونه چې یې په دغه تیمم کړی وی ټول بیرته راگرزول پکاردی مثلاً یوسړی بندی اودمحبس مامورینوده ته اوبه نه ورکولي، یاچاده ته ویلي وو که تا اودس وکړنوزه تاوژنم، اونور...

(علم الفقہ ص ۱۰۵ ج ۱، طهور المسلمین ص ۲۸، کشف الاسرار ص ۲۵ ج ۲)

په کوموشیانو چې تیمم ماتیږي

مسئله: په کوموشیانو چې اودس ماتیږي په هغوشیانو داودس تیمم هم ماتیږي اوپه کوموشیانو چې غسل واجبیږي په هغوشیانو تیمم هم ماتیږي.

مسئله: که داودس اوغسل دواړو لپاره یو تیمم ووهل شی نوکله چې اودس مات شي نو هغه تیمم داودس په هکله ماتیږي اودغسل په هکله باقي پاتیږي ترڅو دغسل وجبوونکی شی ونه موندل شي.

مسئله: دکوم عذره وجه چې ئی تیمم وهلی وو، دهغه په زوال تیمم ختمیږي که څه هم تردی وورسته سمدستی بل عذر پیداشی مثلاً: کوم

شخص داوبونه موندلو په وجه تیمم وهلی وویا چې کله اوبه وموندلی شوی نودی ناروغ شو (بیادی دناروغی تیمم جلا ووهی)

مسئله: که څوک ویده وی داوبوسره تیرشی نودده تیمم نه ماتیري ځکه دی په داسی حال کې اوبوته ورسیدی چې پکی داوبو پرکارولو قادر نه وو خو په دې کې شرط دادی: چې داسی ویده وی چې اودس یې نه ماتیري یا یې دغسل په بدل کی وهلی وی مثلاً کوم سړی پرآس یا گاډی کې ناست ویده شی او په لاره کې کومه چینه یا ویا له راشي نودده تیمم نه ماتیري. (فتاوی قاضی خان، فتح القدیر)

دا شرط ځکه لگول شوی دی چې که داودس تیمم وی اوداسی ویده شی چې اودس په ماتیري نودده تیمم په ویدیدو ماتیري اوبو موندلو ته به اثر پاته نشی.

مسئله: که کوم سړی په ریل گاډی یا الوتکه کې سپوروی اوده داوبو دنیستی په وجه تیمم وهلی وی او په لاره کې په روانه گاډی کې دده په نظر داوبو چینه یا ویا له راشی نودده تیمم نه ماتیري، ځکه په دې صورت کی دی داوبو پر استعمال قادر نه دی.

(علم الفقہ ص ۱۰۸، منیه ص ۳۰، درمختار ص ۴۳)

مسئله: تیمم په هر هغه شی ماتیري چې اودس ورباندی ماتیري اوتیمم کوونکی سړی چې داوبونه موندلو په وجه ټی تیمم کړی وی که اوبه ووینی او پرکارولوئی قادر وی نودده تیمم ماتیري.

(هدایه ص ۲۷، شرح نقایه ص ۲۷، کبیری ص ۸۴)

مسئله: پرچاچي غسل واجب وی که هغه دشرعی عذرله امله تیمم ووا هونوددغه شرعی عذر په ختمیدو دغه تیمم هم زائلیږي، مثلاً:

داوبونه موندلو په وجه ټی تیمم وهلی وو، نوکله چې هغه پراو بوباندی قادرشی نودجنابت تیمم ماتیري، یا یې دیوې ناروغی له وجې تیمم وهلی وو نوکله چې داناروغی ښه شي نوتیمم ماتیري، یا کومه خبره دغسل واجبوونکی وموندله شی نوتیمم ماتیري او په نواقض یعنی داوداسه په ماتوونکو شیانو مطلقاً داتیمم نه ماتیري، مثلاً: ده دناروغی په وجه دجنابت تیمم وواهیایي داوبونه موندلو په وجه تیمم وواهیایي اودس ماتوونکی شی ورپېښ شونوپه دې سره دجنابت تیمم نه ماتیري. یواځي داودس تیمم ماتیري دغسل تیمم باقی دی، داودس لپاره دی بیاتیمم ووهی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۹، ج ۱، دردمختار ج ۱ ص ۲۳۴ باب التیمم په حواله)

د تلاوت په نیت وهلی تیمم لمونځ کول څنگه دی؟

پوښتنه: یوه ناروغ ته اوبه زیانمنی دی ده دقرآن کریم دتلاوت لپاره

تیمم وواهنوپه دې تیمم لمونځ کولای شی کنه؟

جواب: -قاعده داده چې که دکوم عبادت لپاره تیمم ووهل شی کوم چې ذاتاً مقصودی وی اودهغه لپاره طهارت (پاکي) هم ضروري وی نوپه دغه تیمم لمونځ صحیح دي کنه نه دی صحیح، پورته بیان شوی دواړه شرطونه که وموندل شی نوپه دې سره لمونځ صحیح کیږي او که دواړه شرطونه یاله دواړو څخه یونه وی نوپه دې تیمم لمونځ نشی کولای، نوکه بې اودسه سړی په خوله تلاوت کولو لپاره تیمم وواهنوپه دې کې دوهم شرط نشته یعنی طهارت ضروری نه دی (ځکه چې په خوله تلاوت لپاره اودس ضروري نه دی) او که قرآن کریم ته لاس وروړلو لپاره تیمم وواهنولو مړی شرط نه دی موجود شوی

يعني دامقصدی عبادت نه دی، ځکه په دې دوا ورسورتو کی په دې تیمم لمونځ نشی کولای خود تیمم پرمهال که صرف د تلاوت د نیت پرځای دکامل طهارت نیت وکړی نو په دې سره لمونځ هم صحیح کیږي، او که ناپاک سړی چې غسل ته اړوی د تلاوت په نیت تیمم وواړونودی په دې تیمم لمونځ کولای شي ځکه چې تلاوت مقصودی عبادت دی او ددې لپاره له جنابت څخه پاکي هم شرط ده. (احسن الفتاوی ص ۶۰ ج ۲، درد المختار ص ۲۲۶ ج ۱ په حواله)

مسئله: داوبوپه موجودیت کی دروغ سړی دقرآن کریم د تلاوت لپاره تیمم وهل صحیح نه دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۴ ج ۱ درد المختار ص ۲۲۶ ج ۱ په حواله)

په ناروغي کي د مريض طبيعت ته اعتبار دی که طبيب ته ؟

پوښتنه :- دناروغی پرمهال چې کوم تیمم جائز دی په هغه کی دناروغه وطبیعت ته اعتبار دی که وماهر طبیب ته ؟

ځواب :- ددرمختار له عبارتو معلومه شوه چې په تیمم کی دناروغ وطبیعت، تجربه او غالب گمان ته هم اعتبار دی او دماهر طبیب ووینا ته هم، په دې کی چې هریو ووندل شي تیمم جائز دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۸ ج ۱ درد المختار ص ۲۱۵ ج ۱ په حواله)

دوخت د تنگي له وجي تیمم وهل

پوښتنه : سهار ناوخته سترگی خلاصی شوی چې که اوبه تودوي نود لمانځه وخت ختمیږي نو ایاللمونځ کونکی داداء په وخت کي په تیمامه لمونځ کولای شي ؟ ځکه چې دیخ په وجه په سړواوبونشی لمیږدای.

ځواب : کله چې دی پرتودواوبو قدرت لری نو تیمم جائز نه دی دلمانځه قضاء دی راوړی خو غسل او اودس دی هرو مرو وکړی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۳ ج ۱ درد المختار ص ۲۱۶ ج ۱ باب التیمم په واحسن الفتاوی ص ۵۴ دوهم ټوک)

پرناروغ که مرداری ولگيږي او اوبه ورته تاوان کوي؟

پوښتنه :- دناروغ پربدن نجاست لگیدلی دی، اوبه ورته تاوان کوي نو څنگه پاکي حاصله کړي ؟

ځواب :- پربدن که مرداری وی نوهغه دی ومنځی، وروسته دی تیمم ووهی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۴ ج ۱ درد المختار ج ۱ ص ۱۱۵ او ص ۳۰۲ باب الانجاس په حواله)

مسئله: کوم ناروغ چې اودس کولای شي خوله غسل کولو معذورو وي دهغه لپاره د جائز دی چې اودس وکړي او دغسل پرځای تیمم ووهي. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ ج ۱ عالمگیری ص ۲۶ ج ۱)

مسئله: پرچاچې غسل واجب وی له هغه سره صرف داودس وړاوبه وی اوبدن شي هم مرداروی نوهغه دی ناپاک بدن پریمنځی او غسل او اودس لپاره دې تیمم ووهی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ ج ۱ عالمگیری ج ۱ ص ۲۸ باب التیمم په حواله)

مسئله: پرچاچې غسل واجب وی له هغه سره صرف داودس وړاوبه وی دغسل وړنه وی په دې صورت کي دواړه ډوله جائز دی چې دلمانځه لپاره اودس او غسل لپاره تیمم که مخکې تیمم ووهی او که اودس کوي اوبیا دجنابت تیمم ووهی دواړه ښکته جائز دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ ج ۱)

هره شبه احتلام کیدوونکی لپاره تیمم وهل

پوښتنه :- ماته دا احتلام عارضه راپیښه ده شاید چې داسی شپه به وی چې احتلام ونشي اوس موسم دیخ دی دسهار لمونځ دجنابت په حالت کی وکوم ؟ ځکه چې سهار په غسل کولوراته دناروغی اندیښنه ده ؟

ځواب: شرعی حکم په داسی صورت کي دادی: که په تودواو بوغسل کول زیانمن نه وی نو په تودواو بوغسل کوه اودسهارلمونځ پروخت اداء کړه او که له تودواو بوخڅه هم دناروغه کیدو غالب گمان وی یاتودی اوبه نه وی نو تیمم و هه دسهارلمونځ پروخت اداکړه او وروسته پریوولس بجې له عادت سره سم غسل وکړه (کله چې غسل تاوانی نه وی) نورلمونځونه پخپلو وختونو کي اداکړه. (فتاوی دارالعلوم ج ۲۵۸ د غنیة ص ۶۴ په حواله)

مسئله: دغسل او اودی تیمم یو دیو تیمم ددواړو لپاره کفایت کوی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۸ ج ۱ و هدايه ص ۲۵ ج ۱، کبیری ص ۸۱، کتاب الفقه ص ۲۶۳ ج ۱)

کومه میرمن چې په غسل کولو کې په تکلیف کیږي

پوښتنه: دزید یوه کوروالده زیاتره هغه ناروغه وی او کله چې داغسل وکړي نو دکمزوری په وجه کله زکام شی او کله ئی پرسراوغوږ دردوی له همدې ویری دادخپل خاوندخواهش یعنی کوروالی نه غواړي، چې له دې کبله دزید په گناه کې دواقع کیدو ویره ده په دی صورت کي دزید کوروالپه تیمم لمونځ ادا کولای شی کنه؟

ځواب: په درمختار کي دی: چې که میرمنی ته دسر مینځل تاوان کوی نو سردی نه پریمنځی اودسر مسح دی وکړي اوزیات احتیاط په همدې کې دی په بل ځای په درمختار کي ئی دا واجب لیکلی دی: یعنی که دسر مسح کولای شی او په دې کي دناروغی ویره نه وی نو دسر مسح دی وکړي کنه نو پرسردی پټی وټړی مسح دی ورباندی وکړي، اودغه میرمن دی خاوندله کوروالی نه منع کوی، او په یوه روایت کي داهم رانقل شوی دی: چې که دچاپه سرداسی دردوی چې

مسح هم نشی کولای نو هغه دی تیمم ووهی، اودشامی په دې اخیرنی عبارت کي څرگندونه شوی ده چې روغ سړی ته که له غسل کولو څخه دناروغی اندیښنه وه دغالب گمان یا مخکینی تجربې په موافقت وی نو دی تیمم وهلاي شی. ځکه نو په دغه صورت کي دی دغه میرمن تیمم ووهی او خاوند دی له کوروالی څخه نه منع کوی، ددې ناروغی ترزائلیدو ددې لپاره تیمم وهل صحیح دی بیا چې کله داویره ورکه شی نویادی غسل کوي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۴ ج ۱ دردمختار ج ۱ ص ۱۴۲ او باب مسح علی الخفین ج ۱ ص ۲۳۹ په حواله)

دبوداوتوب په وجه تیمم وهل؟

پوښتنه: - که چاته دناتوانی او ناروغی یا بوداوتوب په وجه اوبه تاوان کوی یا دتاوان ویره ورسره وی یا داوبو کارول وده ته گران اوسخت وی زغملای ئی نشی نو ایادی تیمم وهلاي شی؟

ځواب: دعذر په حالت کي تیمم لکه څنگه چې داودس پرځای وهل کیږي دغه رنگه دغسل پرځای هم کیږي او په دغه تیمم فرض او نفلی لمونځ، تلاوت او نور ټول صحیح دی، او هغه عذر چې په وجه دبې اودسی او جنابت تیمم صحیح دی دادی: چې مریض ته دناروغی دزیاتیدو یا اوږدیدو ویره وی یعنی په اودس یا غسل کولو به دده مرض زیات شي یا به اوږد شي یا به دیخ په وجه هلاک شي یا ناروغ شي، یواځې په دې وجه چې سړي اوبه خوندنه ورکوی او ورڅخه په تکلیف کیږي تیمم صحیح نه دی بلکه دمړه کیدو یا ناروغه کیدو وورته اندیښنه وی هغه وخت تیمم صحیح دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۹ ج ۱ دردمختار ج ۱ ص ۲۱۸ په حواله)

مسئله: ترڅو چې دناروغی وغیره کوم عذر نه وي دده لپاره تیمم صحیح نه دی او که دیځ په موسم کې له سرو او بوخڅه دتاوان رسیدو اندیښنه وي نو که داوبو تودولو قدرت وي نو اوبه دی تودی کړي اودس دی په وکړي، تیمم په داسی حالت کې صحیح نه دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۷ ج ۲ عالمگیری ج ۱ ص ۳۶ په حواله)

په تبه کې تیمم وهل

مسئله: تبه که داسی وي چې له اوبو څخه تاوان یا دناروغی دزیاتیدو اندیښنه وي نو په تیمم لمونځ صحیح دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۷)

دتبې په اندیښنه تیمم وهل

پوښتنه: یوه سړي ته په سرو او بو اودس کولو څخه دتبې اندیښنه ده که دی په تودو اودس کول وغواړي نو ده ته یاده کوروالته په اوبو تودولو کې تکلیف وي نو ایادی تیمم وهلاي شي؟

ځواب: کله چې داوبو تودولو او اودس کولو توان شته نو دده لپاره تیمم وهل صحیح نه دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۷ ج ۲ عالمگیری ج ۱ ص ۲۶ باب تیمم په حواله)

مسئله: که داوبو په استعمال دمریض دمرگ یا ناروغی زیاتیدو اندیښنه وي یا داویره وي چې داوبو په استعمال به ناروغی ورده شي نو په ټولو صورتو کې تیمم روا کیږي، که څوک فعلاً روغ دی خو غالب گمان یې دي چې داوبو په کارولو به ناروغ شم نو تیمم جائز دی، که اودس کولای شي خو غسل ورته تاوان کوي نو اودس دی هم وکړي اود غسل پرځای دی تیمم ووهي، او که له سرو او بو څخه دناروغی او نورو اندیښنه وي او تودی اوبه نه پیدا کیږي نو تیمم جائز دی، که دومره زیات یخ وي چې په تودو او بو په غسل کولو کې

دناروغی یا مرگ اندیښنه وه نو تیمم جائز دی داصورت که په ځنګل کې ورپېښ شي یا په کلی کې

یادونه: له دې څخه دڅوک دانه فهموی چې په سخت یخ کې همیشه تیمم جائز شو ځکه چې په ډیر زیات یخ کې په تودو او بو له غسل کولو څخه څوک نه ناروغه کیږي، اونه مری، څوک په کوم ځانګړي ځای کې اتفاقاً داسی یخ وي چې تودی اوبه هم زیانمنی وي او کومه داسی کپړه او نور څه نه وي چې تر غسل وروسته یې پر ځان واچوي او ځان په تود کړي هلته تیمم روا کیږي. (طهور المسلمین ص ۱۴)

په ریل گاډي اوبس کې دتیمم شرطونه

مسئله: په اورگاډي اوبس کې په تیمم دلمانځه صحیح کیدو لپاره لاندینی شرطونه دي:

(۱) دریل گاډي په یوه ډبه کې هم اوبه نه وي.
(۲) پرلاره په یوه شرعی میل (۳۱۸ کیلومتره) کې دننه داوبو دشتون خبرتیا ورته نه وي.

(۳) دریل گاډي یا موټر پرتخته دومره دوره وي چې په اسانۍ سره پر لاس لګي نو پردی دی تیمم ووهي.

له دغو څخه که پر یوه شرط قدرت نه وي نو څنګه چې ممکن وي ادا دي کړي، خو وروسته به قضا راوړي. (احسن الفتاوی ص ۵۵ ج ۲، در المحتار ج ۱ ص ۲۱۷ په حواله)

مسئله: که په ریل گاډي کې یقین وي چې دلمانځه پروخت اوبه موندلای شي نو لمونځ ځنډول مستحب دی، که اوبه پیدا شوي نو په اوداسه دی لمونځ ادا کړي که پیدا نشي اودوخت پای ته رسیدو اندیښنه وي نو په تیمم دی لمونځ ادا کړي.

مسئله: دریل گاډي پراستیشن که اوبه ورکونکی نامسلمان وی نودهغه په اوبواودس کول جائز دی هوکه یقین وی چې لوبنی مرداردی نوتیم وهل جائز دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۰ ج ۱، دردالمختار ص ۲۱۴ ج ۱ په حواله)

پراستیشن چې کومې اوبه ورکول کیږي هغه اکثره پاکي وی اودهغوي لوبنی هم ځکه شک نه دی کول په کار. **رفت قاسمي غفرله**

دزخمی اوچیچک (کوي)، دناروغ لپاره دتیم حکم

پوښتنه: که پرېښواومخ دڅارش دانې وي او اوبه ورته تاوان کوي نو آیا داسې داودس او غسل لپاره تیمم وهلاي شي؟

ځواب ک که داوداسه داندامونو (مخ، دواړو لاسونو، او پښو) پرزیاتره برخه زخمونه وي نوتیم دی ووهی، کنه روغ غړی دي ومنځي او پرزخمی برخه دی مسح وکړی او دغسل هم همدغه حکم دی، خو په هغه کي دغړو دشمیر پرځای وټول بدن ته کتل کیږي، که ترنیمایي زیات بدن باندی ټپونه وی نوتیم دی ووهی او که پر نیم بدن یا ترهغه پرکم وی نومسح دی وکړي او که پردوغ بدن په اوبو بهیولو دزخمی برخې له اوبو ساتل گران وی نو دومره روغه برخه هم دزخم په حکم کي شمیرل کیږي.

(احسن الفتاوی ۲۵۸ ج ۲، دردالمختار ص ۲۳۷ ج ۱ په حواله)

مسئله: که پر ټپ یا پټی مسح نشی کیدای نو بیا تیمم صحیح دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۴ ج ۱، دردالمختار باب المسح علی الخفين ص ۲۵۸ ج ۱ په حواله)

مسئله: که پردواړو لاسونو دانې وی او اوبه ورته تاوان کوی نوتیم صحیح دی خو که کوم بل څوک اودس ورکونکی وی نو دتیمم په جواز کي اختلاف دی راجع او احوط عدم جواز دی.

(احسن الفتاوی ۲۵۶ ج ۲، دردالمختار ج ۱ ص ۲۴۸ په حواله)

مسئله: که پر ټول مخ دانې وي چې نوونه او وینې پکښی وی، داوبو په لگیدو له دانو وینه راوړي، که په رشتیا هم دومره تکلیف وی او مسح هم نشی کولای نوتیمم جائز دی.

(آپ کی مسائل ص ۶۵ ج ۳، تفصیل مظاهر حق ج ۱ ص ۴۷۵)

مسئله: که دچاتر نیم بدن زیات باندی زخم وی یادکوي دانې وی نولمبیدل واجب نه دی بلکه تیمم دی ووهی. (بهشتی زیور ص ۶۷ ج ۱، دمنیه ص ۲۲ په حواله)

مسئله: که پریدن ځای پرځای زخمونه وی یادکوي دانې وی نوتیمم جائز دی، که ځای پرځای نه وی پریوه ځای د بدن ترنیمه برخه زیاتی وی، بیا هم دغسل پرځای تیمم جائز دی، او دنورو غړیو و پریمنځلوته اړتیا نشته که له څلورو اندامو صرف یو روغ وي نو داودس پرځای تیمم وهلاي شي ددغه اندام ومنځلوته ضرورت نشته مثلاً: مخ روغ وی، لاس، پښې او سر زخمې وی نوتیمم دی وکړی، ومنځ منځلوته اړتیا نشته، دغه رنگه که لاسونه، پښې او مخ زخمې وی صرف سر روغ وی نوتیمم جائز دی، دسر مسح دی نه کوی یعنی سردی نه منځي.

قاعده داده: چې په اودس کي دغړیو و شمیرته اعتبار دی که یو یا دوه غړي زخمی وي نو اودس کول پکار دی، روغ اندامونه دي پریمنځي او پر نوروي مسح وکړي او که په دریو اندامونو کي غږوي نو اودس معاف شو، اوس دي تیمم ووهي کومه برخه چې روغه ده هغه دي هم نه پریمنځي او په غسل کی ومساحت او پیمائش ته اعتبار دی کله چې تر نیم بدن زیات پریمنځو څخه معذورو وي نوتیمم جائز دی او کله چې زیاته برخه روغه وي نو دهغي پریمنځل پر نور بدن مسح کول ضروري دی. په غسل کي دغړیو و شمیرته اعتبار نشته.

وگورئ! که څوک له سيني څخه تر پښو زخمي وي نو تيمم جائز دی حال دادی چې کوم اندامونه روغ دي هغوی په شميرکي زيات دي (مثلاً لاسونه، سر، سترگي، پوزه، غوړونه اونور...) که لاسونه داسي زخمي وي چې په اوبو کي ئي نه شي اچولای اونور اندامونه هم نه شي پريمنځلای نو تيمم جائز دی، خو غوره دادی چې دکوم بل چا په مرسته اودس وکړي، که تر نيمايي کم بدن زخمي وي خو پر روزغ ځای داوبو پريوتوبه وجه وزخمو ته تکليف رسيږي نو تيمم جائز دي.

داوبو زيان رسولو اوناروغه کيدو ياد ناروغی زياتيدو انديشنه په همدې حال کي معتبره ده چې په خپله له خپل عادت څخه معلوم وي ياله عامي تجربې اوليدني څخه معلومېږي يا کوم مسلمان باوري طبيب ورته ووايي چې تاوان کوي يا ناروغي زياتيږي يا به په ځنډ سره ښه شي. (طهور المسلمين ص: ۱۵)

د جنازي لمانځه او مؤکدستونو دپاره تيمم وهل

مسئله: قاعده داده چې که دکوم عبادت فوت کيدو خطروي او هغه قضاء هم نه لري نوسره له دي چې اوبه وي دده دپاره تيمم جائز دي. ځکه که د جنازي د لمانځه تر آخري تکبير مخته دگډون هيله وي نو تيمم جائز نه دي کني په تيمم کولو برخه پکي اخيستلاي شي.

داختر د لمانځه هم همدغه حکم دي چې دامام د فارغيدو ويره وي نو په تيمم وهلو دي ورگډ شي (کله چې بل ځاي هم داختر د لمانځه موندلو هيله نه وي) همدا راز د مؤکدستونو قضاء خونسته ځکه که دهغوی دفوت کيدو ويره وي نو هم سره له دي چې اوبه موجودي وي تيمم دي ووهي سنتونه دي اداء کړي.

مسئله: که د جنازي د لمانځه تيريدو ويره وي نو په تيمامه د جنازي لمونځ کولای شي په دي شرط چې دمړي ولي نه وي. (ځکه چې د جنازي لمونځ دمړي دولي پراجازه موقوف دی)

(هدايه ص ۴۸ ج ۱، شرحى نقايه ص ۲۵، کبيرى ص ۱۸)

مسئله: کوم مړي ته چې غسل ورکول ممکن نه وي هغه ته دی تيمم وروو هل شي اودفن دي کړل شي. (شامى ص ۲۳۶ لومړى ټوک)

مسئله: په بيره تيمم وواهو د جنازي په لمانځه کي شريک شو، (د جنازي لمونځ خوصحيح شوما) په دي تيمم وختی فرض لمونځ نشي کولای. په اودس کولو وختي لمونځ کول په کار دی.

(فتاوى دارالعلوم ص ۲۴۵ ج ۱ دردمحتار باب التيمم ج ۱ ص ۲۲۳ په حواله)

مسئله: که د جنازي د لمانځه د ټولو تکبيرونو تيريدو ويره وي نو تيمم وهلاى شي که څه هم تيمم وهونکی جنب نارينه او ښځينه وي، څوکه داسي نه وي يعنې د تکبيرونو موندلو غالب يقين وي يا ورته معلومه وي چې دده انتظار به لازماً کيږي نو تيمم صحيح نه دي.

مسئله: يو د جنازي لمونځ ئي په تيمم کړي وچې دوهمه جنازه راوړله شوه که دغه تيمم کونکي ته ددي دواړو جنازو ترمنځ اودس کول ممکن شوي وو خوييادغه امکان يا قوت زائل شونود دوهمي جنازي دپاره دي دوهم ځل تيمم ووهي، که ددواړو ترمنځ داودس کولو قدرت ونه موندې نودوهم ځل وتيمم ته اړتيا نشته، په اولني تيمم به د جنازي لمونځ کوي. (کشف الاسرار جلد ۲ صفحه ۱۵)

(دلته خود تيمم مسئلې رواني وي ځکه داڅومسئلي مي بيان کړي، نورد مړي د غسل بشپړي مسئلې د غسل مسئلې په نوم کتاب کي

وگورئ، اودعاء کوي په آئنده کي دمړي مسئلي ليکلوخيال مي ددوستانوپه ټينگارشته، چې پکي به دمرگ آثار، غسل، کفن، جنازي لمانځه، دفن پر قبر دتختي اونورو لگولو، ايصال ثواب، روح اونوروپه اړوند تفصيل وي. انشالله. دعاغونښتونکي محمدرفعت قاسمي غفرله

د تيمم بيلابيلي مسئلي

مسئله: داوبوپه موجوديت کي دقرآن کریم مسح کولو دپاره تيمم صحيح نه دي. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۰، ج ۱ دردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۵ په حواله)

مسئله: که دقرآن کریم مسحه کولو دپاره تيمم ووهي نوپه دي سره د جنازي لمونځ کول نه دی صحيح او که ديوه لمانځه دپاره تيمم ووهي ددوهم وخت لمونځ هم په دي کول صحيح دی او دقرآن کریم مسحه کول هم په دي تيمم صحيح دي.

مسئله: که څوک ولمبیدلوته اړوي (يعني دغسل اړتيا ورته پيدا شوي وي) او اودس هم نه لري نويو تيمم دي ووهي ددواړو دپاره جلا جلا تيمم ته اړتيا نشته.

مسئله: چالمونځ په تيمم اداء کړي يائي اوبه وموندلي او دلمانځه وخت هم پاتي دي نو ددوهم ځل لمونځ کولو ته اړتيا نشته هم هغه لمونځ په تيمم صحيح کيږي. (بهشتي زيور ص ۷۰ ج ۱ امنيه ص ۲۹)

مسئله: که تيمم داوداسه پرځای وي نو داودس په موافق اوبه موندلو تيمم ماتيږي، او که تيمم دغسل وي نو کله چې دغسل په موافق اوبه پيداشي نو تيمم ماتيږي که اوبه کمي پيداشي نو تيمم نه ماتيږي.

مسئله: که چا د ناروغۍ له امله تيمم وهلی دی نو کله چې ناروغي ختمه شي چې اودس او غسل ورته تاوان نه کوي نو تيمم ماتيږي، اوس اودس کول او غسل کول واجب دي. (بهشتي زيور ج ۱ ص ۷۰)

مسئله: په څومره شيانو چې اودس ماتيږي په هغوی تيمم هم ماتيږي اوداوبوپه پيدا کيدلو سره هم ماتيږي. (بهشتي زيور ص ۷۰ ج ۱ امنيه ص ۲۶۲ په حواله)

مسئله: کوم شی چې دغذربه وجه رواشي، دهغه غذر ترزائليدو وروسته هغه باطليږي. (کشف الاسرار ص ۲۸ ج ۲)

مسئله: که پر دېره يومخ دوره نه وي بيا هم تيمم ورباندي صحيح دی، پر لاس دگرځ لگيدل هيڅ ضروري نه دی، همدا راز پر پخه خښته هم تيمم صحيح دي دوره که پروي او که نه وي.

مسئله: پر ځمکه که دبولواونورو مردارو ولگي اوبه لمروچه شي اوبد بوي ئي ختم شي نو ځمکه پاکه شوه لمونځ ورباندي صحيح دي خو پر دغه ځمکه تيمم وهل صحيح نه دي، کله چې معلوم وي چې دا ځمکه داسي ده او که معلوم نه وي نووهم مه کوئ.

مسئله: که وچاته دورښودلوپه نيت تيمم ووهي اوبه زړه کي دخپل تيمم وهلونيت نه وبلکه يوازي په هغه زده کول مقصد ونود هغه تيمم نه صحيح کيږي يعني دتيمم ورښودونکي، ځکه چې په تيمم صحيح کيدو کي دتيمم اراده کول ضروري ده، نو کله چې دتيمم وهلو اراده نه وي بلکه بل ته ورښودل او ورښکاره کول مقصد وي نو تيمم نه صحيح کيږي. (بهشتي زيور ص ۶۹ ج ۱ امنيه ص ۲۹ په حواله، شرح البدايه ص ۵۴ ج ۱)

مسئله: په تيمم کي پر لاسونو څه خاوري اودوږي لگيدلي وي نويو لاس دي پر بل لاس ووهي هغه ډي وځنوي، ځکه چې په تيمم کي

دخاورو اودوروو منبلو شرط نه دي بلکه (پر خاوره اونورولاس تيرول فرض دي) (خولېږه دوره هم که چيري ولگيږي نو پروانه لري. (طهور المسلمين ص ۲۳)

مسئله: په مرتد کيدو تيمم نه ماتيږي مثلاً يوه مسلمان دمجبوريت په خاطر تيمم وواهي يا تردي وروسته ده اسلام پرېښودي خداى ناکرده يعنې مرتد شو او بيا الله جل جلاله توفيق ورکړ چې مسلمان شونو که په دي منع کي اودس نه شومات نو په هغه مخته تيمم چې داسلام په حالت کي ئي وهلى ولمونځ کولای شي. (کشف الاسرار ص ۲۸ ج ۲)

مسئله: وجنب ته له يخ څخه دناروغى ويره ده او تودى اوبه نشته ياله دي څخه هم دضرر رسيدو غالب گمان دى نو تيمم جائز دى. (احسن الفتاوى ص ۵۶ ج ۲ در المحتاج ص ۲۱۶ ج ۱ په حواله)

مسئله: په ځنگل کي وحيوانانوته خطروي که دى اودس کولو ته لار شي نو حيوانان به دچا کښت ته ورشي. يادور کيدو ويره وي نو په دي صورت کي تيمم وهل جائز دي. (فتاوى دارالعلوم ج ۱ ص ۲۶۵)

مسئله: څوک چې داسي ځاى بندي وي چيري چې اوبه نه وي. اودلمانځه وخت تيريږي ونکى وي نو هغه وخت دي په تيمم لمونځ وکړي او وروسته دي راوگرزوي. (امداد الفتاوى ص ۷۴ ج ۱)

مسئله: يو څوک په مسجد کي ويده و، که دده احتلام وشونوله مسجد څخه دوتلو دپاره دتيمم ضرورت نشته، خو که دکوم عارض په وجه هغه وخت وتل مشکل وي نو تيمم ضروري دي (يعنې که په شپه کي داحتلام په حالت کي له مسجد ه وتل مشکل دي نو تيمم دي ووهي.

(فتاوى محموديه ص ۵۱۲ ج ۱)

مسئله: دلمانځه تروخت مخته تيمم وهل جائز دى اوله يوه څخه تر زيات فرضودپاره هم صحيح دى اودفرضو لمونځودپاره هم تيمم جائز دى لکه چې دنفل لمانځه دپاره، ځکه چې زمونږ په نزد تيمم داودس او غسل مطلقاً بدل دى، ځکه نو په يوه تيمم چې څومره فرضونه نفلونه وغواړي کولای شي، لکه څنگه چې په يوه اودس ئي کولای شي. (کشف الاسرار ص ۱۵ ج ۲)

مسئله: په تيمم کي درکن او شرط په پاتيدو تيمم نه صحيح کيږي اودمسنون اعمالو بيله اړتيا په قصد اړيښودلو ډير سپک او کله زيات کراهت راځي خو تيمم بيله شېهي صحيح او کافي کيږي، نو که چا دلاسونو چپه خوا پر خاوره ووهله پر ټول مخ اولاسونو ئي مسح وکړه بيا هم تيمم صحيح شو، خودسنت په خلاف او مکروه شو.

مسئله: که گوټى خلاصى نه پرېښولي شي خودبل لاس په گوټو ئي ددوى په مينځ کي خلال او مسح وکړه بيا هم صحيح شو.

مسئله: که لاسونه ونه څنډي بنه پر مخ اولاسونو خاوره ومښي بيا هم تيمم صحيح شو خودافعل مکروه دى.

مسئله: که دلاسونو پر ځاى کوم دستمال اونور پر ځمکه وواهي هغه ئي پر مخ اولاسونو تير کړي نو تيمم صحيح شو خو بيله عذر داسي کول ډير مکروه دى.

مسئله: که کوم بل چا خپل لاسونه پر ځمکه ووهل دکوم بل چا تيمم ئي ورووا هو نو صحيح دى په دي شرط چې دهغه تر لاسو ووهلو مخته ده: تيمم قصد اونيت کړى وي.

مسئله: که پر مخ تیمم ووهي پریږدي او دومره وخت وروسته پر لاسو مسح وکړه چې فرضاً که مخ په اوبو پریمنځلای وای نو تراوسه به وچ شوی وای، بیا هم تیمم صحیح دی.

مسئله: که مخته پر لاسو مسح وکړه بیا ئې پر مخ وکړه نو هم تیمم صحیح شو، خود سنت په خلاف او په څه اندازه مکروه شو. (طهور المسلمین ص ۲۴)

مسئله: کومې اوبه چې په میدانو (پر لارو د سړکونو پر غاړو) دو قف په توگه ایښول شوي وي نو ترڅو چې هغه اوبه په زیاته اندازه نه وي تیمم منع کونکې نه دي، د کم والي په صورت به دا اوبه د خښلو بلل کیږي او که په زیاته اندازه وي نو دا داسه دپاره هم بلل کیږي.

(کشف الاسرار ص ۲۵ ج ۲)

(اوبه اوس وخت کې خوپر عامولارود استعمال دپاره نلونه او پائپونه وي ددې استعمال عامه اجازه وي. محمد رفعت قاسمی)

مسئله: د جمعي د لمانځه د تیریدو په ویره تیمم نشي کولای، ځکه که جمعه تیره شي نو د ما پښین لمونځ دي ادا کړي.

(هدایه ص ۲۹ ج ۱، شرح نقایه ص ۲۵ ج ۱ کتاب الفقه ص ۲۴۹ ج ۱)

مسئله: د چا چې دواړه لاسونه پر وږ وېږي شوي وي نو کله چې دی په چاتیمم ووهي نو پرېږي شوي ځای دي مسح په وکړي. (کبیری ص ۶۴)

مسئله: هغه سړی کوم چې تیمم خو ووهي خو تراوسه ئې لمونځ نه وکړی چې اوبه ئې وموندلې نو دده تیمم باطلیږي. (مظاهر حق ص ۴۷۷ ج ۱)

مسئله: ترڅو چې تیمم ماتونکی کوم شی ورپېښ نه شي تر هغو په یوه تیمم ټول وختي او قضائي فرضونه، نفلونه د نورو وختونو لمنځونه ټول

کولای شي. (نماز مسنون ص ۱۴۵)

مسئله: په تیمم کې هم تنگه گوته اوبنګړې ښورول کفایت کوي، ځکه چې ددې په ښورولو تر دې لاندې ځای تیمم کیږي، او فرض صرف مسح کول دی، د دوږو هلته ور رسول ضروري نه دی.

مسئله: په اودس کې چې د کومو وینښتانو پریمنځل واجب دی په تیمم کې هغوی مسح کول واجب دی او هغه وینښتان چې په اودس کې پریمنځل واجب دی هغوی هغه دي کوم چې په مخ کې وي ځکه دا وږدي راڅرګندلي پری مسح کول واجب نه دی. (کتاب الفقه ج ۱ ص ۲۵۷)

مسئله: په تیمم کې مسح که په لاس سره وشي نو د هغه دپاره شرط دادی چې په ټول لاس یا د لاس په زیاتره برخې وشي ځکه چې مسح کول په تیمم کې فرض دی که په لاس وي یا د لاس قائم مقام په کوم بل شي وي. (کتاب الفقه ج ۱ ص ۲۵۶)

مسئله: تیمم وهونکی واودس کونکیوته لمونځ ورکولای شي (نماز مسنون صفحه ۱۵۰)

مسئله: احناف وائي چې فاقد الطهورین یعنی د چاسره چې پاکونکي دواړه شیان اوبه او پاکه خاوره او نور نه وي هغه ته پکار دی چې د لمانځه ظاهري صورت عملي کړي په داسې ډول چې قبلي ته مخامخ شي سر په سجده کړي، نه دی قرأت وائي، نه دي تسبیح لولي، نه دی التحیات او نور وائي او نه دي د لمانځه نیت کوي، که د جنابت په حالت کې وي او که صرف اودس نه وي.

یادونه دي وي چې د لمانځه په دغه ظاهري صورت ئې له فرضو غاړې نه خلاصیږي بلکه ددې اداینه د انسان پر ذمه باقي وي او فرض پرده پاته وي تر دې چې داودس دپاره اوبه یا تیمم دپاره خاوره پیدا کړي. که

په حالت دجنابت کي وي بيا هم دلمانځه داظاهري صورت جائز دی.
(کتاب الفقه ج ۱ ص ۲۴۵)

دمتياز وحکم اوله هغه څخه دځان نه ساتلو وعيد

مسئله: دتي رودونکي ماشوم بولی هم مرداري دي اوفقهاء کرامو داپه مغلظ نجاست کي شمیرلی دی. ځکه نوکه ماشوم پر جامو متيازي وکړي دهغه پريمنځل ضروري دی، که پريدن لگيدلي وي نو د بدن پاکول هم ضروري دی که بيله جامو او بدن پاکولو لمونځ وکړل شي نو لمونځ نه صحيح کيږي راگرزول ئي ضروري دی.

مسئله: دکوچني هلک اوانجلئ بولي چې خوراک ئي پيل کړی وي يائي نه وي پيل کړی نجاست غليظه دی.

(فتاوی رحيميه ص ۱۳۰ ج ۲، فتاوی عالمگيري ص ۲۸ ج ۱ باب فی النجاسات)

مسئله: دتي رودونکي ماشوم بولي هم ناپاکي دي ځکه دجامي پرکوم چې ولگي پاکول ضروري دی اود پاکيدو دپاره دومره کفايت کوي چې دبولو پرځای دومره اوبه وبهول شي چې په دومره اوبه هغه جامه درې ځله لنډيدلای شي. (آپ کی مسائل ج ۳ ص ۸۵)

مسئله: له متياز وڅخه دځان ساتلو دپراهمتمام کول پکار دی په احاديثو کي ددي دپرتاکيد راغلی دی اوفرمايل شوي دي چې دقبر عام عذاب له متياز وځان نه بچ کولو په وجه وي، په يوه حديث شريف کي دي چې نبي اکرم ﷺ اوفرمايل، له بولو ځان ساتي په قبر کي تر ټولو مخته له بنده څخه دمتياز په اړه حساب کيږي.

له حضرت معاذ بن جبل رضی الله تعالی عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ له بولو ځان ساتی او خپلو صحابو ته هم ددي

امر کاوو. حضرت ميمونه بنت سعد رضی الله تعالی عنهما عرض وکړ چې ای دالله جل جلاله رسوله مونږ ته داوښيه چې دقبر عذاب په کوم شي کيږي؟ رسول الله ﷺ اوفرمايل دمتياز زوله اثره (يعني دڅاڅکوله اثره) (مجمع الزوائد ص ۸۵ ج ۱)

رسول ﷺ ددو و قبرونو سره تير شونوده مبارک ﷺ اوفرمايل ددغو دواړو قبرونو څلکو ته دقبر عذاب ورکول کيږي. اودوئ ته دکوم غټ شي په اړه عذاب نه ورکول کيږي په دوی کي يوه له بولو ځان نه ساتی اودوهم چغل خوري کوله.

(دادواړه شيان داسي نه وو چې ورڅخه ځان ساتل گران دي په آساني سره ځان ساتلای شو) (ترمذی ص ۱۱ ج ۱ باب التشديد فی البول ومشکوة شريف ص ۲۲ ج ۱)

دبولوله څاڅو کوځان نه ساتلو باندې دقبر عذاب

دمتياز او چغلگري په وجه دقبر عذاب ورکول کيږي، په دي کي څه مناست دی؟

ددي په اړه په التعليق الصبيح شرح مشکوة المصابيح ص ۱۹۳ ج ۱، کي ليکلی دی چې عالم برنخ د عالم آخرت مقدمه ده.

(د آخرت لومړی منزل دی) اود قيامت په ورځ په حقوق الله کي تر ټولو مخته دلمانځه او په حقوق العباد کي دويني (ناحقه دچا دويني بهولو) حساب او پريکړه کيږي اود لمانځه کيلي له ناپاکي څخه (نجاست که حقيقي وي او که حکمي) پاکي حاصلول دی (بيله پاکي لمونځ نه صحيح کيږي نو پاکي دلمانځه مقدمه ده) اود ناحقه ويني بهولو عام سبب غيبت اود خلکو په منځ کي چغلگري کول دي (نو غيبت او چغلگري د ناحقه ويني بهولو مقدمه ده)

په همدې مناسبت قبر يعني عالم برزخ كي له دغودواړو شيانو څخه په ځان نه ساتلو د قبر عذاب وركول كيږي.

نبي اکرم ﷺ ارشاد فرمائي چې په دوزخ كي به څلور ډوله خلك وي نور دوزخيان به له دوي څخه په تكليف وي او يوبل ته به وائي چې مونږ به څپله په تكليف يو، خودوي په خپلو نعرو چغوژ مونږ به تكليف كي نور زياتوب كړي دي، له دوي څخه به يو شخص دسكرو تپه تابوت كي بندوي، او يوسړي به خپلي كلمي راكشوي روان به وي، او د يوه سړي له خولي به وينه او نوونه بهيږي او يوسړي به پخپله خپلې غوښې خوري.

كوم شخص چې به دسكرو تپه تابوت كي بندي وي دهغه د عذاب وجه داده: چې پرده د خلكو مالونه وو (او په همدې حالت كي دي وفات شو) او كوم سړي چې به پخپله خپلې گلې راكشوي دهغه وجه به داوي چې پرده به متيازي لگيدلي ده به دهغو پروانه كوله اونه ئي منځلې.

او د چاله خولي څخه چې به وينه او نوونه بهيږي دهغه وجه داده چې هغه د خلكو غوښه (په غيبت كولو) خوړله. (مجمع الزوائد ص ۸۴ ج ۱)
دغه ټول احاديث دي په نظر كې ونيول شي او د پاكۍ پوره اهتمام دي وشي، د متيازو لگيدل معمولوي اوسپك گڼل او دهغوي د پريمنځلو اهتمام نه كول ډيره سخته گناه ده، استنجاء دي هم همدارنگه ووهله شي چې داوبو څاڅكي ونه غورزي او څاڅوكي پر جامو او بدن باندې ونه لگيږي، د څاڅكو د بندولو چې كومې طريقې دي او په تجربه گټورې معلومې شي هغه دي غوره كړي، تر څو زړه ئي ښه ډاډمن شي

لنډه دا چې په دې اړه ډير اهتمام او فكر وكړي، دادې هيڅكله سپك نه گڼي (فتاوى رحيميه ص ۲۹ اترص ۱۳۴ اپوري ج ۷)

(د تفصيل لپاره وگورئ د نجاست غليظه او خفيفه حكم او تعريف.
(فتاوى دارالعلوم ص ۳۳۳ ج ۱، دردالمختار ص ۲۹۳ ج ۱، ايه حواله، كتاب الفقه ص ۱۴۹ ج ۱، آپ كي مسائل ص ۸۲ ج ۳، هدايه ص ۵۸ ج ۱، او دا حق كتاب د لمانځه مسئلې)

حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ بیان کوی چې یوه ورځ رسول الله ﷺ له دوو قبرونو سره تیریدی نو (ناڅاپه ودریدی) او ئي فرمايل: ددغو دواړو قبرو والوته د قبر عذاب وركول كيږي، او د قبر عذاب پر كومه غټه خبره نه وركول كيږي (چې په دې دنيا كي ورڅخه ځان ساتل گران وي) اصلاً له دغودواړو څخه يو شخص خو هغه دي چې له متيازو څخه ئي خپل ځان نه ساتي له بولوئ ځان نه ژغوري، يعنى داسې احتياط به نه كاوو چې د متيازو څاڅوكي دي پرده ونه لگيږي، دروايتونولنډيزدادې: چې د بولو په اړه ډير احتياط ته اړتياشته، د متيازو كولو پړوخت دي څاڅوكي پر بدن او جامو ونه لگيږي، د ككړيدو دي هيڅ صورت رامنځ ته نشي، او استنجاء دي په داسې ډول ووهله شي چې صفائي او پاكۍ په پوره توگه راشي ځكه علماء ليكي چې له متيازو ځان نه ساتل اونه پاكول كيږه گناه ده، د چا چې مزاج قوي وي او دهغه يقين وي چې څاڅوكي نه راغورزي، بې شكه د داسې سړي لپاره يواځې په اوبو استنجاء كول كافى دي، خود كوم چا چې تردږيره وخته څاڅكې راځي نو داسې سړي كه لوټه ونه كاروي يواځې په اوبو استنجاء ووهي نويقیناً دده پرتوگ جامه او نور څه به مردار شي او دي به د متيازو په اړه په احتياط نه كولو گناهگار شي.
(مظاهر حق جديد ص ۲۴۴ ج ۱)

استنباء څه ده ؟

داودس ماتونکيو شيانو په اړه مخکې بنودل شوی دی چې دغټوبولو، کوچنيوبولو، ومذی او ودی په وتو او دس ماتېږي په دې کې دټولو امامانو اتفاق دی.

تر مرداری وتلو وروسته دغټو او کوچنيوبولو ځایونه ککړ پریښودل او صرف او دس کول دپاکۍ د حصول لپاره کفایت نه کوی، بلکه دالزام دی چې له کوم ځای څخه مرداری راوتلی ده هغه ځای وچ او پاک کړل شي، ځکه دامناسب دی چې ددې ځای اړوند مسئلې داودس ماتونکی مسئلوسره سم دستې بیان کړل شي چې داهم دهغې برخه ده.

داستنباء ارکان څلور دی

مستنجنې (استنباءوهونکی سړی) مستنجی منه (هغه مرداری) چې ورڅخه دکوچنيوياغټوبولو ځای ککړوی - مستنجی فیه هغه ځای دی دکوم چې پاکول دی یعنی دکوچنيو او غټوبولو ځای دی اومستنجنی به یعنی اوبه اولوتې داخلورشیان دی له دوی پرته استنباء نشی کیدای.

ښکاره ده چې ددې تړون له دوو شيانوسره دی استنباء اوداړتیا ترسره کول، په استنباء کې دوې خبرې دیادونی وړدی: لومړی داستنباء تعریف، دوهم دهغې په اړه مسئلې داړتیا ترسره کول یعنی دمتياز او غولوتړون ددریوشیانوسره دی، یو خوددوي حکم دی دوهم هغه ځایونه چیري چې اړتیا ترسره کول منع وی، درېیم هغه خبرې چې دهغوی په موجودیت کې دحاجت رفع کول منع دی، اوس ددې ټولوشیانو بیان په ترتیب سره کېږي.

داستنباء تعریف

له استنباء څخه مرادهغه مرداری ده کومه چې دمخ یادشاله لاری یعنی کوچنيو او غټوبولو له ځایه راوتلی وی له دغو ځایونولري کول دی له کومه چې راوتلی ده، داپه اوبویالوته اونوروهم لیري کیدای شي، اوددې نوم استنباء ځکه دی چې داستنباء لفظ دعرېبې ژبې له یوې جملې څخه راایستل شوی دی، ونه چې په بیخ کې پریکړله شي نووايي «نجوت الشجرة» یعنی ونه له بیخه پرې کړیده، داستنباء مفهوم هم دغه چې پلټی له بیخه پرې کړله شي.

داستنباء یعنی طهارت اصل طریقه خوداده: چې اوبه وکارول شي، ځکه له اوسنی امت څخه په مخکینیو امتونو کې شرعاً یواځي په اوبو دپاکۍ حکم و خوداسلام مذهب دمهربانی، اودعوامود هوساینې په خاطر په لوټه اونوروشیانوچې پکې کوم ضرر نه وی دپاکي حاصلولو اجازه وکړه - (نور تفصیل داستنباء په بیان کې پرمخ راځي) (کتاب الفقه ص ۴۶ ج ۱)

دخلاء معنی: خالی کیدل، تشیدل ده او اصطلاحاً ددي (الخلاء) لفظ مطلب کیږي هغه ځای چیري چې کوچنيو یا غټوبولو اړتیا ترسره کیږي چې موږ ورته بیت الخلاء، فلش، تشناب اونوروايو.

اداب:

آداب اصلاً د ادب جمع ده معنی ئي د عقل مندی، هوسنیاړی، قاعدې، طریقې اواندازی ده او په اصطلاح کې ددې مطلب دی کوم شی داسی په طریقه کول چې غوره اوبنه وي او هغه شی که د ویناوی او که دکولو

اووهرهغه کارته هم وائي کوم چې په احتياط اوږده فکر په بنده طريقه او غوره اندازو کېل شي. (مظاهر حق ص ۳۴۵ ج ۱)

مسئله: له گيډي څخه چې له دواړو لارو کوم څه وزي هغه ته «نجو» وائي داستنجا معنى داشوه دمرداري ځاى پاکول، که کوم شى پرتير کړى او که ئي پريمنځى دواړه ډوله کيدای شي (په اوبو، لوټه وغيره) استنجا دنجاست دنجاست له لاري (يعنى دغټو او کوچنيو بولو له ځايه) ليري کول دي. (کشف الاسرار ص ۹۳ ج ۳)

بیت الخلاوی د شیطانانو مرکزونه دي

رسول الله ﷺ فرمایلي دي: گورئ ودغوبیت الخلاوته پیریان اوشیطانان ځي راځي له تاسو څخه چې څوک کله بیت الخلا ته ورشي نو هغه ته پکار دی چې دادعا ولولي «اللهم انی اعوذ بک من الخُبثِ والخَبَائِثِ»

پیریان اوشیطانان ځي راځي يعنى پیریان اوشیطانان بیت الخلا (پټي، تشاب) خپلې اډې جوړوي، چیرې چې دوی ځي راځي اوددې خبرې په انتظاروی چې کله به څوک راشي اودوی هغه په تکلیف کړی او په فسادکي ئي واچوي ځکه چې بیت الخلا یو داسی ځای دی چیرې چې نه صرف دا چې له مرداري پرته نور څه نه وی، بلکه انسان خپل ستر خلاص کړی کښینی اودالله ذکر نشي کولای ځکه له پیریانو او شیطانانو خوندي کیدو لپاره بیت الخلا ته دورنولو پروخت دغه دعا لوستل پکار دی.

بیت الخلا ته ورننولواوراولوپروخت دعا

حضرت عائشه رضی الله عنها بیان کوی: چې رسول الله ﷺ به کله له بیت الخلا څخه راووتی نو فرمایيل به ئي: اللهم عَفِّرْناک - يعنى ای الله! زه ستا څخه بخښنه غواړم. (ترمذی)

تشریح: دغه مهال دبخښنی اومعافی غوښتلودوې وجې علماؤ لیکلي دي: یوه خودا چې در رسول الله ﷺ پر مبارکه ژبه به هروخت دالله یادونه وه، داپرتیا ترسره کولو په خیر حالت څخه پرته په کوم بل حالت کي ده مبارک ﷺ دالله ذکر نه دراوی، نو په بیت الخلا کي دالله ذکر قضاء کیدو ته هم رسول الله ﷺ دومره اهمیت ورکاوی چې له هغه ځايه په راوتلو سره به ئي سمدستی له الله ﷻ څخه مغفرت اومعافی غوښته.

اودوهمه وجه داده: چې دانسان له دغې مردارۍ خلاصیدل دالله تعالی ډیر لوی انعام دی، انسان چې هرڅه وخورې او خپلې گيډې ته ئي شیوه کړی، هغه هضم شي اوبیادوینی اونور په صورت کي دهغه جوهر دجسمانی قوت اوتوان باعث شي اوفضله په آسانی سره بهرته ووزي، که څوک فکر او غورو کړي نو دادالله دومره ستر نعمت دی چې ددي شکر نشی ادا کیدلای. نور رسول الله ﷺ به له بیت الخلا څخه دوتلو سره سمدستی مغفرت اومعافی غوښته چې پروردگار ه! تاسو چې په کوم کرم اونعمت ونازولم دهغه شکر نشی ادا کیدای، هغه راته معاف کړي. (مظاهر حق ص ۳۶۲ ج ۱)

مسئله: دغټو او کوچنیو بولو کولو پر مهال دباندی په صحراء کي له جامو پورته کولو مخکې او په بیت الخلا کي تردننه کیدو مخکې دادعا ولولئ: اللهم انی اعوذ بک من الخُبثِ والخَبَائِثِ.

(بخاری ص ۹۳۶ ج ۱ کشف الاسرار ص ۹۹ ج ۳، مظاهر حق ص ۳۴۸ ج ۱)

اوبيا کينه پښه په بيت الخلاء کې کښيږدئ او بهرته در او تلو پر وخت لومړی
ښی پښه بهرته راوباسئ، او بهرته در او تلو پر مهال داد عا وواياست.

(۱) اللهم غفرانک (۲) الحمد لله الذي اذهب عني الادي وعافاني

(نماز مسنون ص ۹۳، ترمذی ص ۲۷، ابن ماجه ص ۲۶، مظا هر حق ص ۳۶۲، البحر الرائق ص ۲۴۳ ج ۱)

مسئله: غټوبولو ته د تلو لپاره چي کومه دعاده دوروبولو لپاره ځان ته
کومه دعانسته بلکه د کوچنيو او غټوبولو دواړو لپاره يوه دعاده.

(امداد الفتاوى ص ۱۴۳ ج ۱)

مسئله: بيت الخلاء ته د تلو پر مهال (اعوذ بالله من الخبث والخبائث)
ويل ځکه مستحب دی چې په دې ځای کې شيطانان راغونډيږي، ځکه
دوئ ته مرداري خوندور کوي، او در او تلو پر وخت غفرانک وياست
ځکه چې په بيت الخلاء کي د الله يادونه پريښودل کيږي، او د شيطا
نانو سره د يو ځای کيدو وخت دی، ځکه له دې څخه مغفرت غوښتل
مناسب دی (المصالح العقلية ص ۲۷)

داستنباء حکم عام دی

مسئله: دا حنافوپه زردپاکي حاصلول ياپه اوبوپاکي حاصلولو پر ځای
په لوټه پاکول مؤکد سنت دی، دنرو لپاره هم اود ميرمنو لپاره هم
(ځکه نوکه کوم مکلف انسان ئی ونکړي نو دراجح قول سره سم
داسی کول مکروه دی) په دی شرط چي مرداري دوتلوله ځايه مخته
نه وی لگيدلی، دا حنافوپه نزدله مخرج څخه مرادهغه ځای دی له
کومه چي مرداری راوړي او هغه ځای چي په دی کی شامل وی لکه
دغټوبولو د ځای هغه شاوخوا کومه چي دولریدو پر مهال سره بسته
شي اوله هغه څخه هيڅ په نظر نه راځي، داغه رنگه دنرو د ځانگړي

غري (ذکر) هغه حلقه (کړی) کومه چي دسوری پر شاوخواوی اوله
کوم ځايه چي متيازي خارجيږي.

(کتاب الفقه ص ۱۴۷ ج ۱، فتاوی محمودیه ص ۵۴ ج ۲)

مسئله: له بدن څخه راوتونکی مرداره ماده هغه که دمعمول سره سم
راوتونکي شی وی (لکه متيازي اونور) ياد معمول په خلاف مثلاً
وينه نوونه اونوردغه نجاست دوتوله ځايه پرمخ خورشي اودهغه
مقدار تريوه درهم زيات وی نودهغه پاکول فرض دی اود دې لپاره اوبه
کارول ضروری دی، ځکه چي اوس دا کار د نجاست ليري کول دی
، استنباء نه ده، اود نجاست ليري کولو لپاره داوبواستعمال فرض دی
اوهمدغه حکم په هغه صورت کي دی کله چي متيازي دخاص اندام
ترسوری تجاوز وکړي ديوه درهم ترمقدار څخه پريزياته برخه خوري
شي نوپه اوبوددې پريمنځل فرض دی، اوپه لوټه اونوروپاکول په دي
صورت کي کفايت نه کوی.

داغه رنگه ناسته به هم د قلبي خرمن دبولوله ککړيدو څخه پاکوي خو
که ددرهم ترمقدار زيات ځای ککړشي نودهغه منځل فرض دی، لوټه
اونور پر منبول کفايت نه کوی، ښکاره خبره ده چي په داسی صورت
کي هغه ټول نجاست کوم چي پرمخرج وی په اوبوپريمنځل لازميږي
، ځکه چي ترمخرج تجاوز کونکی نجاست دمنځلو پر مهال ټول
خوريږي، اود احتياط تقاضاهم همدغه ده چي ټول ځای په
اوبوپريمنځل شي، اوپه داسی سيمه کي چيري چي اوبه ډيري وی
هلته خوپه رشتيادزيات احتياط طريقه همدغه ده چي په اوبو
منځلوپاکي حاصله کړل شي، ځکه چي په دی سره مرداری هم ليري

کيږي. اوبدبوی هم ختمیږي خو په هغوسیمو کې چیري چې اوبه لږوي، دهغه ځای لپاره دصاحبینو (امام ابو یوسف رحمه الله او امام محمد رحمه الله) (رایه په بنگاره توگه زیاته په کار راتلونکي ده. او همدغه حکم په هغه صورت کې دی کله چې د انسان لپاره داوبو کارول ستونزمن وي.

لنډه داچې که نجاست خاص د مخرج پرسروی نودهغه زائلول مؤکد سنت دی. د نجاست له معمول سره سم وتونکی وی لکه کوچنی او غټی بولی یاد معمول په خلاف لکه مډی او وډی او وینه او نور دغه په اوبولیری کړل شي یا په کومه بله طریقه، دی ته استنجاء او استجمار وائي، خو که مرداری له مخرج تیري وکړي نودهغه لیري کول فرضیږي، او دي ته استنجاء نه وائي بلکه د نجاست زائلول ورته وائي. (کتاب الفقه ص ۱۴۸ ج ۱)

له استنجاء څخه دعا جز حکم

پوښتنه: یو ناروغ دی چې یوه پښه ئې ماته شوی ده، داودس کولو پرمهال اوبه په کوم بل چار اتویوي، خوداودس غږی پخپلولا سونو پریمنځلای شی، خودا استنجاء کولو پرمهال ډیر تکلیف گالی، سم بل څوک یې له خپل ځایه راپورته کوي بیا په تکلیف سره مریض پخپله استنجاء وھی یا تر چار پایي لاندی څوک لوښی ورته کښیږدی دی استنجاء وھی نو آیا وداسی ناروغ ته استنجاء معافیږي کنه؟

ځواب: په دی صورت کې استنجاء معاف نه ده، خو که دواړه لاسونه شل وی یا یو لاس شل وی مگر څوک اوبه وراچوونکی هم نه وی او روانی اوبه هم نه وی چې پکی کښینی په روغ لاس استنجاء ووهی

، اود میرمنی خاوند یا د نارینه کوروالا هم نه وی، چې استنجاء ورووهی نو استنجاء معاف ده. (احسن الفتاوی ص ۱۰۹ ج ۲)

مسئله: که په کین لاس کې عذروی، لکه زخم او نور یا کارنه کوی (فلج وی) نو په مجبوری کې ښي لاس استعمالولای شی، خو په ډیر احتیاط سره او که په کین لاس معذوری او روانی اوبه هم دی نشي موندلای اونه داسی څوک وي چې ده ته اوبه ورواچوي نود دغی مجبوری په وجه دی استنجاء وهل پریږدی او که دده سره روانی اوبه یا ټاکي لگیدلی وی یا داسی کوم سړی وی چې اوبه ورواچوي چې ورڅخه شرعاً پرده نه وی نو په دغو صورتونو کې دی په ښي لاس استنجاء ووهی.

مسئله: که د چا دواړه لاسونه فلج وی نوله ده څخه استنجاء وهل یو مخ معافیږي کله چې څوک وروهوونکی نه وی، خو که دی پرمخک په یاد یوال په مښلو کولای شی نو پاک دی کړی. (کشف الاسرار ص ۹۷ ج ۱)

مسئله: په ښي لاس بیله کوم عذر استنجاء وهل مکروه دی. (هدایه ص ۴۸ ج ۱، شرح تقایه ج ۱ ص ۴۸)

مسئله: که عذروی په ښي لاس دی استنجاء ووهی. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۸ ج ۱)

تراودس کولو وروسته استنجاء وهل

مسئله: تراستنجاء وهلو مخکې که اودس وکړل شی، وروسته په یاد ورتلو پرمهال استنجاء ووهی (یعنی مخکې په لوټه استنجاء ووهله اودس ئې وکړ او تراودس کولو وروسته ورپه یادیدو پراختیایي بیا په

اوبواستنجا ووهله نوکه له مخرجه نجاست تجاوزنه وکړي (احسن الفتاوى ج ۲ ص ۱۰۸)

مسئله: که نجاست له مخرج څخه تجاوزنه وی کړي نواستنجا په اوبوسنت ده او که تیري کړي وی نوکه ددرهم تراندازه نه وی زیات شوی، نوپریمنخل واجب دی او که زیات شوی وی نوپریمنخل فرض دی او که په لمانځه کې ورپیا د شونوپه اخیرنی صورت کې لمونځ باطلیږي. اوپه دوهم صورت کې مکروه تحریمی گزري اوپه لومړی صورت کې تنزیهی مکروه دی. (امداد الفتاوى ص ۱۳۹ ج ۱)

(نوپه اخیرنی صورت کې دی لمونځ مات کړي اوپه دوهم کې دي پوره کړي لمونځ دی راوگرزوي اوپه اولنی کې راگرزول هم ضروري نه دی. (رفعت)

چیري چې غټي اووړی بولی کول صحیح نه دی

مسئله: په مسجد یاد مسجد پر بام غول او متیازي کول حرام دی، داسی ځای غټي او کوچنی بولی کول چیري چې وقلی ته مخ یا شاوی مکروه دی که ځنگل وی او که ابادی.

مسئله: کوچنی ماشومان دکوچنی او غټوبولولپاره داسی ځای کښینول چیري چې قبلی ته مخ یا شاوی ناجائز دی اوددي گناه پر کښینوونکی ده.

مسئله: دلماوسپوړمی پر لورد غټو یا کوچنیو بولولپروخت مخ یا شا کول مکروه دی.

مسئله: په ولاړو اوبو کې غول او متیازي کول حرام دی په زیاتو ولاړو اوبو کې تحریمی مکروه دی او په روانو کې تنزیهی مکروه دی.

مسئله: په لوبښي کې غټي یا کوچنی بولی کول په اوبو کې اچول یاداسی ځای غټي او کوچنی بولی کول چی له هغه ځایه وبهیري اوبوته ورشی مکروه دی (له مرداری نالی پرته)

مسئله: دویالی، تالاب او نور وېر غاړه غټي او کوچنی بولی کول مکروه دی کله چې نجاست په کې ولویږي، اوداغه رنگه ترداسی ونه لاندی چې په سیوری کې خلگ کښینی اوداغه رنگه دگلونو او میوې ترونه لاندی، دغه رنگه په ژمی کې چې پرکوم ځای خلگ کښینی ولمرته اود حیوانانو په منځ کی، و مسجد او عیدگاه ته دومره نژدی چې له بد بویي څخه لمونځ کوونکي په تکلیف شی، په هدیره کې یا پرداسی ځای چیري چې خلگ اودس یا غسل کوي، په لاره کې، وهواته مخامخ، په سوري کې، ولاري ته نژدی او وکاروان یا کومي غونډي ته نژدي تحریمی مکروه دی.

لنډه داچي داسی ځای چیري چې خلگ ناسته پاسته کوي اودوي ته تکلیف وی اوداسی ځای چې ورڅخه راوبهیري و خپل طرفته راشي مکروه دی. (علم الفقه ص ۴۵ ج ۱، شرح نقایه ص ۴۹ ج ۱، هدایه ص ۴۸ ج ۱، درمختار ص ۵۶ ج ۱)

دغټو او کوچنیو بولولپر مهال چې له کومو شیانو څخه ځان ساتل پکار دی

مسئله: دمتیازو او غولو کول پر مهال خبري کول، بیله اړتیا ټوخل، دکوم ایت یا حدیث یا کوم بل متبرک شي لوستل یاداسی شی چې ورباندی دالله ﷻ یا نبی، یا ملکی یا دکوم عزتمند نوم وی یا کوم ایت یا حدیث یادعاء لیکل شوي وي دځان سره ساتل، بیله اړتیا په پروته

يا ولاړه غټي او کوچني بولي کول ټولي جامي ايستل لوڅ بريندو غټي او کوچني بولي کول، په بني لاس استنجاء وهل.

(علم الفقه ص ۴۵ ج ۱، بهشتي زيور ص ۱۱ ج ۱، دمنيه ص ۱۱۷ وکيري ص ۵۸ په حواله)

په کومو شيانو چي استنجاء صحيح نه ده

مسئله: هل، د خوراک شيان، گوښر خوشاښي، او په هر مردار شئ او هغه لويه يا ډيره چي يو ځل استنجاء په وهل شوی وي، پخه خښته، ټوکر بنښنه او سپينه، سره زر، سپين زر، گيلټ، کوله، چونه، او په داسي شيانو استنجاء وهل چي مرداري نه شي پاکولای لکه سرکه اونور... کوم شيان چي څاروی او نور خوري لکه پروږ، وابښه او نور او داسي شيان چي بيعه لري، که لږ بيه ولري او که ډيره لکه کپړه اونور، (کومې کپړې او کاغذونه چي د استنجاء وچولو لپاره جوړ شو دي په هغو باندې جائزه ده.)

مسئله: دانسان اجزاء لکه وينستان، هډونه، غوښه او نور د حيوان هغه جزء چي ورسره متصل وي، د مسجد چټائي او نور، د ونه په پانږو، کاغذ که څه هم ورباندې ليکلی وي او که ساده وي، د زمزم اوبه، داوس پاتي شوی اوبه، د بل په مال بيله اجازي او خوښي، هغه که اوبه وي که رخت يا کوم بل شئ، پنبه، او داسي ټول شيان چي ورڅخه انسان يا دهغه حيوانان گټه اخلي، په دغو ټولو شيانو استنجاء وهل مکروه دی.

(علم الفقه ص ۴۶ ج ۱، شرح وقايعه ص ۱۲۷ ج ۱، درمختار ص ۵۷ ج ۱، شرح نقايعه ص ۲۷ ج ۱، هدايه ص ۴۸ ج ۱)

په کومو شيانو چي بېله کراهته استنجاء صحيح ده

اوبه، د خاورو لويه، هر هغه شئ چي پاک وي او نجاست ليري کړي په دي شرط چي مال او محترم نه وي. (علم الفقه ص ۴۶ ج ۱)

مسئله: له ساده کاغذ يا ورباندې څه ليکل شوی کاغذ څخه دلوتي کار اخيستل مکروه دی. (احسن الفتاوی ص ۱۰۸ ج ۲)

مسئله: نن سبا چي کوم کاغذ دلوتي په توگه کارېږي چي ورته کلينک پيپر ويل کيږي [toale tissue] هغه د ليک وړنه وي په هغه کي د جذبولو صلاحيت وي، په هغه استنجاء کول او روڅخه دلوتي کار اخيستل بېله کراهته جائز او صحيح دی.

(احسن الفتاوی ص ۱۰۸ ج ۲، شامی ص ۳۴۰ ج ۱، فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۰ ج ۱)

مسئله: که دغه کاغذ د خاورو دلوتي په څير جذب کوونکی وي نو ددې هم هغه حکم دی کوم چي د خاورو دلوتي دی، که له منخرج (سوري) څخه شاوخوا امتیازي نه دی خوري شوی، يا خوري شوی دی خو ددرهم په مقدار کي دننه خوري شوی دی نو ددې تر استعمال وروسته يواځي په اودس کولو هم لمونځ کولای شي کنه په اوبو به هم پاکي حاصلول ضروري وي. (نظام الفتاوی ص ۲۳ ج ۱، امداد الفتاوی ص ۱۳۹ ج ۱)

مسئله: غوره دادی چي لومړی په لويه نجاست ليري کړل شي او تر هغه وروسته اوبه وکارول شي، خونن سبا په ښارونو کي د گټر طريقي (فلش اونور) په وجه دلوتي استعمال ډير تکليفجن وي، په لوتو غورځولو داوبولاره بنديږي چي د بدبويي او ايذاء باعث گرزي، بيا ددې په پاکولو کي هم ډيري ستونزي رامنځته کيږي ځکه په داسي ځای کي دلوتو استعمال هيڅکله نه دی پکار، دلوتي او ډبري استعمال مستحب دی او خپل ځان او نور خلک په مصيبت کي اچول حرام دی، دکوم مستحب کار په خاطر حرام کار کول جائزه دی

خودپاکي په غرض چي کوم جذب کونکی کاغذونه په بازارکي ترلاسه کيږي دهغوئ استعمال جائز دی.

(احسن الفتاوی ص ۱۰۵، ج ۲، فتاوی رحیمیه ص ۲۷۸ ج ۴)

دبولودار تیا په ترسره کولو کي بندیزونه

دارتیا دپوره کولویعنی دغټواو کوچنیو بولواو نورو کولو په اړه شارع ﷺ خو طریقی مقرري کړی دی چي له ټولگی څخه هغه احکام دی د کومو تر اوجي په ځانکړتیا سره دنجاست زائلو سره دی (دناپاکي لیري کولو سره دی) که نجاست په ابوسره لیری کړل شی هغه ته استنجا وائي که له اوبو پرته په کوم بل شی مثلاً په لوته او نورو لیري شي نو هغه ته استجمار وائي.

دارتیا ترسره کولو پر طریکو (آدابو) ځینی خلک دانیو که کوي چي حاجت ترسره کول له فطري اعمالو څخه دی چي دهغه پر ځای کول انسان دخپلو ځانگړو حالاتو او ماحول سره سم کوي، پدې شرعي بندیزونه لگول بیله ددي چي اړتیا پېښه شي، انسان په مشکلاتو کي اچول دی او پر تکلیف گاللو مجبورول دی.

دانیو که هم دهغو خلکو او نورو نیو کوته ورته ده کوم چي له شرعی ذمه واریانو آزادی غواړي کني د حیض او کوروالی او نورو په اړه چي کوم بندیزونه شارع ﷺ لگولی دی او دهغو بندیزونو چي یادونه پر مخ راځي، اخیر توپیر څه دی؟

دغوره والی خبره خوداده چي په اسلامی شریعت کي چي په دې اړه کوم څه راغلی دی هغه ټول امورداسی دی چي عقل یي تسلیموي او کوم چي دصحت دځوندی کولو له تقاضو سره سم دی، اودپاکي

کومه طریقه چي لازمه شوي ده دمعشرتی نظام له اړتیاوو څخه دی حقیقت دادی: چي اسلامی شریعت چي دکو موشیانو امرکړی دی که څه هم دهغه حکم دعلت او مصلحت په وندپه بنسټه نشي کیدای، ځکه چي دا ټول شرعی تکلیفونه کوم چي دانسان لپاره ځانگړی دی هغه ټول دالله ﷻ په بندگي (عبادت) کي داخل دی، او انسان ته دحق نشته چي ترڅو ددي پر ځای کولو څخه عاجز نشي. نه دی څخه مخ اړونه وکړي، له دې سره دا ټول شيان د عقل سره سم دی. اودانسان لپاره چي کوم عبادتونه په شریعت کي مقرر شوی دی، هغوي دروغتیا او معاشرتی تقاضو موافق دی.

اخیر څوک شته چي دا وائي چي له مردلاري پاکیدل ضرور نه دی او هغه څوک شته چي دا ویلای شی چي ددي لپاره کومې طریقی شریعت نبودلی دی هغه دانسان لپاره گټوري نه دی.

په حقیقت کي داسلامی شریعت احکام ټول دمعاشری دښیگړي اود انسان دخواخوږي لپاره دا ټول بندیزونه گټور دی او چاته پردې دنیو کي کولو توان نشته، اوس دارتیا ترسره کولو په اړه احکام واجب، حرام، مستحب، او مکروه په ترتیب سره بیانېږي. (کتاب الفقه ص ۱۵۲ ج ۱)

داستنجا واجب شيان

(۱) لومړی هغه شيان چي داستنجا لپاره واجب دی مثلاً استبراء یعنی دغټواو کوچنیو بولو وروسته چي کوم څه پاتی شي دهغه خارجول، تردی چي دا غالب گمان شي چي اوس هلته هیڅ نشوپاته، دځینو وگړو په عادت کي داخل دی چي په تگ راتگ، ولاړیدو، یا په داسی حرکت کولو چي دوي یي عادیان وی دمتیازو دریدلی څاڅکی

راوړي، پر داسې خلکو د عادت سره سم پخپله استبراء واجب ده، ځکه نو که د بولو د قطرو په بندیدو کې شک وي نو اودس کول نه روا کیږي، که بيله ډاډمن کیدو په همدې حالت کې اودس وکړ او د بولو قطره راغله نو اودس به یې کاره شي. لنډه دا چې واجب دی چې د دریدلې نجاست که شبه وي نو ټول دی وتلو ته پرېږدي، تردې چې ورته دا غالب گمان شي چې اوس هیڅ نه دی پاتې ددې خبرې پر وجوب د ټولو اتفاق دی، په دې کې د چا اختلاف نشته.

(۲) دوهمه د پاملرنې وړ خبره هغه ځای دی چې د اړتیا ترسره کول حرام دی پر قبر سربیره (یا ورته نژدې) د حاجت پوره کول حرام دی، ددې سبب ښکاره دی هدیره د نصیحت او عبرت حاصلولو ځای دی، ځکه د ابه ډیره بد اخلاقي وي چې هلته انسان خپل فرض ښکاره کړي او هغه په راوتونکي مرداري ککړ کړي، ځکه چې در رسول الله ﷺ په صحیح حدیث کې راغلی دی چې نبی ﷺ د قبرونو زیارتونو ته هڅونه کړې ده ترڅو اخیرت په یاد شي، نو دا خوناپوهی او بې عقلی ده چې څوک داسې ځای چېرې چې خلک عبرت حاصلولو او داخرت ورپه یادولو لپاره راځي د غټو بواو وړو بولو ځای وگرزوي داسې کول د نصیحت حاصلولو اود الهی ویرې دهغه مقصد ضد دی کوم چې د قبرو نود زیارت په اړوند دی، زیاته پردې په داسې حرکت د هدیرو سپکاوی دی (ددې په اړه تفصیلی مسئلې انشاء الله په مسائل میت کې راځي)

(۳) درېیم دا چې په هغو ځایونو کې چې د اړتیا ترسره کول جائز نه دی ولاړی اوبه دی، چې پکې د اړتیا ترسره کول ممنوع دی (یعنی غټی

او کوچنی بولی کول منع دی) او ولاړی اوبه هغه دی چې بهیري نه، حضرت جابر ؓ له رسول الله ﷺ څخه ددې حدیث روایت کړی دی چې رسول الله ﷺ په ولاړو اوبو کې له متیازو کولو څخه منع کړې ده (دمسلم، ابن ماجه او نور په روایت) د کوچنیو بولو په ممانعت کې غټی بولی کول هم شاملی دی ځکه چې دا ترهغه هم زیاته ناوړتیا ده، ځکه ددې منع په زیاته سختی سره دی.

یادونه دی وی چې د فقهی دغه حکم له هغو غورو حکمونو څخه دی کوم چې د علم له مخه منل شوی ادسلیم عقل په نزد خوښ کړل شوی دی، ځکه چې هغه اوبه کومې چې د گټې رسول لپاره وي دهغو مردارول په بدو خصلتونو کې تر ټولو ناوړه ځوی دی برسيره پردې په داسې کولو تیري کونکي ناروغي او نور هم پیدا کیږي.

لنډه دا چې د اسلام د مذهب له ښیګړو څخه دی چې دهغه څومره عبا دتونه دی هغوی دانسانانو د خواخوږۍ له تقاضو سره سم دی.

(۴) څلورم دا چې د اړتیا ترسره کول په داسې ځای کې حرام دی له کومه ځایه چې اوبه رابهیږي او چېرې چې د خلکو تګ راتګ وي او چېرې چې دارام لپاره سایه اوسیوری وي، حضرت معاذ بن جبل ؓ روایت کوي چې رسول الله ﷺ وفرمایل: دلغنت له دریو شيانو ځان ساتئ: داو بو پر گودرغتي بولی کول، یادلاري پرسر د اړتیا ترسره کول، یاد هغه سیوري پر ځای کوم چې دارام لپاره وي.

(۵) پنځم قبلې ته مخ یا شا کولو پر مهال اړتیا پوره کول حرام دی که په کور کې وي که په ډگر کې او که په ځنګل کې که په غلطي سره څوک د بولو لپاره قبلې ته مخامخ کښیناستی اویا ورپه یاد شونو اوس که

مخ گرزول ممکن وو نو سمدستی دی وگرزي، کنه نو پکاردی چي ترڅو ممکن وی د اړتیا ترسره کولو پر مهال دی قبلې ته مخ نکړي، او د استنجاء و هلو او د لوتو کارولو په اړوند هم هغه حکم دی کوم چي د کوچنیو او غټو بولو دی یعنی دغه دواړه کاره هم (قبلې ته مخامخ کیدو په حالت کي) تحریمی مکروه دی.

(نن سبا د کورنوپه ودانو لوی د هوساینی د شیانو خیال ساتل کيږي آیا دغه حدیث شریف عملی کول کوم گران کاردی؟ رفعت قاسمی غفرله (۶) شپږم داچي د حاجت ترسره کولو پر مهال هواته مخامخ کښینستل مکروه دی نو د امتیاز وکولو لپاره د هوا پر لور کښینستل نه دی پکار، داسی نه چي د بولو شاخکی د هوا په څپو کي راو غورزي او پلټي موکړي، ښکاره خبره ده چي په دې حکم کي پخپله د اړتیا ترسره کوونکی گټه ده، داسی د انسان په فطرت کي داخل دی چي دی دخپل بدن او جامو پلټیدو څخه ځان گوري، شارع ﷺ د همدې مصلحت په نظر کي نیولو او د دې لپاره چي خلکو ته د پاکی حاصلولو هڅونه وي، دغه کاریي مکروه بللی.

(اونن سبا په ولاړه امتیازي کول فیشن دی چي پکي خدای خبر پر جامو او بدن څومره شاخکی مښلی کله چي په حدیث شریف کي څرگند راغلی دی چي یوه سړی ته یواځي د امتیازوله شاخکو ځان نه ساتلو په وجه د قبر عذاب ورکول شوي و، رسول الله ﷺ د دې خبر ورکړی و، ځکه له دغو شیانو ځان ساتل پکاردی. محمد رفعت قاسمی غفرله

(۷) اووم داچي د حاجت پوره کولو پر وخت خبری کول مکروه دی، ځکه چي داسی کول پخپله د خبرو سپکاوی دی، او دسړی هیڅ فکر نه

وی، ډیر ممکن دی چي د خبرو په دوران د الله تعالی نوم یاد الله در رسول نوم یادې ته ورته کوم پاک لفظ پر ژبه راشي، پر دې برسیره بیله اړتیا خبري کول داغسی هم مکروه دی، پرته له دې چي داو بولونی وغواړی یادستمال، رخت، د استنجاء دلوتي او نور وغوښتنی لپاره وی کوم چي د نجاست د ځای پاکو لویاوو چولو لپاره کارول کيږي یاد ضرورت په خاطر و خبرو ته اړشی نوم مکروه نه دی.

(۸) اتم (په ډگر، ځنگل، او نورو کي) ولمر یا سپوږمۍ ته مخامخ کښینستل او حاجت پوره کول مکروه دی، ځکه چي دا د الله د قدرت د ښو او دهغه له نعمتونو څخه دی چي ورڅخه د الله ﷻ و مخلوق ته گټه رسیږي، او د اسلامی شریعت له اصولو څخه دی چي د الله ﷻ د نعمتونو احترام او د هغوی درناوی وشي.

(۹) نهم داچي استنجاء په کین لاس ووهله شي، ځکه چي ښي لاس عموماً د ډوډی او نور خوراک لپاره دی.

د اهم مستحب دی چي د استنجاء پر وخت د کین لاس گوتی تر نجاست لگیدو مخکی لندې کرل شی، تر څو زیاتی په نجاست ککړي نشی، داغه رنگه تر فارغیدو وروسته کین لاس په کوم پاکوونکی شی پریمنځل هم مستحب دی.

او د استنجاء پر وخت غړی سست پر ښودل مستحب دی ترڅو په آسانی سره نجاست زائل کرل شی. (کتاب الفقه ص ۱۵۴ تر ۱۵۸ پوري اتوک)

مسئله: دا حنا فوپه زدکه روژه نه وی نو د استنجاء پر وخت د جسم سست پر ښودل مستحب دی ترڅو دروژي پر مهال د بدن په سستوالی

روژه ماته نشی، ځکه په اوبو دنده رسولو کي که له زیاتۍ مبالغې څخه کار واخیستل شي نوروژه ماتېږي.

(کتاب الفقه ص ۱۵۸ لومړۍ ټوک، مظاهرت ص ۳۵۲ ج ۱)

په اوبو د استنجاء و هلو دوه شرطونه دي

په اوبو د استنجاء و هلو دوه شرطونه دي يو خودا چي اوبه طهور يعنی پاکوونکي وي، دوهم شرط دادي: چي هغه اوبه د مردارۍ پرېمنځلو لپاره کفايت کوونکي وي، ځکه نو که اوبه لږوي چي نجاست له خپل ځايه نشي ليري کولای چي تر نجاست لگيدو مخکي چي کوم حالت و، هغه ځای بيا هم همغسۍ شی نو په داسی صورت کي دی دغه اوبه ونه کارول شي. (بلکه د دوهمه کمو اوبو په موجوديت کي دی په لوټه استنجاء و هله شي) (ځکه چي دلوتو او نورو استعمال داوبو د موجوديت سره هم دهغه قائم مقام کيدای شي خو بيا هم داوبو کارول غوره دی او تر ټولو غوره خوداده: چي لوټه او اوبه دواړه و کارول شی. په کومو صورتونو کي چي دلوتي استعمال بيله اوبو صحيح دی.

(کتاب الفقه ص ۱۶۰ ج ۱)

مسئله: بيله لوټو يو اځي په اوبو استنجاء و هلو بشپړه پاکي حاصلېږي په دی شرط چي د څاڅکو ناروغی نه وي، او که د ناروغی وه نو لومړی د خاورې په لوټو استنجاء و هلو پکار دی یا کوم بل تدبير کول پکار دی چي د څاڅکو راتلو احتمال پاته نشی. (امداد الاحکام ص ۴۰۰ ج ۱)

لومړی دی دمخ خواو مينځله شی که دشا؟

يوه پوښتنه داده: چي لومړی دمخ خوا پرېمنځل پکار دی که دشاخوا؟ په دی اړه مسلکونه تفصيل غوښتونکی دی زموږ دامام ابو حنيفه

ﷺ په نزد لومړی دی دغټو بولو ځای و مينځل شي، ځکه چي هغه ځای زیات مردار دی او ځکه هم چي دغټو بولو د ځای اودهغه سره خواکي ځای په مېنلو د متياز و څاڅو کي راوړي، ځکه نو دمخ خوا په لومړی پرېمنځلو هيڅ فائده نشته.

مسئله: د استنجاء و هلو پروخت د څاڅکو خیال اووهم نه دی کول پکار، په خیال اووهم کوم شی نه مردار ږي، داسی توهمات رفع کوی او په زړه زړه کي اعوذ بالله وایاست، هيڅکله و هم مه کوئ (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۳ ج ۱) (د الاشباه په حواله). (که اوبه زیاتۍ وي نو دوه ځله پرېمنځل هم څه پروانه لري. «رفعت»

په استنجاء کي دلوتي پر ځای نور څه استعمالولای شي

مسئله: دا حانفوپه نزد دلوتي په توگه د پاک شي استعمال سنت دی مثلاً خاوره زوړ ټوکړ او نوردو چي خاوري ټوتي.

اوپه مکروه شيانو استنجاء و هلو تحریمی مکروه دی. مثلاً هلوکي، گوبر (خوشائي) ځکه چي رسول الله ﷺ په دغو شيانو له استنجاء و هلو څخه منع کړيده داغه رنگه د انسان او حیوان د خوراک څښاک په شيانو او هغه شيان کوم چي شرعاً د احترام وړوي په هغوي سره استنجاء و هلو تحریمی مکروه دی او د مال ضائع کول هم منع دی او هغه شيان کوم چي شرعاً د احترام وړوي په هغو کي دغه شيان دی: د انسان د بدن کومه برخه که دکوم کافروی او که دمردار، ليکل شوی کاغذ که څه هم پر هغه نیم توری ليکل شوی وي، ځکه چي هغه د احترام وړ دی (خوا که په هره ژبه ليکل شوی وي) او داسی کاغذ چي هيڅ نه وي ورباندی ليکل شوی خو پر هغه ليکل کيدای شی، خوداسی

کاغذ چي ورباندی نشی لیکل کیدای په هغه استنجاء کول بیله کومه کراهته جائز دی لکه: (toilet tissue) داغه رنگه دداسی شی دلوټي په توگه کارول مکروه دی چي قیمتی وی او په استعمالولو هغه تلف شي یائي بیه کمه شي، هوکه هغه شی داسی وي چي تراستعمالولو وروسته په پریمنخلویا وچیدلو بیا هغه دمخکی په ډول کیدای شي نو ددي شی په استعمال کي کراهت نشته.

دپخو خښتو، توکرو، بښښي، کوټلې اوبنواڼي ډبري استعمالول مکروه دی او که دهغه کارول تاوانی وی نو تحریمی مکروه کیږي، ځکه چي دزیانمنو شيانو کارول جائز دی، دا کراهت به تنزیهی وی. که ددی استعمال زیانمن نه وی.

ددې شيانو دمکروه والی سبب دادي: چي ددوي په استعمال هغه ځای نه پاکيږي اوسنت دادي: چي دغه ځای پاک کړل شی.

مسئله: دکوم بل چاله دیواله لوټه راخستل استنجاء په وهل تحریمی مکروه دی ځکه چي دبل مال ته لاس اوږدول جائز نه دی، هوکه خپل دیوال (اونور) وی نو په دې کې هیڅ کراهت نشته. (کتاب الفقه ص ۱۶۰ ج ۱)

(دځینو بڼا غلیو عادت وی: چي په روانه روانه دیو چاله دیواله لوټه راوباسی، او اودس وچول پیل کړي حال دادي: چي داسی کول جائز نه دی چي دچامال بیله اجازي وکارول شي، او ځینی خلک پرلاره په روانه روانه خبری کوی اودس وچوي دا غلطه طریقه ده اودبې حیايي خبره ده اوداسلام دبدنامی سبب دی. محمد رفعت غفرله

استبراء دنرو لپاره

مسئله: دطهارت (پاکي) مسئلې دنارینه اوبښځینه دواړو لپاره یو ډول دی، خواستبراء پرمیرمن واجب نه ده اوله استبراء څخه مراد دادي: چي دمتیازو څاڅکي یا غټي بولی چي تراوسه پرمخرج لگیدلی وی هغه دی په پوره توگه وایستل شي، تردی چي دا غالب گمان شی چي پردې ځای هیڅ نه دی پاته پرمیرمن داعمل واجب نه دی، خودا پروا چي له غټواو کوچنیو بولوفارغیدو وروسته لږ وځنډ یږي (یعنی بیرته دی نه کوي چي څاڅکي وڅښي) تردی وروسته دی استنجاء (په اوبو) یالوټه یادی دواړه استعمال کړي.

(کتاب الفقه ص ۱۴۹ ج ۱، احسن الفتاوی ص ۱۰۴ ج ۲)

استبراء نوم له بهر څخه راوتوونکو شيانو څخه دبرأت غوښتل، په دغو طریقو کي چي هره طریقه وی چي ورڅخه یقین حاصل شي چي دنجاست هیڅ اثر باقی نه دی پاتی شوی، اودنجاست دزائیدو اطمینان دخلگو دطبیعتونو دیوالی په وجه بیل بیل وی، چاته ژرپاکي حاصلیږي او چاته په ځنډ، اودچا اودس په تگ کولو وچيږي اودچاپه غاړی تازه کولو. (کشف الاسرار ص ۱۰۱ ج ۳)

مسئله: په لوټه داستنجاء وهلو په اړه دمیرمنو حکم دنرو په ډول دی یعنی دمیرمنو لپاره هم همداسی مستحب دی لکه دنرو لپاره.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۴، دردالمختار ص ۳۱۹ ج ۱ په حواله)

دمتیازو دناروغ داپرېشن حکم

پوښتنه: دزید دمتیازی بندی شوی، ډاکټر تر نوپورته په آپرېشن دمسالی پائپ ورو لگاوو، په دغه پائپ کي متیازي راځي اودغه

پاڼې همیشه پرگیده وی اوله متياز و د ک وی، د پاڼې خوله په تار تړلې وی نو په داسی حالت کي داشخص لمونځ کولای شي او کنه؟
 ځواب: په داسی حالت کي هم لمونځ معاف نه دی، کول ئی ضروري دی (که) شبه ورته وی نو وروسته دی راوگرزول شی، په ناسته که نشی کولای نو په پروته دی په اشاره وکړی خو پر پیدی دی نه.
 (فتاوی رحیمیه ص ۳۶۵ ج ۴)

دمتيازوله لاری دسپینواو بوونلو حکم

مسئله: د متيازوله لاری چي کومې سپینی اوبه راوړي هغه مرداري دی اونجاست غلیظه دی او اودس ماتوونکی دی، او پریدن یا جامه که ولگيږي نوبدن او جامه مرداريږي خودیوه درهم په اندازه (یعنی دلاس دورغوی د ژورتیا په برابر) معاف دی، که دمنځلو وخت نه وی اودائي اغوستي وي نولمونځ صحیح کیږي، وروسته دی پریمنځل شي،

(فتاوی رحیمیه ص ۳۶۷ ج ۴ ددر مختار مع الشامی ج ۱ ص ۲۹۳ په حواله وهدایه ص ۵۸ ج ۱ باب الانجاس، مالابد منه ص ۱۹)

په استنجاء کي یوه لویه دوه ځله کارول

مسئله: په کومه لویه چي یو ځل استنجاء ووهله شي هغه مرداره شوه دوهم ځل دهغې کارول منع دی خو که ددی بل اړخ نه وی کارول شوی نوددې (هغه بل اړخ) کارول صحیح دی داغه رنگه که ئی وسلوی او مرداره برخه ئی وسلوي بیا هم دهغې کارول صحیح دی.
 (فتاوی محمودیه ص ۴۸ ج ۲ د شامی ص ۲۲۷ ج ۱ په حواله)

مسئله: داستنجاء کارول شوی لویه په وچیدونه پاکيږي، ځمکه په وچیدو پاکيږي، لوتي تراستعمال وروسته نه پاکيږي، ځکه دوهم ځل په دې استنجاء مکروه ده. (احسن الفتاوی ص ۹۳ ج ۲ ددر المختار ج ۱ ص ۲۸۷ په حواله)

مسئله: که مه لویه چي یو ځل استنجاء ووهل شوي وي په هغه دوهم ځل استنجاء ووهل مکروه دی خو که اړتیا وي دسفر او نور په وجه تر وچیدو وروسته که هغه وسلول شي دوهم ځل درېیم ځل یا زیات استنجاء په ووهله شي نو پروانلري.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۶ ج ۱ ددر المختار ص ۳۱۴ ج ۱ باب الاستنجاء په حواله)

یواځي په لویه استنجاء ووهل

پوښتنه: که دغټو یا کوچنیو بولو وروسته په لویه ځان پاک کړي په او بوئي ونه مینځی، بې له پریمنځلو ئی اودس وکړ لمونځ ئی ادا کړی نولمونځ صحیح شو او کنه؟ او داغه رنگه ځینی وگړي صرف لاسونه منځي ووهی ته کښینی، حال ددی چي اوبه هم موجودی وی، شرعاً څه حکم دی؟

ځواب: که متيازوله مخرجه تجاوز وکړ اودزیات مقدار تریوه درهم (قطر = ۱۱ - انچ ۷۵ ۲ سینتي میتراوتول پیمائش = ۹۵ انچ = ۹۴ سینتي میترا) زیات نه شونویله پریمنځلویواځي په لویه کارول لمونځ صحیح کیږي، او دغټو بولو حکم دادي: چي په لویه تراستنجاء ووهلو وروسته که له مخرجه تجاوز وکړونکی نجاست وزن یوه مثقال (۵ ماشي = ۴۸۶ گرامه) یا تردې کم وي نولمونځ صحیح کیږي که څه هم په خوریدو کي تریوه درهم زیات وی - یواځي په لاس منځلو ووهی خوړل جائز دی، خو که له مخرجه تجاوز وکړونکی نجاست ددرهم تر مقدار زیات وی نو بیلله عذره هغه نه پریمنځل تحریمی مکروه دی او که ددرهم په مقدار یا تر هغه لږ وي نو تنزیهی مکروه دی.

(احسن الفتاوی ص ۱۰۸ ج ۲ ددر المختار ص ۳۱۴ ج ۱، ص ۳۹۳ ج ۱ په حواله)

مسئله: داستنجا په اړه غوره طریقه داده: چي لومړی په لوته استنجا ووهی بیا په اوبو، او که یواځي په لوته استنجا ووهی یا یواځي په اوبو استنجا ووهی نو د اهرم کفایت کوي اوسنت استنجا ادا کیږي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۹ ج ۱ درد المختار ص ۳۱۲ ج ۱ په حواله)

مسئله: شریعت د عامی ابتلاء په مواقعو لږ نجاست معاف کړی دی، لکه په بیت الخلاء (تټی) کي دمچانو او نور پر مرداری کښینستو وروسته پریدن او جامو کښینستل او دلاري څاڅکي او نورو.

(احسن الفتاوی ص ۱۰۵ ج ۲)

مسئله: دمچ ماشي او نورو غول منع کوونکي نه دی. (کشف الاسرار ص ۲۲ ج ۱)

په ولاړه متیازي کول

پوښتنه: ځینی دنوي رڼا خلک وائي چي په ولاړه بولي کول پکار دی ځکه چي نبی ﷺ داسی کړي دي؟

ځواب: دا خبره یو مخ غلطه ده چي رسول الله ﷺ داسي کول، دده مبارک ﷺ همیشه په ناستی بولي کول عادت وو او داغه رنگه موږ ته پکار دی ځکه چي په ولاړه بولي کولو څخه ده مبارک منع کړیده، او په ولاړه دمرداري اندیښنه ده، حال دادی: چي له دی څخه دېچ کیدو ځانگړی تاکید او تمهید په حدیث شریف کي راغلی دی، او فرمایلي دي: چي د قبر عذاب زیاتره د بولو څخه پروانه کولو اوله هغه څخه د ځان نه ساتلو په وجه وي، له دي پرته په ولاړه متیازي کول د نبی ﷺ د طریقی او عادت په خلاف دی له دی څخه ځان ژغورل پکار دی.

رسول الله ﷺ یو ځل دعذر له کبله په ولاړه بولي کړي دي، ده مبارک به تشریف یوړ یو څوړ ځای وو چي ورباندي خلکو د کورونو مبارونه او نور اچول هلته په کښینستو دښویدو اندیښنه هم وه داغه رنگه هغه ځای ناپاک اولوند هم وو، د جامو د ککړیدو ویره هم وه او دده مبارک په ملاکي درد وچي دهغه لپاره په ولاړه بولي کول په عربو کي ژر تاثیر کوونکی درملنه بلل کیده، په دغو وجودی مبارک دریدلی وو کله عادت او طریقه ئي دانه وه اوس هم که د چاپه رشتیا عذروي نو په ولاړه بولي کول ورته روا کیږي بیا هم د میتازوله څاڅو کو احتیاط ضروري دی. بي بي عائشه رضی الله عنها فرمائي: چي څوک په تاسو کي داو وائي چي رسول الله ﷺ په ولاړه متیازي کولي دهغه تصدیق مه کوئ (یعنی هیڅکله باور مه په کوئ) رسول الله ﷺ همیشه په ناسته بولي کولي.

(الجواب المتین ص ۸ واحسن الفتاوی ص ۵۱۵ ج ۱، فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۷ ج ۱، مشکوة شریف ص ۴۳ ج ۱، بخاري ص ۳۶ ج ۱، عمدة القاري ص ۱۳۸ ج ۳)

مسئله: بې له عذره په ولاړه متیازي کول مکروه او بد اخلاقي ده.

(شرح النقایه ص ۵۷ ج ۱، رد المختار ص ۵۷ ج ۱، مظاهر حق ص ۲۲۵)

مسئله: په غسل خانه کي بولي کول، په بني لاس بیله مجبوریته استنجا وهل، دغټو او کوچنیو بولو کولو پر مهال خوراک څښاک مکروه دی.

مسئله: بیله اړتیا په پرتو یا ولاړه متیازي، غول کول، یاد کولو پر مهال ټولې جمی ایستل پیره ناوړه خبره ده. (امداد السائلین ص ۱۶)

تر استنجا کولو وروسته دلوندوالی راوتل او دهغه درملنه

پوښتنه: دزید تربولو وروسته تر نیم ساعت پوري څاڅکی راځي، دلوتي او اوبو کارولو وروسته بیا ولوتي ته اړوي؟

خواب: په داسې صورت کي په لوټه او اوبو استنجاء و هلو وروسته دخاض اندام (ذکر) په سورۍ کي پنبه اونور کنبیږدی، ترڅو دلوندوالی راوتلو شنبه پاتې نشي، نو تر پنبه ایښودلو وروسته دی اودس وکړي لمونځ دی ادا کړي. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۸ ج ۱ دردمختار ج ۱ ص ۱۳۹ باب نواقض الوضوء په حواله)

مسئله: دکوم چاچي داناروغی وی چي دبولو کولو وروسته څاڅو کي راځي پرده په اوبو استنجاء و هلو مخکي دلوتي یا تشوپيپر استعمال لازم دی، کله چي دامن شي بیادی په اوبو استنجاء ووهي. (آپ کی مسائل ص ۸۴ ج ۳) یادی پورتنی طریقه خپله کړي.

مسئله: داستنجاء پرلوټه لگیدلی لاس که پر پرتاگه (یانورو) ولگيږي نو پرتوگ نه مردار یږي. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۶ ج ۱ دعالمگیری ص ۴۸ ج ۱ باب الاستنجاء په حواله)

مسئله: په استنجاء کي دلوتي ترکارولو وروسته که دنجاست اثرباقی پاتې شو اود مرداري دځای خوله پر جامه ولگیده نو جامه نه مردار یږي (که څه هم دهغه مقدار تر یوه درهم زیات وي، ددې په خلاف که داستنجاء لوټه په لږو اوبو کي ولویږي نو هغه اوبه مردار یږي. (فتاوی دارالعلوم ص ۴۹ ج ۱)

مسئله: دخاورو په لوټه اودس وچولو وروسته که پر لاس بالکل نجاست نه وی لگیدلی نو که لاس په اوبو کي ولویږي نو هغه اوبه نه مردار یږي. (فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۳۵۶)

مسئله: دبولو داسی نري څاڅکي چي معلومیږي نه، معاف دی، په دغو جامی اوبدن نه مردار یږي په داسی جامو کي لمونځ صحیح دی. (خوله دې څخه هم احتیاط کول پکار دی.

مسئله: که پر پرتاگه متیازي راووزي او پرتوگ لوندشی بیاد دې پرتاگه لوندوالی پریدن ولگيږي نو که ددرهم تر مقدار پر زیات ځای

لگیدلی وی نو د بدن پر یمنځل ضروري دی، که بیله بدن پر یمنځلو په نورو جامو کي لمونځ وکړي نو ددې لمانځه راگزول ضروري دي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۰۷ ج ۱، دردمختار ص ۲۸۴ ج ۱ باب الانجاس په حواله، هدايه ص ۷۱ ج ۱)

مسئله: کله چي دنایا کي مقدار تر درهم زیات شي نو تر جامو مینځلو او پاکولو وروسته لمونځ کوئ. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۱۱ ج ۱ ادهدایي ص ۷۱ ج ۱ باب الانجاس په حواله)

په پاکی کي دوسو سې ختمولو طریقه

پوښتنه: که څوک په یقیني توگه کوم مردار شی مینځي خویوشک لایتم شوی نه وی چي بل پیل شي، په دې وجه هروخت ذهن پریشانه وی، دقرآن او حدیث په رڼا کي واضح کړئ؟

خواب: ددې شک علاج دادي: چي جامه یا شی درې ځله مینځي او (جامه او نور دي هم هر ځل ونستیځل شي) نو پاک شو.

تردي وروسته که شک راپیداشي نو دهغه هیڅ پروامه کوئ بلکه شیطان په داسی ویلو ووترتې چي ای مردوده! کله چي الله عزوجل اودهغه رسول ﷺ دې ته پاک وائي نوزه ستاد شک اچولو پروا ولي وساتم؟

که تاسو زما د تډیر عملی کړ نوا نشاء الله تاسو به د شک له ناروغی خلاصون پیدا کړئ. (آپ کی مسائل ص ۹۰ ج ۲)

مسئله: دچا اودس نه و هغه اودس وکړ، یا بولو کولو وروسته جنب غسل وکړ او تراودس یا غسل وروسته ده پر خپله شرمگاه لوندوالی ولید خوده ته معلومه نه ده چي دا اوبه دی که متیازي؟ نودده لپاره دوهم ځل اوس کول پکار دی او که په لمانځه کي داصورت ورپېښ شو خو پخپله دده دنجاست یقین نه دی نوده ته پکار دی چي لمونځ پسې پوره کړي، دې لوندوالې ته دی فکر قطعاً نه کوي، هو! که

دبولويقين وي نوپيله خبره ده اوداسی شخص ته دوسوسي علاج وربندول شوی دی چي دی تر استنجا وروسته اوبه پر شرمگاه (خاص اندام) وشيندي ترڅوکه لونوالی په نظر ورشي نو دي ډاډمن وی چي داهم هغه اوبه دی کومې چي ده پخپله ورشیندلی وي. (کشف الاسرار ص ۱۵، مظاهرت ص ۳۶۴ ج ۱)

وحضرت تهانوی رحمۃ اللہ علیہ ته حضرت خواجہ رحمۃ اللہ علیہ عرض وکړ چي ماته په استنجا کي ډيري وسوسی راځي په ډيروخت کي مي په مشکل اودس وچيږي داستنجا دعای (ذکر) په مېنلوڅه ناڅه بياهم راوړي؟ حضرت تهانوی رحمۃ اللہ علیہ ورته وويل: داسی هيڅکله مه کوه په معمولي توگه له وچولو وروسته پريمنځل پکار دی په عوارف المعارف کي ليکلی دی: چي ددي حال دتيو په څير دی چي ترڅوئي مېني څه ناڅه ځيني راوړي (يعنی لکه شيدې چي ترڅولوشل کيږي نوشيدې دحيوان په تيوکي راځي اوکه لوشل ودروي نوشيدې هم دريږي) که همدغسی ئي پريږدي نو هيڅ نه راوړي، حضرت خواجہ صاحب عرض وکړ: چي وروسته څاڅو کي راوړي، ورته وئي فرمايل: هيڅ فکر مه کوه که څه هم وروسته لمونځونه راوگرزوي، خو ترڅوچي په زور دوسوسې په خلاف ونکړي داناروغی نه ليري کيږي، په دی وجه خوتاسوپه دغه تکليف کي ياست.

خواجہ صاحب وويل: دلوندوالی په وجه ديوه وخت په اوداسه کي ددوهم وخت په اوداسه کي شک رالويږي، ددې په وجه دپرتاگه دستمال هم پريمنځل غواړي.

مولانا تهانوی رحمۃ اللہ علیہ ورته وفرمايل: مه اودس کوه اومه دسمال مينځه، خو وروځي په زور داسی کولو وسوسی ختميږي. (احسن الفتاوی ص ۱۰۷ ج ۲، دملفوظات کمالات اشرفیه ص ۱۹۸، ۸۰۷ په حواله)
له دې څخه ثابت شول چي په استبراء کي له زياتی غلوی او سختی څخه کار اخيستل له شرعی ناوړتيا پرته دصحت لپاره هم زیانمن دی، اود ذهني انتشار اود ماغی پريشانو باعث هم دی. (احسن الفتاوی ص ۱۰۷ ج ۲، فتاوی عزيزي ص ۱۴۰ ج ۲)

د پرتاگره کولو پر مهال که لمړه ورځ کي وي

پوښتنه: لمر که په ورځ کي پټ وي او معلومېږي نه نودهغه پر لورېي له بيت الخلا په ځنگل او نورو کي) په مخ کولو متيازي وکړو کنه؟
جواب: له ردالمحتار ص ۳۵۴ لومړی ټوک باب الاستنجا څخه معلومېږي چي هغې خواته دمخ کولو پر مهال متيازي کول صحيح دی. (امداد الفتاوی ص ۱۳۹ ج ۱)

(دغټوياکوچنيو بولولو پروخت ولمرياسپوږمۍ ته مخ ياشاگرزول تنزيهي مکره دی خو ورځيني مراد دلماوسپوږمۍ وذات (ټکی) ته مخ ياشاکول دی دهغوی وجهت يادهغوی ورناته مخ ياشاکول مکره نه دی، دغه رنگه که هغوی نه معلومېږي نو هم کراهت نشته او په پوښتنه کي خوسپوږمۍ په ورځ کي پټه ده ځکه کراهت نشته)
(حاشيه از استاذی حضرت مولانا مفتی سعيد احمد صاحب پالن پوري مدظلہ العالی (محمدرفعت قاسمی غفر له)

په گوته کي دننه په لوبښي کي متيازي کول

په روايت کي دی چي رسول الله ﷺ په کور کي دلرگي يوه پيال درلوده چي دده مبارک تر چارپائي لاندی به پرته وه په دې کې به دشپې رسول

الله ﷻ بولي کولي «بولي به ئي کولي» يعنی دینځ په موسم کي ياپه کومه بله وجه خو په شپه کي وتل دپريشانۍ باعث و، ځکه دشيپه ده مبارک دلرگي په پياله کي بولي کولي کومه چي دهمدې کار لپاره دده ترپلنگ لاندې به پرته وه، نودده مبارک دغه عمل اصلاً وامت ته ددې بنود لولپاره وچي که داسی وکړل شي نو داپريته مهال به دینځ په موسم ياد کومي بلې پريشانۍ په صورت کي اسانی اوراحت وموندل شي.

په حقيقت کي رسول الله ﷺ پر خپل امت بې پايه شفيق اومهربان و، ځکه په ديني احکامواومسلوکي چي څومره اسانی اوراحت کيدای شوای هغه ده مبارک هر ورومرو فرمايل. (مظاهر حق ص ۳۶۵ ج ۱)

په استنجاء کي طاق لوتي پکاردی

پوښتنه: دغتببولوپه اړه په حديث شريف کي چي دطاقولو ټوکارولو په اړه کوم راغلی دی هغه طاق شمير (درې) دمتيازولپاره همدی که دمتيازولپاره جلالوتي پکاردی، يعنی دغتبواوکوچنيو بولو دواړو لپاره درې لوتي پکاردی که څلور؟

ځواب: هغه طاق (درې) لوتي دغتببولولپاره دی، دمتيازولپاره جلاڅلورمه لويه پکار ده. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۰ ج ۱، مظاهر حق ص ۲۵۲ ج ۱ او ص ۳۵۸ ج ۱)

داستنجاء لپاره درې لوتي ځکه مقرري کړی دی چي دپاکي لپاره يوحد ټاکل ضروری و ځکه انسان به ټوله ورځ په استنجاء وهلو تيروله، سره له دومره سخت تاکيده موږ ځيني وهميان وينو چي دوي ديوې استنجاء لپاره دلوتو کوي جوړوي او اوبه هم په ډير مقدار مصرفوی، اوله دريو څخه په کمولو ټوبښه صفائي اوپاکي نه حاصلېږي او په دريو پاکي حاصلېږي اوتر دريو زياتو کي دوخت ضائع کول اووهم زياتول

دی، او په گوډرو او هلو کو استنجاء وهل ځکه منع کړي دي چي په دي کي زياتره زيانمن حيوان مار، لږم اونور ځيني چي چونکي چنجان ناست وی. (المصالح العقليه ص ۳۸)

مسئله: دغتببولوترکولو وروسته دگرمی په موسم کي دنرولپاره لومړی لويه له مخ څخه دشا پر لور ورل پکار ده، دوهمه له شا څخه دمخ طرفته اودرېمه لويه بيا له مخ څخه دشا طرفته.

او که ميرمن داودس وچولولپاره لويه وکاروي نوهيميشه يعنی په هرموسم کي دی لومړی لويه له مخ څخه شاته وړي، دوهمه لويه له شا څخه مخته اودرېمه هم له مخ څخه شاته بيا (که په اوبو پرېمنځل غواړي) په اوبو دي استنجاء ووهی، تردې چي دنجاست اثر زائل شي. (امداد مسائل الصلوة ص ۱۵)

مسئله: که کوم ناروغ دومره ناتوان شي چي پخپل لاس پخپله استنجاء نشي وهلاي نوښځه استنجاء وروهلای شي، له کورواوپرته که بل څوک ورکوي نو هغه ته لاس وروړل (بيله کپړواونورو) اوورته کتل صحيح نه دی. (فتاوی محموديه ص ۴۶ ج ۲)

مسئله: دمتيازودشا څوکودراوتلوله يقين سره که په استنجاء کي لويه نه ورواخلي نو په داسی صورت کي دلمانځه کولو اجازه نشته په لويه اونورو دي استنجاء ووهي ترڅا دمن کيدو وروسته دی اودس وکړي لمنوخ دی ادا کړي. (فتاوی رحيميه ص ۳۵۶ ج ۴)

مسئله: دغذريه حالت په بني لاس استنجاء وهل بييله کراهته جائز دی. (فتاوی رحيميه ص ۲۵۸ ج ۴، دفتاوی خيريه ص ۵ په حواله)

دغټواو کوچنيو بولو د تقاضی پروخت د لمانځه دنه کولو وجه

(۱) په نفس کي داوداسه اثرهغه وخت پيدا کيدای شي کله چي نفس له نورو کارونو خلاص وي او خلاصون هم هغه وخت کيدای شي کله چي په گيډه کی د هوا او نور ورترد او اضطراب هم نه وي، ځکه رسول الله ﷺ فرمایلي دي: چاته چي دغټويا کوچنيو بولو سخته اړتيا وي هغه دی لمانځه ته نه حاضرېږي په دې کی رسول الله ﷺ خبرداری ورکړی دی چي نفس پرکوم بل لور مشغوليدو کي هم دبې اودسيا معنی موندله کيږي ځکه چي په داسی حالت کی د لمانځه و طرفته دانسان توجه نشي کيدای بلکه هغه د تمیاز او غولو په دفع کولو بخت وي

(۲) په کومو کوچنيو او غټو بولو کي چي د زړه تنگی اونه حضور يقيني وي او کله چي حضور نه وي او تنگي يقيني وي نو لمونځ به نیمگري شي ځکه د داسی سبب ليري کولو حکم و شو کوم چي په لمانځه کي د فکرونو شیندلو او د توجه د نیستوالی باعث وي.

داغه رنگه تردیره تمیازی په مثانه کي ټينگول هم زیانمنی دی له دې څخه خطري ناروغی پيدا کيږي. (المصالح العقلية ص ۳۹)

داستنباء په اړه مسئلي

په لوتود اودس وچولو پر مهال چاته سلام اچول يا وسلام ته ځواب ويل صحيح دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۵ ج ۱، درد المحتار ج ۱ ص ۳۱۹ په حواله)

(ځکه چي دا د بولو وخت نه بلکه دی له هغه فارغ شوی دی، صرف د زړه اطمینان لپاره لوته کاروي، گواکي افضل همدغه دي چي دغه وخت سلام وانه چول شي اونه ځواب ورکول شي، ځکه چي په يوه وجه دا وخت دغټواو کوچنيو بولو په حالت کي داخل دی)

(محمدرفعت قاسمی غفرله ولوالديه ولوالدینا امین)

مسئله: جائز خودی مگرداسی ځای اودس وچول چي تیریدوونکی خلک په مخ ورځي دانسانیت په خلاف دی (امداد الفتاوی ص ۱۴۱ ج ۱)

مسئله: د قطب ستوري (پیرونی) و طرفته په غټواو کوچنيو بولو کي مخ کول صحیح دی، ځکه چي دا حکم د کعبې شریفی لپاره دی چي دهغه پر لور دارتیا پروخت مخ او شامه کوي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۷ ج ۱، د مشکوة ص ۲۹۶ ج ۱ په حواله)

مسئله: د قبلي له لور پرته دشمال اوجنوب پر لور په غټواو کوچنيو بولو کي مخ کول منع نه دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۰ ج ۱، درد المحتار ص ۳۱۶ باب الاستنباء په حواله)

مسئله: په غټويا کوچنيو بولو کي و قبلي ته مخ یا شا کول منع دی، خود استنباء وهلو په اړه کوم دلیل نشته ځکه جائز دی.

(امداد الفتاوی ص ۱۳۷ ج ۱)

مسئله: دمړی استنباء دی په اوبواو لوتو دواړو ورووهله شي، داوبو او لوتي جمع کول سنت او افضل دی.

(مفهوم فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۱ ج ۱، درد المحتار ص ۳۱۳ فصل فی الاستنباء په حواله)

مسئله: په اوبواستنباء وهل سنت دی، ځکه چي رسول الله ﷺ به داسی کول خو په لوتو او نورو استنباء وهل صحیح دي.

(نماز مسنون ص ۸۸، ترمذی ص ۲۹، هدايه ص ۴۸)

مسئله: په لوتو داستنباء وهلو کي کومه خاصه طریقه نشته، بس دومره خیال ساتی چي نجاست شاوخوا خپور نشي، بدن ښه پاک شي، داغه رنگه په لوتو استنباء وهلو وروسته په اوبواستنباء وهل سنت دی، ځوکه نجاست خورشی نوداسی وخت په اوبو پریمنځل واجب دی، بيله پریمنځلو لمونځ نه صحیح کيږي. (بهشتی زیور ص ۸ ج ۲، امداد الفتاوی ص ۱۳۹ ج ۱)

مسئله: په لویه او نورواستنجاء وهل صحیح دی او طاق شمیر سنت دی او د دریو شمیر مستحب دی. (در مختار ص ۵۶ ج ۱)

مسئله: د غتواو کوچنیو بولویا استنجاء و هلوپه دوران په ژبه کلمه یا کوم بل ایت یا حدیث لوستل مکروه دی. (نماز مسنون ص ۹۶)

مسئله: تراستنجاء و هلو وروسته لاسونه په صابون او نورو پاکول پکار دی، کنه په خاورو دی و مینې پاک دی کړي. (نماز مسنون ص ۹۷، بوداؤد ص ۱۷ ج ۱)

مسئله: په باد پریکیدو یواځې اودس ماتینزي استنجاء وهل صحیح نه دی یعنی په اوبو مینځلویه اړتیا نشته، خو که د هواو تلو سره نجاست وتلی وی نو استنجاء دی و وهله شی.

(آپ کی مسائل ص ۸۳ ج ۳، ۸۴ ج ۲، فتاوی دارالعلوم ص ۱۴۶ ج ۱، در المختار ص ۷۹ ج ۱ په حواله)

مسئله: داسی لاکت (امیل) چي ورباندی د الله لفظ لیکلی وی ویت الخلاء ته تر تلو مخکې دی وباسی.

مسئله: که دکوم چاییت الخلاء ته ورتلو مخکې دعاء ویل هیرشی اودننه وریپادشي نوپه خوله دی نه وائي بلکه په زړه زړه کي دی ولولي مسئله: په بیت الخلاء کي تر پیني اینښودلو مخکې اوبه ځنگل کي دی تر پرتاگه خلاصولو مخکې دعاء وویل شي. (آپ کی مسائل ص ۸۱ ج ۳)

مسئله: داستنجاء په پاتي شویو اوبو اودس کول صحیح دی او داودس په پاتي شویو اوبو استنجاء وهل هم صحیح دی خونه وهل غوره دی.

(بهشتی زیور ص ۹ ج ۲، فتاوی رشیدی ص ۲۸۳)

مسئله: تراودس کولو وروسته ورپه یاد شو چي په اوبو استنجاء وهل دی (په لویه خوا استنجاء مخکې و هلی وه) په اوبو تر پاکولو وروسته غوره دادی چي بیا اودس وکړي ترخوله اختلافه ووزي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۱۴۲ ج ۱، در المختار ص ۱۳۶ ج ۱ په حواله)

مسئله: که له اوبو پرته یواځې په لویه استنجاء ووهی اولمونځ وکړي نولمونځ صحیح شو (کله چي شاوخوا نجاست خورشوی نه وي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۲ ج ۱، در المختار ص ۳۲۴ ج ۱ کتاب الصلوة په حواله)

مسئله: د امتیاز و او غولو کولو پر مهال خبری کول مکروه دی، داغه رنگه په دغو وختونو کي دی د الله ذکر هم نه کوي، او که پرچ ورشی نوپه دغه وخت کي دی الحمد لله هم په ژبه نه وائي اونه دی یرحمک الله په خوله وائي، نه دی د سلام خواب ورکوی.

مسئله: بیله اړتیا دی و شرمگاه یا غتواو کوچنیو بولوته نه گوري او هلته دی بې له اړتیا نه توکي نه دی پوزه پاکوي اونه دی غاړی تازه کوی اونه دی راسته او چپه طرفته گوري اونه دی په خپل بدن لوبې کوی، اونه دی اسمان ته سرپورته کوي اونه دی پر غتواو کوچنیو بولو بې ضرورته تردیره وخته کښینی ځکه له دې څخه بواسیر او د ځگر درد پیدا کيږي، په داسی ځای کی دی جامی پوره خوندي کوي، چي ککړې نشي، نه په نجاست اونه په کارول شویو اوبو.

مسئله: په لوڅ سرا استنجاء مه وهی ځکه د ادب خلاف ده.

مسئله: داستنجاء لپاره چي وناسټې ته نژدي شی بیا ستر خلاص کړئ، په ولاړه ولاړه ځان مه لوڅوئ، اود وارې پښې پراخې کړئ بیا کښینی، او پر کینه پښه زورو کړئ او کاږه شی، له غتواو ورو بولو چي فارغ شی دعا ولولئ. (کشف الاسرار ص ۹۹ ج ۳)

مسئله: کوم غړی چي پریمنځل کيږي دهغه د پریمنځلو سره، سره لاس هم پاکيږي تردې وروسته بیا و لاس پریمنځلویه اړتیا نشته (که پریمنځل شی نوڅه پروانه لري) کوم غړی چي منځی هغه که داستنجاء

خای وی یا کوم بل خای وی، اوپه طهارت (پاکي) کي له لاسه بدبوی
لري کول اوله منخرجه دنجاست ليري کول شرط دی، پرته له هغه
صورتہ چي سړي دهغه له ليري کولو عاجزوی. (کشف الاسرار ص ۱۰۹ ج ۳)
اللهم اجعله خالصاً لوجهک الکريم وتقبل منا انک انت السميع العليم

محمد رفعت قاسمی

خادم التدريس دارالعلوم دیوبند یوپی (انڈیا)

درجہ لومړی ۱۴۲۸ هج مطابق ۲ نومبر ۱۹۹۷ ع

دعاء غوثیتونکی محمد ابراهيم «خلیل»

دوباري پای ته رسیدونیکه ۳ ربیع الثاني ۱۴۲۹ هج مطابق ۱۱ اپریل ۲۰۰۸ ع

دجمعی مبارکي ورځ

اللهم احتم لنا بالخير والسعادة والبشارة والايمان

ابو خالد محمد عبد الاحد «مجرورح»